

NATO-vampyrerne hylér: Helga Zepp-LaRouche taler til Den Internationale Fredskoalitions møde

NATO-vampyrerne hylér: Helga Zepp-LaRouche taler til Den Internationale Fredskoalitions møde

Ikke korrekturlæst

13. september 2024 (EIRNS) – Her er bemærkningerne fra Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche, der taler til det ugentlige fredagsmøde i Den Internationale Fredskoalition, nr. 67, den 13. september 2024:

ANASTASIA BATTLE: Dette er Den Internationale Fredskoalition; dette er vores 67. møde i træk. Vi bringer alle de forskellige fredsorganisationer sammen så meget som muligt fra hele verden for at opnå ægte fred; på tværs af vores ideologier, på tværs af vores forskellige kulturelle baggrunde. Vi bringer alle sammen om denne meget vigtige mission i dag.

Mit navn er Anastasia Battle, jeg har to medordstyrere i dag – Dennis Small og Dennis Speed. Vi har en redegørelse til jer i dag, fordi vi har nået et alvorligt niveau af stress og fare for atomkrig. Vi samler en række eksperter i dag for at gennemgå, hvordan den fare ser ud. Derefter vil vi have en dialog om, hvad vi kan gøre med alle vores forskellige fredsorganisationer; vi har en række demonstrationer på vej, som vi vil tale mere om. I chatten kan du se dagsordenen og de forskellige personer, som vi har samlet i dag. Vi byder velkommen til alle de nye mennesker, der er med for første

gang. Du bedes præsentere dig selv i løbet af diskussionsperioden, hvilken organisation du tilhører, og hvor du kommer fra. Med det vil jeg gerne give ordet til Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger af Schiller Institutet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition. Tak, fordi du kom, og værsgo at gå i gang, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Tak. Velkommen til jer alle sammen. Det berømte dommedagsur tikker tydeligvis, og det er et godt spørgsmål, hvor mange sekunder der er tilbage til midnat. I dag, mens vi mødes her på IPC, mødes Storbritanniens premierminister Starmer med præsident Biden i Washington i løbet af dagen. Det formodes, at de måske eller måske ikke vil annoncere den »tilladelse«, som Ukraine vil få til at bruge amerikanske og britiske langdistancemissiler til angreb dybt inde på russisk territorium. Den beslutning kan allerede være truffet, den kan være annonceret eller ej; men under alle omstændigheder kom præsident Putin allerede med en ekstremt skarpt respons og sagde, at Vesten allerede bruger droner inde på russisk territorium og andre våben, men hvis denne beslutning træffes vedrørende langdistancemissiler, som har høj præcision og meget stor rækkevidde, vil det være en helt, helt anden sag. Han sagde, at fordi langdistancemissilerne ikke kan bruges af ukrainerne, fordi de ikke har den satellitrekognoscering, som kun USA og NATO-landene har, har de også brug for NATO-uddannede specialister til målretning, fordi ukrainerne ikke har den kapacitet, og derfor er det ikke et spørgsmål om, at NATO skal give Ukraine »tilladelse«, men at dette vil være en beslutning, hvis NATO direkte kommer i en militær konflikt åbent med Rusland. Putin sagde, at det ville betyde en ændring i selve konflikten karakter, og at Rusland ville reagere på passende vis.

Det er klart, at det summer i alle verdens hovedstæder, og Sergey Karaganov, som ikke er den samme som Putin og ikke den samme som den russiske regering, men han er en talsmand, som nærmest er citeret som en slags advarsel om, hvad der kan

komme til at ske. Han sagde, at Rusland nu helt sikkert skal signalere sin vilje til at bruge sine atomvåben meget tydeligt, for med den stadig eksisterende russiske atomdoktrin – nemlig at Rusland kun vil bruge atomvåben, hvis Den Russiske Føderations territorium er direkte truet – ville det tydeligvis ikke afskrække Ruslands fjender tilstrækkeligt, og derfor ville det være selvmorderisk at holde fast i det. Med andre ord, at Rusland skulle bruge et taktisk atomvåben mod et NATO-land som en besked til verden om, at de mener det alvorligt.

Den russiske senator Aleksej Pusjkov sagde, at han tror, at denne beslutning allerede er truffet; at der vil være for mange antydninger og for mange diskussioner, og derfor tror han, at det er et spørgsmål om dage, før det vil stå klart. At den offentlige mening er ved at blive forberedt på en sådan ændring.

Udenrigsminister Blinken holdt en pressekonference, hvor han blev spurgt af Michael Birnbaum fra *Washington Post*, om dette ikke repræsenterer en meget farlig optrapning. Blinken sagde i et helt uhørt ordvalg: Ja, men det er ikke en afgørende faktor. Bag denne mærkelige formulering er budskabet meget klart, at det er værd at tage risikoen for en generel atomkrig, hvis det forbedrer udsigten til at give Rusland et strategisk nederlag.

Nu sagde Karaganov også, at det er klart for alle, at USA aldrig ville risikere New York eller Washington for Paris eller Berlin. Tanken er, at hvis der bliver brugt atomvåben, vil det altid være begrænset til Europa. Udenrigsminister Lavrov sagde, at han er overbevist om, at beslutningen om at bruge disse langdistancemissiler blev truffet for længe siden, og at allerede ukrainernes nylige angreb på civile mål i Rusland, som Kursk og andre områder, var styret af vestlig militær assistance. Alexander Bartov fra Academy of Military Science sagde, at hvis de træffer en sådan beslutning om brug af langdistancemissiler, vil det ikke ændre begivenhedernes

gang. De har allerede brugt ATACMS, og det har ikke givet dem nogen væsentlig fordel. Men han sagde også, at de har flere mål: For det første at studere det russiske luftforsvars funktion, hvilket giver dem mange data, som senere kan analyseres med henblik på et mere generelt angreb; og for det andet, at de forsøger at forårsage så meget skade som muligt, og det er meget tydeligt, at Moskva vil stoppe denne taktik.

Generalløjtnant Koshkin fra Plekhanov-universitetet latterliggjorde grundlæggende ideen om, at Storbritannien og USA skulle give Ukraine tilladelse til at gøre det. Det ville være som at lade halen logre med hunden. Den russiske FN-ambassadør Vassily Nebenzia talte til et møde i FN's Sikkerhedsråd den 10. september, hvor han bekræftede, at angrebet på Poltava faktisk var rettet mod Ukraines kritiske infrastruktur i forbindelse med ukrainske militære kapaciteter, og at det ramte specialiserede folk inden for radar og elektronik, et træningssted for sådanne folk, et hotel i nærheden, hvor disse folk boede, brændstofdepoter, arsenaler med vestlige fly, lagerpladser osv. Og specialister fra det amerikanske, britiske, franske, polske og svenske militær blev også ramt. Det var alle mennesker, som den russiske analyse tidligere havde kvalificeret som legitime mål, da de er aktivt og direkte involveret i den militære konflikt.

Jeg synes desværre, at det er en ekstremt alarmerende situation. Jeg tror, vi er nået til et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage. Jeg synes, det er en helt anden sag end alt det, vi har set indtil nu. Det bringer faren for en atomar optrapning så tæt på som muligvis dage derfra. Det bekræfter, hvad vi sagde på tidligere IPC-møder, hvor vi på en eller anden måde fremsatte den påstand, at perioden mellem nu og det amerikanske valg i november, og i sidste ende, hvis den næste præsident tiltræder i januar, er den farligste periode i menneskehedens historie nogensinde: For det, der er på spil, er kampen mellem en unipolær verden eller foregivelsen af at

opretholde den unipolære verden over for flere lande i det Globale Syd, som repræsenterer den Globale Majoritet, der forsøger at etablere et nyt system, som ikke er eksklusivt. Faktisk kunne Vesten meget nemt beslutte at slutte sig til den Globale Majoritet, men de ønsker tydeligvis at opretholde ordenen, som den har været indtil nu.

Det betyder, at vi er nødt til at mobilisere, advare folk, advare offentligheden. For problemet er, at den almindelige befolkning ikke har nogen anelse om, hvor tæt vi i værste fald er på at udrydde hele menneskeheden og alt liv på planeten. Så jeg synes, at det er noget, folk skal spørges om, for jeg finder, at den politiske ledelse slet ikke har ret til at foretage handlinger, som potentielt truer alt liv på jorden!

I det lys ligger selv kansler Scholz' beslutning om at placere amerikanske mellemdistancemissiler i Tyskland fra 2026 og fremefter langt ude i fremtiden, men den skal også blokeres. Heldigvis er der nogle grupper af mennesker, fredsbevægelsesgrupper af forskellig art, der er ved at få øjnene op for denne fare i Tyskland. Det ville naturligvis skabe en permanent, akut fare, fordi advarselstiden ville være ekstremt kort, og det ville gøre Tyskland til et hovedmål i enhver konflikt, som Tyskland ikke kunne overleve som nation. Der er også en større diskussion i baggrunden om, at uanset hvem der bliver den næste præsident, vil USA trække sig ud af Europa, enten med et ordentligt brag, med en isolationistisk MAGA-politik, eller på en mere underfundig måde, hvor man trækker sig ud af Europa og lader Europa betale meget mere for deres forsvar. Vicepræsidentkandidat J.D. Vance har netop sagt i et interview, at Tyskland under alle omstændigheder skal betale for genopbygningen af Ukraine, efter at Trump angiveligt har opnået fred. Så det er en helt utrolig situation.

Hvad angår de langtrækkende missiler, tror jeg, at vi er nødt til at få folk, enkeltpersoner og grupper til at sige »Nej!« til det og gå på gaden. Der er planlagt flere demonstrationer

den 28. og 29. september i USA og den 3. oktober i Tyskland, og den 21. september er det den internationale fredsdag. Alt dette skal absolut bruges til at mobilisere folk til at gå på gaden og gøre opmærksom på deres hensigt: at de fuldstændig afviser det, og dermed de regeringer, der presser sådanne beslutninger igennem. Men jeg tror, at vi har brug for noget meget mere påtrængende og endda grundlæggende, og det er, at vi er nødt til at komme med en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som løser denne konflikt. Den geopolitiske konflikt mellem Vesten og Rusland og Kina skal overvindes ved at etablere en ny sikkerhedsarkitektur, som tager hensyn til hvert enkelt lands interesser, ellers vil den ikke fungere.

Jeg tror, at det er emnerne for i dag. Jeg har ikke nævnt krisen i Mellemøsten, men det er der en anden taler, der vil komme ind på. Det var, hvad jeg ville sige indledningsvis.

Ved afslutningen af præsentationerne:

Jeg vil gerne takke alle talerne for at have bidraget til denne diskussion. Jeg vil især gerne takke professor Postol for denne meget skræmmende, men ekstremt vigtige præsentation, som jeg lover, at vi med alle midler vil forsøge at få ud til så mange mennesker som muligt – især i Tyskland – så folk vågner op. Jeg takker dig mange gange. Hvis Tyskland skal overleve, vil du spille en stor rolle i at få det til at ske. Det vil jeg gerne takke jer for.

Under diskussionen:

Meget kort mener jeg, at der ikke må være en modsætning mellem fornuft og følelser; det er hele pointen med Schillers uddannelse af følelserne gennem æstetisk uddannelse; at man kan uddanne sine følelser til at være på niveau med fornuften. Jeg synes, at det, professor Postol gjorde i sin præsentation, var præcis det. For på den ene side var han meget rationel og på niveau med fornuften, men enhver, der ikke er en

følelsesmæssig idiot, vil få en meget stærk følelsesmæssig reaktion på det, han skildrede. Så jeg er ikke enig i, at følelser alene vil virke, for det kan også meget hurtigt blive meget irrationelt.

Og med hensyn til spørgsmålet om krig vil jeg gerne sige, at det ikke er sociale spændinger, der opbygges og derefter fører til krig, som om det skulle være en slags historisk materialistisk automatisme. Det er altid oligarkiet, der skaber krige og får folk til at blive brugt som kanonføde, som det sker i Ukraine lige nu. Men det er aldrig folket; hvis man på noget tidspunkt i historien spurgte folket som folk: »Vil I i krig?«, ville de sige: »Nej.« Det er altid nogle oligarkiske interesser, som instrumentaliserer [manipulerer?] folket til at gøre det beskidte arbejde for dem. Og for det meste er soldaterne i alle krige, som de værnepligtige i Ukraine; folk, der er 18, 19 år gamle – eller andre krige – hvis du spørger dem: »Ved du, hvem der gør det, hvad er det strategiske formål? Hvorfor sker det her?« De fleste af dem ville være fuldstændig uvidende. For ikke så længe siden talte jeg med en ung soldat fra den tyske Bundeswehr-hær, som sad i toget, og jeg faldt i snak med ham. Jeg spurgte ham: »Hvilken slags uddannelse får du? Hvad er din udstationering?« Han var helt uforstående. Han sagde: »Jeg får bare en lille smule mere i løn, end jeg ellers ville få.« Det er derfor, han er i hæren. Jeg siger ikke, at det er sådan for alle soldater, men det er en god del af det.

Jeg vil gerne understrege, at krig kommer fra oligarki og ikke fra spændinger blandt soldaterne. Stop oligarkiet, hvis du vil stoppe krigen.

Afsluttende bemærkninger:

Jeg tror, ligesom Anastasia Battle, at man heller ikke kan opfinde den dybe tallerken. »*Nomen est omen.*« [»Dit navn er din skæbne.«] Jeg vil gerne takke Ted Postol for, at du hjælper Tyskland. Jeg vil forsøge at sætte noget sammen så

hurtigt som muligt, og jeg tror, vi har en chance for at vække folk. Især når amerikanerne taler ud, er tyskerne så vant til at lytte til mesteren, at de straks vil lytte. Og hvis de hører ægte amerikanske patrioter, vil det være ekstremt vigtigt. Så hold øje med alle jer, der ser med, for vi annoncerer det sandsynligvis ret snart – for tiden er afgørende. Og Ray, du har i meget lang tid sagt, at Tyskland kunne gøre en forskel. For hvis Tyskland sagde »nej«, ville det få det hele til at tippe. Så jeg er meget glad for, at du også allerede er gået med til at være en del af dette. Det går jeg ud fra.

Nu, hvor jeg har rost dig så meget, vil jeg bare være uenig med dig i din optimisme med hensyn til holdbarheden af den beslutning, du nævnte, og som blev annonceret af Reuters. For jeg tror, at de af tekniske årsager føler, at det ikke er det rigtige tidspunkt at gøre det på. Men årsagen til denne konflikt er den underliggende årsag, og det er forsøget på at bevare en unipolær verden, når den verden ikke længere eksisterer. Verden har allerede bevæget sig ind i multipolaritet, og jeg har altid sagt, at jeg heller ikke bryder mig om multipolaritet, fordi den stadig har kimen til geopolitik i sig. Men jeg tror, at de problemer, der er, stadig er bestræbelserne på at opbygge et Globalt Nord, at opbygge en blok mod Rusland og Kina, at have en ny ondskabens akse bestående af Rusland, Kina, Iran og Nordkorea. Og at bevæge sig meget hurtigt for at opdele verden i blokke, som bare vil tage en anden form.

Jeg tror ikke, at folkedrabet i Gaza vil blive påvirket en tøddel af udsættelsen af disse langtrækkende missiler, eller aflysningen, hvis du har ret; hvis jeg har ret, vil de forsøge at udsætte det. Jeg tror, det er derfor, vi virkelig skal arbejde på at overvinde den underliggende aksiomatiske modsigelse og bevæge os fra geopolitik til et nyt paradigme, hvor menneskeheden kommer først. Nationale interesser, civilisatoriske interesser er gode; de har en plads. Nationale

kulturer er vidunderlige. Men jeg tror, vi er nødt til at flytte menneskeheden fra et historisk synspunkt til ideen om, at vi skal være én menneskehed. Jeg tror ikke, at det er en utopi. Hvis vi skal overleve som menneskeart på denne planet, bliver det nødt til at være sådan. Hvis man tænker på historiens lange bue, vil vi ikke engang nå dertil, hvis vi om 100 år er som små drenge, der sparker hinanden imod knæet.

Jeg tror, vi er nødt til at have menneskehedens fælles mål; vi er nødt til at sætte vores identitet som den eneste art i universet, der indtil videre er kendt for at være i stand til at tænke – det må være det samlende element. Vi er nødt til at have et system, der er baseret på FN's charter, de fem principper for fredelig sameksistens.

I næste måned afholder BRIKS deres årlige topmøde i Kazan. En masse nye medlemmer vil blive annonceret, og hvis vi tillader os selv at være modstandere af det nye økonomiske system, der er ved at opstå, så er krig uundgåelig. Derfor mener jeg, at vi skal gøre alt, hvad der er muligt, for at den idé om, at vi skal have fjender bare for at gøre det militærindustrielle kompleks og deres profitrater glade, skal forsvinde. Vi er nødt til at omstille den industrielle kapacitet, som lige nu går til spildevand i den militære produktion, ellers overlever vi ikke. Jeg tror, det kræver et mentalt spring. Vi er nødt til at tænke på menneskeheden og menneskehedens historie i universet på en helt anden måde. Det er et emne, som vi sandsynligvis bør tage op på et af de næste IPC-møder på en meget mere dybtgående måde om, hvordan et sådant nyt økonomisk og verdenssystem kunne se ud, baseret på freden i Westfalen, alles sikkerhedsinteresser, behovet for udvikling for alle.

Så jeg takker jer alle sammen. Hold øje med det snart annoncerede arrangement om især den tyske situation. Hjælp os med at udbrede IPC hver uge. Vi har de vigtigste to måneder foran os i menneskehedens historie. Det er min dybeste overbevisning, så endnu en gang tak til jer alle for jeres deltagelse. [hzl/ssu]

Den Internationale Fredskoalition: Fornuften må sejre over krigsgalskaben

13. september 2024 (EIRNS) – På det 67. ugentlige møde i træk i Den Internationale Fredskoalition (IPC) var der i dag over 1.000 mennesker fra næsten 40 lande, som advarede om den alvorlige krise, menneskeheden står over for. Helga Zepp-LaRouche åbnede diskussionen med at sige, at vi er ved »et punkt uden tilbagevenden«, at beslutningen om at give Ukraine »tilladelse« til at bruge USA's og NATO's langtrækkende missiler til at ramme Rusland, og Putins klare erklæring om, at hvis dette gøres, vil Rusland vide, at det ikke er Ukraine, men USA og NATO, der angriber Rusland, og vil »reagere passende«, viser, at vi er i det farligste øjeblik i historien, muligvis dage eller uger væk fra atomar krigsførelse.

Dr. Ted Postol, MIT-professor emeritus og en af verdens førende eksperter i atomvåben, sagde, at det faktum, at udenrigsminister Antony Blinken overhovedet ville foreslå at overveje »brugen af taktiske atomvåben«, betyder, at han ikke ved, hvad det er. Blinkens »letsindige« holdning til den »overvældende sandsynlighed for ødelæggelse af den moderne civilisation, som vi kender den«, viser hans uvidenhed og næsten utrolige hensynsløshed. »Jeg er klar over, at det er et meget stærkt sprog, men det er bare svært at forstå, at nogen kan være så hensynsløs, især en person, der er i en position, hvor de beslutninger, han træffer, har alvorlige konsekvenser for sikkerheden i – faktisk i den moderne verden. Så slemt er det.«

Ukraines krig mod Rusland er tabt, sagde Postol, og invasionen af Kursk, som mislykkedes, har gjort det endnu værre for Ukraine. At trække deres elitetropper og luftforsvar væk fra frontlinjen i Donbas for at invadere Kursk har resulteret i, at de russiske styrker rykker frem efter forgodtbefindende, da de ukrainske styrker, der er tilbage, »for det meste er

uvillige og utrænede«, og mange af dem »flygter eller overgiver sig og er tæt på at bryde sammen«.

Dr. Postol viste derefter en række kort og grafer, som han sagde, at han »havde udarbejdet på opfordring af Helga Zepp-LaRouche«, og som viste størrelsen på de radioaktive paddehatteskyer fra atomvåben, der bliver blæst af vinden og taber deres radioaktive affald undervejs. Han viste et kort over Tyskland, der viste virkningen af 10 (et tilfældigt valgt antal) russiske atomvåben på 75 kiloton og deres potentielle effekt, hvis Tyskland fortsætter med den vanvittige amerikanske politik om at opstille langtrækkende atommissiler i Tyskland i 2026, som det i øjeblikket er planlagt. Denne underkastelse af den amerikanske plan er en »bjørnetjeneste for det tyske folk og den tyske økonomi«, sagde Dr. Postol, som allerede er ved at kollapse, primært på grund af ødelæggelsen af Nord Stream-rørledningerne. Det tyske folk »har ret til at forhindre dette«, konkluderede han og opfordrede dem til at vise ledelsen, hvad de mener om denne vanvittige politik.

Larry Johnson, pensioneret CIA-agent og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), sagde, at to positive skridt i denne ekstremt farlige tid for det første var, at Putins klare udtalelse havde fjernet enhver tvivl om den russiske holdning, og at den i det mindste var nået ud til nogle i Vesten. En anden udvikling var det falske opkald den 12. september fra to russiske spøgefugle, Vovan og Lexus, som udgav sig for at være den tidligere ukrainske præsident Petro Poroshenko i et opkald til den rabiante krigshøne Radoslaw Sikorski, Polens udenrigsminister, som indrømmede, at al hans bravado om at besejre Rusland og sabelraslen til krig var til pynt, at Europa ikke virkelig ønsker en krig med Rusland, og da slet ikke en atomkrig. Johnson tilføjede, at Vesten fejlberegner, når de »tolker Putins tålmodighed som svaghed.«

Dr. Mubarak Awad, grundlægger af Nonviolence International og adjungeret professor ved American University, sagde, at de

mennesker, der taler afslappet om atomvåben, »ikke har nogen viden om virkningen af disse våben.« Han sagde, at mange mennesker hævder, at demokrati er en bedre styreform, men mindede om, at det var USA, der kastede atomvåben over civilbefolkningen i Japan, og som har undermineret enhver våbenkontrolaftale. Ud over de milliarder af dollars, der er spildt på at opbygge atomarsenalerne, bemærkede Dr. Awad de svagheder, der blev vist i vores sundhedssystemer under pandemien, og at verden ville være helt uforberedt på den sundhedskatastrofe, der ville blive resultatet af en atomar udveksling. Han fordømte USA's afvisning af at overveje aftaler om våbenkontrol og opfordrede kirker og andre institutioner til ikke at tie stille, og til at folk mobiliserer sig og handler, så krigsgalskaben stoppes.

Ray McGovern, en tidligere CIA-embedsmand og medstifter af VIPS, var enig med Putin i, at USA's »tilladelse« til Ukraine til at bruge amerikanske våben til at angribe Rusland er et bedrageri, da sådanne fremføringssystemer ville blive styret af NATO-styrker og i realiteten ville være en NATO-krig mod Rusland. På spørgsmålet om, hvorvidt Blinken og Sullivan rent faktisk ville bruge atomvåben, sagde han, at deres primære bekymring var at »ikke tabe« – ikke tabe krigen, ikke tabe valget og ikke miste deres egen frihed. De er helt klart skyldige i alvorlige forbrydelser, og hvis de taber krigen og valget, kan de meget vel også miste deres frihed. Han gennemgik USA's og Storbritanniens løgne, som blev brugt til at starte krigen mod Irak i 2002, og advarede om muligheden for et »falsk flag«-angreb nu, selv før valget i november.

Tony Chaitkin, historiker og forfatter til bogen *Who We Are: America's Fight for Universal Progress*, gennemgik den historiske kamp i USA mellem fortalere for industriel og videnskabelig udvikling på den ene side og de finansielle klasser på den anden, helt tilbage til de slavegængere og tory-bankierer, som forsøgte at knuse den amerikanske revolution. Han pegede på John F. Kennedy, som havde haft

modet til at sætte sig op mod Wall Street og krigspartierne og forsvare udvikling og videnskab for USA og for verden. Han sagde, at »Wall Street ikke byggede nogen industrier« og stadig i dag modarbejder andre nationers fremgang, mens de forgifter vores egen udvikling. Det er USA's ældgamle fjender, sagde han, som nu vil stoppe Ruslands, Kinas og den Globale Majoritets fremgang.

Carl Osgood, en *EIR-analytiker* og militærhistoriker, præsenterede historien og udviklingen af den militære forsvarsaftale (MDA) fra 1958 mellem USA og Storbritannien, som Biden og premierminister Starmer nu forsøger at ændre, så den ikke behøver at blive fornyet hvert tiende år. Osgood advarede om, at dette ville forhindre enhver fremtidig præsident eller politisk bevægelse i at ændre den – kendt som »Trump-sikring« af nogle i den britiske efterretningstjeneste, men mere præcist beskrevet som »nationalstatssikring«, der sætter alt under overnational kontrol.

Diskussionsperioden omfattede forskellige ideer om, hvordan FN's Generalforsamling, som begynder sin debatperiode i 2024 i næste uge, kan gribe ind over for faren for atomkrig og over for folkemordet i Palæstina. En deltager sagde, at vi skal tage fat i følelserne, da mange mennesker ikke reagerer på fornuft, og advarede om, at social uro fører til krig. Zepp-LaRouche svarede, at der »ikke er nogen modsætning mellem fornuft og følelser«, og at Friedrich Schiller viste, at følelserne kan løftes op på niveau med fornuften. Hun bemærkede også, at krige skabes af oligarkiet, ikke af spændinger i befolkningen, som drives til at udkæmpe krige normalt mod deres egne bedste intentioner.

Zepp-LaRouche takkede alle talerne, »især Ted Postol«, og tilføjede, at hvis Tyskland overlever, vil det have stor indflydelse på den globale krise, og at Postols indgriben, med fornuft og følelser, vil fortjene betydelig kredit for det.

Foto: EIRNS

At forvandle 'de mange' til 'den Ene' – kampen for en ny strategisk arkitektur

Schiller Instituttets webcast med grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 11. september 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. I dag er det den 11. september 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg vil være jeres vært. Du kan sende dine spørgsmål til Helga via e-mail til questions@schillerinstitute.org, eller du kan skrive dem på chat-siden.

Helga, vi har mange spørgsmål, hvoraf flere handler om de igangværende krige og militariseringen af verden. Men jeg vil gerne begynde med et spørgsmål om, hvordan det går med at opbygge en alternativ arkitektur. Shirley skriver: »Tak til Helga og Harley for jeres indsats for at genoplive den Alliancefrie Bevægelses antikoloniale program. Jeg voksede op i Indonesien, og min familie var stolt af den rolle, vores ledere spillede i kampen for at gøre en ende på den koloniale udnyttelse. Overgangen til et nyt system har taget mange år, men ser ud til at være tilbage på dagsordenen, især med de seneste konferencer som Eurasian Economic Forum (EAEU) og

Forum on Africa-China Cooperation (FOCAC). Kan du opdatere om fremskridtene med disse to begivenheder for at erstatte det imperiale system med et retfærdigt, fredeligt og fremgangsrigt system?"

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, det går godt, for situationen har ændret sig dramatisk i forhold til dengang, den Alliancefrie Bevægelse startede i 1950'erne og 60'erne. På det tidspunkt var de alle sammen stadig udviklingslande, og de kræfter, der forsøgte at forhindre det, var stærke. Nu har vi praktisk talt, især på grund af Kinas fremgang, en meget stærk økonomi, som i mange henseender allerede er den stærkeste økonomi i verden. Der er faktisk en motor i udviklingen, og mange udviklingslande som Indonesien er inde i en god udvikling. Indonesien vil sandsynligvis overhale Tyskland som den tredjestørste økonomi i løbet af meget kort tid. Jeg tænker på FOCAC-mødet i Beijing den 4.-6. september, hvor mere end 50 statsoverhoveder fra de 54 afrikanske nationer var til stede. Mange af dem havde bilaterale møder med præsident Xi Jinping. Jeg synes, der var en meget klar idé om, at fremtiden tilhører det Globale Syd, og at der vil blive gennemført mange udviklingsprojekter.

Jeg siger ikke, at det bliver en let vej, for vi kan også se, at kampen for at forhindre det er meget hård. Der er bestræbelser på at destabilisere flere lande, både af objektive grunde, men også ved at bruge indenlandske sårbarheder. Så det er ikke en let kamp, men jeg synes, at den overordnede tendens er meget lovende. Jeg tror, vi vil se en betydelig konsolidering af bestræbelserne på at opbygge et nyt system på BRIKS-topmødet den 22.-24. oktober i Kazan i Rusland i næste måned, hvor flere nye medlemmer sandsynligvis vil slutte sig til, og flere andre lande er blevet inviteret som særlige gæster. Jeg tror generelt, at det er en tendens, som ikke kan vendes, medmindre der kommer en tredje verdenskrig. Så stopper alt naturligvis, men jeg tror, at hvis man ikke får tredje verdenskrig – hvilket lige nu er et meget usikkert

spørgsmål – så tror jeg, at det Globale Syd; det er lande, som allerede repræsenterer 85 % af verdens befolkning og omkring 70 % af BNP. Jeg tror, det er ustoppeligt, så med al forsigtighed er jeg meget optimistisk.

SCHLANGER: Vi har nogle spørgsmål om FN's rolle. Vi begynder med et fra Harry i Colombia, som skrev: »Helga, verdens borgere kræver, at magthaverne stopper aktionerne mod deres borgere. Men FN er en forældet organisation til fordel for den højestbydende, som finansierer dem. Hvorfor sendte FN ikke Blåhjelme som en barriere til Palæstina, hvilket kunne have undgået det nuværende kolossale folkemord?»

Det andet spørgsmål om FN er et spørgsmål om, hvorvidt du forventer, at der vil blive gjort noget ved opfordringen fra Den Arabiske Liga, Organisationen for Islamisk Samarbejde og Den Alliancefrie Bevægelse, som opfordrer formanden for FN's Generalforsamling til at handle inden for rammerne af Enhed for Fred for at imødegå Israels manglende opfyldelse af mandaterne mod folkedrab fra Den Internationale Domstol? Personen bemærker, at de hørte dig tale om dette forslag i sidste uge ved IPC-opkaldet.

ZEPP-LAROUICHE: Problemet er, at FN stadig afspejler efterkrigstidens situation med de fem permanente medlemmer i FN's Sikkerhedsråd. Det er et meget vanskeligt spørgsmål at løse, fordi man ikke ønsker at opgive en vis grad af intervention. Det er klart, at de nuværende fem permanente medlemmer ikke er repræsentative for det Globale Syd. Afrika er ikke repræsenteret; Asien undtagen i form af Rusland og Kina, men ikke set fra den udviklende del af det Globale Syds synspunkt. Så det er et problem, og jeg tror, at grunden til, at blåhjelme ikke engang blev taget i betragtning, er, at USA's permanente veto, som nogle gange blev støttet af briterne, eller at briterne undlod at stemme, grundlæggende blokerede for enhver handling. Det er præcis derfor, at denne »uniting for peace«-resolution nu bliver aktiveret. Det er den klausul, der siger, at hvis FN's Sikkerhedsråd ikke er i stand

til – af en eller anden grund som et permanent veto fra et af medlemmerne – at handle, så er der mulighed for at bringe hele spørgsmålet op i FN's Generalforsamling. Det vil ske i næste uge, jeg tror den 17. og 18., hvor forslaget vil blive diskuteret. Jeg kan kun håbe, at dynamikken bliver sådan – og det er der en god chance for, at den bliver – og at uretfærdigheden kan blive taget op og afhjulpet. Jeg tror, at den første dag er en diskussion, og så er det meningen, at den anden dag skal være en beslutning om en eller anden handling.

Jeg synes, det understreger behovet for en seriøs reform af FN. Jeg tror, at minimumskravet vil være, at det Globale Syd er repræsenteret i forhold til deres antal og betydning. Det vil naturligvis møde hård modstand fra de mennesker, som troede, at de var de dominerende indtil nu. Men jeg tror, det er en proces, der er i gang, og som skal være i gang. Jeg tror, at hovedproblemet er, at den eneste måde, man kan få en reel forbedring af FN på, så man forhindrer, at den, der har den største pengesæk, udnytter den, er at gøre præcis det, jeg foreslog i Ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Det ville i bund og grund betyde, at man skulle give det lovgrundlag, som er fremragende; hvis man ser på FN's charter, bør det ikke ændres. Hele ideen med de fem principper for fredelig sameksistens bør aldrig ændres. Men jeg tror, at det stadig ville kræve noget, jeg ville kalde en metafysisk understøttelse; noget, der placerer disse love eller principper mere i det fysiske univers' evige love. Det er naturligvis noget, der skal diskuteres, så mange repræsentanter for de forskellige kulturer og civilisationer kan finde et fælles sprog; for sådanne principper findes i alle kulturer og på alle sprog, det er bare sådan, at folk giver dem forskellige navne. Men mange gange betyder de præcis det samme; nogle gange kalder man det »naturlov« som i Europa eller »kosmisk orden« som i Indien. Men ideen om, at vi skal bringe forholdene på Jorden i overensstemmelse med de evige love i universet, tror jeg er noget, der helt sikkert ville forbedre FN's situation enormt.

SCHLANGER: OK, for at blive ved Gaza, så har vi dette fra Patricia i Vancouver, Canada. Hun siger »Jeg så med raseri på, at udenrigsminister Blinken gav en forsinket {proforma} fordømmelse af IDF [Israels forsvarsstyrker], efter at de havde indrømmet, at de havde dræbt Aysenur Eygi, en 26-årig amerikansk statsborger, under en protest på Vestbredden. Jeg råbte til fjernsynet: "Dit hjerteløse skarn, hvornår vil du stoppe de våben, du sender, og som bruges til at dræbe i Palæstina?" Så spørger hun dig, Helga: »Hvornår vågner amerikanerne op til den umoral, der foregår i deres navn?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror helt sikkert, at der kommer bevægelse fra de unge mennesker, de studerende, som lige er vendt tilbage til universiteterne. Jeg synes, jeg har hørt mange rapporter om, at spørgsmålet om folkedrabet er mere varmt i debatterne end nogensinde før. Men jeg vil gerne give folk i almindelighed noget at tænke over, for taberne er helt klart først og fremmest det palæstinensiske folk, som udsættes for dette rædselsfulde show, der foregår i Gaza og i stigende grad på Vestbredden. Der er en anden taber, og det er Vesten, eller de lande, der ser gennem fingre med det, der foregår, og lader, som om de er på Israels side, eller er på den israelske regerings side, som ikke er identisk med Israel som sådan. Jeg tror, at tabet af omdømme og følelsen af integritet er så enormt. Den første forsmag på det får man, når man ser på den nylige pressekonference mellem den jordanske udenrigsminister Ayman Safadi og Annalena Baerbock, den tyske udenrigsminister. Hun stod der som en lille pige, der får skældud i skolen for at have dummet sig totalt. Den jordanske udenrigsminister sagde, at man begår den fejl, at man ikke skelner mellem at forsvare Israels interesser og den nuværende israelske regeringsleders interesser, og at man peger på Vestens tab af omdømme, men også på hele systemets integritet. Verdenssystemet er ved at gå i opløsning som følge af dette tab af moral hos dem, der tolererer dette. Og jeg tror ikke, at det kan repareres hurtigt; det ville virkelig kræve en fuldstændig omvending på 100 %. For eksempel hvis landene i

Vesteuropa eller Europa nu ville sige, at vi fortryder, hvad vi gjorde, dette skulle ikke være sket, og vi forpligter os nu fuldstændigt til at genopbygge ikke bare Palæstina, men hele den krigshærgede region, herunder Syrien, Yemen, Irak, Afghanistan. Og vi vil hjælpe med at realisere Oase-planen ved at foretage investeringer i infrastruktur, kunstvanding, bygge byer, opbygge skovbrug, skabe nyt, ferskvand med Oase-planen. Hvis det kom som et budskab fra FN's generalforsamling, tror jeg, at verden ville være villig til at tilgive. Men jeg tror ikke, at chancen for, at det sker, er særlig stor.

Jeg forudser, at Vesten vil – hvis vi ikke tager os sammen i Europa og USA i verdensoffentlighedens og historiens øjne, har vi på ingen måde gjort os selv en tjeneste ved at lade dette ske. Der er stadig tid til at ændre det; derfor bør vi mobilisere for Oase-planen og et nyt paradigme og ideen om, at det nye navn for fred er udvikling. Det ville afhjælpe situationen. Hvis vi nu opbygger en ny økonomisk verdensorden og begynder at samarbejde med det Globale Syd i forsøget på at overvinde fattigdom og underudvikling, ville det være grundlaget for sjælens forløsning og også en vis orden i verden.

SCHLANGER: Du lytter til Helga Zepp-LaRouche. Hun er drivkraften bag Den Internationale Fredskoalition, som mødes via Zoom hver fredag. Du kan deltage i det, hvis du vil; bare gå til schillerinstitute.com for at finde ud af, hvordan du logger på for at se det. Der er endnu et møde på fredag kl. 11 østlig tid.

Her er et spørgsmål fra Ali i London, som er meget aktiv i fredsbevægelsen der, »Nej til NATO«-bevægelsen. Han skriver: »Blinken er her; Starmer tager til Washington for at mødes med Biden. Jeg frygter, at de vil offentliggøre en beslutning om at give Ukraine grønt lys til at bruge langtrækkende missiler til at ramme Rusland. Hvad tror du, de vil gøre?«

ZEPP-LAROUCHE: Præcis det, du lige sagde. Alt er parat til at

kunne gøre det. Starmer vil tale med Biden på fredag, og Blinken vil være i London i flere dage og tale med Lammy, hans håndlanger, og så vil de sammen tage til Kiev og give Ukraine tilladelse til at bruge ATACMS til dybe angreb ind på russisk territorium. Dette bringer os skridt for skridt tættere på tredje verdenskrig; ideen om, at der ikke er nogen røde linjer, er tåbelig. Disse mennesker spiller hasard med verdens skæbne. På en måde er jeg overrasket over, hvor tålmodig Rusland har været, men jeg er bange for, at den tålmodighed er ved at slippe op. Jeg tror, vi er nødt til at øge fredsbevægelsens aktiviteter. På kort sigt tror jeg, at det er en helt uundværlig ingrediens, for problemet er, at vi stadig har en situation, hvor der i alle lande er et mindretal af mennesker, som er – jeg vil sige – virkelig bange. Hvis man tænker over, hvad der er på spil, så er det eksistensen af alt, hvad vi kender til, af millioner af år på jorden. Titusinder af år med registreret civilisation, alt, hvad der nogensinde er blevet produceret af mennesker med hensyn til videnskab, teknologi, kultur, kunst; alt det vil forsvinde. Ingen vil have en erindring om det. Der vil ikke være noget efter en atomkrig. Det er det, der står på spil, og jeg tror, at den bedste eller en af de absolut nødvendige forudsætninger er, at vi har demonstrationer den 21. september, hvor der er international fredsdag. Jeg tror, der vil være mange aktiviteter i mange lande; hjælp med at opbygge dem. Den 28. og 29. september er der begivenheder i USA, som Scott Ritter og Rage against the War Machine har opfordret til. Og den 3. oktober vil der forhåbentlig være store demonstrationer i Tyskland, især i Berlin. Jeg mener, at det skal manifesteres på samme måde, som fredsbevægelsen gik på gaden i begyndelsen af 1980'erne, hvor hundredtusinder og til sidst en million mennesker gik på gaden. Det skabte et miljø, hvor INF-traktaten måske ikke blev opfundet og udformet, men den var med til at skabe det miljø. Det er det, vi er nødt til at gøre mere påtrængende end nogensinde.

Men det er ikke nok; vi er også nødt til at have en ny

international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle verdens landes interesser. For jeg tror ikke, at hvis man udelader det ene eller det andet land, fordi man har overbevist sig selv om, at det er et diktatur eller et autokrati eller et dårligt land, så tror jeg ikke, at det vil fungere. Vi sidder alle i samme båd på grund af atomvåben, på grund af internettet, på grund af pandemier. Du kan udløse en pandemi på én dag ved at rejse med et fly, og du kan inficere næsten et helt kontinent. Vi er forbundet; vi sidder i samme båd. Hvis det går galt, går det galt for alle. Derfor mener jeg, at vi er nødt til at have et nyt system, hvor man siger, at sikkerheden er udelelig; at det bedste princip, der kom ud af den Westfalske Fred, var, at man skal tage hensyn til den andens interesser, ellers skaber man kimen til den næste krig.

Jeg tror, vi er nødt til påtrængende at diskutere, hvad der er hvert lands sikkerhedsdoktrin; er det i det lands interesse at have en sådan doktrin? For det, der er sket nu, er, at der træffes vidtrækkende beslutninger hen over hovedet på de mennesker, der ikke engang ved, hvad der foregår; som opstillingen, den amerikanske regerings beslutning – hvem det så end er på dette tidspunkt – om at placere langtrækkende missiler i Tyskland. Som Scholz så fåret sagde, at USA traf beslutningen, og at det er en god beslutning. Denne fyr er virkelig – jeg vil ikke gå ind i en lang beskrivelse af, hvad jeg synes, men du kan forestille dig det. Vi er nødt til at have folkets deltagelse i sådanne beslutninger. Regeringens legitimitet kommer fra de regeredes samtykke; det er et af de principper, som bør være normale. Det blev opdaget af Nicolaus af Cusa i det 15. århundrede, og det indgik i selve ideen om forfatninger og regeringens legitimitet. Lige nu er vi meget langt fra det, hvilket kommer til udtryk ved, at folk ikke længere stemmer på disse regeringer. Nu har Scholz opdaget, at han pludselig gerne vil have fred, fordi SPD lige har tabt to valg i Østtyskland. Man kan kun håbe, at den anerkendelse holder lidt længere end til næste valg, som er om en uges tid.

SCHLANGER: Med hensyn til Europas forhold til USA har vi et spørgsmål fra professor Larafi. Han spørger: »Tror du, at en afkobling af forholdet mellem USA og NATO kan bidrage positivt til en ændring af den europæiske sikkerhedsarkitektur og dermed til båndene mellem Rusland og EU?« Jeg tror, at dette til dels afspejler diskussionen om at »Trump-sikre« NATO af frygt for, at Trump vil tilbageholde midler fra NATO, hvis han bliver valgt. Men det har også noget at gøre med hele spørgsmålet om Europa og Rusland. Ville en afkobling fra USA gøre en forskel?

ZEPP-LAROUICHE: Lige nu er der et stort pres på alle for at gøre Europa »Trump-sikkert«, for hvis Trump vinder valget, forventes det, at han vil kræve flere betalinger fra europæerne til deres eget forsvar og muligvis ikke bakke op om NATO på samme måde. Men problemet er, at jeg går ind for mere suverænitet til nationalstaterne i Europa, og sammen kan de arbejde som en enhed, ligesom de Gaulle foreslog ideen om en alliance af suveræne fædrelande. Man er ikke nødt til at have en overnational struktur som EU-Kommissionen til det. Men det ville kræve en fuldstændig holdningsændring; den ændring er synlig blandt nogle kræfter i Europa. Viktor Orbán har bevist, at selv et lille land kan handle på en suveræn måde. Da han overtog EU-formandskabet, tog han straks til Kiev, til Moskva, til Beijing, til Washington, til Mar-a-Lago og foreslog en anden tilgang til Ukraine-krisen. Det blev fuldstændig afvist af EU-Kommissionen, og det er de ikke kommet sig over endnu.

Det ville kræve en anden måde at tænke på. Lige nu er der en enorm debat, hvor parlamentsmedlem Saha Wagenknecht i det seneste tv-talkshow kaldte Scholz for en vasalkansler. Der er en enorm debat om, hvorvidt man kan bruge sådan et ord om kansler Scholz? Alle europæiske nationer, med få undtagelser, opfører sig som komplette vasaller for USA og briterne. Så det skal brydes, og jeg tror, at hvis de europæiske nationer ville tage en uafhængig tilgang og sige, at vi ønsker at samarbejde med BRIKS, med det Globale Syd, med Rusland, med Kina, med de

andre lande i det Globale Syd, så tror jeg, at det sandsynligvis ville være et sundt chok for USA. På den anden side er jeg ikke sikker på, at idéen om at gå i en uafhængig retning uden at forsøge at få USA med om bord ville løse problemet. For hvis verden deler sig i to blokke, er der stadig en absolut fare for, at det kan gå grueligt galt. Man er nødt til at bryde med den nuværende vilje til at bevare NATO's, Vestens og briternes hegemoni, som i virkeligheden ikke længere eksisterer. Jeg tror, at vi befinder os i det farligste øjeblik, for hvis vi ikke finder en fredelig tilgang, en bevidst beslutning om at stoppe konfrontationen og gå i retning af samarbejde, tror jeg, at vi er i fare for at miste hele civilisationen. Det er derfor, jeg skubber på denne idé om en sikkerhedsarkitektur, som tager hensyn til alle nationers interesser. Det inkluderer naturligvis alle nationer; det inkluderer Rusland, Kina, Nordkorea, Iran, USA og mange andre nationer. Jeg tror, det kræver en anden tilgang, men jeg er af den dybeste overbevisning, at hvis man ikke løser det problem, vil det ikke ende fredeligt.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra Hendrik fra Tyskland. Han siger »Når jeg hører dig tale om den forfærdelige koalitionsregering i Tyskland, er jeg enig med dig i, at det er den værste regering i efterkrigstiden. Men jeg vil gerne vide, hvad du mener, der bør gøres. Er der mulighed for et tidligt valg? En mistillidsafstemning? Eller skal vi holde ud indtil det næste planlagte nationale valg i september 2025?«

ZEPP-LAROUICHE: Lad os se, hvad der sker med lokalvalget i Brandenburg den 22. september. Hvis disse mennesker ville bekymre sig om landets udvikling, ville de allerede have trukket sig tilbage. De får den ene afvisning af vælgerne efter den anden. Koalitionen har mindre end 30 % på nuværende tidspunkt. De er den mest upopulære, forhadte og afviste regering, den tyske forbundsrepublik nogensinde har haft siden Anden Verdenskrig. Jeg tror, de forsøger at blive siddende uanset hvad. Lige nu havde de f.eks. et topmøde om migration;

koalitionsregeringen og CDU, CSU-oppositionen. Det eksploderede, fordi de ikke kunne nå frem til en aftale; ingen, nul. De kan heller ikke blive enige om budgettet for næste år. Det er u håndterligt.

Jeg tror, de vil undgå et mistillidsvotum, for de kan bedre lide deres position og de privilegier, der følger med den, end noget andet. Derfor tror jeg, at de vil forsøge at holde fast i den til den bitre ende, uanset hvad der sker strategisk i mellemtiden. Jeg tror, at det eneste, man kan gøre under disse omstændigheder, er at organisere befolkningen, så de begynder at tage ansvar for, hvad der sker med Tyskland. Tyskland er lige nu et skrækscenarie; økonomien er i frit fald. Nu, endelig, efter lang tid, begynder selv brancheforeningerne at advare om, at det er ved at ske. Men de foreslår ikke en ændring, for de foreslår ikke et brud på den grønne aftale; de taler stadig om overgangen til den grønne økonomi, som er en af hovedårsagerne til, at vi er ved at tabe Tyskland på så mange måder. Se på, hvad der sker i sundhedssektoren; den utrolige nedskæring af – Lauterbach har netop foreslået en reform, som vil lukke mange små hospitaler rundt omkring på landet – er allerede forsvundet. I visse områder er forsyningen af mennesker ikke længere sikret; man skal vente otte til ni måneder på at komme til en specialist, selv hvis man har akutte problemer. Det tyske sundhedssystem er ved at falde fra hinanden, bunden er ved at gå ud. Jeg kan kun forestille mig, hvad der vil ske, hvis det bliver værre. De værste ting kan gentage sig med hensyn til vold; det er allerede ret slemt, men den måde, regeringen forsøger at orkestrere det på, er at skyde skylden på alt andet end deres forkerte politik.

Jeg tror, at det eneste middel er at uddanne borgerne. Se på, hvad vi gør – Schiller Institutet og vores internationale bevægelse, IPC. Der er andre kræfter i Tyskland, som er ved at vågne op, men jeg tror, vi er nødt til at forene os, for jeg kan kun sige, at krisen er ved at nå et kogepunkt, og vi har

ikke nok borgere, som har modet under disse omstændigheder, eller forpligtelsen til at kvalificere sig til at finde en bedre løsning end den nuværende regering. Jeg kan kun bede jer om at slutte jer til os, og lad os gøre det bedste, vi kan.

SCHLANGER: Her er et sidste spørgsmål til dig fra en mangeårig tilhænger, som sagde, at han var meget taknemmelig for markeringen forleden af Lyndon LaRouches 102-års fødselsdag. Han sagde, at han i den forbindelse gerne ville komme med et forslag. »Det er i dag 23 år siden, den 11. september 2001, at operationen med at fremme den nationale sikkerhedsstat blev fremmet af de såkaldte 'terroristers' angreb på New York City og Washington. Lyndon LaRouche forudsagde i januar samme år, at der ville komme en rigsdagsbrand, som ville give de neokonservative en begrundelse for at gå videre med den nationale sikkerhedsstat til dataindsamling, overvågning, censur og så videre. Nu ser vi, at dette angreb på det første forfatningstillæg er ved at tage fart, så det truer forfatningens beskyttelse af ytringsfriheden. Kunne du udgive en pamflet om LaRouches advarsel i januar 2001 om truslen om rigsdagsbrand og spore konsolideringen af en fascistisk stat fra dengang til i dag for at give folk en mulighed for at kæmpe tilbage?«

ZEPP-LAROUCHE: Tak for dette forslag; jeg synes, det er et fremragende forslag. Det gør mig meget glad, for du har lige svaret på det, jeg sagde før, nemlig at vi er nødt til at lade borgerne tage ansvar for tingenes tilstand. Det, du lige har foreslået, synes jeg er et glimrende eksempel på netop det. Jeg vil stadig i dag diskutere det med mine kolleger, for det er helt på sin plads. Da min afdøde mand Lyndon LaRouche lavede denne video, og du kan se den på internettet. Jeg tror, det var den 3. januar 2001, tre uger før Bush-regeringen tiltrådte. Han sagde, at denne regering vil stå over for så enorme finansielle vanskeligheder i det finansielle system, som de ikke er forberedt på at håndtere. Derfor vil de have en tendens til at gå efter et påskud med en ny rigsdagsbrand for

derefter at gennemføre præcis det, som rigsdagsbranden gjorde i første omgang; nemlig at gå over til fascistisk politik. Det var det, der skete præcis ni måneder senere den 11. september. En del af den dokumentation, du henviser til, er, at han ved et rent tilfælde gav et live-interview til radioen i Salt Lake City, Utah. Han havde ingen andre oplysninger; han tænkte bare på det. Det var omkring kl. 9, da de første fly ramte World Trade Center. Han sagde, at det kun kunne være sket i samarbejde med korrumperte kræfter i det amerikanske sikkerhedsapparat. Han havde viden om, hvordan flyforholdene var, og om sikkerheden under flyvningerne. Så det er præcis det, der stadig er spørgsmålet. Der var en indsats fra 9/11-kommissionen, men den blev undertrykt. Jeg tror, det ville være meget nyttigt, for under påskud af terrortrusler blev krigen mod terror, hele interventionskrigen, startende med Afghanistan og Irak og Libyen, resultatet af alt dette. Vi nåede frem til den nuværende katastrofe; i en vis forstand kan man sige, at det var Maidan-kuppet for USA. Jeg vil helt sikkert foreslå mine kolleger, hvad du lige har sagt.

SCHLANGER: Vi er nået til slutningen af spørgsmålene. Helga, kan du give os et hurtigt overblik over, hvad der vil blive diskuteret på Den Internationale Fredskoalitions møde på fredag?

ZEPP-LAROUICHE: Ja. Jeg vil bede folk om at se på referatet af IPC-mødet fra sidste fredag, den 6. september, som var et absolut gennembrud. Vi havde ekstraordinære patrioter fra flere lande, men især fra USA. Ambassadør Jack Matlock; Ted Postol; oberst Larry Wilkerson; så havde vi en meget vigtig tysk professor, Wilfried Schreiber; vi havde oberst Ralph Bosshard fra Schweiz; tidligere præsident Donald Ramotar fra Guyana. Den diskussion er allerede et absolut must for alle, der ønsker at finde ud af, hvorfor vi befinder os i en så farlig situation, for det, som ambassadør Matlock sagde, var, at de løfter, der blev givet til Gorbatsjov i 1990 – han er en autoritet; han var et tidsvidne. Det, han siger, er i skarp

modstrid med mange af de fortællinger, der kommer ud i dag. Så gik professor Postol, en førende atomekspert, naturligvis ind i forfærdende detaljer om, hvorfor den nuværende situation med atomvåben er så farlig, og mange andre ekstremt vigtige bidrag. Så se venligst på det.

Jeg tror endda, der er en kort version af det nu som en teaser, så du kan få en fornemmelse af, hvad du kan forvente. Og vi har et separat interview med ambassadør Matlock, som han gav til Schiller Instituttet og {EIR}, som også kan findes på Schiller-siden, og som er et absolut must-foredrag om de sidste 30 års historie. Det har skabt en del røre; det er blevet genudgivet eller refereret til i interviews og artikler om det flere gange.

Så vi vil have en fortsættelse af diskussionen; jeg tror, at professor Postol er en af talerne igen. For folk er nødt til at vågne op og indse, hvilken fare vi befinder os i. Så vær med; hjælp os med at forene fredsbevægelsen internationalt. Kun hvis vi står sammen, vil vi forhåbentlig være stærke nok til at få vores stemme hørt.

SCHLANGER: Helga, tak fordi du er med os igen i dag, og vi ses fredag morgen.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, til fredag.

Biden-regimet forbereder sig på trefrontskrig, mens

tyskerne stemmer for fred Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche, onsdag den 4. september 2024

Ikke korrekturlæst

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche. Hun er grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det den 4. september 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg vil være jeres vært. Du kan sende os dine kommentarer og spørgsmål via e-mail til questions@schillerinstitute.org, eller du kan skrive dem på chatten.

Under sidste fredags Zoom-opkald fra Den Internationale Fredskoalition talte du om den påtrængende nødvendighed af, at borgerne handler, så de kan få deres stemme hørt for at stoppe NATO's etablissemments stadige march mod en atomkrig. To bestanddele af denne march var NATO's indtrængen i det russiske Kursk-territorium og for det andet offentliggørelsen af det, der blev beskrevet som en ny, hemmelig atomdoktrin fra Biden-administrationen for at forberede USA på at udkæmpe en atomkrig på tre fronter. Men midt i denne NATO-optrapning var der tegn fra valgresultaterne i to tyske delstater på, at vælgerne afviser denne march mod Tredje Verdenskrig, da partierne i den regerende koalition i Tyskland blev kraftigt svækket af vælgerne. Der er tegn på en genoplivning af fredsbevægelsen i Tyskland.

Vores første spørgsmål til dig kommer fra en tysk seer, som spørger: »Hvad er betydningen af afstemningen i Tyskland, og vil den ændre noget?«

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, det er ret betydningsfuldt,

for først og fremmest har Berlin-regeringens evne til vedvarende at ignorere alt, hvad der foregår i folks hoveder, lidt et alvorligt slag. Jeg så valgprogrammet på de forskellige programmer søndag aften [1. september], og selv ordstyrerne var ret målløse. Det var ikke en uventet afstemning, meningsmålingerne havde stort set forudsagt et sådant resultat. Ikke desto mindre synker det ind, at vælgerne i sidste ende vil tage legitimiteten fra regeringen, hvis regeringen vedvarende krænker landets og folkets grundlæggende interesser. Så jeg tror, at dette er et klart advarselstegn; ikke kun i de to delstater – Sachsen og Thüringen – men også for regeringen i Berlin. Der kommer en anden afstemning i Brandenburg, som jeg tror vil gå i samme retning. Men jeg tror, det kræver meget mere, for vi har aldrig været i så stor risiko som lige nu.

Jeg er enig med dig, Harley, i, at fredsbevægelsen er ved at vågne op igen, og der er tegn på, at folk forbereder sig på demonstrationer, men den strategiske fare er så enorm. Og jeg kan ikke se en reel afspejling af det i debattens karakter. Det, du henviste til, denne opgradering af USA's atomare doktrin, skete ifølge *New York Times* allerede i marts. Biden skrev under på det i marts, og først i slutningen af august fandt vi ud af det fra *New York Times*. Det er helt utroligt. Jeg var ikke klar over, at det var et stort emne i det offentlige rum, i hvert fald ikke i forbindelse med NATO-topmødet. Og efter NATO-topmødet meddelte kansler Scholz, at USA havde besluttet at placere langdistancemissiler i Tyskland fra 2026. Scholz sagde: »Jeg synes, det var en god beslutning.« Hvad er det for noget? Det blev ikke diskuteret i parlamentet; det blev ikke diskuteret blandt offentligheden i aviserne eller i noget andet forum, som ville betyde, at befolkningen kender til det. Hvis man tænker over det, hvis Biden underskrev denne opdaterede atomdoktrin i marts og forpligtede USA til at forberede sig på en atomkrig på tre fronter mod Rusland, Kina og Nordkorea, så overskyggede det helt sikkert og var årsag til rammerne for NATO-topmødet. Det

betyder også, at »USA's beslutning« om at placere langtrækkende missiler i Tyskland fra 2026 – hvilket i øvrigt er præcis det samme tidspunkt, hvor den nye START-traktat [New Strategic Arms Reduction Treaty] udløber, og der er i øjeblikket ingen tegn på, at den vil blive opdateret – så det betyder, at beslutningen om at placere langtrækkende missiler i Tyskland er en del af denne opgraderede atomare doktrin. For når man forbereder sig på en potentiel krig mod Rusland, Kina og Nordkorea, betyder det Atlanterhavet og Indo-Stillehavet, og de amerikanske missiler i Tyskland er naturligvis en integreret del af en sådan opstilling. Men det var der ingen diskussion om.

Jeg tror derfor, at dette er et meget mere alvorligt problem, end de fleste mennesker har en anelse om, for jeg tror, at valget i Sachsen og Thüringen – jeg ved fra vores egen organisering i disse to delstater, at folk er meget bekymrede over krigen i Ukraine, forholdet til Rusland, den tyske økonomis kollaps som følge af sanktionerne og alle spørgsmålene omkring sabotagen af Nord Stream-rørledningen og så videre. Men jeg tror ikke, at befolkningen har en klar fornemmelse af, hvor stor faren egentlig er. Jeg tror, det kræver meget mere diskussion og meget mere klarhed. Jeg synes, vi skal kræve en debat i Bundestag, det tyske parlament, om konsekvenserne af dette. For ideen om at placere langtrækkende missiler i Tyskland gør Tyskland til et hovedmål. Hvis det nogensinde kommer til krig, vil Tyskland være det første sted, det går ud over. Sidste gang, der opstod en lignende situation, var i begyndelsen af 1980'erne med Pershing II og SS-20, som blev affyret med kun få minutters mellemrum. Der var hundredtusindvis af mennesker på gaden og til sidst 1 million mennesker, som troede, at vi var på randen af tredje verdenskrig – og det var vi. Men denne mobilisering og demonstration skabte et miljø, som var med til at skabe INF-traktaten [Intermediate-Range Nuclear Forces Treaty], der begrænsede udstationeringen af sådanne missiler. Men den blev opgivet af Trump-administrationen, så nu har vi et åbent felt

for en ny atomart våbenkapløb. Jeg synes, at situationen er superfarlig, og derfor har vi brug for meget mere diskussion og meget mere debat og demonstrationer.

SCHLANGER: Hvad har reaktionen været fra Rusland? For tilsyneladende var russerne klar over denne ændring, før den blev offentliggjort af *New York Times*.

ZEPP-LAROCHE: Ja, russerne har udsendt både viceudenrigsminister Sergey Ryabkov og Kremls talsmand Dmitry Peskov. De meddelte alle, at Rusland, som Peskov udtrykte det, på grund af Vestens kollektive destruktive handlinger føler sig tvunget til at opgradere sin egen atomare doktrin som svar på det. Jeg tror, at betydningen af dette er gigantisk. Der var en meget interessant artikel af Ted Postol, som nok er en af, hvis ikke den vigtigste ekspert på det atomare område. Han er tidligere MIT-professor; nu er han pensioneret. Han skrev en artikel i *Responsible Statecraft*, hvor han – ikke overraskende for alle, der studerer disse spørgsmål – sagde, at denne idé om et forebyggende atomart angreb de facto har eksisteret i over to årtier. Derfor er denne nuværende afsløring – ganske vist er Nordkorea et nyt fænomen – men dybest set er den eneste forskel, at den blev offentliggjort. Fordi Biden i valgkampen, da han stillede op som præsident, havde lovet, at han ville afskaffe ideen om et potentielt amerikansk forebyggende angreb, eller at han ville sørge for, at USA ville have en politik om ikke at angribe først, men det kom han aldrig igennem med.

Så Rusland havde indtil nu den doktrin, at de kun ville bruge atomvåben, hvis Ruslands eksistens og Den Russiske Føderations territoriale integritet var på spil. Det er det, de nu tilsyneladende er i færd med at ændre. Kina har en politik om ikke at bruge dem først under nogen omstændigheder. Men det skaber en utrolig ubalance i den strategiske situation, og jeg tror, at hvis folk bare ville tænke over, hvor tæt vi er på en potentiel fejltagelse, en eller anden hændelse, som på meget kort tid kunne føre til en global atomkrig, hvorefter der

absolut intet ville være: en atomvinter og afslutningen på alt liv på planeten.

Jeg tror, vi har påtrængende brug for at tænke over det, og vi er nødt til at ændre det, for det er tydeligt, at nogle magter har til hensigt at bevare dette regime af de facto atomterror. De forsøger at ændre den gensidigt garanterede ødelæggelse, men ikke i retning af at slippe af med atomvåben, men i retning af at gøre atomkrig tænkelig igen. Det er noget, som offentligheden slet ikke er tilstrækkeligt opmærksom på.

SCHLANGER: Helga, vi har et par spørgsmål mere om denne såkaldte nye strategiske doktrin. Fra Martin, som er fra Virginia: »Jeg så en omtale på jeres hjemmeside af den nye atomare doktrin i USA, og jeg hørte også dommer Napolitano tale om det. Er der nogen i Kongressen, der har reageret på det? Har du forsøgt at få Robert F. Kennedy Jr. til at tale om det, eller Trump? De advarer om muligheden for atomkrig. Burde de ikke tage det op?«

ZEPP-LAROUICHE: Ja, helt sikkert. Jeg tror, at mine amerikanske venner helt sikkert vil gøre alt, hvad de kan, for at få fat i både Robert Kennedy Jr. og Tulsi Gabbard, Donald Trump og alle de andre. Jeg tror, at de allerede har talt om faren for atomkrig, og det betyder, at der er en vis opfattelse af det. Men jeg kan kun sige, at vi meget hurtigt har brug for en bred inkluderende debat; især også om konsekvenserne af, hvad det vil sige at bevæge sig i retning af en tænkelig atomkrig, der skal udkæmpes. For nylig har flere russere gjort det meget klart, at ideen om, at en sådan krig ville være begrænset til Europa, og at man kunne have en regional atomkrig, som derefter ville stoppe, at det er en fuldstændig illusion, og at en sådan krig ville nå amerikanske byer. Tulsi Gabbard nævnte allerede for nogle år siden alle de forskellige amerikanske byer, som ville blive ramt. Der er så mange faktorer. For eksempel den russiske dommedagsforsikring, hvor de har Poseidon-ubåde, der ville befinde sig ud for nogle af USA's byer. Jeg husker en præsentation af en af de atomare

eksperter, som sagde, at disse missiler ville nå Washington hurtigere, end præsidenten ville have tid til at nå Air Force One. Jeg tror, det er det, folk skal vide, når de leger med tanken om en atomkrig, der kan vindes og udkæmpes.

SCHLANGER: Vi har endnu et spørgsmål om dette generelle emne fra en aktivist i antikrigsbevægelsen fra London. Hun skriver: »Den britiske presse bliver ved med at skrive, at NATO bør levere de våben, som Zelenskyj beder om« – han har i øvrigt bedt om flere og flere våben – »uden at bekymre sig om et russisk svar, da Putins røde linjer er blevet overskredet gentagne gange, og hans manglende svar viser, at han bluffer.« Hun siger, at det er, hvad den britiske presse siger. »Er det meningen, at sådanne historier skal provokere Putin? Eller er det britiske etablissement så skørt, at de tror på, hvad de siger?«

Og om samme emne har vi et spørgsmål fra Charles: »Tror du, at USA vil give Zelenskyj de langdistancemissiler, han beder om?«

ZEPP-LAROUCHE: Mange af spørgsmålene indebærer desværre, at svaret er ja. Det kollektive Vesten, etablissementet, fremfører igen og igen, at eftersom Putin endnu ikke har reageret, da Vesten overskred de røde linjer, betyder det, at han bluffer. Det er efter min mening den farligste løgn, eller fake news, eller hvad man nu skal kalde det, for det er meget hurtigt ved at nå et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage. Jeg vil sige, at folk i hele verden kan være taknemmelige for Putins tålmodighed, for han kunne have reageret meget kraftigere, meget tidligere. Folk glemmer, at den helt særlige militære operation i Ukraine var en reaktion på, at Vesten havde overskredet en rød linje, ikke mindst Putins krav fra december 2021, hvor han havde krævet ultimative sikkerhedsgarantier fra USA og NATO, juridisk bindende sikkerhedsgarantier for, at Ukraine ikke ville blive en del af NATO, og at der ikke ville være nogen offensive våben ved den russiske grænse. Og disse krav blev ignoreret.

Så den særlige militæroperation var helt klart en reaktion fra Putin på, at de røde linjer blev overskredet. Og hele denne snak om, at formålet med det er, at folk bare skal blive enige, det er ligesom det, briterne har sagt: Malcolm Chalmers, vicechef for Royal United Services Institute (RUSI), havde for et par år siden i maj 2022 sagt, at man skulle »koge den russiske frø« ved at øge niveauet af flere våben, flere langdistancevåben. Og nu har ukrainerne præsenteret en liste over mål, over byer i Rusland, som de mener bør rammes. Og lige nu er USA meget tæt på at godkende udstationeringen og afsendelsen af langtrækkende missiler til Ukraine: AGM-158 Joint Air to Surface Standoff Missiles, de såkaldte JASSM'er. Det er missiler, som kan nå meget dybt ind på russisk territorium, og det ville betyde, at Ruslands opmarchområde ville blive skubbet flere hundrede kilometer tilbage. Det ville gøre det meget vanskeligt for Rusland at opretholde offensive operationer. Det kunne potentielt give ukrainerne en strategisk fordel, især fordi der er snak om, at USA ønsker at producere et stort lager af sådanne missiler og give Ukraine hundredvis af dem. Der tales endda om, at der er en lagerordre på 12.000 sådanne missiler. Det er ret massivt. Jeg tror ikke, at ukrainerne har piloter nok – i hvert fald ikke på kort sigt, medmindre man leverer NATO-piloter. Men det er klart, at vi kommer tættere og tættere på point of no return, for der vil komme et endeligt svar fra Rusland: Det er der ingen tvivl om.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål, som handler om den anden aktive krigszone, som lige nu er i Sydvestasien, fra en person i Bristol, Storbritannien, som skriver som svar på de titusinder, måske hundredtusinder af israelere, som har demonstreret mod Netanyahu de sidste par dage, at Histadrut [den overordnede organisation for arbejdere i Israel] opfordrede til en generalstrejke, som var delvist vellykket. Denne person skriver: »Jeg er ikke så imponeret over de israelske borgere, der marcherer mod Netanyahu, for de siger ikke noget om at stoppe folkemordet eller afslutte

besættelsen. Og selv hvis Den Internationale Straffedomstol rejser tiltale mod Netanyahu, hvem skal så sørge for, at han kommer for retten?»

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, spørgsmålet er helt rigtigt, for de seneste rapporter om det folkemord, der foregår i Gaza, er ubeskrivelige! Mere end 20 % af befolkningen dør af sult og lignende. Det samlede antal ofre er sandsynligvis allerede langt over 200.000, ifølge tal fra det britiske lægetidsskrift *The Lancet*, og så tæller man sandsynligvis ikke alle de mennesker, der ligger under murbrokkerne i forskellige udbombede områder.

Så situationen er helt utrolig. Jeg har ikke noget klart billede af, hvad der vil ske, men der er forskellige forslag om at bringe hele sagen op i FN's Generalforsamling, og der er faktisk en bestemmelse om, at hvis FN's Sikkerhedsråd bliver blokeret af den ene eller den anden grund, og det er USA's vedvarende veto, der blokerer for enhver handling fra FN's Sikkerhedsråds side.

Jeg tror ikke, at folk overvejer den langsigtede erosion, det har. Vestens samlede troværdighed er på et nulpunkt! Jeg tror, at hvis man ser på situationen, så bevæger det Globale Syd sig i en helt anden retning. Der er Eastern Economic Forum i gang i Vladivostok med 6.000 deltagere. Der bliver indgået masser af økonomiske aftaler. Der bliver indgået rigtig mange udviklingsprojekter i det store område i Fjernøsten i Rusland, som mange udviklingslande eller lande i det Globale Syd deltager i. Rusland er fuldstændig orienteret mod øst, de har forladt Vesten.

Så er der topmødet i Forum for Kina-Afrika-samarbejde, FOAC, i Beijing, hvor 50 ud af 54 afrikanske statsoverhoveder er til stede. Xi Jinping havde flere bilaterale møder. Der bliver indgået meget vigtige bilaterale og multilaterale traktater om atomart samarbejde og om alle mulige udviklingsplaner.

Så hvis man ser på verden, har man langt størstedelen af menneskeheden, der bevæger sig i en anden retning og forsøger at skabe et økonomisk system til gensidig fordel for alle. Du kan være sikker på, at der er masser af diskussioner blandt alle disse mennesker. Og så ser de på Vesten, og de ser, at Vesten ikke gør noget for at stoppe dette! Tværtimod fortsætter man med at sende våben, uden at gøre noget som helst for at bremse folkekrædet. Bortset fra den tragedie, det betyder for det palæstinensiske folk, som bliver slået, har det en nedbrydende effekt på Vestens troværdighed og moralske status, som jeg ikke tror, der kan rådes bod på i meget lang tid. Hvad det gør ved den globale orden, ved hele verdens sikkerhed, tror jeg er noget, som de vestlige etableringer fuldstændig overser, fordi de er så optaget af at holde fast i deres særlige privilegier og magt, at jeg tror, de er fuldstændig blinde og tragisk nok ude af stand til at forstå konsekvenserne af det, de gør.

Så jeg har ikke nogen god prognose for, hvordan det her vil udvikle sig. Men jeg tror, at der kan ske et skred i FN's Generalforsamling, hvor emnet kommer på bordet på en måde, som ikke kan undertrykkes. Så derfor tror jeg, at alle, der er bekymrede for verdensfreden og verdens tilstand, kun kan bede jer om at slutte jer til vores bestræbelser på at få en bred diskussion om behovet for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for hele verden. For jeg tror, at menneskeheden sidder i samme båd på grund af atomvåben, på grund af pandemier og på grund af internettet: Man kan ikke lade dele af verden gå under, mens andre dele af verden trives og lever i fred. Derfor har min tilgang i flere år været, at vi absolut er nødt til at bevæge os i retning af en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Jeg tror, det er i de fleste menneskers interesse, og jeg er ikke helt afvisende over for, at det kan lade sig gøre.

SCHLANGER: Jeg synes, det er en vigtig pointe at understrege, som du har gjort fra begyndelsen: Ideen om, at fred afhænger

af en gensidig fordelagtig økonomisk aftale, en ny arkitektur. Jeg vil opfordre folk til at afsætte tid på fredag kl. 11 østlig tid til at deltage i den Internationale Fredskoalitions Zoom-opkald for at høre den diskussion, der er blevet fremprovokeret af det arbejde, som især Helga har udført.

Jeg har et spørgsmål. Du nævnte Eastern Economic Forum for et minut siden. Vi har et spørgsmål fra en pensioneret FN-medarbejder, menneskerettighedsaktivist, som nu bor i Australien. Han skriver: »Der er så mange møder i gang om et nyt økonomisk system, Eastern Economic Forum, Forum of China-Africa Cooperation, BRIKS og så videre. Alt dette er godt, men burde der ikke være en fælles indsats bag en opfordring til en global forsamling for at etablere et nyt system, ligesom den oprindelige Bretton Woods-konference i 1944?«

ZEPP-LAROUCHE: Ja! Helt klart ja! For på den ene side har du bestræbelserne på at opbygge et nyt økonomisk system, en ny kreditfacilitet – især med den nye udviklingsbank. Du har forsøget på at give kredit til udvikling, så hvis du ser på det i sig selv, kan du sige, at det er godt og fint. Det eneste problem er, at det neoliberale, transatlantiske system er i en ekstremt skrøbelig situation. Hvis man fik en gentagelse af 2008 og Lehman Brothers-krisen på steroider, fordi alle centralbankernes såkaldte værktøjer er blevet brugt op i mellemtiden, kunne man få et sammenbrud, der fik en masse strukturer til at bryde sammen. Hvis man ser på verdenshandlen, er den stadig meget blandet; en stor del af den er i dollars, så enhver bankkrise i Vesten, som kan påvirke de nye markeder, kan skabe kaos og få mange mennesker til at dø som følge heraf.

Så jeg synes, at ideen om en ny Bretton Woods-konference er ekstremt vigtig. Jeg synes, det er ret interessant, at Robert Kennedy Jr. bragte det på bane den 15. august, jeg tror, det var for to uger siden. Det var før, han trak sig fra præsidentvalget. Han sagde, at han ville tage behovet for en sådan Ny Bretton Woods-konference op, med den absolut vigtige

forskel, at denne gang skulle behovet for at overvinde underudviklingen i det Globale Syd være et centralt element i et sådant Nyt Bretton Woods-system. Det kan jeg kun være helt enig i.

Ideen om et nyt Bretton Woods-system var et af Lyndon LaRouches hovedkrav, da han udformede de fire love, som er ideen om at genindføre Glass-Steagall for at håndtere den udestående derivatboble på 2 billioner dollars, som er et utroligt damoklessværd, der hænger over verden. Men så skal vi have nationalbanker og give kredit til et nødprogram for fusionskraft, rumsamarbejde og øge produktiviteten i verdensøkonomien: Alt det skal være en del af en sådan tilgang. Jeg indarbejdede denne idé om et nyt Bretton Woods-system i mine ti principper, som var og er tænkt som inspiration til en sådan ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur: Fordi man er nødt til at tage sig af alle aspekter. Man er nødt til at gå til absolut suverænitæt for alle nationer, til at få udryddet fattigdom, til at give universel sundhedspleje til alle på planeten, til at have universel uddannelse, til at have et sikkerhedssystem. Alt dette er elementer, som jeg mener virkelig er nødt til at blive gennemført som en helhed. Jeg tror, at modellen efter min mening kan være freden i Westfalen, hvor folk i løbet af fire år sad sammen og udarbejdede ikke bare grundlæggende principper for fred – nemlig at man skal forfølge den andens interesser, og at man for fredens skyld skal tilgive alle forbrydelser begået på begge sider; og at staten skal spille en vigtig rolle i genopbygningen af den ødelagte økonomi, hvilket var begyndelsen på kameralismen. Men ud over disse principper diskuterede konferencedeltagerne også en masse detaljerede spørgsmål, som f.eks. territoriale udfordringer og alle mulige andre spørgsmål.

Så jeg tror, at når man først har forpligtet sig til at have sådan en ny sikkerhedsarkitektur, kan man sætte sig ned på en konference og løse alle disse problemer, men som en helhed med

den idé, at slutresultatet skal være at skabe et økonomisk system, som er i den menneskelige arts interesse som helhed og i overensstemmelse med universets love.

Så alle, der er bekymrede, bør hjælpe. Kom i kontakt med os; hjælp os med at mobilisere og kontakte alle relevante grupper. Vi forsøger at forene fredsbevægelsen internationalt, for der er mange mennesker, der nu er ved at vågne op til faren, men jeg tror, at hvis man sammenligner katastrofens nærhed med graden af mobilisering, så er der en enorm kløft. Så kontakt os, eller hvis du allerede har gjort det, så arbejd sammen med os om at gennemføre disse tiltag for at finde en løsning.

SCHLANGER: Mens du talte, fik vi lige et andet spørgsmål. Nogen skriver: »Jeg har haft svært ved at se sammenhængen mellem den økonomiske krise og krigsfaren. Kan du tale om forholdet mellem den økonomiske krise, afindustrialiseringen, den knusende gæld, infrastrukturens sammenbrud og så videre: Forholdet mellem det og det vestlige etablissemments lancering af disse permanente krige?«

ZEPP-LAROUCHE: Se på det militær-industrielle kompleks, eller som Ray McGovern kalder det, MICIMATT, det militær-industrielle-kongres-intelligens-medie-akademi-tænk tank-kompleks. Problemet er, at med det skift, som Nixon startede i 1971, og som min afdøde mand profetisk erkendte som startskuddet til en vej, der ville ende med krigsfaren – det er nu mere end 50 år siden – er vi nået til det punkt. Det, man ser, er, at udskiftningen af produktionskapaciteten, den økonomiske kapacitet, som var helliget befolkningens velfærd, er blevet erstattet mere og mere til fordel for den militære sektor, mens en stor del af produktionen – især i USA – er blevet outsourcet til såkaldte billige arbejdsmarkeder. Den industrielle produktionskæde er ikke komplet i USA. Den er komplet med hensyn til den militære kapacitet, og det bliver en selvforstærkende proces. Du ser helt sikkert den samme tendens i Storbritannien.

Man ser EU's bestræbelser på at militarisere den europæiske økonomi. Det er vanvittigt! Tyskland er lige nu ved at kollapse – økonomien er ved at falde gennem gulvet. VW, den mest berømte bilproducent i Tyskland, meddeler, at de vil lukke fabrikker; de vil afskedige et stort antal arbejdere. Alt sammen på grund af en idiotisk kombination af en grøn politik, Green Deal og sanktioner. Men det er ved at kollapse, og det eneste, der bliver skubbet på, er militariseringen af økonomien. Man producerer ikke våben til at pynte sit hus med, man producerer våben til at blive brugt, og det er derfor, vi har haft den ene såkaldte interventionskrig efter den anden: Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien, og jeg tror, at det samlede antal krige ligger et sted omkring 50 mindre eller større krige, og det er en selvfodrende maskine. En af vores venner sagde, at hvis USA alene havde brugt 2.000 milliarder dollars i de 20 år, NATO var i Afghanistan: Hvis bare 3 % af de penge var blevet brugt til at opbygge Afghanistans økonomi, ville det være et blomstrende land lige nu. Det blev naturligvis ikke gjort, og en lignende ligning kan opstilles hvor som helst: Militærproduktion, krige, er ødelæggelse af faktisk fysisk kapacitet! Ting, som kunne bruges til sundhedspleje, til skoler, til udforskning af nye teknologier og videnskaber.

Jeg tror, vi er nødt til at have en generel forståelse af, at dette er en afvigelse. Det er en forkert måde at være menneske på. Jeg tror, vi er nødt til at gå i den anden retning og få folkelig opbakning til at omstille disse militærindustrielle kapaciteter til at genopbygge økonomien. USA har brug for en masse infrastruktur. USA har nul hurtige tog! Nul. Kina har mere end 40.000 km hurtigtogssystemer, som kører 350 km/t. De bygger nu testbaner til 600 mph og maglev-tog, som kører endnu hurtigere, og også andre teknologier. USA har brug for at reparere sine broer, veje og nye byer. Og ellers, sikke et spild! Men så længe befolkningen går med til det og ikke kræver en sådan ændring, vil det ikke ske. Så derfor har vi brug for en uddannet befolkning, der kræver, at en sådan ændring sker, før det er for sent.

SCHLANGER: Jeg har et sidste spørgsmål til dig, Helga. Nogen skriver: »Vil du sige noget om betydningen af, at Tyrkiet, som er medlem af NATO, ansøger om BRIKS-medlemskab?«

ZEPP-LAROUCHE: Det er meget interessant, for det er klart, at Tyrkiet i mange år var frustreret over EU. De havde ansøgt om EU-medlemskab. Tanken i de interne EU-kredse var aldrig rigtig seriøst at tage Tyrkiet ind, bare at holde dem i snor, fordi de har en vis nytteværdi for NATO. Men nu, hvor BRIKS, Den Eurasiske Økonomiske Union, ASEAN [Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer] og SCO [Shanghai Cooperation Organization] er opstået, er der naturligvis meget mere interessante muligheder.

I den erklæring, som Tyrkiet udsendte for at annoncere deres hensigt om at blive en del af BRIKS, sagde de, at vi vil forblive i NATO, men vi kan også være en bro mellem BRIKS og den asiatiske udvikling og Europa. Det vil naturligvis ikke fungere, for så længe NATO forbliver i det Globale Nord og kæmper en trefrontskrig mod Rusland, Kina og Nordkorea – for ikke at glemme Iran – hvordan kan man så være med i både BRIKS og NATO? Men jeg tror, at Tyrkiet tilbyder en måde, hvorpå Vesten kan se anderledes på det, for hvis de ville gå med til at opgive denne konfrontation og forsøge at bevare en dominerende position i verden, som under alle omstændigheder ikke længere er mulig, fordi magtcentret allerede er flyttet. Det er bare det, at de vestlige eliter ikke har forliget sig med den kendsgerning. Det kunne være en model til at ændre hele verden og gå fra konfrontation til samarbejde. Det er *den* absolutte forudsætning for, at menneskeheden kan overleve. Så jeg tror, vi er nødt til at få det skift. Hvis USA og de europæiske nationer ville sige: »Vi vil gerne være en del af det; vi insisterer ikke på at dominere det længere, for det er alligevel væk, men vi vil gerne samarbejde,« ville det være så absolut nemt at nå frem til en aftale. Jeg giver dig mit ord, og jeg tror på, at det med al min viden ville være virkelig nemt. Så lad os gøre det.

SCHLANGER: Helga, hvorfor fortæller du os ikke lidt om, hvad du forventer af den Internationale Fredskoalitions Zoom-opkald på fredag?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg kan fortælle dig, at det nok bliver det vigtigste opkald, vi nogensinde har haft, fordi emnet er den ændrede atomare doktrin; Ruslands ændrede atomare doktrin, og hvad det betyder for alle nationers sikkerhed. Vi får meget vigtige talere. En af dem bliver professor Ted Postol, som er – og jeg har studeret dette emne en hel del – jeg tror, han er den bedste ekspert i atomvåben og atomkrig. Så han vil ud fra sin ekspertise give en baggrundsdiskussion om det. Du bør få alle, der er bekymrede for verdens tilstand med hensyn til krig og fred, til at deltage. Gør dette kommende opkald til det punkt, hvor du inddrager alle dine naboer, dine kolleger. Lad os virkelig få gang i en mobilisering, der gør det klart, at verden ønsker fred og ikke at blive ødelagt af krig.

SCHLANGER: Du kan finde mere information om det på schillerinstitute.com. Helga, tak fordi du kom, og forhåbentlig er der mange af os, der ser dig på fredag.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, indtil fredag.

**Vesten har tabt krigen i
Ukraine. Faren for atomkrig
vokser
Politisk orientering den 4.**

september 2024 med formand Tom Gillesberg

Politisk orientering den 4. september 2024 med formand Tom Gillesberg

Vær med til Den Internationale Fredskoalitions Zoom møde hver fredag kl. 17 dansk tid.

Ring venligst 53 57 00 51 for at modtage et link

Haste Appel fra Russisk General: Borgere i Vesten, Vågn Op Før Det Er For Sent! Webcast med grundlægger og formand for Schiller Instituttet Helga Zepp- LaRouche

Ikke korrekturlæst

Onsdag, 28. august 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til denne uges webcast med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Det er onsdag, den 28. august 2024. Jeg er Harley Schlanger, og jeg vil være jeres vært i dag. I kan sende jeres spørgsmål og kommentarer til questions@schillerinstitute.org eller poste dem på chat-siden.

Helga, du har understreget i den sidste uge eller deromkring, at de næste tre til seks måneder vil være den farligste periode i menneskets historie, og Den Internationale Fredskoalition har netop udsendt en erklæring om, hvad der skal gøres for at undgå tragedie, med titlen "Council of Reason, Not Council of War!" tilgængelig på Schiller Instituttets hjemmeside.

Interessant nok, mens NATO har kørt hårdt over røde linjer, opfordrede den russiske generalmajor Apty Alaudinov borgere i Vesten til at "vågne op" og gå ud i gaderne og demonstrere. I denne sammenhæng har vi vores første spørgsmål fra en amerikansk podcaster med militære bånd. Han skriver: "Det er klart, at det vestlige etablisement har besluttet at bruge krig og krigstidsmetoder, såsom kup, attentater og censur for at beskytte deres imperium. Hvad tror du, der skal til for at få flere fremtrædende personer til at bakke op om dine bestræbelser på at få vestlige nationer til at opgive deres imperialistiske drømme og i stedet samarbejde med BRICS og det Globale Syd?" Og han henviser til udtalelser fra Robert F. Kennedy, Jr. og Tulsi Gabbard, da de støttede Donald Trump, hvor de advarede om faren for atomkrig. Er dette de slags udtalelser, der kan hjælpe os væk fra Tredje Verdenskrig?

HELGA ZEPP-LAROCHE: Jeg tror, det er bestemt nyttigt og ekstremt presserende. Jeg tror, det første skridt for at undgå en katastrofe er, at befolkningerne over hele verden, ikke kun på begge sider af Atlanten, men også med vægt på det Globale Syd, vågner op til det absolut presserende faktum, at vi står på randen af atomkrig. Og dette er ikke generelt forstået i dybden og alvoren af situationen. Fordi i de seneste dage har mange eksperter og analytikere, også på begge sider af Atlanten, argumenteret for, at Ukraines invasion af Kursk-regionen i Rusland ikke er, hvad nogle medier oprindeligt portrætterede det som, nemlig at Ukraine ville lave et overraskelsesangreb på russisk territorium, erobre noget russisk territorium som et forhandlingskort til forhandlinger,

når der er fredsaftaler, så Ukraine ville have noget at forhandle med i form af territorium besat af Rusland inde i Ukraine.

Nu viser der sig i stedet et billede, som jeg mener, ikke længere er i tvivl om, at grunden til, at ukrainerne satte deres bedst udstyrede og bedst trænedede bataljon ind i Kursk, har en helt anden karakter: Det er uden tvivl en brigade, ikke som folkene i Donbass, der dør i høje tal hver dag, men en brigade trænet på det højeste niveau af NATO-træning, NATO-udstyr og NATO-forsyninger fra satellitter; dette er NATO's top, top, top standard. Så spørgsmålet, jeg stillede mig selv oprindeligt, var, hvorfor skulle Ukraine, eller hvem der end støtter Ukraine, gøre dette, hvorfor ikke forstærke tropperne i selve Ukraine, som tydeligvis taber territorium hele tiden; er det bare for PR-effekt, er det for at bevise, at ukrainere stadig er i stand til at levere og dermed fremme at få vestligt udstyr kontinuerligt sendt? Det var en hypotese, men nu, som flere rapporter kommer ind, og flere eksperter udtaler sig, er det mere klart, at grunden er, at det faktisk er en del af et NATO-angreb mod Rusland, med det formål at fortsætte uden at stoppe; og jeg tror, det når meget definitivt det punkt, eller måske allerede har nået det punkt, at truslen mod Ruslands territorium og integritet bliver så stor, at Ruslands atomdoktrin ville træde i kraft. Udenrigsminister Sergey Lavrov gentog det så sent som i går og sagde, at de mænd og kvinder, der kontrollerer atomvåbnene i Vesten, leger med ild: De leger med tændstikker, som om de aldrig var vokset op. Og andre, som Gilbert Doctorow, en velkendt ekspert, hævder grundlæggende, at det allerede har nået det punkt, hvor atommuligheden er det eneste, der er tilbage for Rusland.

Det er klart, at den russiske militære generalstab og ledelse ved, at en del af spillet er at lokke Rusland til at bruge atomvåben, hvilket naturligvis, hvis det skulle ske, ville sigte mod at miskreditere Rusland, især i resten af verdens øjne, det Globale Syd, Kina, og mange andre kræfter; alle

rundt omkring i verden ville distancere sig fra Rusland.

Jeg ved ikke: Dette bliver latterligt. Dette bliver et spil og beregninger med den nukleare Armageddon, med muligheden for udryddelse af menneskelig civilisation. Og givet det faktum, at hele kontrollen af militær-industrielle kompleks, at NATO er af vital interesse for dem, der er ved magten lige nu, tror jeg, der vil blive gjort en hvilken som helst indsats for at forhindre Trump i at vinde præsidentposten igen. Farezonen er nu. Vi når afslutningen på visse processer på én gang lige nu. Så jeg holder fast i min bekymring om, at perioden mellem nu og valget og derefter det næste punkt, når den nye præsident træder ind i Det Hvide Hus, er den periode med den højeste, mest farlige ustabilitet indtil videre. Det betyder ikke, at afhængigt af hvordan tingene går, at den fare ikke vil mindskes efterfølgende, men jeg tror, vi skal være absolut på vagt, og jeg tror, situationen er meget, meget farligere end under Cubakrisen i 1962; det er helt sikkert farligere end under mellemafstandsmissilkrisen i 1980'erne, og på det tidspunkt var der hundredtusindvis af mennesker på gaderne for at protestere mod det. Og jeg tror, hvad der kræves nu, er ikke hundredtusindvis, men millioner af mennesker på gaderne overalt.

SCHLANGER: En del af det spørgsmål om at vågne op er for alle vores seere at sende ind jeres spørgsmål og kommentarer, deltage i dialogen, og så tage det ud til alle, I kender: Fordi vi skal have den slags mobilisering, der har foregået med Den Internationale Fredskoalition.

Helga, i betragtning af hvad du lige har sagt, er der et spørgsmål, der lige er kommet ind: "Tror du, NATO er vanvittig nok til at angribe russiske atomkraftværker?"

ZEPP-LAROUCHE: Nå, selvfølgelig, i mange af de ting, der sker, gøres de på en sådan måde, at de altid involverer muligheden for "plausibel benægtelse." Jeg tror ikke, vi vil se en situation, hvor NATO åbent ville angribe et russisk atomkraftværk, medmindre du allerede er midt i egentlig

krigsførelse. Men jeg tror, faren for, at det ville ske, er enorm, og der var tre droneangreb på atomkraftværker—et på Zaporozhye og to mod Kursk NPP—som det russiske luftforsvarssystem besejrede, så de var ude af stand til at forårsage nogen skade.

Men om det vil jeg virkelig sige, at flere atomforskere har kommenteret, at i mellemtiden, og hvad jeg finder mest bemærkelsesværdigt er, at De Grønne internationalt, især De Grønne i Tyskland, som i årtier har sagt, "vi er imod civil brug af atomenergi, fordi hvad hvis der ville være et militært angreb på et atomkraftværk, det kunne forårsage utrolige stråling og frygtelige skader." Nå, jeg har ikke hørt en lyd fra De Grønne i Tyskland, ej heller nogen andre Grønne, der fordømmer de tre ukrainske droneangreb på de to atomkraftværker! Og det faktum, at Rusland var i stand til at skyde dem ned, mindsker ikke intentionen hos dem, der affyrede dronerne. Så De Grønne, efter min mening, har fuldstændig miskrediteret sig selv igen som komplette svindlere, totalt ideologiske, ikke på nogen måde bekymret om nukleart nedfald, ligesom de er ubekymrede om enhver anden skade, såsom CO2-udledninger fra krigsudsendelser, såsom krigsskibe og fly. Efter min mening burde De Grønnes manglende handling virkelig give De Grønne vælgere noget at tænke over.

SCHLANGER: Det leder ind i det næste spørgsmål, der kommer fra en russisk tv-nyhedsproducer, som spurgte om den 1. september statens parlamentsvalg i Thüringen og Sachsen, og muligheden for et stort opgør—et stort nederlag—for regeringskoalitionerne, herunder De Grønne. Han spørger: "Vil dette ændre tingene i Tyskland? Vil dette ændre Scholz-regeringens position med at være totalt underordnet den anglo-amerikanske politik?"

ZEPP-LAROCHE: Det vil helt sikkert være et stort slag. Hvis det er nok til virkelig at ændre denne regering, må man se. Som det er nu, viser meningsmålingerne i både Thüringen og Sachsen, at AfD vil komme ind som nummer et, CDU i Sachsen vil

miste sit embede som ministerpræsident; og Bündnis Sahra Wagenknecht (BSW) vil komme stærkt ind som nummer to eller tre. Lad mig nu påpege noget ekstremt vigtigt i denne sammenhæng: Sachsens ministerpræsident Michael Kretschmer (CDU) førte i meningsmålingerne indtil for nylig. Derefter udtalte han, at mens han er for forhandlinger og dialog med Rusland, støtter han ikke desto mindre stationeringen af amerikanske langdistancemissiler i Tyskland fra 2026 og frem, hvorpå hans meningsmålinger faldt under nummer et, og det kan meget vel være, at AfD vil være det stærkeste parti ved valget den 1. september.

Nu, lad mig sige et par ord om denne langdistancemissilstationering, fordi det er meget vigtigere, end folk tror. For det første var dette tilsyneladende en beslutning truffet af USA; det var, hvad Scholz sagde efter NATO-topmødet sidste måned, og han sagde, det var en god beslutning. Han indrømmede derfor, at der ikke var nogen tysk deltagelse i det. Det ser nu ud til, at der var drøftelser før NATO-topmødet mellem Tyskland og USA om dette emne. Man skal først og fremmest se det i lyset af ændringen af USA's nukleare doktrin i marts, som var hemmelig; den er ikke engang elektronisk tilgængelig, fordi den er så tophemmelig, og den ændrer USA's nukleare holdning til en forventet trefrontskrig mod Rusland, Kina og Nordkorea. Det var i marts. Så tilsyneladende, da NATO-topmødet fandt sted i juli, var det selvfølgelig allerede under rubrikken af den ændrede amerikanske nukleare doktrin, og derfor også beslutningen om at indsætte langdistancemissiler i Tyskland.

Der var ingen bred diskussion i NATO om denne bilaterale aftale mellem Tyskland og USA. Der er ingen omtale af det i NATO-erklæringen i juli, og hvad det betyder er, at en beslutning, der klart ændrer den strategiske balance mellem Rusland og USA, og alvorligt truer og forværrer Tysklands sikkerhedsinteresser, hvilket gør det til et atomart mål, fordi Rusland vil helt sikkert modvirke det med symmetriske

eller asymmetriske, men mere sandsynligt symmetriske modforanstaltninger, betyder der var ingen debat, åbenbart ikke i Tyskland; ikke i Forbundsdagen, ikke i offentligheden, ikke i medierne, men heller ikke generelt blandt de europæiske allierede!

Nu, i modsætning til NATO Nachzustungsverschluss [ph]—jeg ved ikke, hvad ordet er på engelsk—beslutningen i 1979, som førte til Pershing II/SS-20 mellemniveaumissiludsendelserne i begyndelsen af 1980'erne, var der på det tidspunkt fire yderligere allierede, en del af det, og de blev naturligvis konsulteret, på dette tidspunkt, ikke. Dette er første gang i hele efterkrigstidens historie, at Tyskland igen gør noget enkeltstående; det bringer frem spøgelse af den {deutsche Sonderweg}, Tysklands særlige vej, som historikere holder ansvarlig for at være vejen, der endte i nationalsocialismen og nazisterne i 1930'erne. Så for Tyskland at igen gå på en enkel vej uden konsultation med de allierede, når den beslutning tydeligt berører sikkerhedsinteresserne hos alle allierede i Europa, fordi konsekvenserne vil blive mærket ikke kun af Tyskland, men også af hele Europa, jeg kan kun forudsige, at mange af de mindre lande vil føle, at deres sikkerhedsinteresser igen er blevet trådt under fode af denne tyske unilaterale beslutning. Og jeg tror, givet spændingen i EU allerede, at det vil have en meget eroderende effekt på NATO's enhed, på EU's enhed, fordi det ikke er noget bygget på tillid, på selvtillid eller pålidelighed; og jeg tror, det mærkes af folk.

Jeg tror, diskussionen om det er lige begyndt, fordi det er ret lang tid indtil 2026, men februar 2026 er også det tidspunkt, hvor New START-traktaten udløber, og på det tidspunkt vil du slet ikke have nogen enkelt nedrustningsaftale mere, og det er det tidspunkt, hvor USA planlægger at indsætte deres langdistancemissiler i Tyskland. Så hvis der ikke er en super-eskalation i den umiddelbare periode, hvilket jeg tror, der vil være, tror jeg senest på

det tidspunkt, vil du have en større krise i Europa. Og folk fornemmer det: De mere intelligente og mere opmærksomme dele af befolkningen er allerede bekymrede, og det er derfor de politiske partier, der støtter dette, falder i meningsmålingerne som en varm kartoffel. Og jeg tror, konsekvenserne af det er absolut alvorlige. Under alle omstændigheder ville jeg sige det, fordi der sker meget mere end det, der umiddelbart møder øjet, men jeg tror, man kan være sikker på, at Tyskland vil ændre sig nationalt, fordi disse to statsvalg i september og et andet senere på året, har nationale implikationer.

SCHLANGER: På det, du lige talte om, har vi et spørgsmål fra en af vores regelmæssige korrespondenter, D-. "Hvad med forskelle mellem NATO-generalernes, som vi ikke ser? Er der splittelser? Er der forskelle?"

ZEPP-LAROCHE: For sikker, fordi hvad jeg lige henviste til før. Hvis disse missiler, som skal være amerikanske missiler på tysk jord, var der tidligere en diskussion om, at der eventuelt skulle være et fælles italiensk-fransk-tysk missilsystem, der tilsyneladende er berørt af dette, og jeg tror, bag kulisserne, er jeg ret sikker på, at der er en masse uenighed; og hvis du ser på det politiske landskab i Europa lige nu, er det et af kaos. Det er ikke overdrevet. Frankrig har endnu ikke nogen regering; Macron afviser visse muligheder. Frankrig er i kaos. Koalitionsregeringen i Berlin er den mest upopulære regering i Tysklands efterkrigstidshistorie; jeg tror, andre, mindre lande, såsom Ungarn, Slovakiet, men også andre lande i Østeuropa er virkelig ikke enige med den nuværende kurs, så vi sidder på et krudttønde. Og hvad jeg sagde er, at denne unilaterale beslutning fra USA, der kraftigt tvinger den ned i halsen på Tyskland, om at indsætte disse missiler i Tyskland, vil have en meget eroderende effekt.

SCHLANGER: Vi har nogle spørgsmål, der vedrører ideen om krigsforberedelser, såsom censur osv. Diana fra Canada siger:

“Jeg er sikker på, at de fleste canadiere ikke har nogen idé om, hvad der sker uden for landet. Nationalt medier vil ikke dække det, og nedtoner alvoren.” Hun sagde, “Jeg tror, det vil tage en forfærdelig begivenhed som 9/11 for at vække dem.”

Vi har også fra en australier, der er aktiv i Assange-kampagnen, kampagnen for at frigøre Julian Assange—som sagde, “Efter al afsløringen af bestræbelserne i Assange-sagen for at undertrykke ytringsfrihed, er de i gang igen på en større måde, målrettet Scott Ritter, anholdelsen af Telegrams administrerende direktør, Pavel Durov; jagten på Rumbles administrerende direktør ud af Europa—han sagde, han måtte forlade Europa af sikkerhedsmæssige årsager; anholdelsen af Richard Medhurst.” Og hun siger, “hvor er de ærlige journalister, der burde rapportere dette? Hvor er de borgerlige frihedsrettighedsforkæmpere? Hvor er statsmændene?”

ZEPP-LAROUCHE: [griner] Nå! Det er et meget passende spørgsmål, “Hvor er de?” Jeg tror, der er lige nu en retssag—jeg har glemt, hvor den kom fra, men den kom måske fra Sydafrika eller fra et andet Globalt Syd-land—mod mainstream medierne for at have været medvirkende til folkedrabet i Gaza. Og mens det måske ikke ser ud som det mest presserende spørgsmål, i lyset af hvad der sker der, tror jeg, det er den absolut utrolige rædsel: 20% af folkene i Gaza rapporteres akut døende af sult og sult, og verden gør intet tilstrækkeligt for at stoppe det! hvilket jeg tror vil være en plet på mindet og samvittigheden hos alle dem, der har været stille om det.

Men endnu værre, mainstream medierne for det meste, er en del af fortællingen, der altid siger, efter aggressionen fra Hamas den 7. oktober 2023, og så siger de, hvad der ellers sker, men altid skal man give det udseende, at hvad der sker nu, er resultatet af, hvad der skete den 7. oktober, og dækker i høj grad over omfanget af, hvad der sker i Gaza. Så disse medier bliver sagsøgt for at blive holdt medskyldige for at være medansvarlige. Og måske vil dette ikke påvirke begivenhederne i dag og i morgen, fordi, også udsendelsen af de to

amerikanske hangarskibe i regionen har rejst spørgsmål, hvad er de der for? Mulig regional krig i Mellemøsten, eller er de en del af en større udsendelse i NATO-konfrontationen mod Rusland? Men uanset hvad der sker på kort sigt, hvis vi kommer ud af denne krise i live, hvilket ikke er sikkert på nogen måde, fordi vi er tættere på Tredje Verdenskrig end på noget andet tidspunkt før—hvis vi kommer ud af dette, opførslen fra Vesten, medierne, fra de såkaldte højtstående politikere, det vil ikke forsvinde. Det vil være en plet på samvittigheden, en plet i historien, fordi, folk, der var ved magten, kan tænke, vi er i en førkrigs situation, og derfor kan vi bestille, at der kun er én synsvinkel tilladt, men hvis man ser tilbage i historien, vil historikerne (forudsat at der vil være nogen, hvilket ikke er sikkert), der vil blive skrevet en historie, og den historie vil ikke blive skrevet denne gang af de sejrende magter, ligesom i den anden verdenskrigs efterkrigsperiode, for nylig er Sovjetunionens rolle blevet skrevet ud af den historie i de vestlige lærebøger. Men givet den dramatiske ændring, der foregår lige nu, hvor det Globale Syd allerede spiller en meget større rolle i udviklingen, er jeg virkelig bekymret for, at hvis vi ikke finder vej tilbage i Europa, i USA, vil vi blive miskrediteret i en meget, meget lang tid. Hvis du tænker på, hvor lang tid det tog Tyskland at komme sig efter at have været på lavpunktet i perioden af det nazistiske diktatur, tror jeg, vi er virkelig akut forpligtet til at ændre vores kurs og gå tilbage til dialog. Vi er måske allerede forbi det punkt, fordi vi har spillet mange muligheder væk allerede.

Men det skal nu være en bred diskussion blandt folk, i parlamenterne, men hele offentligheden er kaldet til at debattere dette! Vi kan ikke gå som får til slagteriet: Vi skal have en åben diskussion, hvad er i vores landes interesse? og menneskeheden som helhed?

SCHLANGER: Vi har en rapport her, Helga, at dette er det største antal mennesker, der ser live, som vi nogensinde har

haft. Det er et godt tegn, men vi skal blive ved med at bygge det.

Emmanuel sendte en note, der sagde, at hans synspunkt er, at formålet med Kursk-kampagnen af Ukraine og NATO, er at give politisk dækning for de siddende håbefulde til genvalg, og som faktisk vil fortsætte krigen.

Nu, på det notat, havde vi et tidligere spørgsmål: "Er der noget i rapporten om, at Den Internationale Straffedomstol vil gå videre med anklager mod Netanyahu og Gallant, og de palæstinensiske ledere, og selvfølgelig, to af dem, der var en del af anklagen, er nu døde. Men personen spørger, "Hvorfor vil Harris ikke støtte ICC-rapporten, hvis hun virkelig bekymrer sig om palæstinenserne?"

ZEPP-LAROCHE: Jeg tror, folk burde spørge hende om det ved enhver rally, ved enhver bymøde og valgarrangement muligt. Fordi realiteten af situationen vedrørende folkedrabet i Gaza, er, at der kun er ét sted, der kunne stoppe det, og det er den amerikanske regering. Og selvfølgelig, Biden støttede Netanyahu til det punkt, hvor vi er nu, og Kamala Harris foregiver at være mere sympatisk, men jeg tror, der er kun én måde at stoppe det, og det ville være, at USA skulle bringe deres fulde magt ind, for at læne sig på Israel på en sådan måde, at de skal gøre det. Og de er de eneste.

Så jeg tror, det faktum, at det ikke kommer, burde-det beviser bare, at Kamala Harris ikke har ændret sig fra en politik til den modsatte. Hun har ikke gennemgået den transformation, hun er tydeligvis bare i en valgkampagne, mange ord bruges til at skabe et positivt billede. Men jeg venter stadig på noget substantielt, der kommer fra Kamala Harris. Jeg har ikke set noget tegn på det.

SCHLANGER: Jeg tror ikke, du er den eneste, der venter. Jeg tror hele pressekorpsset hævder at vente, men de har ikke presset hende endnu.

Igen vil jeg opfordre folk til at gå til Schiller Instituttets hjemmeside og downloade 26. august erklæringen fra

International Peace Coalition, "A Council of Reason, Not a Council of War!" Der er et par spørgsmål om dette, som jeg tror, vi kan afslutte med. Fra en regelmæssig, Gerry, han spørger om en Westphalian-aftale med Storbritannien: Bør det ikke være vægten, at forsøge at få en aftale med Storbritannien, da de er så meget involveret i ting?" Og han siger også, "Jeg tror, den konstante retorik om atomkrig faktisk anstifter det. Hvad tænker du om det?"

ZEPP-LAROUCHE: Der er et nyligt interview af en italiensk general, der var chef for den Internationale Sikkerhedshjælpsstyrke (ISAF) i Afghanistan. Og han sagde grundlæggende, at anstifteren af denne nuværende Ukraine-krise er briterne. Og jeg tror, det er absolut tilfældet, og derfor sætter jeg slet ikke mine håb på briterne, simpelthen fordi deres imperium er det, der er på spil.

Nu, folk tror, det Britiske Imperium ikke længere eksisterer: Jeg tror, det bestemt eksisterer i form af Anglosfæren, ideen om neokonservative at herske over verden baseret på det særlige anglo-amerikanske forhold. Og det er derfor, vi er i det rod, vi er i. Så jeg tror, grunden til, at vi er i sådan en krise, er fordi vi oplever slutfasen af et imperium, og jeg kan kun sige, jeg tror ikke, at de ledende institutioner vil ændre sig. Det kræver den absolutte mobilisering af masserne af folket, at gå på gaderne: Jeg tror ikke, der er nogen måde at løse det uden det. Jeg tror ikke, det er det eneste, der kræves, hvilket er grunden til, at jeg har kaldt til oprettelsen af dette Råd for Fornuft, som langsomt bevæger sig, men det bevæger sig. Der er en seriøs diskussion om at se efter de individer med fremragende karakter og bidrag til menneskehedens velvære, og det kommer sammen. Det sker ikke så hurtigt, som jeg ville ønske, men det bliver seriøst diskuteret, fordi mange mennesker er på et punkt af fortvivlelse, for hvad der kan gøres for at forhindre menneskeheden fra at gå ind i en katastrofe, som ingen ville være tilbage til endda at kommentere på.

SCHLANGER: Lad mig afslutte med at minde folk om, at Den Internationale Fredskoalition vil mødes igen, som den har gjort hver fredag i nu 65 uger. Og måske kunne du sige noget afslutningsvis for at inspirere folk til at deltage i det, fordi det er blevet et ekstremt vigtigt forum for den slags mennesker, der burde være i Rådet for Fornuft, for at diskutere, hvordan man vækker befolkningen. Så Helga, hvorfor siger du ikke noget om dette uges kommende møde?

ZEPP-LAROUCHE: Bare for at kommentere på aspektet af det tidligere spørgsmål, at retorikken om Tredje Verdenskrig er anstiftende, det er det modsatte. Se, jeg diskuterer med vigtige figurer i forskellige lande, og der er kun få mennesker, en lille procentdel af mennesker, der er klar over, hvor langt fremskreden denne trussel er. Idéen om, at du kan ignorere alle Ruslands røde linjer, og så sige, "Nu ser du, Putin reagerede ikke med atomvåben. Det betyder, der er ingen røde linjer endnu: Det betyder, vi kan fortsætte, fortsætte, fortsætte," det er den mest tåbelige, den mest kriminelle og mest idiotiske politik, du overhovedet kan have!

Virkeligheden er, at vi lige nu allerede næsten er ved point of no return, med hensyn til at true med at komme til det punkt, hvor Rusland ikke vil have nogen anden måde end at ty til sin egen nukleare doktrin.

Så, jeg tror, at den fare er meget umiddelbar. Det faktum, at Kursk-udsendelsen ikke er til forhandling om en fredsforhandling for Ukraine, men hvis du tænker det igennem, er det en del af en generel udsendelse af NATO ind i Ruslands territorium med tyske kampvogne, med amerikanske soldater, med hele spektret, der allerede er ind i Rusland. Og det bringer os ekstremt tæt på faren for, virkelig, et point of no return.

Det vil være emnet på det kommende møde i Den Internationale Fredskoalition fredag den 30. august: Vi har allerede meget vigtige talere på programmet. Jeg tror, vi vil have listen over talere på Schiller Instituttets hjemmeside i dag eller i morgen—formentlig i dag. Og vores antal deltagere vokser. I de

sidste flere uger har vi haft omkring 550-600 deltagere, og bagefter mange flere. Og mere end 50 lande er repræsenteret. Jeg tror, næste gang vil vi høre fra Larry Johnson, Ray McGovern og flere andre. Du bør deltage: Det vigtigste er at internationalisere fredsbevægelsen, fordi vi skal være forenede for at være stærke nok, så vi kan få den slags effekt, vi havde med mellemafstandsmissilkrisen i 1980'erne, som bidrog til indgåelsen af INF-traktaten (Intermediate-Range Nuclear Forces). Og lige nu har vi brug for meget mere.

Og så kan jeg kun sige den 1. september vil vi have demonstrationer i mange dele af verden, med International Fredsdag. Hold øje med hvor disse demonstrationer vil finde sted. Den 28. september har du både Scott Ritters rally og også Rage Against the War Machine. Derefter den 3. oktober er der landsdækkende demonstrationer i Tyskland. Og du bør holde øje med dem og bygge dem: Fortæl alle dine naboer og kolleger om at gå på gaderne og demonstrere for fred! Og alt det vil blive diskuteret på fredag.

SCHLANGER: Nå, Helga, tak fordi du deltog i dag, og forhåbentlig vil alle, der er på nu, være med igen på fredag.

ZEPP-LAROUCHE: Vi ses på fredag.

Video: Helga LaRouche interviewes i programmet 'Dialogue Works'

Ikke korrekturlæst

Af Steven Carr

22. august 2024 (EIRNS) – Helga Zepp-LaRouche blev interviewet i omkring en time på »Dialogue Works«-udsendelsen, med værten Nima R. Alkhorshid den 22. august, hvor hun satte det krigsgale NATO's komplette vanvid i kontrast til de store muligheder, som BRIKS-nationerne, Kinas Bælte- og Vej-Initiativ og det store potentiale i et mere forenet Globalt Syd frembyder. Fru Zepp-LaRouche advarede om, at Ukraines nylige bevægelser ind på russisk territorium bliver brugt til at fremtvinge Ruslands reaktion og dermed miskreditere Rusland og bevise, at der ikke er nogen »røde linjer«. Vesten udviser en mental sygdom og leger vildt med militært blær, men de risikerer total ødelæggelse af verden. Vesten leder aldrig efter en løsning, men skubber bare til alle grænser.

Om spørgsmålet om atomkonflikter sagde hun, at Kina har en "ingen førstegangsbrug"-doktrin, og at Rusland gentagne gange har sagt, at det kun ville bruge atomvåben, hvis nationen blev truet. Men USA har aldrig overvejet at begrænse sig selv på dette område og har faktisk indsat atomvåben på europæisk jord med stor selvfølgelighed. Krig er ikke længere et tabubelagt emne. Folk har glemt ødelæggelsesniveauet fra Anden Verdenskrig. Men at forberede en angrebskrig burde være en forbrydelse. Disse krigsplaner afslører en mental forstyrrelse. Tyskland er ivrig efter at sende endnu flere våben til Ukraine, og alligevel taber landet mere end noget andet EU-land. Den tyske koalitionsregering er til grin i hele Europa. Tysklands kansler Olaf Scholz stod der »som et skolebarn« sidste år, da Biden offentligt truede med at ødelægge de russisk-tyske Nord Stream-rørledninger. Først løj de vestlige medier om, at Rusland var skyld i eksplosionerne den 26. september 2022, og nu lægger de skylden på Ukraine. Så hvorfor skulle Tyskland hjælpe Ukraine? Tysklands økonomi er i frit fald. Det historiske mål med det geopolitiske spil er at splitte Tyskland og Rusland. Men om få uger er der lokalvalg i den østlige del af Tyskland, og koalitionsregeringen i Berlin vil lide et knusende nederlag.

James Baker III havde lovet ikke at udvide NATO i 1990, og der var endda mulighed for, at Rusland ville slutte sig til Vesten. Putin talte til det tyske parlament i 2001 med stor optimisme med hensyn til økonomisk og kulturelt samarbejde. I 1988 promoverede Lyndon LaRouche korridorer for økonomisk udvikling, men Bush, Thatcher og Mitterrand saboterede det. Den neokonservative Mike Chung presser Taiwan til at »lære af Ukraine« og angribe infrastrukturen på det kinesiske fastland. Men det eneste valg er at slutte sig til BRIKS, Bælte- og Vej-Initiativet (BRI) og det Globale Syd. I juli blev Ungarns premierminister Viktor Orbán EU's roterende leder og tog straks til Ukraine, Rusland, Kina, Washington og mødtes derefter med Trump i Florida. Helga Zepp-LaRouche advarede om, at Europa var i krise og var ved at miste sin sociale sammenhængskraft. Hun promoverede en ny sikkerhedsarkitektur i traditionen fra den westfalske traktat, som hun sagde var begyndelsen på international lov. Mennesker har fornuft og kan løse vanskelige problemer.

Dialogue Works spurgte fru Zepp-LaRouche, hvorfor Rusland skulle ønske at angribe Tyskland? Hun svarede, at hvis Vesten vedvarende optrapper spændingerne og skubber til enhver rød linje, så kan det komme til krig. Men fire dage efter, at krigen startede i Ukraine, tilbød Putin at forhandle sig frem til en afslutning på kampene. Nyhedsrapporterne i Vesten er så korrupte, at folk er tvunget til at lede efter nye kilder i det Globale Syd eller endda på de sociale medier. I 1975 foreslog Lyndon LaRouche vandudvikling i hele Sydvestasien. Kina har allerede gjort et ørkenområde på størrelse med Tyskland grønt i sit nordvestlige område. Området fra Indien til Middelhavet havde stor rigdom i Silkevejens periode, og nu slutter disse områder sig til BRIKS. Vores Oase-plan giver regionen håb. Områdets unge skal ikke tænke på hævn, men på at blive lærer eller yde andre bidrag til samfundet. Næste år er det 70 år siden, at den Alliancefrie Bevægelse holdt sin Bandung-konference. Kina løftede 850 millioner mennesker ud af fattigdom, og nu tilbyder BRI det samme til verden. Afrika vil

have 2,5 milliarder mennesker i 2050, så det har brug for mindst 1 milliard nye job, ellers vil folk fortsat risikere deres liv som migranter i forsøget på at overleve. Zepp-LaRouche sagde til »Dialogue Works«, at det burde invitere gæster fra Brasilien, Indonesien, Sydafrika, Indien og mange andre lande og spørge dem, hvad deres behov og forhåbninger er. Vi er nødt til at forholde os til hele verden, for vi løser ikke problemerne i bare et enkelt område.

Link til video her: <https://x.com/i/broadcasts/1MnxD0MrbNG0>

Den, som guderne vil ødelægge, gør de først gal

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 21. august 2024

STEPHAN OSSENKOPP: Hej og velkommen til en ny udgave af vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 21. august 2024. Mit navn er Stephan Ossenkopp, og jeg vil være jeres ordstyrer i dag. Jeg afløser Harley Schlanger, som I er mere bekendt med som vært for dette show. Hvis du gerne vil deltage i programmet, kan du sende dine spørgsmål eller kommentarer til questions@schillerinstitute.org.

Helga, det er dejligt at have dig med. Beskriv din vurdering af den aktuelle strategiske situation. Vi har to meget farlige

brændpunkter: Det ene er den lejesoldat-ledede, lejesoldat-inficerede indtrængen i Kursk-regionen i Rusland, og Zelenskyj, Ukraines wanna-be-præsident, der opfordrer til, at NATO sender meget kraftigere våben, så han kan slå dybt ind på russisk territorium. Og den anden er selvfølgelig den stigende beskydning frem og tilbage mellem Israel og Hizbollah og andre styrker i Sydvestasien. Kan du give os en fornemmelse af, hvad disse brændpunkter betyder? Vi ved selvfølgelig alle, at de ikke er isolerede – de er en del af en meget større konflikt mellem en smuldrende vestlig elite og et andet system på vej op, nemlig BRIKS, som de fleste lande i det Globale Syd er ved at blive tiltrukket af. Hvad er din opfattelse af den nuværende situation?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg har allerede sagt mange gange, at de næste tre til seks måneder nok er de farligste i menneskehedens historie, dybest set indtil USA's nye præsident er indsat, fordi jeg tror, det er en periode, hvor visse kræfter måske vil sikre sig, at præsidenten er den rigtige, hvad det så end betyder i den nuværende konstellation i USA.

Jeg synes, at situationen i Sydvestasien er helt forfærdelig, fordi Blinkens såkaldte penduldiplomati som forventet ikke førte til noget. Han rejste og havde dybest set kapituleret over for Netanyahu, som synes at være fuldstændig fast besluttet på ikke at indgå nogen aftale med Hamas, ingen våbenhvile, ingen politisk løsning, og på at forlænge krigen så længe som muligt. For hver gang der ser ud til at være håb om en aftale, denne gang formidlet af Qatar og Egypten, skifter han kurs og siger nu, at Israel, IDF, under ingen omstændigheder vil lade porten mellem Gaza og Egypten være ubevogtet, og endda en linje gennem Gaza i midten. Det er naturligvis helt uacceptabelt for Hamas, så nedslagtingen fortsætter. Og det er uudholdeligt, at dette foregår, og at hele verdenssamfundet tilsyneladende ser til, uden at der gribes effektivt ind, hvilket jeg tror er grunden til, at man forsøger at få FN-resolution 377V til at træde i kraft,

hvilket betyder, at hvis FN's Sikkerhedsråd ikke kan løse situationen, så skal den forelægges for FN's Generalforsamling. Det forslag er efter min mening mere påtrængende end nogensinde.

Situationen omkring Ukraine og invasionen af Kursk-regionen tror jeg er en kortsigtet indsats, som mange kommentatorer siger, for at Ukraine kan demonstrere over for Vesten, at de stadig er i stand til at starte en offensiv. Det betyder ikke noget. Hvis man ser på kortet, er det bare et lillebitte område ved Ruslands grænse, og en italiensk militæranalytiker sammenlignede det med Wehrmachts offensiv i 1944, og det synes jeg er værd at overveje. Det førte ikke til nogen sejr for Wehrmacht, men forlængede blot krigen i en meget kort periode.

Jeg tror, at det kortsigtede potentiale for en optrapning eksisterer. Flere britiske tænketanke siger, at vi ikke skal være bange for en optrapning, og de mener dybest set, at der ikke er nogen »røde linjer«, at det faktum, at Putin endnu ikke har reageret ved at smide atomvåben mod Ukraine, er beviset på, at der ikke er nogen røde linjer, og at den vedvarende bekymring for en optrapning blot er en måde at udøve selvfafskrækkelse på. Jeg tror, det er typisk britisk geopolitisk tænkning. Jeg er mere bekymret for den generelle tilstand i verden, især i Tyskland.

Der er en ny udvikling, som jeg synes, vi skal reflektere over, og det er, at Biden ifølge *New York Times* måske allerede i marts skrev under på en ny amerikansk atomar strategisk doktrin, som er tophemmelig: Den er så hemmelig, at den ikke engang findes elektronisk, kun angiveligt nogle få trykte eksemplarer, som er blevet givet til nogle af de mest betroede nationale sikkerhedseksperter og medarbejdere. Men det antages, ifølge disse meget begrænsede rapporter, at USA skal være forberedt og forberede sig aktivt på den samtidige atomare konfrontation med Rusland, Kina og Nordkorea. Årsagen er angiveligt, at de forventer, at det kinesiske atomare arsenal i løbet af få år vil matche Ruslands, og at USA er

nødt til at imødegå det.

Jeg tror, at dette er kombineret med en anden interessant afspejling af den strategiske debat i USA, nemlig en artikel i *Foreign Policy* eller *Foreign Affairs*, et af de magasiner, der er tilknyttet Council on Foreign Relations, hvor der står, at USA bør trække sig ud af Europa, men at der skal bruges hårde ord for at overbevise europæerne om, at de selv skal finansiere opgraderingen af deres militære magt, og at der ikke er nogen fare for, at Rusland har til hensigt at overtage europæiske lande – hvilket er en forfriskende indrømmelse af sandheden – så jeg tror, at alt dette afspejler det faktum, at – hvad betyder det, hvis USA tilsyneladende siden marts har en atomar doktrin, som antager, at der snart, om få år, sandsynligvis vil komme en atomar konfrontation med Rusland, Kina og Nordkorea samtidig, og at USA er nødt til at forberede sig på det.

Det dokument blev underskrevet allerede i marts. Det sætter kansler Scholz' beslutning om at acceptere USA's beslutning om at placere mellemdistancemissiler i Tyskland fra 2026 og frem i et lidt andet lys: For det er naturligvis en del af forberedelserne til en kommende atomkrig. Og der er lige nu en meget interessant artikel i *Berliner Zeitung* i dag, som siger, at disse mellemdistancemissiler måske er forberedelsen til et halshugningsangreb mod Rusland.

Jeg tror, at det kræver meget mere analyse, men jeg mener ikke, at disse langtrækkende eller mellemdistance-missiler bør placeres i Tyskland, fordi det sætter Tyskland i en position, hvor det kan blive et mål. Jeg mener, at vi virkelig er nødt til at have en seriøs strategidiskussion i alle lande på planeten, og den bør starte med ideen om en udelelig sikkerhed, at man ikke kan sikre en del af arbejdet og sætte andre dele af verden i fare, ikke i en tid med atomvåben. Så min konklusion på alt dette er, at vi har påtrængende brug for en diskussion: Hvad er egentlig de enkelte landes reelle nationale sikkerhedsinteresser? Og jeg kan kun fortælle dig,

hvad min overordnede konklusion er – jeg har foreslået dette for lang tid siden med ideen om en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til interesserne i hvert enkelt land på planeten. Jeg tror, at vi er for tæt på en utilsigtet atomkrig, eller at tingene går helt galt: Se på de vedvarende provokationer. Så sent som i dag blev det rapporteret, at der var det største antal droneangreb rettet mod Moskva; tilsyneladende blev de alle slået tilbage, og ingen af dem gjorde nogen skade. Men der sker skridt for skridt den ene optrapning efter den anden, og jeg tror, at vi er nødt til omgående at gå i en anden retning.

OSSENKOPP: Infrastruktur, og især energiinfrastruktur, er selvfølgelig en del af en national sikkerhedsinteresse, og det bringer os til et spørgsmål fra en fast seer, som siger: »Fru LaRouche, hvad mener du om den seneste historie om Nord Stream-rørledningerne? Det lyder som endnu et eventyr. Vil Tyskland virkelig skære ned på midlerne til NATO-operationen i Ukraine?«

ZEPP-LAROUCHE: Ikke med den nuværende »gadelygtekoalition«, som ser ud til bare at være et talerør for Washington og London. De har ingen egen vilje, ser det ud til. Der er et voksende oprør blandt befolkningen mod denne regering. Selv *Bildzeitung*, den tyske tabloidavis, har i dag flere sider, hvor de giver udtryk for, at denne regering må gå, hvad det så end betyder. *Bildzeitung* udgiver normalt kun sådanne linjer, hvis det er i den ene eller anden fraktion af de atlantiske magters interesse.

Jeg synes, at Nord Stream-historien er ved at blive meget interessant, for uanset hvad grunden var, så udsendte de tyske myndigheder denne historie om den såkaldte ukrainske dykkertræner, som angiveligt gjorde det hele fra en sportsyacht. En normal dykker kan ikke dykke ned på 80 meters havdybde og anbringe sprængstoffer på rørledningerne. Man har brug for et trykkammer, man har brug for helt andet udstyr. Så jeg tror ikke, at den historie er særlig troværdig.

Mere interessant er det, at *Wall Street Journal* havde historien om, at det kom fra en fest, hvor den tidligere chef for Ukraines militær Valerii Zaluzhnyi drak, og så besluttede et par officerer, at Zelenskyj var enig i det. Så fandt den hollandske efterretningstjeneste ud af det og fortalte det til CIA. CIA bad Zelenskyj om at stoppe det; Zelenskyj fortalte det til Zaluzhnyi, som ikke var enig i det. Jeg synes, at alt dette lyder meget usandsynligt. Men det faktum, at Hanning, den tidligere chef for den tyske udenrigsefterretningstjeneste, BND, derefter kom ud og sagde, at dette blev besluttet på højeste niveau mellem den polske præsident Andrzej Duda og Zelenskyj. Det skaber nu alle mulige interessante reaktioner, og en af dem er, at Alice Weidel, formand for AfD-partiet, kræver, at hvis det er tilfældet, så skal Ukraine betale erstatning til Tyskland for den enorme økonomiske skade, som ødelæggelsen af rørledningerne har medført. Jeg mener, den tyske økonomi er i frit fald, så skaden er ikke kun de faktiske omkostninger ved den manglende gas fra rørledningen, men det geostrategiske skift, der var resultatet af det – nemlig at adskille Tyskland fra Rusland, hvilket man kan hævde er USA's langsigtede geostrategiske interesse. Det har forårsaget et frit fald i hele den tyske økonomi, så omkostningerne er faktisk meget, meget højere.

Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov krævede, at der nu skulle foretages en seriøs undersøgelse, fordi russisk ejendom tydeligvis også blev beskadiget. Så efter min mening er minimumskravet, at vi får en reel undersøgelse. Sahra Wagenknecht fra Bündnis Sahra Wagenknecht (BSW) har nu krævet en officiel parlamentarisk undersøgelse. Hun er medlem af parlamentet, så jeg tror, det vil ske, og det vil være meget godt, fordi al infrastruktur i hele verden er i fare, hvis dette ikke bliver undersøgt, hvilket var et argument, der blev fremført mange gange af Kina. For disse rørledninger i Baltikum er blot nogle få ud af mange rundt omkring i verden.

Så for mig er Seymour Hershs argument (at USA gjorde det –

red.), stadig det mest sandsynlige, fordi han har givet så mange tekniske detaljer, og jeg har ikke hørt fra nogen andre af de såkaldte afsløringer, der kan matche det.

OSSENKOPP: Vi har flere spørgsmål på vej, og et af dem er et meget interessant, grundlæggende spørgsmål om intelligens og sandhed. Det er fra en logaritmisk litterær baggrund, og spørgeren siger: »Jeg har stor beundring for LaRouche-organisationens arbejde. Mit spørgsmål er, hvordan I analyserer store strategiske skift og udviklinger, for eksempel det ukrainske angreb på Kursk-regionen? Der er mange modstridende oplysninger om det. Hvordan afgør du, hvad der er ægte, og hvad der er misinformation? Og tror du, at det er et seriøst gennembrud i NATO's krig for at vælte Putin?«

ZEPP-LAROUCHE: Hvad angår den sidste del af spørgsmålet, så tror jeg det ikke, for Rusland har indtil videre, selv om krigen i Ukraine nu er mere end to år gammel og blodig og forfærdelig, ikke slået til med fuld kraft. Jeg tror, at Putin har vist en klar intention om ikke at lade denne konflikt komme ud af kontrol. Jeg tror, at de anerkender forsøget på at inddrage Rusland i noget, som man kan give Rusland skylden for, for derefter at fremmedgøre mange lande i det Globale Syd, som sympatiserer med Rusland. Så den mulighed ser jeg slet ikke.

Jeg synes, der er en anden meget interessant ting, og det er, at flere amerikanere – jeg tror, professor John Mearsheimer har den mest interessante, nemlig at gå ind i årsagerne til, at krigen i Ukraine fandt sted. I Tyskland må man ikke engang tænke det. Hvis man siger, at der er en forhistorie før Ukraine-krigen, risikerer man at blive straffet på alle mulige måder. Men jeg tror, at det endnu ikke er forbudt at citere en amerikansk professor, nemlig professor Mearsheimer. Og jeg vil ikke gentage dette argument af de grunde, jeg lige har sagt, men jeg vil gerne henvise vores seere og lyttere, nemlig dig, til selv at gå ind på [Mearsheimers blog](#) og se på den lange forhistorie, han giver om årsagerne til denne krig, og NATO's

udvidelse, der er Ruslands sikkerhedsinteresser, som er de mest oplagte. Men gå ind på Mearsheimers artikel og se den selv.

Det, vi normalt gør, er først og fremmest, at når man ser på et lands hensigter, hvis man vil vide, hvad hensigten er, så må man tage hele historien, historien, en nations selvidentitet i betragtning; naturligvis de nuværende regeringer. Men også inddæmningerne, begrænsningerne, økonomisk, militært, politisk, kulturelt. Og så tror jeg, at man kan lave en prognose. Typisk er for eksempel det, min afdøde mand Lyndon LaRouche gjorde i 1960'erne, som stadig imponerer mig i dag, hvor han erkendte, at fremkomsten af rock-drugs-sex-modkulturen ville være den langsigtede erosion af produktiviteten i den amerikanske økonomi.

Hvis man ser på 1960'erne, er der mig bekendt ingen, der har haft en lignende analyse, for det var dengang, hvor »flower power« og hippier var ekstremt »cool«, som man ville sige i dag. Folk syntes bare ikke, at der var nogen særlig fare ved det, det så meget sympatisk ud. Du ved, »flower power«, folk med blomster i håret, hvad kunne der være så skadeligt ved det? Men jeg tror, at Lyndon LaRouche erkendte, at kombinationen af stoffer naturligvis har en meget forfærdelig indvirkning på folks erkendelsesmæssige potentiale, at rock er kulturens bestialitet, at sindet bedøves, at den seksuelle såkaldte revolution ændrer identiteten af, hvad menneskelige relationer betyder, og han erkendte, at det ville have en meget ødelæggende indvirkning på økonomiens langsigtede produktivitet, fordi det ville have en tendens til at sænke befolkningens kognitive potentiale.

I dag kan vi se, at det er gået helt galt. Man ser på selvmordsraten blandt unge mennesker, stofmisbrug, det generelle kollaps af ekspertise inden for uddannelse og viden. Og så ser man på fortsættelsen af det paradigme, som blev sat i gang i 1960'erne, som i dag er det komplette, alt går, ingen standard, ingen regler længere i den sociale struktur; jo mere

skørt, jo bedre, jo flere køn, jo bedre. Jeg tror, at man ved at evaluere den samlede kulturelle påvirkning af et samfund faktisk kan se, om der er en vis tendens til at frigøre det kreative potentiale i befolkningen, eller om det mindsker det og holder det tilbage. Der er alle disse faktorer, men jeg tror, at nøglen altid er en så omfattende, kulturel evaluering. Og så kan man faktisk afgøre, hvilken retning visse udviklinger tager.

OSSENKOPP: Du kan også gå ind på [hjemmesiden](#) for vores nyhedstjeneste, som Helga og jeg arbejder på dagligt, og du kan få en supplerende kopi i digital form, og så kan du holde dig opdateret.

Vi har et spørgsmål fra en amerikansk kontakt, som siger: »De sidste to møder i Den Internationale Fredskoalition har været inspirerende. Hvordan kan vi øge rækkevidden af det vigtige arbejde, I udfører? Jeg mener, at undertrykkelse af ytringsfriheden gennem censur og desinformation er den største trussel mod Amerika og underminerer det arbejde, I udfører. Hvordan bekæmper vi det?«

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at jo flere organisatorer og jo flere frivillige, der reagerer på det, du siger, desto bedre. For selvom det er helt rigtigt, at vores arbejde bliver undertrykt – det har vi mange, mange eksempler på – så tror jeg, at det nemmeste er, at alle, der ser dette program og andre ting, vi laver, som IPC-mødet hver fredag, deler det med alle deres kontakter og lister på de sociale medier, og det tror jeg ville hjælpe meget. For hvis du lægger det ud på alle de forskellige platforme, hvis alle gør det, så tror jeg, at vi kan skabe noget af en sneboldeffekt.

Måske er der andre muligheder. Du kan give en donation, vi kan købe reklamer (det har vi ikke prøvet endnu). Men jeg synes, at du skal blive arrangør, hvis du synes, at det arbejde, vi udfører, er vigtigt, så vær med! Det er mit bedste råd. Og vi finder mange fælles aktiviteter.

OSSENKOPP: Der er en person, som faktisk identificerer sig selv som en tidligere fredselser fra 1960'erne, eftersom du lige har talt om hipsterne og »flower power«-generationen. Og han siger: »Jeg var ikke enig med LaRouche i alt, men han lagde i det mindste aldrig fingrene imellem, når han afslørede oligarkiets onde hensigter. I dag hører jeg mere og mere snak om oligarkiet og milliardærene end nogensinde før. Det ser ud til, at LaRouches budskab om det Britiske Imperium og dets forpligtelse til malthusiansk befolkningsreduktion er ved at trænge igennem.«

ZEPP-LAROUCHE: Det synes jeg også. Jeg har i de sidste par dage og uger haft flere oplevelser, hvor jeg talte med en institutionel eller politisk kontakt, og de nævnte selv, at LaRouche havde fuldstændig ret, at han så og lød meget underlig på det tidspunkt, men at han bare havde et ekstremt profetisk syn, både på opløsningen af det neoliberale, vestlige system, som tydeligvis viser mange tegn på nød; men også at hans ideer bliver taget op ganske synligt og genkendeligt af BRIKS-landene, af landene i den Globale Majoritet i deres bestræbelser på at opbygge et nyt økonomisk system.

Så jeg kan kun sige, at det bedste, du kan gøre for din egen skyld, er at gå ind på [EIR's hjemmeside](#), gå ind på [LaRouche Legacy Foundation](#) og dens [LaRouche-bibliotek](#) og selv læse nogle af artiklerne eller se videoerne af de taler, han holdt: Nogle af dem er så absolut, betagende aktuelle, at man næsten skulle tro, at han holdt dem i går ved at beskrive nutidens problemer.

Så jeg tror, at i betragtning af at han har leveret løsninger, som stadig er de mest oplagte til at afhjælpe krigsfaren, den økonomiske depression, faren for et finansielt sammenbrud; og så sent som i dag kom [Russ og Pam Martens' hjemmeside](#) »Wall Street on Parade« ganske interessant igen med ideen om, at den eneste måde, hvorpå man kan stoppe derivatboblen fra at eksplodere, er ved at gå tilbage til den oprindelige Glass-

Steagall Act-bankopdeling fra Franklin D. Roosevelt. Det er tilfældigvis den første af Lyndon LaRouches »fire love«, og disse fire love er absolut tiltrængte, hvis vi vil forhindre en eksplosion. Men mere fundamentalt, læs LaRouche: Den er så rig på historisk, filosofisk, strategisk og kulturel visdom – du vil ikke fortryde det.

OSSENKOPP: Hvis du ikke ved, hvor du skal starte, så tag hans bog There Are No Limits to Growth] i hans [Collective Works, Vol. I, som jeg synes er et godt udgangspunkt, især også for tidligere repræsentanter for 1960'ernes flower-power.

Vi har en person, der skriver i chatten under pseudonymet »Quanta Down Light«, og spørgeren spørger: »Hvad er dine tanker om Kamala Harris med hensyn til at håndtere udfordringer med fred og det militærindustrielle kompleks? Vil hun give efter for den amerikanske krigsøkonomi?«

ZEPP-LAROUCHE: Kamala Harris var stort set i baggrunden i de sidste tre et halvt år. Man kunne ikke høre noget fra hende, man så ikke meget. Nu er hun pludselig den lysende stjerne i horisonten på grund af Bidens tilstand, eller snarere det faktum, at baglandet besluttede at skille sig af med ham. Du finder Kamala Harris overalt, på reklametavler, i videoer og i det hele taget i en enorm mængde. Cirkus Maximus er i gang i Chicago lige nu. Lad os se, om dette momentum kan fastholdes. Men jeg tror, det er meget tydeligt, at det var de store donorer, Wall Street og det militærindustrielle kompleks, der besluttede sig for at droppe Biden og trække hende op og skubbe hende i forgrunden. Så mulighederne for, at hun vil gøre meget anderledes end Biden-administrationen gjorde før, har jeg slet ikke noget håb om.

Og jeg har mere håb om, at der er uafhængige kandidater lige nu, som har en ganske voksende styrke: Den ene er Diane Sare, som stiller op til det amerikanske senat i New York, og Jose Vega, som stiller op til kongressen i Bronx CD15. Jeg tror, det er stemmer, som i den nuværende krise er meget, meget

vigtigere, fordi de giver ideer til, hvordan vi kan komme ud af krisen. Jeg synes også, det er ret interessant, at Robert F. Kennedy, Jr. som tydeligvis ikke tror, at han har en chance for at vinde præsidentposten, dog kom med en udtalelse om, at hvis han blev præsident, ville han straks indkalde til en ny Bretton Woods-konference, som ville organisere en konference for et nyt Bretton Woods, der giver lige fordele til alle nationer, ikke som det første, der kun favoriserede de såkaldte industrialiserede nationer på bekostning af de såkaldte udviklingslande.

Det er nyttigt, at han bringer det på bane, for det er et emne, som hidtil kun vi og LaRouche har talt om, og nu læser jeg, at han overvejer at slutte sig til Trump – det kunne være et betydeligt marginalt skift. Jeg synes, det er meget interessant. Men hvad angår Mellemøsten, tror jeg, at alle disse kandidater har brug for en snarlig forbedring.

Men jeg tror, at USA kræver, at mange mennesker i USA minder sig selv om, at USA blev grundlagt som en republik og ikke som et imperium. Det, som oberst Lawrence Wilkerson sagde på Den Internationale Fredskoalitions møde den 9. august, giver stadig genlyd i mit sind og mine ører, da han sagde, at alle imperier går under i sidste ende, men han sagde, at USA er det første, som har potentiale til at gå under med den, hele verden. Og det var en hurtig, chokerende og meget stærk udtalelse. Så jeg tror, at behovet for, at folk i USA tænker tilbage på deres oprindelse som republik, er mere påtrængende end nogensinde.

OSSENKOPP: Så hvis du vil undslippe Cirkus Maximus, som Helga lige har beskrevet, det demokratiske partis klovneshow, så kan du gå ind på X-konti for Diane Sare eller Jose Vega. Du kan sætte det ind eller for Jose Vega. Jeg tror, Diane når de 15.000, og Jose Vega endda de 80.000. Lad os tage det op, og der er masser af meget interessante interventionsvideoer at se.

Nu har vi endnu et spørgsmål; vi kan klare et eller to spørgsmål mere. Det ene kommer fra Ungarn, og det lyder: »Når økonomien i mange af EU-landene vedvarende går nedad, og regeringskoalitioner bliver mere og mere upopulære, ser du så et skift væk fra enstemmighed i Den Europæiske Union? Vil borgerne i Europa vedvarende tolerere at finansiere en krig, som ikke kan vindes? Forventer du en optrapning for at straffe Ungarn og Viktor Orbán, som kommer fra EU?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at retfærdigheden i systemet er, at hver af disse politikker, som tydeligvis er skadelige og ubehagelige, normalt har en meget sund tilbageslagseffekt. Så jeg tror, at EU's indsats, især [EU-Kommissionens formand] Ursula von der Leyens indsats for at straffe premierminister Orbán, har en af disse tilbageslagseffekter: Nemlig at det viser alle de andre lande, som Slovakiet, selv Georgien (som ikke er med i EU, men er en del af Østeuropa), Bulgarien, men også i Italien og andre lande, at folk holder øje med dette, og jeg tror, at det underminerer EU's sammenhængskraft, og når man ser, at EU-Kommissionen så tydeligt bruger sin formodede magt til at straffe EU's egne medlemmer, så tror jeg ikke, at det er demokrati. Jeg synes ikke, det er demokrati. Det fremmer ikke samhørigheden i EU, det gør det stik modsatte.

Jeg tror, at Frankrig stadig er i kaos. De har endnu ikke været i stand til at danne en regering. Jeg tror, at Mélenchon forsøger at få Macron afsat – jeg tror ikke, at det kommer til at fungere, men det viser, at Frankrig er et kaos.

Den tyske regering er så upopulær, at man ikke kan tro det. Folk har virkelig fået nok af denne regering. Og om mindre end to uger er der valg i tre østtyske delstater, hvor »Gadelys«-koalitionspartierne [SPD, FDP og De Grønne] forventes at løbe panden mod muren. Og AfD og Wagenknecht-partiet vil sandsynligvis gå markant frem. Så det vil få betydning, ikke kun i de tre delstater, for det vil gøre enhver regering umulig uden enten AfD (hvilket de siger, at de ikke vil) eller Wagenknecht-partiet. Og Sahra Wagenknecht har gjort det til en

betingelse at ændre politikken over for Ukraine og Rusland. Så jeg synes, det bliver meget, meget interessant, og jeg forventer, at der vil ske et skift med det valg.

Og jeg tror ikke, at EU vil være sådan her ret længe, for der vil være centrifugale tendenser hos folk, som mener, at det ikke er i EU's interesse bare at være et supplement til anglofæren.

OSSENKOPP: Det sidste spørgsmål, jeg vil stille, er fra en kontakt i Libanon, som spørger: »Er Pakistan med i Shanghai Cooperation Organization eller BRIKS? Jeg er overbevist om, at omstyrtelsen af Imran Khan var et State Department-CIA-MI6-regimeskifte. Hvorfor er der stadig så lidt afsløring af dette?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, du har ret i den analyse. Der er faktisk flere internationale stemmer, der har sagt det, og som faktisk sætter kuppet i Pakistan i samme kategori som kuppet mod Sheikh Hasina i Bangladesh. Og mens vi på det strategiske niveau lige nu ser en utrolig indsats for at bevæge sig mod landene i BRIKS, de lande, der ønsker at blive en del af BRIKS, har man faktisk finansiell krigsførelse og farverevolutionsagtige destabiliseringer. Men jeg tror ikke, at det vil ændre tidens trend, for det er som om, at enhver sådan bevægelse, ethvert sådant skridt vil blive anerkendt af et voksende antal lande. Jeg kan nævne som eksempel, at Burkina Faso, Niger og Mali lige har protesteret til FN over, at Ukraine støtter terrorister i deres egne lande! Det er en ny udvikling, og jeg tror, at den offentlige bevidsthed om sådanne geostrategiske manøvrer vil blive mere indlysende.

Jeg ville dog ikke fortælle dig min dybeste overbevisning, hvis jeg ikke sagde, at vi befinder os i den farligste periode i menneskehedens historie nogensinde. Jeg tror, at vi kan udslette os selv gennem en atomkrig, og det er derfor, vi er nødt til at blive ved med at opbygge en fredsbevægelse. Vi må forene fredsbevægelsen: Kom til vores ugentlige diskussion i

Den Internationale Fredskoalition på fredag kl. 17.00 dansk tid, kl. 11.00 amerikansk østtid, og vær med til det. Hjælp os med at få det til at vokse, for det er der, vi diskuterer alternativer, og hvad vi skal gøre for virkelig at forhindre den største katastrofe, der kan opstå, nemlig en atomar tredje verdenskrig.

Vi bør bevare vores optimisme: Jeg tror, at den menneskelige art i bund og grund er god. Jeg tror, at potentialet for at finde en løsning på kreativitets- og fornuftsniveau bestemt er til stede, men det kræver en masse mennesker med god vilje, mennesker, der vil organisere sig og slutte sig til vores kræfter. Det er det, jeg vil bede jer om at gøre.

OSSENKOPP: Og hvordan du kan blive medlem af IPC, kan du se i videobeskrivelsen nedenfor. I mellemtiden kan du også se videoen fra sidste uges IPC-møde: »På tærsklen til verdenskrig taler vi ud uden frygt«. Der var mange stærke stemmer, bl.a. Scott Ritter og andre. Det var alt for i dag. Vil du give os et udblik til det næste IPC-møde, som finder sted fredag den 23. august?

ZEPP-LAROUCHE: Vi får besøg af flere fredsaktivister fra Sydvestasien, både palæstinensere og israelere. Vi vil helt sikkert diskutere faren for det første og det fjerde tillæg til den amerikanske forfatning. Jeg tror, at Scott Ritter kommer igen. Jeg tror, vi har et lignende problem med ytringsfriheden i de europæiske lande, hvor tanke-, presse- og meningsfriheden er under angreb. Så der vil også være meget interessante talere denne gang.

OSSENKOPP: Mange tak, fordi du kom, og tak, Helga. Vi ses på fredag kl. 11.00 amerikansk østtid og kl. 17.00 centraleuropæisk tid.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, og jeg håber, at I alle har klaret de to tyske accenter godt!

Fornuft, ikke våben – kom med i den Internationale Fredskoalition Webcast-dialog med Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 14. august 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche. Hun er grundlægger og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 14. august 2024. Jeg hedder Harley Schlanger Schlanger og er jeres vært. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer til questions@schillerinstitute.org eller poste dem på chat-siden.

Helga, vores titel i dag er »Fornuft, ikke våben«, og den fører os direkte til spørgsmålet om, hvordan vi kan bruge fornuften til at ændre den farlige retning, som de vestlige regeringer har valgt på mange fronter. Vi har fået en række spørgsmål om de ukrainske styrkers invasion i Kursk-regionen i Rusland. Der er rapporter om, at der var lejesoldater fra Polen, Storbritannien og Frankrig, og det har fået en række analytikere til at sige, at dette har overskredet en rød linje. Du beskrev dette angreb og det ukrainske droneangreb på atomkraftværket i Zaporozhye som »en ny fase i Vestens planer om at ødelægge Rusland«.

Så her er nogle af spørgsmålene til dig: »Tror du, at disse angreb er et tegn på Ukraines, USA's og NATO's desperation? Tror du, at de er udformet for at skabe en bedre forhandlingsposition for Zelenskyj ved fremtidige forhandlinger? Eller tror du, at det er en total krigserklæring mod Rusland?«

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg er bekymret for, at det kan være det sidste, for det, vi har set, er virkelig en optrapning skridt for skridt. Og tanken om, at – jeg mener, jeg kan kun citere visse topanalytikere, som har påpeget, at mens russerne tydeligvis rykker massivt frem i Donbass-regionen, og de ukrainske tropper mister deres, ifølge rapporter, 1.000 mennesker om dagen, som bliver dræbt og såret. Og disse tropper er meget dårligt trænedede, nogle af dem kun i få dage, og så bliver de sendt ud på slagmarken i en forfærdelig situation. Men den brigade, der angreb Kursk-regionen, er angiveligt en fremragende trænet brigade på niveau med NATO-våben og NATO-træning, og de har tydeligvis været i stand til at gøre en del fremskridt – begrænset, men ikke desto mindre. Så jeg tror, at det underliggende motiv stadig er optrapning for at trække Rusland ind i en generel krig. For jeg kan ikke se nogen logik: Hvis man ville have en løsning, kunne man have fået det i marts 2022. Så jeg tror, at da den russiske viceudenrigsminister Ryabkov sagde, at situationen er sådan, at der ikke længere er nogen stopklodser, så tror jeg, at det er meget mere præcist, for det ser ud til at blive ved og ved. Og jeg tror, at vi hurtigt er ved at nå et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage.

Jeg tror, vi befinder os i en meget, meget farlig optrapning, i de to krigsfronter omkring Ukraine, men også i Sydvestasien, og det er derfor, vi virkelig har gjort en indsats for at prøve at få et andet niveau ind i hele debatten, med en diskussion om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, med tanken om at prøve at få en anden stemme ind i billedet, for lige nu tror jeg, vi er på vej mod en fuldstændig katastrofe.

SCHLANGER: Vi bør opfordre folk til at deltage i Den Internationale Fredskoalition, som havde en ekstraordinær succes i sidste uge, hvad angår deltagere og styrken af præsentationerne. Det er hver fredag, og folk bør deltage i det og blive en del af det.

Du nævnte situationen i Sydvestasien: Vi har et spørgsmål fra en person, der identificerer sig selv som palæstinenser, og som er bedstemor til mange børn, der stadig bor i Gaza. Og hun sagde: »Er der nogen chance for, at gidselfrigivelsen og våbenhvileforhandlingerne i Doha vil lykkes? Hvorfor skulle nogen forvente, at Netanyahu pludselig vil acceptere en våbenhvile og en palæstinensisk stat? Er der nogen, der har nogen indflydelse, som kan ændre situationen i Israel?«

ZEPP-LAROUICHE: Det er klart, at den eneste kraft, der kan have indflydelse, er USA og Biden-administrationen. Men hvis man ser på, hvad de gør, forsyner de ikke kun vedvarende Israel med våben – de har lige indgået en anden aftale, som ikke vil træde i kraft med det samme, fordi det er våbensystemer, alle mulige slags kampfly og andre køretøjer, som det helt klart tager år at producere; men det er en aftale til 20 milliarder dollars, udenrigsministeriet lige har indgået med Israel, som, selv om den ikke påvirker situationen med det samme, sender et forfærdeligt signal! Jeg mener, der ville være brug for det modsatte: Dybest set, at USA siger: »Stop nu, indgå en våbenhvile og alle de andre krav«, men det kan jeg ikke se komme.

Det, man i stedet ser, er en vedvarende opbygning af amerikanske våbensystemer i regionen, amerikanske hangarskibe, amerikanske ubåde, alle slags flåder, der ledsager disse formationer. Så jeg tror, at de fra USA's side klart sendte det signal, som Austin havde sagt lige fra begyndelsen: At hvis Israel bliver angrebet, vil USA stå fast ved Israels side. Hvilket i betragtning af den utrolige modtagelse, Netanyahu fik i USA i Kongressen, med 58 stående bifald, kun kan læses som et signal om at fortsætte fuldt ud.

Så jeg synes, at den nuværende situation ser ud til at være meget, meget fastlåst. Jeg tror, at det eneste tegn på håb er, at Abbas fra Det Palæstinensiske Selvstyre lige har været i Moskva; jeg tror, at han stadig er i Moskva. [Han mødtes med præsident Putin (<http://en.kremlin.ru/events/president/news/74860>) i går. Der blev det aftalt, at palæstinenserne vil få en særlig rolle og deltage i BRIKS-topmødet i Kazan i oktober, og at der vil blive oprettet et forum på sidelinjen af BRIKS, hvor alle nationer kan deltage, diskutere og udtrykke deres synspunkter om situationen i Gaza.

Det er i en vis forstand en parallel begivenhed til det, som Chandra Muzaffar, lederen af JUST-organisationen fra Malaysia promoverer, nemlig »Uniting for Peace«-resolutionen i FN's resolution 377V, som foreskriver, at hvis FN's Sikkerhedsråd sidder fast i et bestemt spørgsmål på grund af et medlems veto eller af andre grunde, så er der en bestemmelse om, at hele spørgsmålet kan gå til FN's Generalforsamling. Og jeg tror, at mange fredsorganisationer, herunder Den Internationale Fredskoalition, støtter denne idé. Og jeg tror, at et sådant ekstraordinært skridt kan være den sidste udvej: At bringe hele spørgsmålet op på FN's generalforsamling, så verdens øjne bliver rettet mod det, og det ikke kan mørklægges af en hvilken som helst mediekontrol.

Så jeg synes ikke, at situationen er håbeful. Jeg tror, at Hamas allerede har sagt, at de ikke vil deltage i mødet den 15. i Qatar eller Egypten, og derfor tror jeg, at ideen om at gå til FN's generalforsamling kan være den eneste måde at komme videre på.

SCHLANGER: Du lytter til Helga Zepp-LaRouche fra Schiller Instituttet.

Nogen stillede et spørgsmål om FN's resolution 377, så det svarede du på. Men her er et spørgsmål, der går tilbage til Ukraine, fra Deborah Jennings, der sagde: »Har Helga nogen idé

om, hvem der vil blive valgt til at erstatte Zelenskyj?»

ZEPP-LAROUICHE: Det ved jeg ikke, men der var i går en rapport fra den russiske efterretningstjeneste, som hævder, at USA og Vesten generelt har besluttet at fjerne præsident Zelenskyj og erstatte ham med den tidligere indenrigsminister [Arsen Avakov], som var indenrigsminister i Ukraine fra 2014-2021. Og hvis det er tilfældet, bliver vi nødt til at se meget nøje på det, for han rapporteres – dette er alt sammen en russisk kilde, så jeg tror, at det naturligvis skal modtjekkes – men han ser ud til at være en af grundlæggerne af Azov-bataljonen; han har helt klart forbindelser til Myrotvorets-listen, og generelt ser han ud til at være i nærheden af Victoria Nuland-netværket, som inkluderer den nuværende amerikanske ambassadør i Kiev. Så jeg tror, at hvis det viser sig at være sandt, varslers det ikke noget godt.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en kontakt i Tyskland, som har sendt følgende ind: »Med den overdrevne dækning af OL hører vi ikke meget om den politiske krise i Frankrig.« Og hun skriver: »Har Macron tænkt sig at køre tingene uden en premierminister? Forventer du, at Frankrig forbliver roligt, eller er der mulighed for et sammenbrud der?«

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at det faktum, at der nu er rapporter om, at udenlandske lejesoldater fra flere lande, herunder Frankrig, angiveligt allerede er i Ukraine, vil bekræfte det, som Macron nævnte for nogle måneder siden, nemlig at sende franske og andre NATO-tropper ind i Ukraine, hvilket er meget svært at sige, når den endelige røde linje er overskredet. Jeg mener, problemet er, at Vesten, hver gang Rusland ikke reagerer, kan blive helt manisk og sige: »Se! Se! Der er ingen røde linjer. Putin bluffer bare.« Men det synes jeg bare er utroligt dumt, for jeg ville give det en anden fortolkning, nemlig at Putin viser en {enorm} tålmodighed, fordi russerne er klar over, ligesom alle i Vesten, der er fornuftige, at en optrapning kun kan føre til en tragedie! Men det er næsten som en besættelse hos Vesten at blive ved med at optrappe,

fortsætte med at optrappe. Og det er ikke kun Frankrig, der vil eksplodere, det er jeg sikker på, for der er intet i den franske situation, der giver håb om stabilitet.

Den samme situation er tydeligvis i Tyskland, hvor Socialdemokratiets præsidium i mandags [12. august] besluttede at bakke fuldt ud op om Scholz og beslutningen om at installere amerikanske mellemdistancemissiler og muligvis langdistancemissiler i Tyskland. Som Scholz havde sagt, da han kom tilbage fra NATO-topmødet, at USA traf beslutningen om at placere disse langtrækkende missiler i Tyskland, og at det var en god beslutning. Så Scholz indrømmede, at det ikke var Tyskland, der traf beslutningen, men USA! Hvor er den tyske suverænitet? Tyskland er blevet til grin i hele verden, fordi de ikke har deres egen regering, men de har nogen, der reducerer Tyskland til en vasalstat, USA's 51. stat, ledet af en slags amerikansk guvernør. Det er afgrundsdybt!

Og jeg kan kun sige, at vi må gøre alt, hvad vi kan, for at fortælle folk, at hvis man installerer amerikanske missiler med den idé, at de efter en vis produktionsperiode skal erstattes af europæisk producerede missiler, så bringer det os tilbage til situationen, som den var i begyndelsen af 1980'erne, hvor man havde Pershing II og SS-20, med NATO's dobbeltbeslutning, som reducerede advarselstiden for en potentiel affyring af atomvåben til 4-5 minutter! Dengang var der millioner af mennesker på gaden, fordi de var klar over, at hvis der skete den mindste fejl, og den ene side på deres radarskærm fik noget, der lignede et missil fra den anden side, så var de nødt til at affyre hele deres arsenal, fordi tiden var for kort til at tillade en fejltagelse.

På det tidspunkt bidrog disse store, store massedemonstrationer i gaderne til at løse den situation, der på det tidspunkt var med INF-traktaten [Intermediate-Range Nuclear Forces]; i mellemtiden er INF-traktaten og mange andre traktater blevet opsagt – det var af præsident Trump – og nu, i begyndelsen af 2026, vil selv den nye START-aftale udløbe,

og så vil der absolut ikke være flere våbenforhandlingstraktater mellem NATO og Rusland. Derfor tror jeg, at enhver – det, vi har fundet ud af i organiseringen, er, at de unge mennesker er fuldstændig uvidende og ligeglade, og de har ingen idé. De siger: »NATO er OK.« De ved det ikke! De har ikke tænkt det igennem. På den anden side fandt vi ud af, at de ældre i Tyskland, folk som stadig enten oplevede Anden Verdenskrig eller voksede op i efterkrigstiden, hvor mindet om bombardementerne og ødelæggelserne under verdenskrigen stadig var meget friske i folks bevidsthed: Så det må på en eller anden måde lykkes os at gøre det klart for folk, hvad effekten af disse beslutninger er, for jeg tror aldrig, vi har været så tæt på faren for en ny krig – denne gang med atomvåben – og hvis det nogensinde kommer så vidt, vil det være enden på civilisationen.

Så jeg kan kun sige, at jeg synes, at denne beslutning fra SPD's præsidium er selvmorderisk. Jeg kan ikke forestille mig, at SPD-basen vil støtte det. Der er allerede vigtige folk fra ledelsen, som Rolf Mützenich, Ralf Stegner, Norbert Walter-Borjans, tidligere SPD-formand, som er imod det. Men jeg tror, at SPD vil få regningen for denne beslutning ved det kommende delstatsvalg i september.

Men Tyskland og Frankrig vil gå ind i en periode med stor turbulens. Det står allerede klart.

SCHLANGER: Den person, der stillede spørgsmålet, har lige sendt en opfølgende note og sagt: »Tak for dit svar. Det bekræfter, hvad vi troede. Nu ved vi med sikkerhed, hvorfor Scholz aldrig krævede en forklaring på Nord Stream-rørledningen: Tyskland vil ikke forsvare sin suveræne sikkerhed, og Scholz er en marionet.« Så det er fra den person, der stillede spørgsmålet.

Lad os hoppe over til USA et øjeblik, for vi har et spørgsmål fra en republikaner fra Texas, som sagde: »I 2016 støttede mine venner og jeg Donald Trump, fordi han angreb den nye

verdensorden og alle dens krige. Nu ser det ud til, at han støtter Israels udryddelseskrig mod Gaza. Han får støtte fra israelske zionister og kristne zionister i USA. Ved du, hvorfor han skulle ændre sin holdning til krigen og nu være på samme side som Biden?»

ZEPP-LAROUCHE: Jeg ved ikke, hvad Trump vil gøre. Jeg har stadig et lillebitte håb om, at han, når han bliver præsident, vil beslutte sig for virkelig at afslutte disse krige, da han er kendt for sine uberegnelige beslutninger. Jeg mener, jeg kan kun sige det som et håb. Det er ikke en overbevisning og ikke en sikkerhed.

Jeg tror, at problemet med det amerikanske valg generelt er AIPAC's indflydelse på afgørelsen af lokale valg af kongresmedlemmer, senatorer og også præsidentkandidater med enorme pengebeløb. Det er ganske enkelt betagende! Heldigvis lykkedes det dem ikke at vælte kongresmedlem Ilhan Omar. Under alle omstændigheder beviser det, at AIPAC – man burde nok se på, hvor de får deres enorme summer fra, for vi taler om millioner og atter millioner af dollars.

Jeg mener, det viser, at USA ikke længere er et demokrati: Det er et plutokrati. Jeg mener, hvis det, der afgør valg, er millionbeløb og i nogle tilfælde dusinvis af millioner, så tror jeg virkelig, at det er selve demokratiet, der er på spil. Så jeg kan kun sige, at dette er en periode, som aldrig nogensinde har eksisteret i historien, hvor jeg tror, at valgprocessen, selv i et vigtigt valgssystem som det præsidentielle system i USA, helt sikkert er ved at nå sine grænser. Og det eneste håb er, at almindelige borgere, folk, der normalt ikke tror, at de har nogen stor rolle, må blive statsborgere ved i en vis forstand at forstå, at da den amerikanske revolution fandt sted, uafhængighedskrigen og efterfølgende uafhængighedserklæringen, burde folk genlæse teksten i uafhængighedserklæringen: På visse tidspunkter – bed mig ikke om at citere den udenad, det ved jeg ikke; men jeg kender indholdet meget godt – siger Uafhængighedserklæringen

grundlæggende, at man aldrig skal vælte en regering med let hjerte eller ændre rækkefølgen, for det indebærer en masse. Men når man har udholdt en elendig tilstand i meget lang tid, har man ret og pligt til at skabe forandring.

Den forpligtelse, der ligger i uafhængighedserklæringen, er det, der kræves lige nu. Men det betyder, at almindelige borgere er nødt til at blive statsborgere. Det betyder, at de hurtigt skal kvalificere sig til at være kompetente i forhold til beslutningen om, hvad en præsident skal gøre med hensyn til udenrigspolitik, økonomisk politik, militærpolitik og kulturpolitik. Jeg tror, at USA og de europæiske lande vil gå ind i en meget vanskelig periode, fordi det ikke kun er et amerikansk valg, men fordi vi sidder på en krudttønde med et svigtende finansielt system. I så den sorte mandag den 5. august i sidste uge, hvor især de asiatiske aktiemarkeder faldt og derefter steg dagen efter. Det skyldtes dybest set Yen Carry Trade, derivativeksponeringen, og et kollaps på markederne kan ske når som helst. Det kunne endda ske før det amerikanske valg.

Så har du naturligvis fremkomsten af det nye system i form af BRIKS, som også er i gang før det amerikanske valg. Og jeg kan kun gentage, hvad jeg har sagt i meget lang tid: At den eneste måde, hvorpå man kan komme ud af dette utroligt farlige øjeblik med fare for atomkrig, er, at vi må overbevise de politiske kræfter i Vesten, i det kollektive Vesten, i Europa, i USA, om, at vi må holde op med at forsøge at behandle alle disse andre lande som fjender: Rusland, Kina, BRIKS-landene, Brasilien, Indonesien, Indien, Afrika. De er ikke fjender! Og vi bør støtte deres bestræbelser på at overvinde deres egen underudvikling, i tilfældet med det Globale Syd; landene i det Globale Syd ser for første gang chancen for at overvinde underudvikling og fattigdom på grund af Kinas fremgang, som ikke er en trussel.

Og jeg tror, at vi er nødt til at tænke i nye baner, og den almindelige borger er nødt til at udtrykke, du ved,

mellemlfolkelige relationer. Hvis de har råd til det, bør de rejse til nogle af disse lande eller søge en dialog. Men vi er nødt til at begynde at stoppe denne geopolitiske konfrontation, ellers er det snart for sent. Og jeg er {helt} sikker på, og jeg kan kun give dig en personlig garanti for, at hvis USA, hvis Tyskland, Frankrig, Italien, ville sige »OK, vi ønsker at deltage i opbygningen af et nyt økonomisk system sammen med BRIKS, på et win-win grundlag, på grundlag af FN-pagten, på grundlag af de fem principper for fredelig sameksistens, så kan jeg give dig en 100% garanti for, at svaret ville være et overvældende »Ja, vi byder jer velkommen«: Og det er vejen ud.

Så vær venlig at bringe denne tanke ind i diskussionen. Tag til kongresmøder eller andre politiske arrangementer, og rejs den mulighed. For vi er nødt til at komme ud af denne gentagelse af den kolde krig på steroider, for det er der, vi befinder os lige nu.

SCHLANGER: Og en af måderne at kvalificere sig som en ordentlig borger i vores republik på er at abonnere på {Executive Intelligence Review}. Det er en ugentlig onlinepublikation, som tager de emner op, som vi diskuterer i dag. Faktisk er det sidste spørgsmål, jeg har til jer, fra en mangeårig abonnent, som sagde, at han sender denne besked, da verden er på vej ind i en økonomisk periode, som af nogle beskrives som »uroeligt farvand«. Han skriver: »I morgen er det 53 år siden, at Nixon meddelte, at han for at beskytte dollaren ville suspendere kernen i Bretton Woods-aftalen.« Han skriver: »Din mand, afdøde Lyndon LaRouche, advarede om, at Nixons handlinger var en gentagelse af Hjalmar Schachts økonomiske politik, der blev gennemført under Hitler, og burde beskrives som »fascistisk« og ville føre til et sammenbrud og krig.« Og han sagde: »Når jeg ser tilbage på de 50 år med LaRouches prognose, vil jeg sige, at hans advarsler var berettigede og spillede en afgørende rolle i den beslutning, som medlemmer af det permanente bureaukrati i

justitsministeriet traf om at forfølge ham. Jeg vil gerne vide, hvad du mener, både om hans prognose, og om dette var en af hovedårsagerne til fjendtligheden mod ham fra etablissementet?»

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at de angreb min afdøde mand på et tidspunkt, hvor han udelukkende var idéproducent, og hvor vi ikke havde nogen politisk organisation, der var værd at tale om. Det var bare en filosofisk forening i 1971. Men han erkendte absolut, med krystalklar indsigt og fremsynethed, den iboende fejl i det økonomiske system. Og da Nixon gjorde det den 15. august 1971, var han den eneste økonom i verden, som helt præcist forudsagde, at hvis man fortsatte på denne linje med deregulering, med at erstatte produktion med profitmaksimering, med money-makes-money, med hele det sprudlende system med at skabe flere milliardærer og flere milliarder fattige mennesker, så ville det føre til et nyt sammenbrud.

Og det er så sjovt, at jeg i den seneste tid har haft flere diskussioner med højtstående personer, som på et tidspunkt altid selv bragte Lyndon LaRouches prognoser på bane. Og de sagde: »Se, det er utroligt, nu viser alt sig at være præcis, som han forudsagde det, og det er ærgerligt, at han ikke er her til at se, hvor absolut sandfærdige hans prognoser viste sig at være. Men også, at nogle af hans løsninger nu bliver taget op af så mange lande i det Globale Syd for at gennemføre en sund økonomisk politik.« Og jeg tror, at det er meget sandt.

Så måske er det bedste, vores seere kan gøre i morgen på denne skæbnesvangre årssdag, at læse nogle af LaRouches skrifter. Læs for eksempel »On a Basket of Hard Commodities: Trade Without Currency«, som er en af artiklerne på {EIR}'s hjemmeside, og du kan klikke på den og bare læse den. Og så tænke: »Hvorfor gør Vesten ikke bare det samme og arbejder sammen med landene i det Globale Syd?« Min afdøde mand har defineret "De fire nye love til at redde USA nu! Ikke en mulighed: En umiddelbar

nødvendighed“: Den første, gå efter Glass-Steagall, gør præcis, hvad Franklin D. Roosevelt gjorde med Glass-Steagall-loven i 1933; det vil sige, at man skal beskytte forretningsbankerne, og man skal fortælle investeringsbankerne, at de selv skal bringe orden i deres regnskaber uden skatteydernes penge, og hvis de går konkurs, skal de bare erklære sig konkurs, men ikke opretholdes af en endeløs strøm af trykte penge, fordi resten af verden ikke længere vil finansiere det. Det er en del af betydningen af den af-dollarisering, som er i gang. Og så skal man have nationalbanker, helst i alle lande; og så skal man sætte kreditskabelsen tilbage under kontrol af en suveræn regering og udstede kreditlinjer til produktion til investering i de områder af økonomien, som er gyldige – infrastruktur, videnskab, grundforskning og udvikling, alle slags industrier, landbrug, højteknologiske områder som rummet, fusion.

Jeg mener, det ville være så let at løse dette, og hvis USA ville tage beslutningen om at skifte væk fra de permanente krige og fodre disse krige med det militærindustrielle kompleks og dybest set sige, at fra nu af vil vi investere både denne kapacitet og kredit, der skal genereres gennem denne reform, til genopbygning af USA: Infrastruktur, genopbygning af byerne, investering i sundhedssystemet, uddannelsessystemet – du ved, det ville være så meget mere gavnligt for USA og resten af verden, at jeg kun kan håbe, at dette jubilæum vil få tænksohme mennesker, ikke kun i USA, men også i andre dele af verden, til at »tænke på Lyndon LaRouches kloge ord og lytte til dem«, som den mexicanske præsident José López Portillo allerede havde krævet i 1998. Så nu er det tid til at »lytte til Lyndon LaRouches kloge ord«.

SCHLANGER: Helga, jeg postede i morges på Daily Update et interview, jeg fandt med Lyndon LaRouche fra april 2003, som blev lavet i Tyskland, hvor han talte om sin beslutning om at tage kampen op mod Den Internationale Valutafond på det tidspunkt, hvor Nixon trak stikket ud. Og jeg tror, din pointe

her er, at det er på tide, at amerikanere, som endnu ikke har opdaget LaRouche, opdager ham, for jeg tror, at folk rundt omkring i verden allerede er klar over, at det er sådan, de ville ønske, at amerikanerne tænkte.

Så det er de spørgsmål, jeg har. Har du nogen afsluttende kommentarer?

ZEPP-LAROUCHE: Ja: Gå venligst ind på Schiller Instituttets hjemmeside og se videoen fra den Internationale Fredskoalition fra sidste fredag, den 9. august: Det er en helt utrolig kombination af taler, hvor nogle af de bedste mennesker i USA, vil jeg sige, advarede og forsøgte at vække offentligheden om, hvor vi er på vej hen. Gå ikke glip af den <https://youtu.be/eCqA0-PWTRo>, og spred den vidt og bredt.

Og gør så alt, hvad du kan, for at deltage i det næste IPC-møde på fredag den 26. august kl. 11.00 østkysttid, for der har vi en særlig taler blandt flere andre – nemlig Scott Ritter, som den 7. august fik sit hjem ransaget og gennemført af FBI. Og jeg tror, at han vil fortælle, hvad det hele handlede om. Så gå ikke glip af det: Det bliver en ekstremt vigtig begivenhed. Og meld dig ind i Den Internationale Fredskoalition, for det er vores forsøg på at forene fredsbevægelsen, før det er for sent.

SCHLANGER: Tak, Helga, fordi du er med os i dag. Og jeg tror, jeg taler for alle, når vi takker dig for dit arbejde, og vi ses på fredag.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, til på fredag.

Den Internationale Fredskoalitions 62. onlinemøde i træk, fredag den 9. august 2024

Den 9. august 2024 (EIRNS) – Den Internationale
Fredskoalitions 62. onlinemøde i træk, fredag den 9. august
2024

af EIR's medarbejdere

Omkring 550 deltagere deltog i denne særlige udgave af IPC's ugentlige konference. Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, åbnede med en opdatering og bemærkede betydningen af den nylige udtalelse fra Ruslands viceudenrigsminister Sergej Ryabkov om, at æraen med ensidige indrømmelser fra Ruslands side er forbi. Ukraines indtrængen i Ruslands Kursk-region den 5. august krævede helt klart støtte fra NATO og repræsenterer en ekstremt farlig optrapning.

Zepp-LaRouche rejste spørgsmålet om, hvorvidt Iran vil gøre gengæld for de to nylige mord begået af Israel. Sergej Shoigu, sekretær for det russiske sikkerhedsråd, har besøgt Iran, angiveligt for at overbringe et brev fra Putin, hvor han tilbyder at mægle og opfordrer til tilbageholdenhed. Zepp-LaRouche mindede deltagerne om den nylige artikel i Foreign Policy, som fremlagde den politiske mulighed for et amerikansk mord på præsident Putin, og sagde: "Jeg synes, det er et fuldstændigt brud på al diplomatisk opførsel blandt nationer." Hun beskrev den intensive chikane af dissidenter i USA, herunder FBI's razzia mod den tidligere FN-våbeninspektør Scott Ritters hjem og TSA's (transportministeriets sikkerhedsafdeling) behandling af det tidligere kongresmedlem og præsidentkandidat Tulsi Gabbard, som i realiteten var

mistænkt for at være terrorist. "Der er et forsøg på fuldstændig at lukke munden på enhver kritik af denne krigspolitik," sagde Zepp-LaRouche og gentog sine opfordringer til en ny sikkerhedsarkitektur og et Fornuftens Råd.

Oberst Lawrence Wilkerson ("pensioneret"), tidligere stabschef for udenrigsminister Colin Powell, kom med en lidenskabelig advarsel om truslen om atomkrig, "den vigtigste, eksistentielle trussel i verden i dag". Han sagde, at vi har lidt under "ekstremt dårligt lederskab fra alle tre dele af vores regering." Han satte det ind i en historisk sammenhæng og sagde, at hundredvis af imperier er kommet og gået i løbet af de 5.000 år, den moderne historie har været, men kun det amerikanske imperium fra 1945 til i dag er tilbage. Alle de andre er væk. Ingen havde tidligere udviklet teknologien til at ødelægge alt. En enkelt ubåd bærer i dag nok missiler til at ødelægge verden, som vi kender den. I løbet af de sidste 22 år har vi, USA, ødelagt de fleste af de traktater, der var udformet til at reducere faren for atomkrig, og vi har fået for vane at "sponsorere forfærdelige og meningsløse krige." "Jeg burde nok stoppe op og give noget håb – det er svært for mig at gøre," sagde han; "Svaret er demokrati," et begreb, han beskrev som "slidt, stærkt udmattet." Han foreskrev, at amerikanerne skal protestere, protestere noget mere, afvise "kultiske politiske bevægelser" og konstant arbejde for en reduktion af de hundredvis af oversøiske baser; "Det forurener vores nations struktur at være derude på den måde." Han sluttede af med at sige, at "paria-staten Israel ... må bringes sparkende og skrigende" ind i aftaler om at forbyde atomvåben.

Den tidligere Cleveland-borgmester, kongresmedlem, præsidentkandidat og nu uafhængige kongreskandidat Dennis Kucinich sagde, at "Tredje Verdenskrig er allerede i gang på afbetaling ... den tankegang, der bringer os i krig, har overvældet den sunde fornuft." "Det eneste jeg ved efter 16 år i Kongressen," sagde han, er at general Smedley Butler havde ret, da han sagde, at "krig er et spil for galleriet." Det

faktum, at vi stadig taler om atomvåben som en politisk mulighed, "viser hvor afstumpet situationen er." Kucinich sluttede af med at opfordre aktivister til at "vække folket og fortælle dem om øjeblikkets udfordring" for at stoppe "denne meget nedrige dans med døden."

Zepp-LaRouche takkede de to foregående talere og opfordrede til optimisme, idet hun mindede alle om, at Gottfried Leibniz sagde, at ethvert onde skaber mulighed for, at et endnu større gode kan opstå. Hun sagde, at stemmer som deres, der kommer fra USA, bringer håb til verden.

Den israelske fredsaktivist Dr. Gershon Baskin insisterede på, at "der er ikke nu, og der har heller aldrig været, en militær løsning på den israelsk-palæstinensiske konflikt." "Vi har at gøre med to ekstremt traumatiserede samfund i dag," sagde han, og alligevel "kan det hele være slut i løbet af få uger." Han tilføjede, at begge sider har brug for nyt lederskab, og "USA har vist sig at være den værste mægler i Mellemøstkonfliktens historie." "Dette må være den sidste krig!" krævede han og opfordrede til en regional løsning, der kan bibringe sikkerhed og udvikling til begge sider.

Jack Gilroy fra Veterans For Peace (VFP), Pax Christi og Ban Killer Drones rapporterede, at VFP ønsker at "få vores folk ud på gaderne" og udtrykte stærk støtte til de studerende, som snart vender tilbage til universiteterne efter sommerferien, og som presser på for at afhænde deres aktier i Israel, samt til de ledere i udenrigsministeriet, som træder tilbage i protest. Han mindede deltagerne om, at VFP har udarbejdet et brev, som fastslår, at man ifølge international lov ikke må levere våben til regimer, der krænker menneskerettighederne. De forsøgte at aflevere brevet til cheferne for General Dynamics, Lockheed Martin ("Lockheed Martin fremstiller Hellfire-missilet, kun få kilometer fra Disney World") og BAE.

Ray McGovern, tidligere CIA-analytiker og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPs), kom ind

på forfølgelsen af sin modige kollega og antikrigsaktivist Scott Ritter. McGovern citerede Thomas Aquinas, som sagde, at mod er grundlaget for alle andre dyder, og at vrede også kan være en dyd (fordi den ser på det gode i retfærdighed.) I diskussionen var Zepp-LaRouche uenig og sagde, at "Vrede er ikke en dyd, vrede er meget problematisk", og hævdede, at *agape* er en bedre følelse. Senere forklarede McGovern, at han kun støttede en mådeholden form for vrede og citerede desuden Aquinas for, at "ufornuftig tålmodighed sår sæden til last".

McGovern stillede det ildevarslende spørgsmål: "Vil Israel bruge et atomvåben *i yderste konsekvens?*" Han antydede, at de sandsynligvis vil gøre det, og citerede en israelsk officer, som sagde, at "vores væbnede styrker har evnen til at tage verden med os i faldet." Han sluttede af med at sige: "Vi kan ikke bare lade Scott Ritter stå derude som den eneste og praktisere modets dyd."

Steve Leeper, formand for Peace Culture Village, er tidligere formand for Hiroshima Peace Culture Foundation og tidligere amerikansk repræsentant for Mayors for Peace. Han sagde: "Det globale magthierarki er ved at ændre sig," og lavede en analogi til dyreriget og sagde, at selv hos chimpanser og hunde sker der en stigning i volden, når alfa magten svækkes. Han sagde, at det er problematisk, at fredsgrupper konkurrerer i stedet for at samarbejde. "Krigere er langt bedre til at samarbejde, end vi er." Han tilføjede, at "det mest sårbare trykpoint" på krigsindustriens krop er atomvåben, som skal forbydes for at "overgå til en fredskultur." Det ene skridt vil åbne døren til alle andre samarbejds muligheder. Han anbefalede, at vi finder måder at forene de forskellige fredsorganisationer på og skaffer midler nok til at bruge 10-15 millioner dollars om året på at producere korte videoer og andre aktiviteter for at overbevise offentligheden.

Steven Starr, som er professor ved University of Missouri og ekspert i atomkrig, fortsatte sin præsentationsrække om de ødelæggende virkninger af atomkrig. Han viste billeder af

eftervirkningerne af bomberne over Japan, som skabte en ildstorm på 25 kvadratkilometer, og advarede om, at den næste generation af atomvåben kunne skabe en meget større, 243 kvadratkilometer, og at vi i dag har atomspræghoveder, der er så store, at de kan skabe en ildstorm på 10.000 kvadratkilometer.

J.R. Heffelfinger, instruktør af filmen "8:15 Hiroshima", præsenterede traileren til sin film og sagde: "Vi er helt sikkert på en tåbelig march."

Under diskussionen støttede Zepp-LaRouche Dr. Leepers forslag til handling og understregede behovet for at tilbyde virkelige løsninger for at skabe grundlaget for fred og for at "slynge dette ind i den generelle diskussion"; hun mindede deltagerne om Lyndon LaRouches foreslåede Oase-plan, som er nødvendig for at bringe udvikling og håb om en bedre fremtid til regionen.

Spørgsmål og kommentarer kom fra hele verden:

Guyanas tidligere præsident Donald Ramotar sagde: "Den krise, vi står over for i verden i dag, er en afspejling af forfaldet i det system vi lever i." Han kaldte situationen i Gaza for "et niveau af umenneskelighed, som jeg aldrig har set før."

En colombiansk aktivist foreslog, at voldelige videospil bidrager til krigskulturen.

En aktivist fra Qatar citerede en rapport fra Middle East Monitor, som sagde, at tonnagen af bomber, der blev kastet over Gaza, var seks gange større end den, der blev kastet over Hiroshima. Hun advarede om, at straffrihed for Israel vil opmuntre andre stater til at begå lignende forbrydelser.

Der blev vist en video udarbejdet af Organization for Defending Victims of Violence in Iran, som citerede det juridiske grundlag for at kende Israel skyldig i krigsforbrydelser.

Zepp-LaRouche sagde, at vi må operere på to niveauer: Vi skal opbygge massebevægelser, der er større end dem i 80'erne, plus vi skal skabe hendes foreslåede Fornuftens Råd. Med hensyn til rådet nævnte hun historiske fortilfælde: Kirkerådet i Firenze, den Westfalske Fred og Kommissionen for sandhed og Forsoning i Sydafrika. Vi har brug for et koncept, der løser alle kriser på samme tid, og som tager fat på krisens systemiske karakter. Hun mindede publikum om sine ti principper for en ny sikkerhedsarkitektur, hvoraf de sidste tre omhandler den nødvendige tænkemåde. Det sidste og mest provokerende princip er, at mennesket er godt af natur, og at alt ondt er en mangel på udvikling, som kan reparereres med mere udvikling. Hun bemærkede, at James Webb-teleskopet har fundet 2 billioner galakser, så det er latterligt at tale om grænser for hverken ressourcer eller menneskelig viden. Til sidst gentog hun sin støtte til Chandra Muzaffar-initiativet og opfordrede deltagerne til at "være modige og kærlige."

**Fare for verdenskrig og
finansielt kollaps: Saml
Fornuftens Råd nu!
Webcast-dialog med Helga
Zepp-LaRouche, onsdag den 7.**

august 2024

Ikke korrekturlæst

Fare for verdenskrig og finansielt kollaps: Saml Fornuftens Råd nu!

Webcast-dialog med Helga Zepp-LaRouche, onsdag den 7. august 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche. Helga er grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Jeg hedder Harley Schlanger og er jeres vært i dag. Du kan sende os dine spørgsmål og kommentarer til questions@schillerinstitute.org eller skrive dem på chat-siden.

Helga, det meste af verden har været på den anden ende, siden Israel for lidt over en uge siden myrdede en højtstående person i Hizbollah, Fuad Shukr, og Ismail Haniyeh, lederen af Hamas; sidstnævnte fandt sted i Teheran. Der er en legitim frygt for, at en regional krig i fuld skala er nært forestående, og USA har sendt luft- og søstyrker ind, angiveligt som en defensiv foranstaltning for at beskytte Israel i tilfælde af et angreb fra Iran. Repræsentanter for krigspartiet i USA har opfordret til et angreb på Iran. Hvad kan du fortælle os om, hvor tingene står nu? Og jeg har et spørgsmål om dette fra Dominic i Thailand, som spørger, om der er en mulighed for, at en total krig kan undgås, muligvis gennem handling fra FN's Sikkerhedsråd eller FN's Generalforsamling.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Det håber man da. Jeg tror, at vi absolut er på kanten af apokalypsen på to fronter. Den ene er naturligvis Mellemosten, og den anden er optrapningen af situationen i Ukraine. Jeg tror, det kræver en ekstraordinær mobilisering af mange mennesker og mange kræfter rundt om i verden at ændre situationen. For man har en fornemmelse af, at

de NATO-relaterede regeringer er på autopilot. Hvis man f.eks. ser på, hvordan medierne fremstiller hele situationen, er det utroligt. Jeg mener, her var Netanyahu åbenbart i USA, hvor han talte til begge kongressens kamre og fik 58 stående bifald for en krigsophidsende tale, som ikke havde noget med diplomati at gøre. Så tager han tilbage, og straks et par dage senere sker der to åbenlyse mord fra Israel på Shukr i Libanon og Haniyeh i Teheran, Iran, en dag efter indsættelsen af den nye iranske præsident.

Når pressen dækker det, nævner de ikke, at mordene var det, der udløste optrapningen. Hvis man f.eks. lytter til de tyske medier, rapporterer de om den forestående aggressive handling fra Irans side, som naturligvis skal mødes med klar modstand. De siger ikke, at uanset hvad Iran måtte gøre eller ikke gøre, så er det en reaktion på mordet på to meget vigtige personligheder. Haniyeh var den vigtigste forhandler fra Hamas' side. Han boede ikke i Gaza, men i Qatar. Han var chefforhandler for både frigivelsen af gidslerne og en mulig våbenhvile. Hvis man myrder den person, modparten i forhandlingerne med Israel, er budskabet krystalklart, at den aftale er aflyst. Hvis man dræber modparten i en sådan forhandling, vil man ikke have aftalen. Så det er meget klart. Det skal også bemærkes, at Irans nye præsident vandt valget med det klare signal til Vesten, at han er ordstyrer, at han ønsker at forhandle, og at han ønsker at forbedre forholdet til Vesten. Når man gør det med en klar krænkelse af Irans territoriale integritet, hvad er så signalet? Man ønsker ikke, at Irans politik skal være en forhandling med Vesten.

Så det hele er vendt på hovedet, og jeg tror, at i betragtning af, at der foregår så meget åbenlys forvrængning og åbenlys løgn, kan man ikke rigtig tro på noget af det, der bliver sagt officielt. Og jeg tror, vi sidder på den absolutte kant af afgrunden. Det er ikke kun tilfældet i forhold til Iran, men også i forhold til Ukraine, men det kommer vi nok tilbage til lidt senere.

Jeg tror, vi har brug for en mobilisering af befolkningen. Vi har flere initiativer, hvoraf et er, at jeg opfordrede til dette Fornuftens Råd, så vise mennesker fra alle lande, eller i det mindste mange lande, ville træde frem og lade deres stemme høre, at denne nuværende kurs fører til en potentiel katastrofe. Så støtter vi også et initiativ fra Chandra Muzaffar fra Malaysia, som har formuleret et initiativ baseret på FN-resolution 377, som grundlæggende siger, at hvis FN's Sikkerhedsråd ikke fungerer – og det har det ikke gjort på grund af vetoer fra især USA i den seneste periode – så er der en mekanisme, hvormed man kan flytte hele diskussionen over i FN's Generalforsamling. Om situationen i Mellemøsten, især Gaza, men nu udvides det hele tydeligvis. Så hvis der ikke er flere muligheder, må alle de regeringer, der er repræsenteret i FN, lade deres stemme blive hørt, for hvis det kommer til en generel krig, påvirker det alle. Derfor er det ikke en beslutning, der træffes af nogle få mennesker bag en lukket dør, men det er et spørgsmål for verdensoffentligheden. Så jeg kan kun bede jer om endelig at blive aktive sammen med os, med Schiller Instituttet, med Den Internationale Fredskoalition, for man er nødt til at ændre situationen lige så påtrængende, som man har brug for luft til at trække vejret.

SCHLANGER: Dette er et spørgsmål fra en blogger i USA, som dækker lidt af det, du lige har diskuteret. Han skriver: "Drabet på Haniyeh gør det klart, at Netanyahu ikke har til hensigt at forhandle om en våbenhvile for at befri gidslerne. Det kan alle i verden se. Hvem tror Blinken og Austin", med henvisning til udenrigsministeren og forsvarsministeren, "at de narrer, når de siger, at de opfordrer Netanyahu til at forhandle om en våbenhvile?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er ikke indviet i disse menneskers tanker, men jeg kan kun sige, at vi er nået til et punkt, hvor de mennesker, der tænker og følger verdens anliggender med et åbent sind, ikke længere kan stole på, hvad politikerne siger. Jeg tror, det er ved at nå et meget farligt punkt, for hvis

man er nødt til at antage, at det, der bliver sagt, har et andet formål, er al tillid væk. Tillid er det vigtigste i internationale relationer, og jeg tror, det viser, hvorfor vi har brug for en anden tilgang. Igen, Fornuftens Råd har været den idé, jeg kom med, og hvis andre har andre idéer, er de velkomne. Men vi har påtrængende brug for en ændring af den politiske kurs.

SCHLANGER: Vi taler med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Institutet. Her er et spørgsmål fra Ollie; han spørger: "Hvorfor tror du, at den tidligere russiske forsvarsminister Shoigu tog til Teheran? Kan du se en mulighed for, at Rusland kan blive involveret, hvis der udbryder krig?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det faktum, at den amerikanske øverstbefalende for Central Command, general Michael Kurilla, lige nu er i Israel, og at den russiske sikkerhedsminister Shoigu er i Teheran, viser, at vi ikke bare taler om en regional konflikt, men potentielt om en verdenskonflikt. Jeg tror, og det har stået klart i meget lang tid, at når der først er en krig, som involverer Iran, så er det slut med at satse. For jeg kan ikke forestille mig, at Rusland og også Kina vil se passivt til, mens en af deres vigtigste allierede, Iran, bliver angrebet i en større krig, hvor der, hvis tingene optrappes, kan blive tale om brug af atomvåben. Så jeg tror, at vi virkelig ser på – jeg tror, at dette er et signal. Efter min mening koordinerer Shoigu tingene med sin iranske modpart, men jeg tror også, det er et meget klart signal fra Rusland til verden om, at det er slut med at krydse røde linjer uden afbrydelse.

For eksempel var der i søndags [4. august] et meget vigtigt interview med viceudenrigsminister Sergei Ryabkov på den største russiske tv-kanal. Det første spørgsmål, han blev stillet af interviewer, var, hvor tæt vi er på apokalypsen? Han sagde på en meget streng, meget omhyggeligt formuleret måde, at de tider er forbi, hvor Rusland giver ensidige

indrømmelser. Derefter kom han med en utrolig udtalelse under normale omstændigheder, hvor han sagde, at Vesten hellere måtte afblæse alle planer om attentater mod præsident Putin og andre. Jeg synes, det er utroligt! Viceudenrigsministeren fra den på nuværende tidspunkt stærkeste atommagt siger, at Vesten hellere må afblæse sådanne planer; det er meget, meget alvorligt. Hvad refererer det til? Jeg kender ikke alle detaljerne, men en ting, det kunne henvise til, er en artikel i {Foreign Policy}, magasinet {Foreign Policy}, som har titlen: "Ville USA overveje at myrde Putin?" Det er en utrolig artikel, fordi den gennemgår alle de forskellige tilfælde, hvor USA tidligere har været involveret i regimeskifteoperationer, som Mossadegh i 1953, Allende i Chile og forskellige andre eksempler.

Og så gennemgår den utroligt nok en detaljeret beskrivelse af, hvem i Putins sikkerhedsmiljø der potentielt kunne udføre en sådan mordplan. At der overhovedet er skrevet sådan en artikel, synes jeg virkelig burde skræmme enhver. Enhver standard for civiliseret opførsel, for diplomati, er tydeligvis brudt sammen, hvis noget, der tydeligvis kun kan læses som en trussel, bliver offentliggjort på denne måde. Jeg vil antage, at hvad end Ryabkov refererede til, så er det helt sikkert et element i det. Derefter fortsatte han straks med at henvise til Putins meget alvorlige meddelelse om, at hvis det nogensinde kommer til opstilling af de langtrækkende amerikanske missiler i Tyskland i 2026, så vil Rusland reagere symmetrisk; hvilket betyder, at det så også vil have langtrækkende missiler udstationeret på en sådan måde, at de er rettet mod alle relevante steder i Europa og andre steder. Så det er der, vi er. Installationen af sådanne langtrækkende missiler i Tyskland er naturligvis helt uacceptabel. Det ville betyde en omvendt Cubakrise på steroider, fordi det ville sætte advarselstiden – i betragtning af at disse våben kunne ramme dybt ind i Ruslands territorium på mindre end fem minutter, hvilket naturligvis er den absolut uacceptable røde linje over alle røde linjer.

SCHLANGER: Jeg har et par spørgsmål til dig om Fornuftens Råd, men da vi annoncerede, at vi i diskussionen i dag også ville bringe nedsmeltningen på finansmarkederne op, vil jeg tage to spørgsmål om økonomien, og så vender vi tilbage til spørgsmålet om organiseringsprocessen for at ændre dette.

Vi har et spørgsmål fra Sean i USA, som siger: "Mens oprustningen til krig fortsætter, er der så en forbindelse mellem denne uges næsten-nedsmeltning af aktiemarkederne og krigsfare? Jeg tror ikke på, hvad medierne siger om det. Var det falsk eller ægte?" Er det med andre ord en afledningsmanøvre? Og så spørger Thomas: "Tror du, det er muligt, at Rusland og Kina i betragtning af den forfærdelige økonomiske situation i verden vil indkalde til en international konference for at løse den?" Jeg går ud fra, at han taler om noget i stil med den oprindelige Bretton Woods-konference.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det dyk, der skete i mandags [5. august], startede med Nikkei-indekset i Japan og derefter spredte sig til Europa og endda til USA, og så blev det stoppet, eller det kom snarere tilbage. Bitcoins var involveret. Jeg tror, at i betragtning af at vi sidder på en absolut uholdbar derivatboble, gældsboble, har Ellen Brown, den kendte amerikanske økonom, netop udgivet en artikel, der siger, at derivatboblen steg fra et tocifret billionbeløb til et tusindtal, og nu er den officielt et sted mellem 2,3 kvadrillioner eller endda 3,7 kvadrillioner dollars. Det er en tidsindstillet bombe, fordi der ikke er nogen måde at opfylde disse kontrakter på, fordi de vokser, samtidig med at den fysiske økonomi kollapser. Det eneste område af økonomien, især i USA, som stadig fungerer, er det militærindustrielle kompleks. Det er derfor, de føler, at de ikke kan stoppe krigen, for hvis man stopper krigen, vil den del af økonomien, som stadig er "produktiv", ikke længere være relevant. Det er derfor, vi er nødt til at holde krigsmaskinen i gang.

Det er den mekanisme, som fik min afdøde mand, Lyndon

LaRouche, til allerede i 2005 at gøre et meget stort fremstød for en omlægning af bilproduktionen i USA, som på det tidspunkt var i problemer. Jeg kan kun se den eneste måde, selv om det lyder meget usandsynligt, at dette vil ske lige nu under den nuværende konstellation af kræfter, ville være at omstille den meget produktive del af den amerikanske økonomi, som lige nu er i militæret, og omstille den og gå ind i et massivt kriseprogram for at genopbygge den amerikanske økonomi, som påtrængende har brug for reparation. Infrastrukturen er et rod, sundhedssystemet er et rod, der er ikke noget hurtigt tog system i USA. Mange byer er i forfærdelig stand. Hvis alle de penge og den produktionskapacitet, som hvert år bruges på militæret, blev brugt på at genopbygge USA's økonomi, ville det så ikke være bedre for den amerikanske befolkning? Ville det ikke være bedre for resten af verden? Så kunne man finde ud af at samarbejde med BRIKS.

Jeg ville håbe, at Kina og Rusland ville indkalde til sådan en konference. Jeg tror ikke, det er særlig sandsynligt lige nu, for de budskaber, der kommer fra Vesten, signalerer virkelig det modsatte af samarbejde. Se på det nylige NATO-topmøde; de kaldte Rusland for den direkte trussel mod NATO, og Kina for den alvorligste systemiske trussel. Hvis man vil samarbejde, sender man ikke den slags budskaber. Jeg tror, at det, BRIKS-landene gør lige nu, er at forberede sig på at få deres egen valuta. Det er naturligvis ikke så let, hvis man ser på, hvor svært det var at skabe euroen. Hvis man samler økonomier i én valuta, som befinder sig på forskellige udviklingstrin, er det meget vanskeligt; man skal virkelig være meget omhyggelig med at skabe mekanismer for clearing, for langsigtet versus kortsigtet samarbejde, man skal afbalancere vanskelighederne, så det er en meget vanskelig proces. Det ville naturligvis være det bedste, hvis der selv i FN's Generalforsamling var et forslag om at sige, at vi har brug for – det er en del af det, jeg foreslog med de ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. De er omhyggeligt designet til at være

præcis det – de har ikke en masse konkrete detaljer; de har de mest essentielle principper for, hvad der ville være nødvendigt for at reorganisere hele verdenssystemet. Så jeg kan kun opfordre jer til at læse de ti principper, jeg har foreslået; se på forslagene til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal omfatte interesserne for hvert eneste land på planeten, ellers vil den ikke fungere.

Det er erfaringer fra historien, fra den Westfalske Fred, og jeg tror, der er flere forslag, der går i samme retning; et af dem kom fra Putin den 14. juni, da han foreslog den Eurasiske Sikkerhedsarkitektur, som ville være åben for NATO-landene. Xi Jinping har taget flere af den slags initiativer. Men jeg tror, det kræver, at der nu er folk i Vesten, som virkelig tager det alvorligt. For hvis man kun går efter militære løsninger, er katastrofen med civilisationens udslettelse forprogrammeret. Vi må ind på en anden kurs – forhandling og diplomati, ellers er vi her ikke meget længere.

SCHLANGER Jeg vil ikke bringe diskussionen for meget op, for jeg vil gerne til Fornuftens Råd, men vi er blevet oversvømmet i USA de sidste dage med en hysterisk strøm af programmer om det Demokratiske Partis kandidatliste, Harris-Walz-listen. Der kom et spørgsmål fra Calgary i Canada, som jeg gerne vil stille jer. Denne person skriver: "Når jeg ser på den amerikanske præsidentvalgkamp, forekommer det mig, at den er fuldstændig forprogrammeret. Det vil sige, hvem der bliver kandidater, og hvad de siger. Jeg har hørt, at de ikke længere producerer en kampagneplatform. Hvad sker der i 'verdens største demokrati'?"

ZEPP-LAROCHE: Jeg tror, at verdens største demokrati nu åbenlyst er forvandlet til et plutokrati. For før denne række af begivenheder skete med NATO-topmødet, så mordforsøget mod Trump, så hele historien om Bidens erkendelsesmæssige evner – til sidst blev han overbevist af en eller anden i baglokalet om at opgive sit kandidatur til næste valg. Så nogle mennesker som Trump har sagt, at det var et kup; det var helt sikkert et

forsøg på at vride armen om på ham. Det rejste under alle omstændigheder hele spørgsmålet om, at hvis Bidens tilstand har været så dårlig, og det har den været i lang tid, ikke kun i de seneste dage eller uger. Spørgsmålet er, hvem der styrer USA; hvem der træffer beslutningerne? Trump førte i meningsmålingerne, og så dukker Kamala Harris, som ikke har været særlig synlig i de sidste tre et halvt år, pludselig op. Åh, hun er den store vinder, den magiske figur, hendes billede er overalt på billboards og i reklamer. Svaret på, hvordan dette mirakel skete, er meget enkelt: Syv milliardærer fra Silicon Valley investerede bogstaveligt talt hundredvis af millioner – jeg kender ikke det nøjagtige tal, men det er en enorm sum penge – i at købe alle disse reklamer og skabe det indtryk, at Kamala er et stjerneskud. Jeg tror, det er en masse hype, og virkeligheden er, at penge køber amerikanske valg. Se på, hvad der lige er sket med kongresmedlem Cori Bush, hvis det er det, hun hedder, som var helt ordstyrer på mange punkter, men nogen kunne ikke lide hendes holdning til Mellempøsten. Så nu er hun blevet besejret af enorme pengebeløb til sin modstander, som er meget mere klart pro-israelsk. Og sådan noget sker. Hvordan skal resten af verden – resten af verden ser meget mere kritisk på tingene end nogensinde før. Hvordan skal de tro på historien om, at det største demokrati faktisk er dødt?

Jeg tror, det kræver, at den almindelige borger opfører sig som en statsborger og tager uafhængighedserklæringen alvorligt. Når regeringen ikke gør sit arbejde, har folket ret og pligt til at lede efter en erstatning, hvilket på nuværende tidspunkt tydeligvis er meget vanskeligt i betragtning af komplikationerne, bare for at sige det pænt.

SCHLANGER: Du har ret, det er Cori Bush, der blev besejret i den anden sag, hvor American-Israel Public Affairs Committee hældte millioner af dollars i retning af hendes modstander.

OK, lad os komme til Fornuftens Råd. Der er et par spørgsmål, som jeg synes er vigtige. Sybilla[ph] spørger ganske enkelt:

“Fornuftens Råd er en god idé, men hvem skal sammensætte det?” Så har vi fra Takis i Grækenland, som skriver – med henvisning til Fornuftens Råd – “Ideen om at oprette grupper af vismænd i landene er fremragende. Det var det, de gjorde i det gamle Grækenland og gennem hele Grækenlands historie. Sokrates’ definition af en klog mand var: “En klog mand er ikke den, der kan løse komplekse matematiske problemer, men den, der kan træffe de rigtige valg i sit liv. Problemet er, at den globale elite er på udkig efter en tredje verdenskrig. I de to foregående verdenskrige var Europa offeret. I dag er vi allerede i tredje verdenskrig, og Europa er igen offeret. Hvordan skal vi møde det?” Så jeg tror, det er to spørgsmål på Fornuftens Råd.

ZEPP-LAROUCHE: Det er tydeligvis et forsøg på at teste, om menneskeheden har frembragt nok mennesker, der er i stand til at trække menneskeheden tilbage fra afgrundens rand eller ej. Jeg kan kun sige denne idé om Fornuftens Råd, som dybest set er tanken om, at hver nation har produceret ekstraordinære mennesker. De fleste af dem har ekstraordinære mennesker, som på et tidspunkt sad i regeringen eller havde en ledende position inden for videnskab, militær, præsteskab, kunstnere, akademikere. Men det skal være mennesker, som først og fremmest ikke har noget ego; som ikke træder frem, fordi de synes, at det er en god idé, at de brillerer. Det er tanken om mennesker – måske gamle mennesker, ikke kun gamle mennesker, men mange gange har ældre mennesker ikke længere denne egomanidrevne indsats for at være i rampelyset. Der er ældre statsmænd, der er mennesker, som har et videnskabeligt bidrag eller er sande kunstnere, der elsker sandheden mere end berømmelse. Der er mange kvalifikationer, men jeg tror, at alle ved, at der er sådanne mennesker, som bliver respekteret, fordi de gennem deres livsværk har vist, at de ikke har nogen bagtanker, ingen egomaniske motiver.

Jeg beder faktisk jer alle om at hjælpe os med at sammensætte sådan et råd. Jeg kan fortælle jer, at siden vi begyndte på

det her for måske ti dage eller to uger siden, har vi allerede et par mennesker, som er oplagte kandidater, og som har sagt ja til at sidde i sådan en stilling. Men vi er virkelig stadig i begyndelsen af denne søgning. Jeg vil bede jer alle om at fortælle os, hvis I kender en eller to eller et hvilket som helst antal personer, der passer ind i denne kategori. Hjælp os med at komme i kontakt med dem. Lad os gå i dialog.

Hoved idéen ville være at åbne et vindue, en platform, hvor en fornuftens stemme kan minde folk om, hvad menneskeheds grundlæggende værdier er; hvorfor vi tydeligvis i menneskeheds historie er nået til en fase, hvor vi ikke kan overvinde geopolitik, hvis vi kun holder os til at repræsentere én nations interesser. Så hvis man siger: "Jeg vil gøre min nation stor igen, og jeg er ligeglad med, hvordan det går de andre", så tror jeg ikke, det vil fungere. Senest siden fremkomsten af atomvåben, hvor det, hvis de nogensinde bliver anvendt, næsten med sikkerhed kan føre til udslettelse af alt liv på planeten, bør vi tænke på den ene menneskehed først. Jeg tror, det var Albert Einstein, der i en kommentar til tilstedeværelsen af atomvåben sagde, at bare det faktum, at de findes, kræver, at man tænker i et nyt paradigme. Det nye paradigme er at tænke på den ene menneskehed; hvordan vi vil leve sammen om 100 år; hvordan vi kan overvinde alle de angiveligt så vigtige konflikter og virkelig tænke på, hvad det er, der forener os som den menneskelige art.

Så hvis du kender sådan nogle mennesker, så hjælp os med at finde dem. Jeg er faktisk ret sikker på, at dette er et initiativ, der kan fungere. Men det er nødt til at virke ret hurtigt i betragtning af det ekstraordinære traume i det strategiske billede.

SCHLANGER: På baggrund af det, du lige har sagt, er der to sidste spørgsmål, som jeg vil stille, og som jeg tror, du vil finde interessante. Det ene er direkte; nogen spørger: "Har du et forslag til, hvordan europæiske politikere kan få rygrad, madame?" Så det er lidt ligetil. Og så fra en anden person:

“Tal om naturlov, Helga. Du er den eneste, der nævner den.” Jeg tror, hun henviser til vigtigheden af det, du lige har sagt om menneskets unikke kvalitet. Så hvorfor tager du ikke de to punkter op?

ZEPP-LAROUICHE: Hvis de europæiske politikere var hvalpe, ville jeg fodre dem med en masse kødben. Jeg ved ikke, hvad man ville fodre europæiske politikere med, for de lader til at være ret fast besluttede på at spise gummi i stedet for noget mere robust, så deres ryggrad kan bøje sig, når vinden blæser fra Washington. Jeg ved det ikke; jeg tror, vi er nødt til at erstatte dem med bedre mennesker. For jeg tror ikke, at de alle sammen er dårlige, men systemet har sørget for, at vi lige nu har en meget høj procentdel af politikere i ledende stillinger, som synger NATO's sang. Jeg tror ikke, at det ligefrem er i alle medlemslandenes interesse, ikke engang i NATO-landene, men det er et helt andet emne. I en doktrin, som i tilfælde af krig ikke tillader din overlevelse, er du måske i den forkerte alliance.

Hvad angår spørgsmålet om naturret, mener jeg, at det er meget vigtigt at studere, for jeg tror, at det, vi ser lige nu, især i Vesten, er bestræbelserne på at erstatte alle traditionelle værdier – og det, jeg mener med traditionelle værdier, er ikke traditioner som det, man har på i folkedragter, eller det, man spiser. Jeg mener klassiske principper; principperne for stor kunst og store videnskabelige opdagelser, som repræsenterer traditionerne i Europa, Asien eller andre kontinenter. Det er ved at blive erstattet af vilkårlighed, wokeness. Man kan angribe hvad som helst – døde hvide europæiske mænd – alt bliver smidt ud af vinduet. Jeg tror, det er et tegn på et kollapsende imperium. Tyskland havde så at sige en nultime i 1945, da naziregimets rædsler netop var ved at blive kendt af offentligheden, og byerne lå i ruiner, og der var sult. Folk begyndte at tænke på, hvad vi kan gøre, hvordan vi kan give os selv en lovmæssighed, så det aldrig sker igen? Der var en meget livlig debat om naturretten; der findes stadig skrifter,

der vidner om dette. Desværre blev den ret hurtigt udslettet af besættelsesmagten, som erstattede denne debat med Deweys pædagogik og Congress of Cultural Freedom og lignende ideer. Så den debat blev hurtigt udryddet.

Men gennem hele den europæiske historie i 2000 år eller mere var der en idé om, at naturlov er noget, der findes i skabelsen, i det fysiske univers. At der er evige love, som er hævet over, hvad mennesket på en vilkårlig måde kan beslutte her og nu. Man finder en lignende idé i alle andre store religioner og filosofier, fordi det tydeligvis er noget, der er fælles for den menneskelige art; at tro, at der er en lovmæssighed i universet, som har noget at gøre med en overensstemmelse mellem det menneskelige sind og universets love. Og at disse love kan kendes.

Så jeg håber virkelig, at der er tænkende mennesker, der træder frem og begynder at diskutere disse ideer igen, for vi er nødt til at skære igennem overfladiskheden og vilkårligheden i den nuværende ikke-eksisterende diskurs. Jeg kan kun invitere jer. Vi har på fredag et meget vigtigt møde i Den Internationale Fredskoalition, fordi det er årsdagen for bombningen af Nagasaki. Og vi besluttede, at i betragtning af den ekstreme fare for verdenssituationen, at forsøge at gøre det til et absolut mødested for alle vigtige elementer i fredsbevægelsen fra hele verden. I bør helt sikkert deltage, for det er helt sikkert et sted, hvor man kan komme frem med håbefulde løsninger.

SCHLANGER: Det er din personlige invitation fra Helga til at deltage i mødet på fredag. Det har været drivkraften bag de 61 ugentlige møder i Den Internationale Fredskoalition. Du har nu tid nok til at lægge planer for det. Kom og vær med på fredag.

Helga, har du nogen afsluttende kommentarer? Jeg synes, du har været ret tydelig.

ZEPP-LAROUICHE: Nej, jeg synes virkelig, at folk i et historisk øjeblik som dette skal kalde det gode frem i sig selv og gøre

det til grundlaget for deres handlinger. Og da jeg mener, at mennesker i bund og grund er gode af natur, tror jeg, at den frie vilje til at beslutte sig for at handle på grundlag af det gode altid er et valg.

SCHLANGER: Tak, og så ses vi på fredag.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, indtil fredag.

Vil Irans svar på Israels likvideringer starte storkrig, eller vil Vesten sige fra overfor Israel? Politisk orientering den 6. august 2024 med formand Tom Gillesberg.

Politisk orientering den 6. august 2024 med formand Tom Gillesberg.

Meld dig til den International Fredskoalitions Zoom møde i anledning af markeringen af atombombningen af Hiroshima og Nagasaki på fredag kl. 17 dansk tid: Final Call Before World War Three—Or First Steps To A New Peace Paradigm?: <https://schillerinstitute.nationbuild...>

Kontakt os: +45 53 57 00 51; si@schillerinstitut.dk Dansk:

www.schillerinstitut.dk

Præsentationsvideo: Schiller Instituttet: Fred Gennem

Udvikling: • Schiller Institut trailer: Fred genne...

Andre vigtige hjemmesider:

English: www.schillerinstitute.com

www.laroucheorganization.com

www.larouchepub.com

www.larouchepub.com/eiw

Det strategiske behov for en klassisk renæssance

Webcast med Helga Zepp-LaRouche grundlægger og formand for Schiller Instituttet

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 31. juli 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 31. juli 2024. Jeg hedder Harley Schlanger og er jeres vært. Du kan sende spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller sende dem til YouTube-chatten.

Helga, vi har haft to meget alvorlige provokationer i de sidste to dage: Mordet på en Hizbollah-leder i Beirut og i går drabet på Ismail Haniyeh, en leder af Hamas, i Teheran. Det sker, efter at Israels premierminister Benjamin Netanyahu talte i den amerikanske kongres og sagde, at Israel er parat til at gå i krig mod Iran og ønsker, at USA skal være en partner i den forbindelse. Tror du, at dette varsler en større regional krig? Og er der noget, der kan gøres for at forhindre Israel i at fortsætte sit drabsorgie?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, vi er på randen af en katastrofe, hvis denne kurs ikke vendes, for Netanyahus besøg i USA havde tydeligvis ét hovedformål: At sikre, at USA ville bakke op om alt, hvad Netanyahu ville gøre, og desværre, i betragtning af den amerikanske kongres' utrolige optræden, som klappede og afbrød Netanyahu 58 gange, herunder med stående ovationer, hvilket dybest set signalerede hele vejen, at USA er på Israels side. Og forsvarsminister Austin sagde, da han blev spurgt, hvad USA's holdning ville være, at det var det eneste svar, at USA ville stå sammen med Israel og forsvare Israel.

Det er en utrolig situation. Jeg tror, vi er på randen af ikke bare en regional krig: Et skridt mere, og det bliver en regional krig, der involverer Libanon, Israel og måske endda Iran. Og så er spørgsmålet, om USA støtter Israel hele vejen, så er det klart, at Iran, som har styrket sit forhold til Rusland og Kina meget i den seneste tid, at vi på få øjeblikke, på få øjeblikke, kan være på randen af en global atomkrig.

Og det er så absolut modbydeligt, at jeg tror, at det eneste, der kan gøres, og som ville være effektivt, ville være, at USA ændrer holdning og dybest set beder Israel om at stoppe. Intet andet vil fungere.

Så jeg synes, det er forfærdeligt, og det er endnu et skridt, der viser den totale foragt for det vestlige system, om du

vil, eller det kollektive Vesten, eller USA-NATO, hele den alliance – total mangel på respekt for lovlighed, total mangel på respekt for noget som helst: Bare mind dig selv om, at Den Internationale Domstol for ikke så længe siden afsagde to kendelser. Den Internationale Straffedomstol udpegede Netanyahu som krigsforbryder, og derefter afgjorde Den Internationale Domstol, at alle Israels bosættelser på Vestbredden, i Østjerusalem og i Gaza og på Golanhøjderne er ulovlige, og derfor er hele bosættelsespolitikken ulovlig. Det sætter verden på afgrundens rand, og det viser bare, at løsningen på nuværende tidspunkt desværre kun kan komme fra USA, og det ser ikke særlig lovende ud, da Kongressen ser ud til at være helt i lommen på dem, der finansierer kongresmedlemmernes og senatorernes kampagner. Og i betragtning af, at Biden-administrationen ikke har gjort noget for at holde Netanyahu tilbage fra det, han gør i Gaza. Og hvad der bliver Trumps politik, som endnu ikke er i nærheden af Det Hvide Hus, er naturligvis et åbent spørgsmål. Så det ser virkelig dystert ud.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra D-, som sender spørgsmål ind med jævne mellemrum. Han spørger: "Var mordet på Haniyeh et kalkuleret forsøg på at redde Netanyahus egen hals?" Vi har et andet spørgsmål om mordet på Haniyeh: "Støttede han Kinas rolle i den palæstinensiske forsoning? Og kan mordet på ham derfor ses som en reaktion på Kinas rolle i Mellemmøsten?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at svaret på begge spørgsmål er ja. For Netanyahu er tydeligvis klar over – for det første med en voksende opposition i Israel, der var for to dage siden næsten et paladskup i kabinettet, hvor dele af regeringen bakkede op om IDF's handlinger – at han under alle omstændigheder har et rod på hænderne i sin egen koalition. Oppositionen udefra vokser. Og det er klart, at Netanyahu på nuværende tidspunkt driver det hele fremad, i høj grad for at redde sit eget skind. Det er nok ikke det eneste motiv, men det er et meget stærkt motiv.

Hvad angår Ismail Haniyeh, så var han tydeligvis den vigtigste forhandler i bestræbelserne på at få en aftale om gidslerne. Så at dræbe den modpart betyder, at gidselforhandlingerne nu dybest set er i en håbløs situation. Og naturligvis er Kinas bestræbelser på at bevæge sig i retning af en løsning på hele konflikten ved at forene alle de palæstinensiske grupper nu også blevet angrebet.

Så jeg tror helt sikkert, at dette bringer verden på kanten af en katastrofe, og derfor tror jeg, at et initiativ, som Chandra Muzaffar fra Malaysia har opfordret til, og som nu har en resolution om at flytte hele spørgsmålet om hvad der sker i Gaza til FN's Generalforsamling, i betragtning af at der var skakmat i FN's Sikkerhedsråd, tror jeg, at dette nu får den største betydning og bør støttes virkelig stærkt af alle, der ikke kun bekymrer sig om fred i Mellemøsten, men som bekymrer sig om verdensfreden.

SCHLANGER: Du nævnte, at det er noget, USA kunne gøre, men det er højst usandsynligt i betragtning af den politiske ustabilitet i USA og det, vi så i Kongressen. Men vi har et spørgsmål fra en østrigsk blogger, som dækker Sydvestasien, og hun siger, at hun er enig med dig i, at Netanyahu ser ud til at have taget den modtagelse, han fik i Kongressen, som et grønt lys til at gøre, hvad han vil. Så hun spørger: "Er der andre tiltag, der kan gøres mod dem, bortset fra krig, f.eks. i FN, hvor Israel udstødes af FN?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, at Chandra Muzaffars initiativ, og vi vil lægge det ud under programmet, når vi er færdige. Jeg synes, det er nødt til at blive diskuteret internationalt, fordi det er en slags sidste udvej, denne "Uniting for Peace"-klausul, hvor hvis FN's Sikkerhedsråd er bundet, blokeret, som det har været på grund af USA's vedvarende veto, er dette den sidste mulighed for at forelægge hele spørgsmålet for FN's Generalforsamling, og jeg synes, at det bør gøres i nødstilfælde, absolut.

SCHLANGER: Nu har vi et spørgsmål fra en person, der spørger til diskussionen fra sidste uge om Orbán-initiativet. Hvor står det? Er der stadig et træk fra von der Leyen og EU om at fjerne Orbán eller straffe Ungarn? Og er der nogen bevægelse i retning af hans forslag om en fredskonference om Ukraine?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg er sikker på, at han vedvarende organiserer sig for det. Lige nu kan jeg kun sige, at jeg tror, at den polske regering, jeg tror endda, at det var udenrigsministeren (jeg er ikke helt sikker nu), fremsatte et forslag om at smide Orbán ud af EU, men at han angreb og sagde, at hvis han ikke kan lide EU så meget, hvorfor forlader han så ikke EU? Det er måske ikke nogen dårlig idé: Fordi EU i sin nuværende form udelukkende er et instrument for NATO, og der er faktisk ingen forskel på det, NATO gør, med alle provokationerne med Global NATO og alt, hvad det indebærer, og EU. Dette blev cementeret af Ursula von der Leyen, jeg tror, det var for næsten to år siden, da der var [juli 2022] NATO-topmøde i Madrid, og så var det i januar 2023, hvor von der Leyen og Stoltenberg dybest set sagde, at NATO og EU er fuldstændig forenet

Og det har selvfølgelig utrolige konsekvenser, for nu hvor NATO bliver til Globale Syd, foregår der lige nu manøvrer, den tyske forsvarsminister Pistorius løber rundt på Hawaii, og så i Sydkorea og Filippinerne. Hvor der er den latterlige deltagelse af to tyske krigsskibe, der viser den tyske styrke i Stillehavet! Det er en joke, det er latterligt, men det er ikke så latterligt, for det er en del af forsøget på at gå ind i en reel militær opbygning.

Der er lige blevet offentliggjort en ny rapport fra Kommissionen om den nationale forsvarsstrategi i Kongressen, der siger, at USA lige nu ikke ville være forberedt på en samtidig krig med Rusland og Kina, og derfor skal der ske en absolut opbygning af militærproduktionen – held og lykke med det! De har ikke meget produktion tilbage. Men under alle omstændigheder er der et enormt krigspres: Det foregår i Europa. Pistorius er helt i tråd med denne NATO/USA-politik.

Og jeg tror, at situationen virkelig er sådan, at jeg ikke udelukker, at hele situationen kan komme ud af kontrol, enten i Ukraine eller nu med den frygteligt farlige situation i Mellemøsten, men ikke desto mindre bygger de op til den {kommende} krig med Rusland og Kina. Pistorius havde sagt, uden nogen form for fakta, at Rusland ville være parat til at angribe NATO i 2029.

Så det, man ser, er en krigsmani, et militaristisk hysteri, der bygger sig op i landene i Vesten, i en grad, så de tydeligvis taber, fordi alt, hvad de kan tilbyde, er militære alliancer, militær træning – alt det her. Mens Kina går i en helt anden retning, i BRIKS og Bælte og Vej generelt, og tilbyder økonomisk samarbejde, der giver økonomiske fordele til de lande, der samarbejder. Og det eneste svar, folk finder fra Vesten, eller de såkaldte "eliter" i Vesten, på det, er naturligvis en militær oprustning. Og hvis det ikke bliver vendt, vil det føre til civilisationens endeligt: Og det tror jeg, at folk skal have at vide, for de her mennesker leger med atomkrig!

SCHLANGER: Du nævnte Pistorius og situationen i Tyskland. Men lad mig minde folk om, at I lytter til Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Hun har været meget aktiv i opbygningen af Den Internationale Fredskoalition, og vi afholder igen den 61. uge i træk på fredag. Og folk kan finde ud af det og deltage i det, for det er påtrængende, at der kommer en reaktion fra borgerne.

Dette spørgsmål er fra en borger i Tyskland, som sagde: "Hvorfor protesterer De Grønne i den tyske regering ikke mod placeringen i Tyskland af langtrækkende, atomare missiler, som kan ramme Rusland? De Grønne voksede som parti i 1980'erne på grund af deres modstand mod placeringen af amerikanske missiler i Tyskland. Hvad er der sket?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at forvandlingen af et angiveligt pacifistisk parti til det mest krigsliderlige, militaristiske og aggressive parti i hele Tyskland i virkeligheden blev

instrumentaliseret af Joschka Fischer, som i 1999 støttede den illegitime NATO-krig mod Jugoslavien. Og lige siden er denne tendens vokset. Og hvis man ser på, hvad udenrigsminister Annalena Baerbock siger i disse dage, kan man ikke skelne mellem det, hun siger, og det, den amerikanske udenrigsminister Blinken siger, eller nogen af disse krigshøge i USA. Når hun optræder sammen med Blinken i en international sammenhæng, ser det ud, som om de er tvillinger, forbundet ved hofterne, for de siger det samme, de ser endda ens ud, de har det samme mørke blik i øjnene: Pas på!

Nej, jeg synes, at De Grønne er blevet et fuldstændig krigerisk og militaristisk parti. Men jeg synes, at de har mistet enhver karakter som sådan. De er lige nu et supplement til NATO.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål om den politiske situation i USA. John fra Tennessee skriver: "Der er rapporter om, at Harris er mere lydhør over for ideen om at gøre en ende på palæstinenserne lidelser end Biden. Er det muligvis sandt? Eller er det en dækhistorie? For hun støtter fuldt ud krigen i Ukraine."

ZEPP-LAROUICHE: Jeg synes, at Kamala Harris har været en meget lidt lysende, lille person i de sidste 3,5 år. Hun er ikke kommet med nogen væsentlig udtalelse på egen hånd. Nu har hun fordel af en enorm mediehybe, og naturligvis forsøger de at appellere til bestemte lag, som unge mennesker, kvindelige vælgere og så videre. Jeg har ingen tiltro til, at hun vil være anderledes end de mennesker, der tydeligvis har kontrolleret Biden-administrationen lige fra begyndelsen: nemlig det, Ray McGovern kalder MICIMATT, det militær-industrielle, kongres-, efterretnings-, medie-, akademiske og tænketankskompleks. Og jeg kan kun sige, at de eneste fornuftige stemmer desværre ikke findes i præsidentkampagnen, for også Robert Kennedy har sagt ting om Mellemøsten, som ikke giver meget håb om, at han virkelig forstår hele sagen. Jeg tror, at de eneste fornuftige stemmer kommer fra to uafhængige

kandidater fra New York: Den ene er kandidaten til det amerikanske senat Diane Sare, og den anden er kandidaten til den amerikanske kongres i Bronx CD15, [Jose Vega] . Og jeg kan kun håbe, at en koalition af uafhængige kandidater stiller op sammen med dem for at blive en stærk stemme i denne situation.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra Vancouver, British Columbia, i Canada, som henviser til det uanstændige optrin ved OL i Paris med en flotille af vogne, som omfattede en skandaløs fremstilling af Leonardo da Vincis {Last Supper}-fresko som en drag queen-ceremoni. Denne person skriver: "Ved du, om Macron havde en finger med i spillet i den blasfemiske skændsel ved åbningen af de olympiske lege i Paris? Og er der en reaktion i Frankrig, især blandt religiøse katolikker, på denne form for skammelig opførsel?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er ret sikker på, at Macron havde noget at skulle have sagt. Jeg ved det ikke med sikkerhed, men jeg vil antage det. I betragtning af, at han lagde så stor vægt på OL, sagde han endda, at efter parlamentsvalget, hvor hans parti klarede sig så dårligt, og den nye regering sandsynligvis vil være ekstremt ustabil, uanset hvad det viser sig at være, at vi skulle glemme alt, lad os nu koncentrere os om OL. Jeg tror, han har en stor investering i OL, og desværre er denne idé, at der nu er benægtelser, der siger, at det ikke var Leonardo da Vincis {Last Supper}, at det var et andet maleri, der portrætterede Dionysios i Grækenland, og så videre; der er en hel debat. Men pointen er, at det var fuldstændig modbydeligt. Det var et angreb på kristendommen. Den franske katolske bispekonference protesterede kraftigt imod det. Men endnu stærkere – og jeg tror, det er et tegn i tiden – var Irans regering, som dybest set sagde, at det var et angreb på en af de førende profeter, Jesus Kristus. Så de udsendte en stærkere protest end nogen i Frankrig, fra den katolske kirke eller endda i Tyskland, hvor biskopperne protesterede.

Men jeg tror, det er sådan – og sandsynligvis hvis vi overlever den nuværende optrapning af situationen i

Mellemøsten og Ukraine, som på ingen måde er mindre farlig – så vil dette billede af den absolutte demonstration af grimhed og degeneration, som det blev demonstreret omkring åbningsceremonien for OL, være som tegnet på et døende imperium. Det er som den sidste fase af Romerriget, hvor alle former for perversiteter voksede, og det er et tegn på, at etableringerne tydeligvis har mistet sansen, ikke kun for kunstnerisk skønhed, men for enhver form for civiliseret opførsel.

Så det er tragisk, men vi kan ikke gøre det til det sidste ord.

Lad mig blot tilføje noget, som jeg burde have nævnt tidligere, til spørgsmålet fra personen fra Tyskland: Ifølge kansler Scholz skal USA's beslutning om at placere langtrækkende missiler i Tyskland fra 2026 forhindres. Og jeg tror, det ville betyde, ikke kun en gentagelse af krisen med mellemdistancemissiler i 1980'erne, Pershing II- og SS-20-krisen, men i den nuværende konstellation, hvor alle atomvåbentraktater praktisk talt er blevet smidt ud, begyndende med USA's ensidige afvisning af ABM-traktaten i 2002 og derefter Trumps opsigelse af INF-traktaten (Intermediate-Range Nuclear Forces) i 2019, svarede Putin på alt dette ved at sige, at hvis disse missiler installeres i Tyskland, vil det have et spejlvendt svar: Det betyder, at de vil opstille mellem- eller langdistancemissiler, som er atomare, og hvis det kommer til nogen form for optrapning, vil det gøre Tyskland og Europa til den atomare slagmark i den kommende tredje verdenskrig.

Og i betragtning af, at en af vores bidragsydere til mange programmer fra Østtyskland, en militæranalytiker, professor Schreiber, for nylig eftertrykkeligt påpegede, at Tyskland ikke er krigsdueligt, ikke krigsklart, som Pistorius siger, hvilket betyder, at hvis du har et tæt befolket område med stærkt industrialiserede regioner, kan du ikke have en krig! Du ødelægger alt! Du ødelægger befolkningen, du ødelægger

industrien, infrastrukturen, så selve Tysklands eksistens vil være på spil, hvis det kommer så vidt. Og derfor tror jeg, at vi er nødt til – og jeg vil bede Den Internationale Fredskoalition om at tage dette op, eftertrykkeligt: Vi er nødt til at gøre folk opmærksomme på, hvad det indebærer: Hvem i USA har ret til at træffe en beslutning, som bringer selve den tyske stats eksistens i fare? Og Scholz, når han siger, at USA traf den beslutning, og at det var en god beslutning, er han så Tysklands kansler, eller er han kansler for USA's 51. stat?

Jeg mener, det skal besvares med en meget klar mobilisering af det tyske folk i gaderne.

SCHLANGER: I den forbindelse, Helga, har vi et spørgsmål fra en person, som tog tråden op fra den diskussion, vi havde i sidste uge om forslaget om Fornuftens Råd. Han skriver, at han nu hører, at [Indiens premierminister Narendra Modi tager til Kiev]. Der har været en række initiativer fra nationer i det Globale Syd og BRIKS for at gribe ind for at stoppe krigspolitikken fra Vesten og den ret klare afvisning af USA's og NATO's krigspolitik. Så han spørger: "Bliver der gjort en indsats for at rekruttere statsoverhoveder fra disse lande, herunder Modi, og ledere af nogle af de afrikanske lande, til at deltage i Fornuftens Råd?"

ZEPP-LAROUCHE: Det håber jeg da. Vi beder grundlæggende alle vores støtter, alle vores aktivister, alle vores institutionelle kontakter om at hjælpe os med at kaste et net ud, så at sige, for at finde de mennesker, der passer til de kvalifikationer. Og jeg vil ikke lægge det bag os, og det er et spørgsmål om diplomati, og regeringer har alle mulige forpligtelser. Men jeg tror, at hvis man ser på interventionerne fra Kina, fra Lula fra Brasilien, fra Modi, fra Erdogan fra Tyrkiet, og du havde gentagne gange afrikanske ledere, der tog til Kiev, tog til Moskva; du havde Vatikanets statssekretær kardinal Pietro Parolin, der rejste til Kiev den 22. juli. Så jeg tror, at nogle af disse regeringer og

institutionelle repræsentanter allerede handler på det niveau. Men jeg tror, at det stadig er en meget hård organisatorisk kamp at forsøge at bringe det hele sammen. Der er allerede, vil jeg sige, et halvt dusin mennesker, der allerede har forpligtet sig til at være en del af dette Fornuftens Råd, og som har den form for institutionel status, der skal til for at være en del af det. Andre overvejer det stadig. Og jeg kan kun bede dig om at hjælpe os med at finde de mennesker: Og det kræver en masse netværk. For det betyder i bund og grund, at folk skal have modet til at træde frem og sige: "Vi står på randen af afgrundens ødelæggelse af alt, og derfor tilbyder vi et andet sæt politikker." Og det kræver mod.

Så den bedste måde at støtte en sådan indsats på er, at jo flere mennesker, der bliver involveret og hjælper med at organisere det, jo større er sandsynligheden for, at det lykkes.

SCHLANGER: Jeg har et sidste spørgsmål, som har at gøre med din betydelige indgriben i sidste weekend i en præsentation på Orvieto Forum i Italien, hvor du udsendte en opfordring til en ny klassisk renæssance for at imødegå den organiserede degenerering af kulturen i Vesten. Som jeg ser det, var din præsentation en uddybning af det tema, der ligger til grund for dine "Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur" Som du skrev i det tiende princip: "Den grundlæggende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket grundlæggende er godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed", og at det er det, der giver menneskeheden evnen til at overvinde ondskaben.

På den baggrund blev din opfordring til en klassisk renæssance godt modtaget i Orvieto. "Tror du, at det stadig er muligt at redde civilisationen i betragtning af degenereringen af de accepterede kulturelle normer, der fremmes af den dominerende mediekultur?"

Og hvis du har lyst til at sige noget om konferencen, tror

jeg, det ville være meget nyttigt.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, det, du citerer der, er mit svar til den organisation, der inviterede mig til at deltage i konferencen, som er et nyt parti i Italien. Det hedder "Indipendenza" eller "Uafhængighed". Og jeg var meget imponeret over, hvad nogle af de ledende personer sagde, som havde arrangeret konferencen i den smukke, faktisk middelalderlige by Orvieto, som ligger på toppen af en bakke. Den har en meget berømt katedral fra det 14. århundrede, utrolig smuk. Og vejene er for smalle til, at biler kan køre igennem. Den har en utrolig charme fra den tid, hvor den blev bygget.

Under alle omstændigheder påpegede arrangørerne af Indipendenza på denne konference, at dette er den anden bølge af forsøg på at skabe suveræne bevægelser, der slipper kontrollen fra overnationale bureaukratier som EU, og at de ikke ønsker at gentage fejlene fra den første suveræne bevægelse, som var at følge neoliberale økonomiske politikker og tillade islamofobiske tendenser. Og så opfordrede de også til en genoplivning af den græsk-romersk-kristne kultur.

Så jeg følte mig meget, meget opmuntret af det til at pege på det faktum, at vi er nødt til at gå tilbage og genoplive de bedste traditioner i den europæiske civilisation, som er den gamle græske tradition med Sokrates og Platon, de store tragediedigtere, nogle af de store billedhuggere, selve ideen om det gode, det smukke og sandheden som en enhed, som var en af kerneideerne i den periode. Og hvordan den idé blev genoplivet i den italienske renæssance, den gyldne renæssance i det 15. århundrede, som overvandt den mørke middelalder i det 14. århundrede, hvilket var et af de gigantiske bidrag, der virkelig lagde grundlaget for den europæiske civilisation i de følgende 600 år.

Jeg tror, at ideen om at gå tilbage til de største ideer fra Dante, Petrarca, Brunelleschi, arkitekten, der skabte domkirken i Firenze, og mange smukke ideer, der kom ud af den gyldne renæssance, ikke mindst ideen om den suveræne

nationalstat, som var en kombination af den stigende urbanisering i den periode, men især Nicolaus af Cusas koncept, som for første gang udviklede ideen om, at regeringen kun er legitim, hvis den har de regeredes samtykke, og at man er nødt til at have et repræsentativt gensidigt system mellem regeringen og de regerede, formidlet af de valgte repræsentanter, som det absolutte springbræt til at skabe grundlaget for national suverænitet: at det koncept ikke har noget at gøre med chauvinisme eller imperialism. For folk siger altid: "Ja, men to verdenskrige blev skabt af overdreven nationalisme." Det er ikke sandt! To verdenskrige blev skabt af imperier, af imperialism. Og nationalstaten, den suveræne nationalstat, var en af den europæiske civilisations store bedrifter, som er relevant for, du ved, hvis vi vil have nogen form for fredelig orden i dag, skal den starte med de fem principper for fredelig sameksistens, den skal starte med konceptet om alles absolutte suverænitet som grundlaget for enhver form for fredelig sameksistens.

Så jeg synes, det var en meget vigtig konference, og jeg er sikker på, at disse ideer vil give stor genlyd i den kommende tid.

SCHLANGER: Jeg tror, jeg så dine svar på Schiller Instituttets hjemmeside i dag. Hvis de ikke er der, burde de være det, men folk kan gå derind og læse dine svar, for det er virkelig et eksempel på den form for smuk intervention, der er nødvendig, hvis vi skal ændre verden. Så, Helga, jeg er løbet tør for spørgsmål. Nogle afsluttende ord fra dig?

ZEPP-LAROUCHE: Hold øje, for situationen i Sydvestasien er på kanten. Den kan optrappes til en stor krig på ingen tid, så deltag i Den Internationale Fredskoalitions møde på fredag kl. 17.00 i Europa eller kl. 11.00 i det østlige USA, for jeg er 100 % sikker på, at det vil være et af de vigtigste, hvis ikke det vigtigste emne på det møde, og hvad vi skal gøre ved det.

SCHLANGER: Okay! Vi ses på fredag.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, vi ses.

Attentatforsøg på Trump, Bidens tilbagetrækning – hvad bliver det næste?

Webcast med Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og formand

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 24. juli 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Dette er onsdag den 24. juli 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller YouTube-chat-siden.

Hlega, det har været endnu en uge med hæsblæsende begivenheder. Efter mordforsøget på Donald Trump trak Joe Biden sig ud af præsidentvalget, han blev erstattet af Kamala Harris og en række andre begivenheder fulgte i kølvandet. Jeg vil gerne begynde med at få din fornemmelse af, hvor tingene står i verden i dag.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: [lydtab] at nyhederne fra Moskva holder,

for beskeden fra i dag er, at den ukrainske udenrigsminister Dmytro Kuleba er i Moskva på et tredages besøg, hvor han mødes med – undskyld, jeg blev distraheret –Kuleba er i Guangzhou og mødes med Wang Yi, på et tredages besøg i Kina, og tilsyneladende antydede han, at Ukraine er klar til at føre forhandlinger med Rusland om en løsning på krigen i Ukraine. Og samtidig er Vatikanets chefdiplomat, kardinal Pietro Parolin, som er pave Frans' udsending, i Kiev. Og derfra tror jeg også, at han talte med præsident Zelenskyj, som også antydede en vilje til at afslutte krigen så hurtigt som muligt for at redde så mange liv som muligt.

Hvis disse to budskaber fra præsidenten og udenrigsministeren rent faktisk holder, kan det være den længe håbede afslutning på krigen. Som jeg sagde, skal der stadig tages mange skridt, men det er ekstremt lovende, det er ekstremt håbefuldt, og det faktum, at dette sker med Kinas mægling, er meget indlysende, og jeg vil ikke forsømme den diplomatiske mission fra Ungarns premierminister Orbán, som på andendagen af sit EU-formandskab tog til Kiev og mødtes med Zelenskyj; Så tog han til Moskva og mødtes med Putin; så tog han til Beijing og mødtes med Xi Jinping; derfra til NATO-topmødet og derfra til Mar-a-Lago, og det havde naturligvis en stor indflydelse på bestræbelserne på at få gang i forhandlingerne om at afslutte krigen.

Jeg vil bare sige, at dette er meget gode nyheder, og det beviser bare, at de mennesker, der gik helt amok i EU, som Ursula von der Leyen, der forsøgte at straffe premierminister Orbán, har vist sig at tage fuldstændig fejl, og jeg mener, at Kinas rolle som mægler ikke kan undervurderes, i betragtning af at ikke alene Kina den 10. marts 2023 mæglede mellem Saudi-Arabien og Iran, men også for nylig, i går, mellem Hamas, Fatah, PLO og 12 andre palæstinensiske organisationer for at forene, for at opbygge en midlertidig, forenet organisation, et meget vigtigt springbræt, som forhåbentlig også fører til en afslutning på Gaza-krigen og i sidste ende endda en palæstinensisk stat.

Så jeg synes, at Kinas rolle i alle disse tilfælde er yderst bemærkelsesværdig og positiv, og det viser igen, hvor helt forkert NATO-erklæringen fra NATO-topmødet i Washington den 9.-11. juli var, hvor Kina blev beskrevet som »udfordringen for den euro-atlantiske sikkerhedsorden«. Og de burde virkelig revidere deres tankegang, for Kina gør tydeligvis noget vigtigt, positivt, i flere dele af verden, og NATO er på det forkerte spor. Men i betragtning af, at disse mennesker sidder på den højest mulige hest, tror jeg, at det kræver nogle flere beskeder, før de forstår det.

SCHLANGER: Det ændrer meget, for jeg havde ikke hørt om Kuleba-mødet. Kinas rolle er tydeligvis afgørende. Lad os lige undersøge det lidt, for EU har leget med tanken om et globalt NATO, faktisk bevæget sig i retning af det, at skulle inddæmme Kina, gøre noget for at stoppe kinesiske vareforsendelser til Europa. Dette er absolut en total game-changer for NATO og EU, er det ikke?

ZEPP-LAROUCHE: Det gør mig bare meget håbefuldt, fordi jeg, og naturligvis alle os fra Schiller Institutet, har kæmpet for, at man i atomvåbnenes tidsalder ikke kan have krig som konfliktløsning, men at diplomatiske forhandlinger er den eneste vej at gå. Og jeg synes, at denne seneste udvikling virkelig viser, at der forhåbentlig er nok fornuftige mennesker til at undgå en atomkrig, før det er for sent. Så jeg synes virkelig, det er noget – vi skal selvfølgelig følge det og se, hvordan det går, men jeg synes, det er et meget håbefuldt tegn for hele menneskeheden.

SCHLANGER: Samtidig ser vi, at Kina havde et topmøde med palæstinensiske ledere fra Hamas, Fatah og 12 andre grupper, og de talte om at etablere en national enhed af palæstinensere – når der er våbenhvile med Israel – for faktisk at gå i retning af at etablere en palæstinensisk stat. Et af de spørgsmål, der kom ind, var: "Er Kina villig til at deltage i den slags økonomiske projekter, som Lyndon LaRouche foreslog, som Oase-planen? Ville der være en rolle for Kina i det, og

ville det være en del af det, der foregår bag kulisserne med denne palæstinensiske enhedsbevægelse?"

ZEPP-LAROUCHE: Oase-planen er ikke blevet nævnt i nogen af de udtalelser, der er kommet ud af denne forhandling i Beijing. Men jeg tror, at Kinas hensigt om at udvide Bælte- og Vej-Initiativet til hele regionen i Sydvestasien er blevet antydet af Xi Jinping siden hans meget vigtige besøg i Iran, Saudi-Arabien og Egypten, som allerede fandt sted i januar 2016. Og det er nu næsten ni år senere, og i mellemtiden er der sket forskellige udviklinger: Nogle af landene har tilsluttet sig Bælte- og Vej-Initiativet. De Forenede Arabiske Emirater, Iran og Egypten har tilsluttet sig BRIKS; Saudi-Arabien er stadig lidt uklart, men jeg tror, at hvis der er en bevægelse i retning af fred, så vil Kina helt sikkert få en meget vigtig rolle i regionen.

På den anden side organiserer vi løbende gennemførelsen af Oase-planen, og selv om jeg i dag ikke kan fortælle jer alle trinene, fordi det er en organiseringsproces, hvor man skal organisere en masse, før sådan noget sker. Men jeg kan forsikre jer om, at der er en vedvarende, meget levende interesse fra nogle af landene i regionen for faktisk at gå i denne retning. Så med al forsigtighed er jeg ganske optimistisk med hensyn til, at der er en udvej, og det bør give folk håb om, at hvis man mobiliserer og aktiverer sig selv, så er et positivt resultat muligt. Og det står i diametral modsætning til den kulturpessimisme, som er meget udbredt blandt mange mennesker, og som siger: »Verden er blevet så skør, at man alligevel ikke kan gøre noget.« Nej, det kan man ikke! Du kan gøre noget, og jeg synes, det er det vigtigste budskab, alle bør tage med sig hjem.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål, der lige er kommet ind: »Tror du, at nogen i det demokratiske parti er hurtige nok til at opfange dette og bryde med krigspolitikken, eftersom det har været Bidens og formentlig også Harris' engagement?«

ZEPP-LAROUCHE: Det ved jeg ikke. Når vi taler om Det Demokratiske Parti, tror jeg, at den, der er tættest på, selv om han formelt ikke er demokrat længere, er Robert F. Kennedy Jr. som endda har foreslået, at han skulle deltage i Det Demokratiske Partis nomineringskonvent, og at Det Demokratiske Parti skulle nominere ham. Nu tror jeg ikke, at det nuværende DNC og de store donorer i Det Demokratiske Parti, som er milliardærerne, ville ønske at gøre det. Der er rapporter om, at Kamala Harris angiveligt allerede har nok delegerede til at lukke nomineringen. Det er stadig uvist: Der er stadig flere uger, og der sker naturligvis mange ting i forbindelse med det amerikanske valg. Jeg kan kun håbe, at der er nogle flere demokrater, som vil minde sig selv om traditionen fra John F. Kennedy og hans berømte fredstale, som er det, der skal lede den amerikanske befolkning ud af denne krise. Jeg ved ikke, om det vil ske. Jeg er ikke så optimistisk med hensyn til det.

SCHLANGER: Det har også været sådan, at USA har været fastlåst i sin støtte til Israel. I dag fik vi et spørgsmål fra Barry fra Cleveland, som skrev: »Jeg væmmes over, at Kongressen har inviteret en folkemorderisk krigsforbryder til at tale til dem,« med henvisning til Israels premierminister Benjamin Netanyahu. Og han sagde: »Jeg hører, at han måske også har private møder med Biden, Harris og Trump.« Og han spørger: »Er der ingen, der vil stå op imod den zionistiske lobby og dens milliardærdonorer og kræve, at Israel holder op med at dræbe og i stedet accepterer en palæstinensisk stat?«

Netanyahu og hans udenrigsminister Israel Katz afviste selvfølgelig den kinesiske intervention og sagde, at palæstinenserne aldrig ville kunne forenes. Helga, hvad synes du om, at Netanyahu taler til kongressen?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, det er fantastisk, fordi Den Internationale Domstol, den domstol, der har den juridiske rækkevidde til at gennemføre sine beslutninger, kaldte Netanyahu for en krigsforbryder. Og det er helt utroligt, at Netanyahu er blevet inviteret til at tale til kongressen. Der

er også en erklæring fra to dusin meget, meget højtstående embedsmænd, selv ledere af de forskellige israelske institutioner, fra Shin Bet, IDF, Mossad, omkring to dusin af dem, som taler imod, at Netanyahu skal tale til den amerikanske kongres, fordi de siger, at det, Netanyahu gør, faktisk er den største trussel mod Israels sikkerhed. Så det er meget vigtige stemmer fra Israel, der protesterer mod dette. Måske skulle Netanyahu bare følge Bidens eksempel: Træde tilbage og give plads til en løsning, som ville være i alle parter interesse.

SCHLANGER: Du lytter til Helga Zepp-LaRouche: Hun har lige bragt nogle ekstremt vigtige nyheder om et potentielt gennembrud i Rusland-Ukraine- eller Rusland-NATO-situationen. Helga, i den forbindelse har vi et spørgsmål om Kina og Europa: »Er der stadig håb for Bælt & Vej i Europa, efter at Italien er sprunget fra? Og hvad skal vi gøre for at fremme udviklingen?»

ZEPP-LAROUCHE: Det tror jeg. Helt klart, ja. For hvis man ser på Europa lige nu, er det i en tilstand af komplet kaos. Der er ingen enhed i EU, og von der Leyen og EU-Kommissionen gik meget hårdt til premierminister Orbán og forsøgte at tage EU-formandskabet fra ham – jeg mener, det er en regelbaseret orden, som er temmelig uregerlig, vil jeg sige. Men under alle omstændigheder flyttede de nu nogle af de møder, der skulle have fundet sted i Budapest, til Bruxelles, og hvad sker der? Flere EU-medlemmer er ikke enige og kommer ikke: Så ikke alene fungerer politikken med at forsøge at gennemtvinge en enhed ikke, den giver bagslag, men under alle omstændigheder gælder det samme for Bælte- og Vej-Initiativet. For bestræbelserne fra især USA, Storbritannien og nogle personer i EU-Kommissionen som von der Leyen på at forsøge at følge linjen med afkobling fra Kina, at fjerne risikoen fra Kina, bliver ikke godt modtaget – i hvert fald ikke af Ungarn, ikke af Slovakiet, ikke af Georgien, for den sags skyld, ikke af Bulgarien. Og i Italien er der en masse modstand, og folk

ønsker at gøre det omvendte af, hvad Meloni gjorde. Se på Frankrig lige nu: Frankrig er i en fuldstændig kaotisk tilstand. Der er nyheder i dag om, at de måske har fundet en regering, der kommer ud af den kollektive venstrefløj, som endnu ikke er dannet, så det er et meget usikkert spørgsmål. Enhver regering, der bliver dannet i Frankrig, vil være ekstremt ustabil i betragtning af sammensætningen af stemmerne, opdelingen mellem Le Pen, Macron-styrkerne og venstrefløjen. Og så starter OL den 26. juli-11. august. Men vores kolleger i Frankrig rapporterer, at Paris er fuldstændig kaotisk, trafikpropper blokerer byen fuldstændigt, og der er allerede bombetrusler. Flere mennesker har advaret om, at terrorisme er et stort problem i de næste uger af de olympiske lege.

Så hvis man ser på den tyske situation – ja, så er der nu valgkamp i tre østtyske delstater. Scholz tog til den ene, og han blev buhet ud af befolkningen, forsvarsminister Boris Pistorius blev massivt hylet ud, og grunden er, at den tyske regering, og Scholz i særdeleshed, ensidigt traf beslutningen om at acceptere ordren fra USA om at stationere amerikanske langdistancemissiler på tysk jord, og det er befolkningen ikke enig i! Og jeg tror, at vi stadig er i begyndelsen af en protestbølge, som jeg forventer vil blive meget, meget massiv.

Så hvis man ser på Europa, er det et billede af fuldstændig splittelse, og jeg tror, at det eneste samlende element ville være at sige: OK, hvorfor slutter Europa sig ikke til den Globale Majoritet og hjælper med at industrialisere det Globale Syd, hjælper med at eliminere den forfærdelige flygtningekrise ved at hjælpe disse lande med at udvikle deres egne økonomier, så folk kan blive hjemme og hjælpe med at opbygge deres land? Så jeg tror, at det er en debat i Europa, den er begyndt, den er påtrængende, og jeg tror, at den igen vil blive større, fordi det faktum, at du har en del af verden, nemlig den Globale Majoritet, som bevæger sig meget hurtigt for at opbygge et nyt system, mens det såkaldte

»kollektive Vesten« bare satser på militære bosættelser i Ukraine, i Gaza. Jeg tror, at tidevandet vil vende: Jeg tror, vi går en meget turbulent tid i møde. Den udefinerede situation i USA er naturligvis stadig en af de store skyer, der hænger over hele den strategiske situation, men jeg tror, at hvis tingene følger deres naturlige gang, hvor landene følger deres egeninteresse, så vil Bælte- og Vej-Initiativet også være en meget vigtig faktor i Europas fremtid.

SCHLANGER: Da du nævnte den franske situation, fik jeg en e-mail fra en person, som havde hørt, at Macron har afvist den samlede venstrefløjs valg af premierminister, men sagde, at han ikke havde travlt. Og personen, der sendte dette, sagde: »Er det ikke muligt, at Macron foretager en drejning og forsøger at finde sammen med Kina igen, eftersom han tilsyneladende ikke har andre principper end sit eget ego?«

ZEPP-LAROUCHE: Det ved jeg ikke. Jeg kender en person, som kender Macron personligt, og som ikke er helt imod Macron, men han karakteriserede ham som en »kamæleon«: At Macron har evnen til at tage farverne på sine omgivelser og kan gøre det modsatte i næste øjeblik.

Så jeg tror, at vi i Europa meget snart når et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage, hvad angår vores økonomier. Frankrig vil få et meget vanskeligt efterår, fordi EU allerede har strammet skruen i forhold til landets underskud, og de vil kræve massive budgetnedskæringer. Og det vil være meget, hvis der er en venstreorienteret regering i Frankrig, de vil helt sikkert blive konfronteret med den umulige opgave at gennemføre, hvad EU kræver, og Macron og andre i Europa ønsker at gå efter militariseringen af EU, som naturligvis når de budgetgrænser, som Boris Pistorius oplever i Tyskland.

Jeg tror, at alt dette er tegn på et system, som virkelig ikke fungerer, og jeg tror, at det vil blive værre, indtil disse regeringer enten bliver udskiftet med mere fornuftige regeringer, eller at nogle reformkræfter træder frem og bliver

enige. Jeg synes ikke, det ser sådan ud lige nu, men jeg udelukker det ikke.

SCHLANGER: Det ser ud til, at mange mennesker derude deler bekymringen over, hvad der foregår i USA. Jeg har et par spørgsmål til dig om det. Nogen skrev ind og sagde: "Som tidligere demokrat ser det for mig ud til, at Bidens tilbagetrækning var planlagt på forhånd, en slags blødt kup for at få ham ud og sikre, at en vågen New Age-demokrat vinder. Donorklassen stod bag dette. Hvad vil de have?" Og en anden spørger: »{Cui bono}? Hvem står bag indsatsen for at få Biden ud?"

Og så har vi også spørgsmålet: »Har du nogen idé om, hvem der har de atomare koder til at starte et angreb, da det sandsynligvis ikke er Biden?» Så der er nogle spørgsmål til dig fra USA.

ZEPP-LAROUCHE: Det er en meget bekymrende diskussion. Vi rejste den allerede, straks da diskussionen om Bidens tilstand tog overskrifterne: At hvis det ikke er Biden, hvem skal så lede USA? Så var der en fra Bidens team, der sagde: »Bare rolig, Biden har et fremragende team.« Det er ikke ligefrem beroligende, for ingen ved, hvem det »team« er – nogle af dem er naturligvis kendte, men hvis nogen, der ikke har forfatningsmæssig magt til at have disse koder, faktisk har adgang til dem, så er verdensfreden i fare.

Så jeg ved det ikke. Vi kiggede på Biden-problemet – du ved, de store donorer i begge partier, i DNC og den republikanske ledelse, de ser ud til at have en meget, meget stor rolle i at beslutte, hvordan tingene skal gå. Og i en vis forstand, så længe man har en situation, hvor et kongresmedlem får – jeg ved ikke, hvad det koster nu om dage – mindst 5 millioner dollars for at føre en kongreskampagne, som normalt kommer fra Wall Street; for en senator er det allerede betydeligt mere, og for en præsidentkampagne taler vi på dette tidspunkt om at nå et sted i milliardklassen, jeg har ikke de nøjagtige tal,

men det er en frygtelig masse penge. Og de mennesker, der er de såkaldte store donorer, er i høj grad de samme som det, folk kalder »den dybe stat« eller MICIMATT, som Ray McGovern kalder det. Og under alle omstændigheder, indtil vi vender tilbage til principperne fra den amerikanske revolution, den amerikanske forfatning, ideen om Amerika som en republik, med en udenrigspolitik som John Quincy Adams', at det ikke er formålet at gå ud og jage udenlandske monstre; at der bør være en udenrigspolitik baseret på et partnerskab mellem suveræne republikker – du ved, indtil vi når det punkt, vil vi blive konfronteret med situationer, hvor der er stærke kræfter i USA – og andre steder, naturligvis, men i høj grad i USA – som ønsker at fastholde denne idé om en dominerende rolle i verden; Global NATO er et udtryk for det. Det blev på en måde cementeret på det seneste NATO-topmøde i Washington, og det fungerer bare ikke! For verden er ikke længere en unipolær verden!

Den er allerede multipolær: Jeg har aldrig brudt mig om ordet »multipolær«, for det antyder stadig tilstedeværelsen af geopolitik, og jeg betragter geopolitik som den virkelige onde tankegang, der førte til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det har den idé, at man har blokke mod andre blokke og nationer mod andre nationer. Og for nylig har en af de bedste diplomater i USA, Chas Freeman nodalpunkter, hvor der er mange raffinerede og mangfoldige relationer, og hvert af disse lande, der er centrum for et sådant nodalpunkt, har en række ret differentierede relationer til andre lande. Så hvert større land bringer et helt netværk af sådanne forbindelser med sig, og derfor er det meget mere komplekst. Og jeg tror, det giver god mening at se på det på den måde.

Under alle omstændigheder tror jeg, at det største spørgsmål i forbindelse med krig og fred vil være, om USA kan finde vejen til sin bedste historiske tradition som republik eller ej. Hvis USA med alle midler forsøger at fastholde en dominerende position som verdenshegemon, tror jeg, at et sammenstød vil

være uundgåeligt og i værste fald føre til en atomkrig. Så jeg tror, at meget afhænger af, om der er amerikanere, som er opmærksomme og forhåbentlig træder frem og siger fra, før det er for sent.

SCHLANGER: Vi har lige fået en besked, som i bund og grund foregreb, at du ville sige noget i den retning. Personen sagde: »Donorerne og MICIMATT, de har alle satset på, at vi skal fortsætte med permanent krigsførelse og forsvare den unipolære orden. Hvad sker der, hvis vi beslutter os for at stoppe disse krige? Kunne der komme en Franklin Roosevelt eller en leder, som ville sige: »Lad os smede sværdene om til plovjern«? Kunne man forestille sig, at noget sådant ville opstå i USA?»

ZEPP-LAROUCHE: Det er ikke umiddelbart synligt. Jeg er ikke amerikaner, og derfor vil jeg ikke blande mig i amerikanske anliggender midt i en valgkamp. Jeg kan kun sige som observatør, og jeg har boet mange år i USA, at jeg tror, at Kennedy måske har potentiale til at blive det. Jeg synes, han har gode motiver. Jeg tror kun, man kan håbe, at han kan tage det skridt, for han forsøger helt sikkert at orientere sig mod sin onkel og sin far. Jeg tror, der er aspekter af hans politik, som helt klart har brug for en ændring, og det vil jeg ikke komme ind på nu. Jeg har ikke set nogen andre inden for det demokratiske parti. Jeg tror, Trump har lovet, at han vil afslutte krigen i Ukraine inden for 24 timer: Jeg tror, at han har et input til premierminister Orbán, og jeg tror, at han sandsynligvis ville afslutte den krig hurtigt. Andre aspekter af hans politik er tydeligvis ikke i overensstemmelse med det, og igen holder jeg mig tilbage fra at kommentere her.

Jeg tror, problemet er, at man er nødt til at se, hvad Trump rent faktisk gør. Vil han være en person, som er afhængig af folk, der vil gå i retning af det, jeg sagde før, den amerikanske revolution, traditionen fra Lincoln, Roosevelt og Kennedy? Der er altid folk i hans miljø, som er neokonservative, som er Kina-bashere, og der er også store

donorer, store multimilliardærer, som har antydnet, at de vil være med på hans hold. Så i betragtning af, at denne kampagne nu går i højeste gear, kan jeg kun ønske, at dette spørgsmål bliver afklaret, og at vi når frem til valget: For jeg tror personligt, at de næste seks måneder, de tre måneder op til valget og den resterende tid, indtil den nye præsident tages i ed, er ekstremt farlige på grund af al den ustabilitet. Og jeg har sagt, og på trods af disse håbefulde tegn fra Kina med hensyn til Ukraine, tror jeg, at disse seks måneder vil være de farligste i hele menneskehedens historie, simpelthen fordi faren for, at det går galt, at det kan udvikle sig til en atomkrig, aldrig før har eksisteret på denne måde {aldrig}.

Så derfor er indsatsen højere end nogensinde før. Og i betragtning af, at det vestlige etablissement, i hvert fald hvis man ser på visse inkarnerede atlantister på begge sider af Atlanten, ikke engang har nævnt ordet diplomati; de har ikke nævnt tanken om, at man kunne begynde at forhandle med Rusland, med Kina. Von der Leyen sagde i sin nylige tale i Europa-Parlamentet igen, at Rusland skal påføres et strategisk nederlag.

Det forstår jeg ikke! Hvordan kan hun sige sådan noget? Fordi denne kvinde tidligere var forsvarsminister i Tyskland. Hvis man er forsvarsminister, burde man som minimum have studeret sin formodede modstanders strategi, i dette tilfælde Rusland. Rusland har en atomdoktrin, som siger, at Rusland kun vil bruge atomvåben, hvis Ruslands territoriale identitet og integritet er truet, men så vil de også bruge atomvåben. På det seneste har de på grund af alle disse optrapninger talt om, at de måske vil ændre den atomare doktrin, men det har de ikke gjort endnu.

Så hvis du siger, at du vil påføre en supermagt, som i øjeblikket er den stærkeste atommagt i verden, et strategisk nederlag, blot fordi de har en lille teknologisk fordel i forhold til NATO og USA, og de har sagt, at hvis deres integritet er truet, vil de bruge atomvåben, så taler du om

atomkrig! Jeg forstår ikke, hvorfor von der Leyen ikke ser ud til at overveje det! Måske lavede hun noget andet end at studere strategi, mens hun var forsvarsminister – jeg ved det ikke. Under alle omstændigheder er dette ekstremt bekymrende. Og der er en hel gruppe af lande og mennesker, som ser ud til at være fast besluttet på at gå videre og forårsage det strategiske nederlag for Rusland. Og jeg tror, at det er en kurs, som vi er nødt til at komme væk fra, hurtigst muligt, for det er det største damoklessværd, der hænger over menneskehedens eksistens, jeg kan komme i tanke om!

SCHLANGER: Helga, det har været fascinerende i dag, for de ændringer, vi har set, som har bevæget sig hurtigt, det er flere ændringer, som du overraskede mig med i din indledning. Jeg vil bare sige, at der er et par mennesker på YouTube-chatten, som sagde, at den person, der muligvis kunne gøre det, ville være Diane Sare; måske burde Diane Sare stille op til præsidentvalget. Under alle omstændigheder, hvorfor afrunder du ikke diskussionen her: Hvad bør folk få ud af diskussionen med hensyn til, hvad de bør gøre?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at ideen om, at Diane Sare stiller op til præsidentvalget, måske ikke er den værste ide. Det er klart, at vi ville have brug for en strøm af støtte for virkelig at få det til at fungere, men hun er helt sikkert kvalificeret, fordi hun er en langvarig elev af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, og hun har i sine kampagner indtil videre bevist den kvalitet af en statskvinde, som er påkrævet. Så uanset hvem der stillede det spørgsmål, så kom ind i hendes kampagnestab og hjælp hende med at få det til at fungere.

Jeg tror, at vi stadig er i livsfare. Denne meget forfærdelige beslutning af Scholz om at erklære, at han vil gennemføre USA's beslutning om at placere langdistancemissiler i Tyskland, er bare en – kan ikke accepteres! Det er en genoplivning af krisen med mellemdistancemissiler i 1980'erne, men i et meget, meget farligere miljø, hvor alle de kommunikationskanaler, der fandtes dengang, ikke længere

eksisterer! Alle nedrustningsaftaler er blevet afviklet. Så vi sidder der, på kanten af en optrapning.

Forhåbentlig hjælper den nuværende udvikling omkring Ukraine med at afdramatisere det, men disse langdistancemissiler bør ikke installeres! Jeg synes ikke, Scholz har ret til at gøre det. USA har ingen ret til at behandle Tyskland som en koloni. Og jeg tror forhåbentlig, at dette kan stoppes, før det fører til en optrapning, som ingen kan stoppe.

Lad mig bare sige dette: Jeg har udsendt en opfordring til noget, jeg kalder et »Fornuftens Råd«: Det er ideen om, at vi påtrængende har brug for nogle mennesker, mest af en ældre generation, som har siddet i regering i forskellige lande, som har haft høje stillinger, i militæret, i embedsværket, i kunst, kultur, videnskab, som har nogle vigtige bidrag til at løse denne nuværende verdenskrise, og jeg har opfordret til, at folk hjælper os med at finde disse mennesker, over hele verden, og skabe noget, som jeg foreløbig har kaldt Fornuftens Råd, af mennesker, der skal bringe deres ekspertise ind i situationen ved at rådgive regeringer, ved at fremsætte deres synspunkter, og referencepunkterne, sagde jeg, i løbet af historien var der mange sådanne organer for forskellige emner, forskellige tider, forskellige spørgsmål, som Fornuftens Råd i Firenze, som formåede at få den kristne kirke til at stå sammen, i det mindste i en kort periode; Meget vigtigt var den Westfalske Fred, som afsluttede Trediveårskrigen, hvor repræsentanter for alle krigens parter diskuterede i fire år for at nå frem til fred – det var begyndelsen på international lov. Så var der den sydafrikanske sandheds- og forsoningskommission, som hjalp med at løse sårene fra apartheidperioden, og det er referencepunkter, hvor folk kan træde frem og hjælpe.

Nu er et vigtigt forbehold, at f.eks. folk fra den ældre generation, der stadig husker, enten af direkte erfaring eller fra de historier, de hørte fra deres forældre og bedsteforældre, hvilke rædsler de to verdenskrige var i

Europa, og hvorfor vi absolut skal undgå alt, hvad der kan føre til en tredje og sandsynligvis sidste verdenskrig. Så jeg beder jer, seerne af dette program, om at hjælpe os med at opøge sådanne personer, komme med forslag; hvis I kender dem, så hjælp os med at kontakte dem. For jeg tror, at den internationale diskussion ville have stor gavn af at få velmenende, kloge mennesker fra alle verdens lande til at træde frem. For jeg tror, at vi har en krise, som vi aldrig har haft før, og jeg tror, at vi virkelig er nødt til at passe på enhver moralsk og intellektuel ressource, som menneskeheden hidtil har frembragt. Det ville være mit spørgsmål til jer alle.

SCHLANGER: Og folk kan finde oplysninger om Fornuftens Råd i rapporten om sidste fredags møde i Den Internationale Fredskoalition, som er lagt ud på Schiller Instituttets hjemmeside. Der vil være endnu et møde i Den Internationale Fredskoalition på fredag, den 26. juli, som vi gør hver fredag. Folk bør tilmelde sig for at finde ud af mere om det og komme i kontakt med dine venner og kontakter på Schiller Instituttet for at være en del af det.

Så Helga, tak fordi du kom. Som jeg sagde, har det været en meget interessant diskussion, og vi ses på fredag.

ZEPP-LAROUCHE: Og der er også et nyt opkald på Schiller Instituttets hjemmeside: Se venligst på det.

Trump-mordforsøget-mindre end en tomme fra Total kaos

Webcast med Schiller instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

Torsdag den 18. Juli 2024

Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche. Det er torsdag den 18. Juli 2024. Jeg er Harley Schlanger, og jeg vil være din vært i dag. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller send dem til YouTube-chatsiden.

Helga, dette har været en anden meget begivenhedsrig uge, og det har provokeret spørgsmål om en række spørgsmål, men jeg vil gerne begynde med din vurdering af den fare, der blev forøget ved forsøget på at myrde Donald Trump den 13. Juli. I betragtning af de vestlige Nationers forpligtelse på NATO-topmødet om permanent krig, har du udsendt følgende opfordring::

“Vi opfordrer ældre statsmænd, religiøse ledere, tidligere diplomater og folkevalgte, pensionerede militære og andre civile ledere fra alle nationer til at træde frem og skabe et Fornuftsråd for at undersøge potentialet for en ny international sikkerheds-og udviklingsarkitektur, som kan tage hensyn til interesserne for hvert enkelt land på planeten.”

Nu er spørgsmålet, hvordan kan et sådant råd organiseres, og hvad ville det gøre?

Først og fremmest, mordforsøget på Trump, Jeg tror har vist, at alle, der ønsker at se på, hvad for en ekstremt tynd tråd verdensfreden hænger i. Hvis kuglen, der var rettet mod Trump,

ville have ramt ham, er det alles gæt, hvad der ville være sket i USA, den polarisering, der allerede eksisterer, ville være blevet øget; jeg ved ikke, om det ville være gået til borgerkrig, mange mennesker har sagt det. Andre benægter det. Under alle omstændigheder ville det helt sikkert have kastet USA ind i en utrolig politisk krise. Og strategisk, i betragtning af at der er alle tegn på, at Trump ville forsøge at afslutte krigen i Ukraine, ikke kun når han er genvalgt og indviet som præsident, men umiddelbart efter at han vinder valget i November, ville denne mulighed have været ude, og i det mindste fra de tilgængelige kandidater hidtil, hvilket næsten ville have skrevet i sten muligheden for en tredje verdenskrig.

Desuden, hvis, og det er igen debatteret blandt eksperter, hvis Trump ikke ville have gjort den utilsigtede gestus med hans hoved, ved bare at flytte det lidt til siden—andre siger, at det var kuglen, som måske blev afbøjet af vinden; jeg er ligeglad med detaljerne—jeg tror, at dette billede om Trump, hvis han ikke ville have flyttet hovedet, kunne han have været skudt i hovedet og være død, demonstrerer på, hvad en tilfældig, næsten du ved, i en chance på en million, hele denne situation hang. Og det viser, som jeg sagde, at vi skal bruge dette, Folk skal forestille sig, at det er, hvor langt væk vi er fra tredje verdenskrig.

Og hvis man ser på det, at den nuværende ledelse i det vestlige Atlant på ingen måde har forsøgt at finde en vej til fred, og derfor troede jeg, at vi skulle have noget andet: vi skal have en ændring i debatten. Vi er nødt til at have en diskussion, hvor ældre statsmænd og de andre slags kategorier, som du lige har læst, folk fra alle nationer skal træde frem og appellere til verden om at gå på Fredens Vej. Og efter min mening, og jeg har sagt det allerede for to og et halvt år siden, efter at denne militære operation i Ukraine var startet, fordi det var klart, hvad potentialet var, sagde jeg allerede dengang, og vi har organiseret i de to og et halvt år

siden, at efter min mening, i betragtning af alle de faktorer—NATO, Kinas fremkomst, dæmoniseringen af Rusland, de mange, mange andre ting, der foregår, at jeg tror, at den eneste måde, hvorpå man kan få fred, er at have en ny sikkerheds-og udviklingsarkitektur, som, i vestfalske Freds tradition, er at have en ny sikkerheds-og udviklingsarkitektur, som, tager hensyn til interesserne for hvert enkelt land på planeten. For hver gang dette princip blev anvendt, som med Westfalske Fred, førte det til fred. Når du forsømte det, som ikke at tage hensyn til alles interesser, førte det til den næste krig: og det værste eksempel på det er Versailles-traktaten, hvor både Kinas interesse blev udeladt, Tysklands interesse blev udeladt, og derfor var det kun optakten til anden verdenskrig.

I betragtning af at diplomatiet lige nu er næsten et glemt ord, er tanken om, at man skal have forhandlinger for at løse konflikter, i atomvåbenes tid, ingen steder at finde, ikke i den almindelige politik, ikke i de almindelige medier. Og derfor tænkte jeg, at man virkelig skulle prøve at appellere til de mennesker, der måske kommer fra en ældre generation, der stadig har en vis hukommelse om, hvad Anden Verdenskrig var, eller som ville have tjent i funktioner, hvor de alvorligt måtte konfrontere, hvad det betyder at være i krig, at sende dine børn, dine børnebørn til fronten, lade dem dø. Fordi man meget tydeligt har en fornemmelse af, at den nuværende rollebesætning af politikere i ledende stillinger ikke synes at have en sådan hukommelse mere, og det er derfor, jeg udsendte denne opfordring.

SCHLANGER: nu vil jeg gennemgå nogle af spørgsmålene om Trump-mordforsøget. Lad mig begynde med det faktum, at der var tre separate e-mails, der sagde, at mange kongresmedlemmer og kommentatorer peger på Secret Service, bebrejder det for inkompetence og/eller medvirken, og folk beder om dine kommentarer til det. En podcaster, Jim Hogue, spørger: "Hvor dybt tror du, det går? Er det Deep State?" Og dybest set er

spørgsmålet, Hvad er din vurdering af, hvem der står bag mordforsøget? Var det virkelig en ensom snigmorder?

Der er så mange tegn på en sikkerhedsfejl, at det næsten er dagens underdrivelse—det er en sikkerheds katastrofe. Det er en katastrofe. Sådan noget burde ikke være sket. I ved, vi havde drøftelser med mange sikkerhedseksperter, og jeg har lyttet til nogle af de videopodcasts, som nogle af eksperterne har lavet, og det er meget klart—og jeg ved det ud fra min egen viden om disse sager, fordi, I ved, jeg havde et sikkerhedsproblem i det meste af mit liv, på grund af mit ægteskab med Lyndon LaRouche: og det er meget klart, at der først og fremmest ikke er sådan—jeg mener, der er nu mange historier om forsøg på at dække over, som om der var dårlig koordinering mellem Secret Service og det lokale politi. Det findes ikke. Det er en standard rutine, at når du først har en så høj sikkerhedssituation, overtager Secret Service alt. De gjorde tydeligvis ikke, hvad der er det første, nemlig at tjekke parametrene, hvor taleren ville dukke op, hvis der var adgang linjer fra højere bygninger til det sted, hvor taleren var; at sikre dem er den allerførste opgave, og det blev naturligvis ikke gjort! Derefter var historien om, at nogle af de mennesker, der kom fra de lokale afdelinger, ikke var der—hvad er det her? Det skulle kontrolleres. Jeg mener, du har ikke et tomt sted. Og så blev hele denne historie om politiet fortalt af flere rally deltagere, der er en mand, der ser mistænksom ud. Flere minutter gik—der var ingen alarm! Det er den første ting du gør, når der er en mistænkelig person, du trækker taleren fra scenen. Alle disse ting blev forsømt, og sandsynligvis mange flere ting.

Disse ting er så massive og så utrolige. Nu kommer de op med denne historie om, at Iran angiveligt planlagde et mordforsøg mod Trump. Det ligner en meget sen dækhistorie.

Jeg tror, at det eneste håb om at komme til bunden af dette er, at Trump selv vil sørge for, at undersøgelsen denne gang ikke fører til en dækhistorie. Kennedy-mordet var et

dække, ligesom alle de andre mord. Og man kan kun håbe, at Trump lærte lektionen, fordi han, der var meget kritisk over for mange af disse ting, i sin første periode af en eller anden mærkelig grund ikke åbnede eller har åbnet Russia Gate-filen, som hjemsøgte hans første periode i årevis! Og han kunne have beordret, at alle disse filer blev offentliggjort. Han gjorde det ikke. Jeg forstår stadig ikke, hvorfor han ikke gjorde det, for det ville have afsløret, hvem der gik efter ham, og hvem der prøvede at få ram på ham. På samme måde tog han ikke det sidste skridt til at frigive John F. Kennedy-filerne, som igen ville have frigivet en masse om omstændighederne, dækningen, den sandsynlige dækning, næsten sikker dækning af Warren-Kommissionen og alle disse ting.

Så jeg kan kun sige, at de mennesker, der stemmer for Trump til at være præsident, ønsker at sikre sit andet formandskab, hvis han kommer sikkert til November—det er en helt anden ekstremt farlig periode—de skal sørge for, at denne gang, besvares disse spørgsmål på en tilfredsstillende måde.

SCHLANGER: der er endnu et spørgsmål om Trump-situationen, hvilket er interessant. Det er fra en anden amerikansk podcaster, der skrev, at han er mistænksom over, at dette skete lige efter NATO-mødet, som havde en uofficiel mission om "Trump-sikring af NATO." I betragtning af det, du har rapporteret om Gladio og NATO, kunne NATO have været involveret i mordforsøget?"

Nå, det spørgsmål er blevet stillet af mange sikkerhedseksperter, fordi Gladio-operationen helt sikkert brugte meget uhellige netværk, der var tilbage fra Anden Verdenskrig. De arbejdede med Gehlen-operationen i Tyskland, de brugte tidligere tyske netværk, de brugte alle mulige ting, så det er en etableret kendsgerning, der er skrevet op i mange, meget grundigt undersøgte bøger.

Nu, om senere mord, og vi offentliggjorde, hvis du vil vide mere om det, vi offentliggjorde allerede for flere år siden, en særlig rapport om det internationale Mordbureau, hvor vi

undersøgte de uklarificerede mord i USA—Kennedy, Robert Kennedy, Martin Luther King, Malcolm; derefter de afrikanske ledere, Italiens Mattei, Aldo Moro; de 20 forsøg på Charles de Gaulles liv. I Tyskland var der mange fremragende ledere inden for videnskab og industri, Siegfried Buback, J. Pagtrgen Ponto, Detlev Rohvedder, Alfred Herrhausen, alle disse var altid meget, meget målrettede.

Disse var altid mennesker, der havde en national betydning. Og jeg vil kun nævne sagen om Alfred Herrhausen: han var formand for Deutsche Bank, og han blev myrdet den Nov. 30, 1989, kun få uger efter Berlinmurens fald. Og dette var et komplet skift, fordi han var en person, der stadig var i traditionen for industriel bankvirksomhed. Han havde fremsat meget vigtige forslag til udvikling af Polen og andre Comecon-lande, hvilket var meget i overensstemmelse med det, Lyndon LaRouche på det tidspunkt foreslog, og han var til gældslettelse for udviklingslandene. Så da han blev skudt, betød det et skift i politik, et signal, og Fletcher Prouty, der var en Pentagon-embedsmand, der optrådte i "JFK" – filmen af Oliver Stone som Mr. X, han gav os en samtale på det tidspunkt, og han sagde, at mordet på Herrhausen er lige så betydningsfuldt for Tyskland, hvad angår paradigmeskiftet, som mordet John F. Kennedy for USA, hvilket førte til et komplet paradigme, der eliminerede John F ' S ubegrænsede optimisme. Kennedy, ved at fortælle folk, "vi kan skyde din præsident, vi kan endda gøre cover-up, og du kan ikke gøre noget ved det."Og det er den slags ting, der har tendens til at fremkalde alvorlige paradigmeskift i en nations historie.

Så i alle disse ting blev der altid rejst spørgsmålet, er disse såkaldte terrorister, som" RAF " [Røde Hærs fraktion], Baader-Meinhof-gruppen, især tredje generation af Baader-Meinhof-gruppen, der er mange forfattere, der har sagt, de er et fantom, de har aldrig eksisteret. Og mistanken om, at dette blev gjort ved hjælp af hemmelige tjenester, måske endda ved hjælp af NATO-strukturer i form af skjulesteder og så videre,

alle disse ting skete. Og jeg kan kun råde dig til at hente, eller bestille den særlige rapport, hvor vi skrev om alt dette. I det mindste, mens vi naturligvis ikke kan give de endelige svar, fordi det ville kræve åbning af filerne, at have Kongresundersøgelser og andre parlamentariske undersøgelser, men vi har helt sikkert stillet de rigtige spørgsmål.

SCHLANGER: du lytter til Helga Larouche, grundlægger og formand for Schiller instituttet. Hun er også formand for fremkomsten af en International Fredskoalition, og det mødes fredag den 19.juli, så folk skal tilmelde sig Schiller Institute for at finde ud af om at deltage i mødet.

Lad os nu bare skifte lidt til krisen omkring præsident Biden. Dette er en e-mail fra en person, der underskrev "frustreret tidligere demokrat. Hun skriver: "Jeg tror, at Bidens afskedigelse eller pensionering er uundgåelig, men jeg ser intet andet alternativ end Robert F. Kennedy, Jr., som er god, undtagen når det kommer til Israel. Er der en chance, tror du, han kunne blive overbevist om at droppe sin omfavnelser af radikal bosætter-zionisme?"

Hvis jeg ville vide, hvorfor Robert Kennedy Jr. fremmer det, ville jeg vide svaret mere sikkert. Det kan have at gøre med finansiering, det kan have at gøre, med folk tror, de har brug for visse donorer. Under alle omstændigheder tror jeg, at Kennedy har fremsat nogle meget vigtige punkter; jeg tror, han mener alvorligt, især når han taler om sin onkels fredstale, tror jeg, han har en vision, der går i denne retning. Men jeg tror, vi er i en sådan krise, Jeg tror ikke engang en præsident for De Forenede Stater vil være i stand til at afhjælpe den fulde dimension af denne krise.

Jeg tror, det, vi har brug for, er en slags anden amerikansk Revolution. Hvad jeg mener med det er ikke noget voldeligt: jeg er en absolut fortæller for ikke-vold. Men hvad jeg mener med det er, at grundlæggerne var alle – og jeg er sikker på,

at der var mange grundlæggende mødre, blandt dem, såvel, spiller førende roller—jeg tror, de alle var ekstremt uddannede, lidenskabelig, godt forberedt til jobbet med at skabe en ny republik. Og jeg tror, det er det største problem, vi har i dag, at folk er blevet så små—eller mange mennesker er blevet så små—at de lader sig distrahere. Jeg mener, Tyskland havde netop det europæiske mesterskab for fodbold, og i fire uger, du kunne se stadionerne fulde af voksne, råber og skriger, og gå i anfald over, hvordan spillet ville gå, eller deres foretrukne eller ikke-så-foretrukne besætning ville gøre. Hvis folk ville udvikle den samme slags følelser over de spørgsmål, der virkelig bestemmer menneskehedens skæbne, eller endda nationens skæbne, eller om vi kommer ud af faren for tredje verdenskrig eller ej, ville vi ikke have noget problem. Men folk tillader sig at blive distraheret, af stadig mere banal underholdning, af feriefantasier, af alle slags distraktioner, så det kulturelle niveau kan gå ned og ned og ned. Og derfor, når det kommer til politik, overlader de det grundlæggende til de mennesker, der er de nuværende virksomheder, og de er naturligvis meget i lommen på store penge, af Wall Street, af City of London, og andre sådanne institutioner.

Så derfor tror jeg svaret på dit spørgsmål er, måske har Kennedy det potentiale, men helt sikkert ikke uden et uddannet statsborgerskab, fordi du har brug for statsmænd og statskvinder, statsborgere, der kunne bedømme, hvad der er præsidentens job, og hvordan kunne de gøre det bedre, eller være sekretær for dette ministerium eller det ministerium eller den afdeling. Og så kunne du have en fungerende Republik. Og jeg tror, at det skridt skal tages under alle omstændigheder.

SCHLANGER: nu, når vi taler om valg, var der et formodet valg i dag i Europa-Parlamentet: Ursula von der Leyen blev genvalgt som formand for Europa-Kommissionen. Og hendes grundlæggende kampagne var anti-Rusland, Anti-Kina, og nu især anti-Viktor

Orban, Ungarns premierminister og roterende formand for EU-Rådet. Så spørgsmålet, der kom ind tidligere i dag, er: "hvad er så truende ved Viktor Orban, om hvad han gør, at EU-bureaukratiet bevæger sig for at straffe ham og hans land, Ungarn?"

Jeg tror, at premierminister Orban gjorde noget, som enhver fornuftig statsoverhoved ville gøre i en regeringsstilling. Han erkendte, hvor tæt vi er på en eskalering af Ukraine-krisen, efter at alle disse beslutninger er truffet - F-16 ' er vil blive stationeret i Ukraine i denne måned; de kan være der allerede, for den sags skyld. Tilladelse fra de vestlige stats-og regeringschefer til at tillade ukrainerne at bruge alle våben, de modtager, dybt ind i Ruslands territorium! Dette er en eskalering, der kan bringe os til tredje verdenskrig på ingen tid! Så, Orban, hvis land, Ungarn, er naturligt på grænsen til Ukraine, og der er et stort ungarsk mindretal i Ukraine, han er meget bekymret over alt dette. Så han gør det eneste rimelige: den 1. juli blev han formand for EU-Rådet; den 2.juli var han i Kiev og talte med Zelinsky. Den 5. juli var han i Moskva og talte med Putin; endnu et par dage senere, den 8.juli, var han i Beijing og talte med Xi Jinping, og derefter fløj han straks til USA for at deltage i NATO-topmødet, og derfra, den 11. juli, tog han til Mar-A-Lago i Florida for at tale med Trump.

Han havde ikke et såkaldt mandat fra EU. Men det var ikke forbrydelsen. Forbrydelsen var, at han promoverede og forfulgte en fredsmulighed! Han talte med kineserne, og han sagde, at kineserne har fremsat et 12-punkts fredsforslag allerede for mere end et år siden. I mellemtiden diskuterede de det med Lula i Brasilien, og denne Brasiliansk-kinesiske fredsmulighed er blevet genoplivet og er på bordet, også i forskellige diplomatiske indgreb.

Og det er det, der ikke er tilladt.

For hvis man ser på EU 's og NATO' s politik, naturligvis for

den sags skyld, eller USA eller briterne, har de på intet tidspunkt i to et halvt år forfulgt en mulighed for at løse Ukraine-krisen med fred i stedet for krig! Og da der i Marts 2022 allerede var en skriftlig aftale mellem Putin og Zelensky om at få et kompromis, der kunne have afsluttet krigen dengang: i Marts 2022. Det er næsten to og et halvt år siden, et par uger efter, at det brød ud.

Hvad skete der? Boris Johnson, der på det tidspunkt var Storbritanniens premierminister, fløj ind i Kiev, og i April konfronterede han Zelensky og sagde: "underskriv ikke noget af dette. Fortsæt med at kæmpe, Vi støtter dig hele vejen."Og de overbeviste Zelensky om at gøre netop det, og det er grunden til, at et enormt antal ukrainere er blevet dræbt, og landet er fuldstændig ødelagt. Naturligt, et stort antal russere er blevet dræbt, såvel, men mange, mange flere ukrainere. Så Ukraine har været offer for denne geopolitiske konfrontation af Vesten, af NATO mod Rusland. Og Fred fra Vestens side var på intet tidspunkt en mulighed.

Der er mange udtalelser, du ved, Baerbock, denne ubeskrivelige tyske udenrigsminister, sagde, " Vi er nødt til at ødelægge Rusland."Det var den linje, der kom fra Det Hvide Hus allerede før februar 2022. Der er en berømt erklæring fra to "højtstående embedsmænd i Det Hvide Hus", der sagde, at hele pointen var at forhindre Rusland i nogensinde at have adgang til avancerede teknologier, for at reducere det til et råvareeksporterende land–og det fungerede naturligvis ikke så godt. Rusland har nu hypersoniske missiler og våben, der er bedre end NATO ' s.

Men ideen var at ødelægge Rusland, at knuse Rusland, og på intet tidspunkt forfulgte nogen af disse ledere fra Vesten muligheden, muligheden for en forhandlet løsning.

Derefter, nu kommer Orban og viser gennem sine handlinger, at det er muligt. Naturligvis flipper de ud, for nu er det, der udsættes for, på den mest skarpe måde, at de er imod fred! Og

jeg tror, at det bemærkes af hele verden, af det Globale Syd, af det store flertal af befolkningen i verden. Og jeg kan kun sige, at det er forfærdeligt, at von der Leyen blev genvalgt, fordi hun er på en komplet krigssti. Hun fordømte Orban og sagde, at det eneste, han gjorde, var at forfølge "appeasement."

Det er ikke sandt! Orban forfølger muligheden for at forhindre Tredje Verdenskrig ved en diplomatisk løsning!

Så jeg tror, at dette varsler meget dårligt for EU, og jeg kan kun sige, at der er mange mennesker, der støtter Orban: Den Slovakiske premierminister Robert Fico sagde, Hvis hans helbred ville have tilladt—husk, at han var blevet offer for et mordforsøg den 15.maj, som han sagde, at det var en fotokopi af, hvad der skete med Trump. Han var på de berygtede lister over den ukrainske regerings Center for bekæmpelse af desinformation (CCD), og Molfar, og Myrotvorets, som alle finansieres af Vesten. Og Fico sagde, Hvis hans helbred havde tilladt det, han ville have ledsaget Orban på sine ture. Orban fik også støtte fra Serbiens præsident Aleksandar Vucic; fra Georgiens premierminister Irakli Kobakhidse og mange andre ledere og mennesker i verden.

Men det, vi ser lige nu, er en absolut krigssti, og der er nogle fraktioner i Europa lige nu, der er helt gale, fordi de ikke tænker. De tror ikke, at Europa ville være det første offer, hvis det kommer til denne krig, som vil være en global krig, tror jeg ikke, det kun vil være Europa, men at Europa vil blive ødelagt! Så disse mennesker er ikke klare i deres sind mere.

Det er en mild måde at sige det på.

SCHLANGER: og von der Leyens vigtigste støttebase, hvad hun måtte gøre for at vinde, var appel til de to partier i Den Europæiske union, der havde det største nederlag ved parlamentsvalget, De Liberale og de grønne. Så det ser ikke ud

til at være en særlig stabil koalition.

Helga, vi har yderligere to spørgsmål, der tager fat på nogle af de spørgsmål, der vedrører Kina. En kandidatstuderende fra Brown Universitet sendte en e-mail med spørgsmålet: "Hvorfor skubber Jinping ikke mere aggressivt Kinas fredsforslag for at afslutte Ukraine-krigen? Trækker Kina sig tilbage på grund af trusler om sanktioner og handelskrig?"

Jeg ved ikke, om denne karakterisering er, hvad jeg ville støtte. Kina gør meget. Problemet er, at Kina, for at være en ærlig mægler, forsøger meget svært at ikke tage nogen side. Og hvis du vil vinde over de mennesker, der lige nu er på denne absolutte, vanvittige vej til tredje verdenskrig. jeg tror, at Kina forsøger på en eller anden måde at have et afbalanceret syn, og det faktum, at de støtter, og de har udtalt det klart, at de fuldt ud støtter Orban-initiativet. Jeg ved ikke, om de kunne gøre mere. Jeg tror ikke, det er spørgsmålet, at de står over for økonomiske vanskeligheder. Faktisk tror jeg, at visse problemer, de har i ejendomssektoren, de er virkelig ikke så systemiske. Jeg tror, at Kina har gjort et enormt stykke arbejde med at opretholde en stabil vækstrate ved løbende at investere i innovation for at gøre en kontinuerlig innovation til grundlaget for økonomien, og jeg tror, at det Globale Syd nu kan handle som de gør, i forsøget på at opbygge et nyt økonomisk system med BRIKS, BRIKS-Plus; vi vil have BRIKS årlige topmøde den 22. -24. Oktober i Rusland; hvor jeg er temmelig sikker på, at de har bremset tempoet lidt, og jeg synes det ikke er en dårlig ting. Fordi jeg tror, at hvis man forsøger at forene forskellige økonomiske systemer i lande, der alle har et andet udviklingsniveau; nogle er mere landdistrikter, nogle er mere industrialiserede; andre har masser af råvarer, andre ingen; igen er andre små, andre er store; mange har store befolkninger, andre ikke; så man har meget forskellige økonomiske parametre i forsøget på at udvikle et nyt system, og hvis man gør det for hurtigt og for nøjeregnende, får man et dårligt resultat: ligesom euroen.

Euroen forsøgte at sætte forskellige lande med forskellige økonomiske parametre i en politisk tvunget gennem valuta, men det er ikke et godt resultat. Hvis man f.eks. taler med befolkningen i Grækenland, lider de stadig absolut under de brutale gældsbetaingelser, der blev pålagt dem.

Så jeg synes, det er mere en realistisk proces at forsøge at gøre det rigtigt, snarere end økonomiske vanskeligheder. Og jeg er temmelig sikker på, at de i oktober vil annoncere nogle nye medlemmer i Kasakhstan, Rusland, og bestræbelserne på at have egne valutaer, at have handel indbyrdes i den nationale valuta, alt dette fortsætter.

SCHLANGER: Nå, vi er løbet tør for spørgsmål, Helga. I morgen, fredag den 19. juli, vil du være formand for endnu et møde i den internationale Fredskoalition. Vil du sige noget om det kort?

Sepp-LAROUCHE: Ja. Emnet vil helt sikkert være denne nye opfordring, jeg udsendte til ældre statsmænd og andre embedsmænd, tidligere militær, tidligere medicinske mennesker, tidligere forskere, at træde frem og repræsentere et Fornuftsråd. Jeg synes, det er meget vigtigt: fordi du stadig har en situation, hvor du har mange, mange fredsorganisationer over hele verden. Mange af dem har ingen viden om hinanden eller har ingen kontakt med hinanden eller er bare isolerede. Og jeg tror, at du på en eller anden måde har brug for, og jeg ville virkelig håbe, at nogle ekstraordinære mennesker ville komme sammen, og bare det faktum, at en sådan proces finder sted, vil forhåbentlig overbevise—fordi min vurdering er, at du i mange lande i Vesten lige nu har disse krigsførende krigsfraktioner. Nogle af dem er håbløse: de vil bare gå til den bitre ende af tredje verdenskrig, uanset hvad der sker med den menneskelige art.

Men det er ikke alt. Du har også folk, der siger, " ja, måske. Jeg er ikke helt enig i dette, men jeg er nødt til at følge linjen, for hvis jeg ved, at jeg er imod det, vil jeg miste

min plads i parlamentet; jeg vil ikke blive stillet til valg mere. Så jeg går sammen for at komme sammen."Og den holdning, at være opportunistisk og gå sammen for at komme sammen, dette er den mest foragtelige af alle, fordi min afdøde mand, Lyndon LaRouche, altid sprængte en sådan tankegang, fordi det er, hvad Bibelen kalder de "lunkne": dem, der ikke er helt kolde, men de har heller ikke modet til at være varme.

Og så har du mange mennesker, der er helt uvidende, og bare ikke har nogen anelse om, hvor tæt vi er på Tredje Verdenskrig.

Så jeg håber med en sådan ide om et Fornuftsråd, hvor forhåbentlig folk fra hele verden vil træde frem og sige, " Vi er den intellektuelt mest avancerede art på planeten, og sandsynligvis i universet, fordi vi ikke har mødt nogen anden fra en anden planet, der ville træde ind og hjælpe os ud."Så vi er den art, der er begavet med fornuft, og hvis vi ikke viser evnen til at forhindre vores egen selvudslettelse, så er vi bare ikke moralsk egnede til at overleve!

Så da dette er en meget alvorlig sag, håber jeg virkelig, at dette lykkes. Og jeg appellerer til jer alle, at hjælpe os med at finde sådanne personer. Hvis du selv er en, kontakt os, gå fremad. Hvis du er nogen, der har en ide om, hvem der kunne være i et sådant råd af grund, fortæl os om det, og lad os arbejde for at finde og kontakte disse mennesker.

Så det hele vil helt sikkert være et emne for diskussion. I morgen vil der naturligvis være diskussion om implikationen af mordforsøget mod Trump. Hvor vi står strategisk: det faktum, at nu, kansler Scholtsz, dette (Jeg er nødt til at moderere mit sprog) han accepterede, at USA tog beslutningen om at udstationere langtrækkende missiler i Tyskland, som har rækkevidder meget længere end endda Taurus-disse våben kan nå langt ud over Moskva. "USA traf den beslutning, og han er enig i den."

Hvor er suveræniteten? Hvor er det tyske folks egeninteresse?

Og da en lignende ting eksisterede i 1980'erne med mellemdistancemissiler, Pershing 2 og SS-20, var der hundreder af tusinder af mennesker på gaden. Alle vidste, at vi kun var få minutter væk fra tredje verdenskrig! Så det vil være et emne for diskussion.

Og naturligvis den eskalerende situation i Sydvestasien, den forfærdelige igangværende katastrofe og folkedrabet. Det vil helt sikkert blive diskuteret, og behovet for at skubbe Oasis-planen endnu mere, og behovet for at have en ny sikkerheds-og udviklingsarkitektur for hele verden.

Så det er meget interessant, og hvis du vil vide, hvad de bedste eksperter i verden siger, nogle af dem, skal du slutte dig til os i morgen.

SCHLANGER: og det er en mulighed for at deltage i opbygningen af denne helt nye arkitektur, der er afgørende. Så, Helga, Tak fordi du kom med os, i dag. Og jeg håber, at folk tager din appel til at deltage igen i morgen, at høre diskussionen og deltage. Så med det ses vi i næste uge.

Til i morgen, og så i næste uge.

**POLITISK ORIENTERING den 19.
juli 2024 med formand Tom
Gillesberg:**

Mislykket mordforsøg på Trump gør ham til storfavorit. Chance for en ny amerikansk politik?

Der er også en rapport fra Feride Gillesberg om LaRouche-kandidaternes valgkampagne i USA.

På grund af en teknisk fejl, er der ingen billeder i videoen, kun lyd.

Her er en separat lydfil:

<https://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2024/07/Tom-og-Feride-Gillesberg-19.7.mp3>

Foto: video grab

**Orban forsøger sig med
diplomati, mens NATO
planlægger mere krig
Webcast med Helga Zepp-
LaRouche, Schiller**

Instituttets grundlægger og formand

Onsdag den 10. juli 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche. Hun er grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 10. juli 2024. Jeg hedder Harley Schlanger og er jeres vært. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller sende dem til YouTube-chat-siden.

Nå, Helga, der sker så meget, at jeg ikke helt ved, hvor jeg skal starte: Lad os begynde med et spørgsmål fra en kontakt i London, som skriver: "Jeg ved ikke, om Biden lider af demens, men det er tydeligt på det igangværende NATO-topmøde, at de fleste af NATO's ledere har farlige vrangforestillinger. Tror du, at Putins tålmodighed vil vare ved, hvis NATO leverer flere langdistancemissiler, F-16-fly og godkender ukrainske angreb i Rusland? Jeg frygter, at vi virkelig står over for en atomar tredje verdenskrig."

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg ville være gladere, hvis jeg kunne afvise din bekymring, for jeg deler den. Jeg anser situationen for at være utrolig farlig, og hvis man analyserer de forskellige holdninger, kommer man til den konklusion, at hvis man ser på det fra NATO's side, er der ingen mulighed for en diplomatisk løsning, for at vende tilbage til nogen form for forhandlinger, der er kun politikken om at besejre Rusland. Det tror jeg er helt umuligt, for man kan ikke besejre den stærkeste atommagt på jorden, især ikke når de har en atomdoktrin, der fastslår, at hvis deres eksistens som stat er truet, vil de anvende atomvåben. Det betyder Tredje Verdenskrig, og det er vi faktisk meget tæt på. Og det er meget tydeligt, at de røde linjer er blevet overskredet, og

russerne har også sagt, at hvis F-16-flyene bliver leveret til Ukraine, vil der komme en modreaktion, en symmetrisk eller asymmetrisk reaktion – måske ved at tage F-16-flyene ud direkte, måske på en anden måde, men i betragtning af, at de er kampfly til to formål, kan de ikke forblive inde i Ukraine set fra Ruslands synspunkt. Desuden er denne idé, som praktisk talt hele NATO nu arbejder for, at alle våbensystemer kan bruges dybt inde på russisk territorium, en opskrift på, at vi før eller siden vil nå et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage.

Hvis man ser på det fra russisk side, og det må man ikke længere, men hvis man er videnskabsmand, historiker og analytiker, er man nødt til at se på alle sider og komme frem til en konklusion om, hvor vi faktisk er. Beskyldningen fra NATO – fra stort set alle, Stoltenberg, Biden, Biden sagde det for nylig, igen, og også mange andre, som briterne, siger det hele tiden, at Putins mål er at genindføre Sovjetunionen, og at man derfor ikke kan få en forhandlingsløsning, fordi Putin ikke vil stoppe. Han vil gå videre til de baltiske lande, til Polen og endda ind i Vesteuropa på et tidspunkt: Det er en antagelse, det er en udtalelse, som ikke er bevist af nogen fakta! Jeg har ikke set nogen fakta, noget bevis for, at den anklage er sand, men hele NATO's adfærd hviler på den karakteristik af, hvad Putins intentioner angiveligt er.

Det er et kritisk spørgsmål, og jeg vil bede jer alle, vores seere, om at insistere på, at det bliver afklaret, for alt, hvad jeg har kunnet finde, er tonsvis af udtalelser fra Putin og nogle andre, men det er Putin, der tæller, om at Putin ikke har til hensigt at genskabe Sovjetunionen, han har ikke engang til hensigt at overtage hele Ukraine, men kun de dele, som ifølge den seneste udvikling forårsaget af Maidan-kuppet nu betragtes som en del af Den Russiske Føderation på grund af stemmerne fra de befolkninger, der bor der. Så det er den store kløft, og jeg tror, vi er nødt til at sikre os, at det spørgsmål enten bliver bevist, hvilket jeg ikke tror, det kan,

for jeg har ikke været i stand til at finde noget sådant bevis, eller også skal det ud af regnestykket.

Grunden til, at disse mennesker, som har sat alt deres håb til en fortsættelse af krigen, er så desperate, er, at hvis man ser på dette NATO-topmøde, som skulle have været en glørværdig fejring af NATO's 75-års jubilæum, og hvis man ser på de mennesker, som er samlet der, så er det ikke en særlig glørværdig kombination: Biden – jeg ved ikke, hvordan hans mentale tilstand er eller ej; han er i hvert fald svag. Selv i Det Demokratiske Parti er der mange, som ønsker hans afgang. Redaktionen på {New York Times} kræver hans afgang, og de har ikke rigtig nogen troværdig erstatning, og det er derfor, jeg tror, det tager så lang tid at træffe en beslutning der. Men så Macron: Macron er fuldstændig miskrediteret i Frankrig, svag. Scholz er i en forfærdelig position. Så jeg tror, at NATO slet ikke står stærkt, og jeg tror, at hvis der var nogen fornuft blandt disse mennesker, ville de tage initiativ til premierminister Orbán fra Ungarn, som har vist, hvordan det er muligt at forhandle. Og jeg tror, at bare Orbáns fysiske tilstedeværelse ved dette møde må være en virkelig smertefuld oplevelse for disse mennesker.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål, som er en slags opfølgning på spørgsmålet om NATO-topmødet. Personen skriver: "Den krigsivrige direktør for Atlantic Council [Frederick Kempe] (<https://www.atlanticcouncil.org/content-series/inflection-points/putin-xi-orban-and-modi-provide-a-disturbing-backdrop-to-the-start-of-the-nato-summit/>) demonstrerede NATO-delegaternes panik i sin klumme i går. Han skriver om Orbáns møder med Zelenskyj, Putin og Xi og den indiske premierminister Modis møder med Putin, som om de er bevidste provokationer, der er timet til at falde sammen med NATO-topmødet. Han afslutter sin artikel med at sige: "NATO begyndte sin mission for 75 år siden midt i et vendepunkt i historien, en historie, som den tidligere amerikanske udenrigsminister Dean Acheson beskrev i sine erindringer {Present at the Creation}. Putin og Xi vil

meget gerne være til stede ved afslutningen af NATO og den USA-ledede internationale orden. Men det vil kun lykkes for dem, hvis de allierede ikke reagerer, og hvis partnerne gør alt for at støtte disse revisionistiske autokrater.

“Har du en kommentar til det hysteri, som Kempe udviser?”

ZEPP-LAROUCHE: Man kan kun karakterisere det, der foregår, på den måde, hvis man sidder på en meget, meget høj hest! Og man ser ned på hele resten af verden, som om de bare er nogle dværge, der ikke tæller. Men arrogancen i det såkaldte kollektive Vesten, det er det, der er problemet, for det er den arrogance, der forhindrer disse mennesker i at se verden, som den er, og de tror kun, at de kan opretholde deres status som et unipolært system, hvis de behandler alle disse andre lande og folk som mindreværdige. Og det er, hvad der kommer ud af hans udtalelse.

Virkeligheden er, at timingen af Xi Jinpings, Putins og Modis besøg i Moskva har sin egen logik. Jeg mener, BRIKS er ved at opbygge deres eget system. De har lige haft møde i Shanghai Cooperation Organization i Astana: De understregede, at det ikke kun er BRIKS-Plus, men at det er alle disse organisationer, Shanghai Cooperation Organization, Den Eurasiske Økonomiske Union, ASEAN og nogle andre organisationer, som er en del af fremkomsten af et nyt økonomisk system baseret på de fem principper for fredelig sameksistens – det vil sige suverænitæt, ikke-indblanding, respekt for det andet lands forskellige sociale systemer – og disse lande er fast besluttet på at opbygge et sådant system. Og hvis det i rette tid falder sammen med NATO, så må det være sådan, men disse mennesker tror ikke, at NATO er verdens navle, og de foretager sig deres egne ting!

Så jeg synes, at udbruddet over, at Modi tager til Moskva og mødes med Putin, er utroligt, fordi Indien skulle være det store, såkaldte “største demokrati”, hvor man gjorde alt for at trække det ind i de vestlige modelleres lejr, men jeg tror,

at de fuldstændig undervurderede Modis ønske om at have et uafhængigt Indien.

Så det, man vil se på NATO-topmødet, og alle tegn peger i den retning, er en indsats for at gøre NATO til et globalt system. NATO er angiveligt det nordatlantiske forsvarssystem, men de beslutter nu, og det har de gjort siden topmødet i Madrid sidste år, at NATO skal blive globalt. De vil gøre meget for at udvide AUKUS, som er forsvarsalliancen mellem USA, Storbritannien og Australien, og tilføje Japan og Sydkorea; og dybest set have denne politik om, at NATO skal udvide mod øst, for at omringe Rusland mere og mere; for derudover nu at omringe Kina. Og jeg synes, det er meget, meget farligt: For hvorfor skulle NATO, hvorfor bliver de ikke hjemme? Hvad har de at gøre med at forsøge at udvide til et globalt system, over hele verden, og forsøge at inddæmme Rusland og Kina? Og jeg mener, at det faktum, at disse lande i det Globale Syd ikke er enige i det og insisterer på at opbygge deres eget system, det er meget rationelt, det er meget forståeligt, det er legitimt. Ingen har ret til at påtvinge flertallet af verdens befolkning deres vilje, og det er disse lande, som tilsammen repræsenterer 85 % af den menneskelige befolkning!

Så jeg tror, det skal løses. Og den bedste måde at løse det på er at gå i retning af suverænitet, de fem principper for fredelig sameksistens er en model, som hele folkeretten er udsprunget af; FN-pagten er i overensstemmelse med den; og jeg mener, at ideen om at have overnationale konstruktioner som NATO – eller EU for den sags skyld – og de har indgået et stort ægteskab, siden von der Leyen besluttede at gøre forskellen mellem NATO og EU ikke-eksisterende. Så jeg synes ikke, det er en provokation: Det er arrogance at karakterisere det som en provokation, og det faktum, at de ikke holder sammen på skibet, ses af det faktum, at Modi ikke bare tog til Moskva, men at Modi accepterede at tage til Wien, til Østrig, umiddelbart efter mødet med Putin! Hvilket naturligvis betyder, at kansler Nehammer ikke kan deltage i NATO-topmødet,

fordi han skal modtage Modi i Østrig.

Så du har Orbán fra Ungarn, Fico fra Slovakiet, også Bulgariens præsident Radev har udtrykt klar modstand mod NATO-politikken, vi har premierminister Kobakhidze fra Georgien, Vucic fra Serbien (som naturligvis ikke er med i EU, men en del af den europæiske dynamik), og naturligvis insisterer Østrig på sin neutrale status, og alt dette taler for, at der også er mange kræfter i Europa, som ikke er enige i denne globaliseringspolitik og militarisering af NATO.

Så jeg tror, at Kempe har et forkert syn på tingene. Jeg tror, han er nødt til at justere det.

SCHLANGER: Vi fik noget på chatlinjen her, som henviser til anklagen om, at russerne bevidst sprængte et børnehospital i luften i Kiev. Personen skriver: "Talrige fotos og videoer fra Kiev bekræfter uigendriveligt ødelæggelsen af et ukrainsk luftværnsmissil, affyret fra en affyringsrampe placeret inde i byen." Det ser ud til, at de har brugt den slags falske flag før på tidspunkter som dette, herunder Bucha-sagen. Har du nogen tanker om det?

ZEPP-LAROUCHE: Tja, igen, det ville kræve en uafhængig, international undersøgelse, som naturligvis ikke vil finde sted under de nuværende omstændigheder. Men jeg synes også, man skal bemærke, at [nogle russiske talsmænd] (https://russiaun.ru/en/news/090724_unsc_ukraine), det kan endda have været ambassadør Antono, men jeg er ikke helt sikker, sagde, at hvis et russisk missil havde ramt dette børnehospital, ville det have ødelagt bygningen fuldstændigt, og bare på grund af skadens karakter er det meget tydeligt, at det sandsynligvis snarere var vragdele, der faldt ned fra et sådant luftværnsmissilangreb.

Så jeg synes, det er typisk: Det er ligesom "Bucha 2.0", det skal ødelægge, ligesom Bucha kom ind på scenen, især da chancerne for en diplomatisk løsning omkring Istanbul var på

bordet. Nu er det et NATO-topmøde, som naturligvis er designet til at give næring til forargelsen. Men jeg tror, at det er meget tydeligt for de fleste tænkende mennesker.

SCHLANGER: Nu er der anden runde af valget i Frankrig, som gav, hvad nogle mennesker kalder et "overraskende" resultat. Jeg har en e-mail her fra en person, der har underskrevet sin e-mail med "Vred og skuffet". Og de spørger: "Hvad skete der med Le Pens parti ved det franske valg? Jeg kender ikke nogen i Frankrig, der kan lide Macron. Hvad skete der?"

ZEPP-LAROUCHE: Hvis man ser på valgresultatet, er Le Pens parti, Rassemblement National, stadig det stærkeste parti, så Marine Le Pen sagde faktisk, at det steg fra de sæder, de havde, til 120, hvilket er en fremgang på flere dusin. Under alle omstændigheder er de det stærkeste individuelle parti, og på grund af aftalen mellem Macronisterne og den forenede venstrefløj, Folkefronten, kunne de forhindre, at Le Pens parti kunne få absolut flertal. Men i betragtning af at EU allerede har antydnet, at de vil tvinge Frankrig til at justere deres budget på grund af det underskud, de har, i henhold til EU-reglerne, vil de – uanset hvem den nye regering er – komme med et brutalt spareprogram, og det betyder, at der ikke er nogen måde, hvorpå venstrefløjskomponenterne i en sådan ny regering (forudsat at det er, hvad det bliver) vil acceptere det. Så uenighed er forprogrammeret, og jeg tror, at Frankrig, efter alt hvad jeg kan se, står over for en periode med reel ustabilitet; Macron er ifølge alle de rapporter, vi får fra vores kolleger i Frankrig, helt færdig.

Så jeg tror, vi går en turbulent tid i møde, fordi der sker så dramatiske ændringer i næsten alle lande i Europa, og jeg tror, det er heldigt, at der er et alternativ, når den Globale Majoritet organiserer sig i et nyt økonomisk system, ville det være meget nemt for de europæiske nationer at række ud til BRIKS, til SCO, til Den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og lignende organisationer og bare sige: "Vi ønsker at samarbejde på lige vilkår. Vi insisterer ikke på afkobling, på reduktion

af risici, men vi vil bare have handelsforhandlinger og relationer med hinanden til gavn for alle.”

Se på Tyskland, de nyeste tal om den tyske økonomi for maj er ødelæggende! Den samlede eksport kollapsede med 3,5 %, importen med 6,5 %, men eksporten til Kina toppede med mere end 10,5 % eller noget i den stil! Det er et alvorligt slag, og den tyske økonomi er i frit fald. Og hvis de fortsætter med blot at være vasaller for den angloamerikanske indsats for at afkoble sig fra Kina, vil Tyskland og dermed hele Europa gå endnu mere i frit fald end nu. Og det vil få utrolige sociale konsekvenser.

Så jeg tror, at det gode er, at der er et nyt system på vej, og de europæiske lande ville gøre klogt i at vise vejen, ligesom Orbán tog initiativet og viste, at der er en anden vej. Og helt ærligt, hvis Europa ville indtage en sådan holdning over for det Globale Syd, ville det være den største venskabelige tjeneste, de kunne gøre USA, og hjælpe dem til at gøre det samme.

SCHLANGER: Nu har vi fået mange spørgsmål om det, man kunne kalde ” balladen omkring Biden” i USA, spørgsmålet om, hvorvidt han skal træde tilbage, om han skal stille op til genvalg og så videre. Der er bare et par spørgsmål, for at give dig et eksempel: En spørger: “Synes du, han skal træde tilbage?” En anden siger: “Det er tydeligt, at hans medarbejdere og medierne har dækket over det. Burde der ikke være en vis ansvarlighed for det?” Og så er der en, der skriver: “Hvordan kan vi tro på noget som helst? Hvordan kan vi vide, hvem der rent faktisk styrer landet?” Så du kan jo svare på de tre spørgsmål.

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at det sidste spørgsmål peger på sagens kerne. For spørgsmålene om Bidens egnethed blev stillet for fem år siden, af demokraterne allerede dengang! Der har været alle disse videoer på internettet i de sidste mange år, og man kunne aldrig vide, om de var ægte eller falske. Er de

manipuleret af AI? I dag ved man det aldrig. Men det er helt klart, at Bidens svaghed rejser det helt afgørende spørgsmål: Hvem styrer egentlig USA? For hvis det ikke er præsidenten, og det er altid blevet sagt, at USA's præsident er det mest udfordrende job i verden – og det er faktisk et stort job – hvis det ikke er Biden, der styrer det, hvem er det så?

Jeg tror, at denne idé om, at der ikke er en valgt præsident, men et permanent bureaukrati, og nogle navne er dukket op, som denne Tom Donilon og lignende personer, men man kunne sandsynligvis – og vi er faktisk ved at undersøge det – lave en meget fin liste over, hvem der er hvem i dette permanente bureaukrati, på Wall Street, i det militærindustrielle kompleks, i Silicon Valley, i den akademiske verden; Universitetskontrollen, som er forbløffende, hvis man begynder at se på bestyrelserne for disse universiteter, så er overlappningen med det militærindustrielle kompleks, med banksektoren, helt ufattelig. Så man kan faktisk få dette permanente bureaukrati af mennesker, som ikke er blevet valgt, som ikke er ansvarlige, men som styrer showet, som styrer verdens skæbne. Og det burde virkelig bekymre enhver, for på den ene side, under navnet "demokrati", menneskerettigheder og regelbaseret orden og alle disse pæne ord, hvor er demokratiet i USA?

Så jeg tror, det kræver, at rigtige patrioter i USA virkelig tager dette spørgsmål op og tager ansvar for det. På nuværende tidspunkt kan jeg ikke se, hvem i det demokratiske parti, der ville gøre en forskel. Der er selvfølgelig nogle spørgsmålstejn ved Trump. Er der en forbindelse mellem Trump og premierminister Orbán? Det ser ud til, at der er en vis koordinering af Orbáns initiativ til at tage til Moskva, tage til Beijing og nu deltage i NATO-topmødet, og at det alt sammen kan være en optakt til det, Trump har lovet, nemlig at han kan afslutte krigen i Ukraine på 24 timer. Så det er en sandsynlig hypotese. Vil politikken over for Kina blive ændret, hvis Trump bliver præsident? Det er et stort

spørgsmålstegn.

Men jeg tror, det er et meget mere grundlæggende spørgsmål, at disse institutioner på Wall Street, i militæret og i Silicon Valley åbenbart har fået deres eget liv, og hvad det gør ved uafhængighedserklæringen og den amerikanske forfatning, ja, det er det store spørgsmål, som kun kan løses af det amerikanske folk selv. Og heldigvis har vi to absolut vigtige flagskibskampagner, nemlig [Diane Sare](<https://www.sareforsenate.com/>) til det amerikanske senat i New York og [Jose Vega til Kongressen](<https://votevega.nyc/>) i Bronx (CD15), og jeg kan kun bede folk om at orientere sig mod disse kampagner, fordi de tager fat på de spørgsmål, som enhver amerikaner bør være optaget af.

SCHLANGER: Helga, jeg har en hel række spørgsmål, så lad os se, om vi kan besvare dem på en nogenlunde kortfattet måde. Først et spørgsmål fra Tora: "Det er blevet lækket, at det i [sluterklæringen fra NATO-topmødet] (https://www.nato.int/cps/en/natohq/official_texts_227678.htm) står, at Ukraines vej ind i NATO er irreversibel. Kan du kommentere dette?"

ZEPP-LAROCHE: På NATO-topmødet vil der blive gjort en stor indsats for at få en så stærk formulering som muligt, der garanterer en eller anden form for NATO-status for Ukraine. Men som de seneste rapporter viser, er der også nogle lande, nogle medlemmer af NATO, som er imod det, og der er faktisk flere mennesker, som ved, at det at give Ukraine og Georgien et løfte på [NATO-topmødet i Bukarest i 2008] (https://www.nato.int/cps/en/natolive/official_texts_8443.htm) var den dumme og farligste beslutning, man overhovedet kunne tage. Og hvis NATO nu dybest set giver Ukraine en status, hvor man kalder det en "bro til NATO", eller hvad man nu kalder det, hvor der de facto er mere og mere NATO i Ukraine, så er det bare en tomme, et skridt, en centimeter tættere på Tredje Verdenskrig, fordi det fra russisk side

simpelthen ikke er acceptabelt, ud fra deres helt grundlæggende sikkerhedssynspunkt, at have offensive våbensystemer ved deres grænse i Ukraine! Det er hele problemet: NATO-udvidelsen – folk siger: “Åh, NATO-udvidelsen, NATO er sådan et godmodigt væsen, og ingen bør nogensinde forvente noget dårligt fra NATO.” Det er noget sludder! For hvis man er militærperson i Rusland, lytter man ikke til ord og propaganda, man ser nøgternt på, hvilke våbensystemer der er blevet flyttet inden for fem minutters rækkevidde fra Moskva. Og det er det, de reagerer på! Og enhver, der ikke er uærlig, vil indse, at det er en legitim sikkerhedsinteresse for Rusland at gøre opmærksom på det.

Hvad skete der under Cuba-krisen? Da Kennedy så, at der var sovjetiske missiler på Cuba, gjorde han helt korrekt opmærksom på, at det var for tæt på USA's grænse. Hvad ville USA's reaktion være, hvis Kina og Rusland pludselig flyttede deres offensive systemer til den mexicansk-amerikanske grænse eller til den canadisk-amerikanske grænse? Alle medier ville gå i selvsving. Folk ville gå amok.

Så vær realistisk. Og Brzezinski sagde det for mange årtier siden, han sagde, at uden Ukraine er Rusland ikke til at forsvare, og det er ikke engang en supermagt længere. Nu er folk også imod det faktum, at Rusland med Putin er begyndt at genoptage sin rolle som verdensaktør, og de siger: “Det skal Rusland under ingen omstændigheder have lov til at gøre.” Hvorfor ikke? Rusland er det største land i verden, det har 11 tidszoner, det er en enorm landmasse i Eurasien. Det har alle råstofferne i Mendelejev-tabellen, så hvorfor skulle Rusland ikke kunne sige, at de er en stormagt i verden? Hvis man accepterer det og grundlæggende siger: Lad os gå tilbage til alle nedrustningsaftaler, lad os få en fredelig orden, så ville det ikke være noget problem. Nu tror jeg desværre ikke, at det gamle regime kan genetableres, og derfor tror jeg, at den eneste måde, hvorpå vi kan komme ud af denne nuværende, farlige situation, er ved at ændre parametrene fuldstændigt,

ved at gå tilbage til principperne i den Westfalske Fred og sige, at en fortsættelse af krigen ikke vil være til gavn for nogen, fordi der ikke vil være nogen sejrherre, for vi vil alle være døde! Det var tilfældet i 1644-1648, da forhandlingerne fandt sted, fordi folk indså, at en fortsættelse af kampene ville føre til alles død. Og i en tid, hvor vi har mere end 10 gange, og sandsynligvis mere, den mængde atomvåben, som er nødvendige for at eliminere den sidste smule liv på Jorden, er det bare vrangforestillinger, for at være meget venlig, ikke at komme til den konklusion, at vi er nødt til at stoppe.

Så vi er nødt til at have en idé om at gå over til [en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur] (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>), og heldigvis har der i den seneste tid været enorme skridt i den retning. Putins initiativ den 14. juni] (<http://en.kremlin.ru/events/president/news/74285>), hvor han tilbød en all-eurasisk sikkerhedsarkitektur; det samme blev tilbudt af Xi Jinping på konferencen om de fem principper for fredelig sameksistens] (https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/zxxx_662805/202406/t20240628_11443839.html); og nu på [Shanghai Cooperation Organization-konferencen] (https://www.mea.gov.in/bilateral-documents.htm?dtl/37942/Astana_Declaration_of_the_Council_of_Heads_of_State_of_the_Shanghai_Cooperation_Organization), og jeg mener, at det er dét, der bør diskuteres. Jeg tror, det er den eneste måde, vi kan komme ud af denne krise på.

SCHLANGER: Det andet sted, hvor der var valg, var i Storbritannien, og D. påpeger, at Labour-partiets leder Keir Starmer var hurtig til at fordømme Rusland, men endnu ikke har fordømt Israels folkedrab. Han fortsætter med at spørge: "Hvordan vil den politiske dynamik ændre sig mellem Storbritannien og USA, hvis Trump vinder det amerikanske

valg?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror ikke, at den nye britiske regering er anderledes end den forrige. Jeg mener, måske i farve, måske Labour i stedet for Tories, men med hensyn til udenrigspolitik er der ingen ændring. Jeg tror, at hvis Trump kommer ind, kan det føre til en situation, hvor det naturligtvis også vil opmuntre mange flere patriotisk tænkende mennesker i Europa, så jeg tror, at det forhåbentlig vil isolere briterne og reducere dem til det, de faktisk er: en lille ø.

SCHLANGER: [griner] Og her er det sidste spørgsmål for i dag, Helga, fra en tysk økonom, som sagde: "Jeg fulgte dit råd og læste Lyndon LaRouches fascinerende essay om en ['Basket of Hard Commodities: Trade without Currency'] (https://larouchepub.com/eiw/public/2000/eirv27n30-20000804/eirv27n30-20000804_004-on_a_basket_of_hard_commodities-lar.pdf). Selv om jeg forstår hans argument om katastrofen ved systemet med flydende valuta efter 1971, undrer jeg mig over, hvorfor han ikke gjorde det enkelt og bare gik tilbage til Bretton Woods' guldreservesystem?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg synes, der er for meget fokus på guldreserveaspektet og mindre fokus på forskellen mellem faste og flydende valutakurser. Fordi skiftet til flydende valutakurser var det, der åbnede portene til hele dereguleringen af markederne, som blev øget trin for trin, indtil den nuværende næsten fuldstændige deregulering af alt. Men jeg tror, at den vigtigste grund til, at Lyns artikel er relevant, er, at Bretton Woods-systemet gav stabilitet til de nordlige lande, til den vestlige verden; det tillod genopbygning efter Anden Verdenskrig, i Tyskland og andre steder, men det opfyldte absolut ikke Roosevelts løfte, som han havde givet i 1933, om at han ønskede at skabe et system, der ville tillade billig, langsigtet kredit til forøgelse af udviklingslandenes velstand.

Da Roosevelt døde på et uheldigt tidspunkt, og da Truman blev

USA's præsident, tog karakteriseringen og den faktiske opbygning af Bretton Woods-systemet sig af de nordlige lande, men det tog sig ikke af det Globale Syd, så de forblev i en tilstand af praktisk talt kolonialisme og i fattigdom og underudvikling.

Jeg tror, at det vigtigste ved Lyns artikel er, at den absolut lægger vægt på langsigtet kredit til udvikling. Det er det, vi skal forstå: Vi taler ikke om at erstatte et monetært system med et andet, men vi taler om at erstatte et monetært system med et kreditsystem. Med andre ord er det ikke monetaristisk værdi, men målingen vil ikke engang være råmaterialer og hårde råvarer, men det vil være stigningen i produktiviteten i produktionsprocessen af arbejdskraften og den industrielle kapacitet, som vil være referencepunktet for målingen af valutaerne. Så dette er en helt anden tilgang: Den er orienteret mod den løbende, kontinuerlige forbedring af folks levevilkår og ikke profitten for nogle få: Det er en vigtig forskel.

SCHLANGER: Nå, Helga, tak fordi du er med os igen i dag. Det er altid en fornøjelse at høre dine tanker om disse ting, og jeg tror, at vi stadig får flere spørgsmål, men du har en anden webcast at lave. Så tak, fordi du kom. Og folk bør holde øje med mødet i Den Internationale Fredskoalition i morgen og tilmelde sig loggen til det på [Schiller Instituttets hjemmeside]

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/forms/user_sessions/new).

Er der nogen konklusion, Helga?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg er ked af at modsige dig, Harley, men IPC-møderne er om fredagen. Så tjek venligst ind på fredag. OK, til næste gang, eller fredag.

POLITISK ORIENTERING den 1. juli 2024 med formand Tom Gillesberg:

Den vestlige elite må erkende at dens politik har spillet fallit, og samarbejde med resten af verden

**USA's målrettede angreb på Krim: Et skridt tættere på krig mellem NATO og Rusland
Webcast med Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche**

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 26. juni 2024

HARLEY SCHLANGER: Goddag og velkommen til den internationale dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 26. juni 2024, og jeg er jeres vært Harley Schlanger. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller skrive dem på YouTube-chatsiden.

Helga, på Den Internationale Fredskoalitions møde i fredags blev der vedtaget en resolution, som ikke kunne have været mere aktuel i betragtning af angrebene på Krim den 23. juni. Der havde været en diskussion om præsident Putins fredsforslag fra 14. juni, som blev afvist, forkastet eller ignoreret af de fleste vestlige ledere, og der blev fremsat et forslag om at støtte Putins fredsiniciativ, som var udarbejdet af den østtyske foreningsstyrelse (OKV), og det blev vedtaget af medlemmerne af Den Internationale Fredskoalition. Hvad er indholdet af resolutionen, og hvordan kan den bruges til at gribe ind i den nuværende krise?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Det er et forsøg på at komme tilbage til en dialog på den internationale arena, fordi vi – og det er det, der bekymrer mange mennesker i Vesten – lige nu befinder os i en ekstremt farlig optrapningsspiral, hvor NATO-landene, uanset hvad der sker, for det meste er fast besluttet på at optrappe. Og jeg tror, at det seneste eksempel på det var angrebet i Sevastopol den 23. juni, på stranden, af fem amerikanske ATACMS-missiler, bevæbnet med klyngebomber: De ramte en strand på Krim på treenighedssøndag, som er en stor religiøs helligdag i den russisk-ortodokse kirke. Der var mange familier på stranden: Mere end 150 mennesker blev såret; 4 blev dræbt. Mange er stadig i alvorlig medicinsk tilstand. Og dette var udelukkende et civilt mål!

I mellemtiden er det meget klart, at dette ikke kunne være sket uden USA's fulde vejledning til målene, hele det tekniske tilsyn med disse ATACMS er ikke ukrainsk, de er helt amerikanske. Naturligvis var reaktionen fra Rusland ekstremt

skarp, for samme dag fandt et andet terrorangreb sted i Dagestan, hvor en kirke og en synagoge blev ramt, og det var helt klart også et terrorangreb.

Der er helt klart et forsøg på at optrappe konfrontationen, og man kan ikke lade være med at tænke på den plan, som blev foreslået af Royal United Services Institute (RUSI) i Storbritannien for to år siden, hvor de sagde, at vi skal "koge den russiske frø" ved at øge temperaturen mere og mere og til sidst føre til en "Cubakrise på steroider", hvor man har en atomar konfrontation, og så måske på højden af sådan en "Cubakrise på steroider", måske er lederne så mere villige til at forhandle.

Det er det rene vanvid! Og det øger tærsklen for en potentiel katastrofe, hvor noget uventet kan ske, især i lyset af et fuldstændigt sammenbrud af alle nedrustningsaftaler og våbenkontrolaftaler, hvilket gør situationen så meget værre end under Cubakrisen.

Så i dette miljø – naturligvis også før – men i dette miljø havde Putin fremsat dette forslag, som de vestlige medier reducerede til blot et forslag om Ukraine, men det var kun slutningen på en times tale, han holdt for udenrigsministeriets ledelse den 14. juni, hvor han foreslog en omfattende, ny eurasisk sikkerhedsarkitektur, åben for NATO-landene, og sagde, at dette måske er det sidste øjeblik, før en katastrofe kan udslette hele den menneskelige civilisation. Og det var en påtrængende opfordring til at sætte sig til forhandlingsbordet.

Som du siger, afviste de vestlige ledere det kategorisk uden overhovedet at gide at læse det hele, de henviste bare til den sidste del, forslaget til løsning af Ukraine-krisen. Så paraplyorganisationen for østtyske foreninger (OKV) af forskellig art udsendte en appel om at støtte dette forslag, og vi inviterede en talsmand fra OKV til at præsentere dette forslag, og det blev diskuteret indgående af alle deltagerne i

Den Internationale Fredskoalition, og vi besluttede ad hoc i en resolution, at vi ville forsøge at få støtte til dette: fordi vi er nødt til at sætte os ved forhandlingsbordet. Jeg synes, det er ekstremt vigtigt, og jeg vil opfordre jer alle, vores seere, til at tjekke resolutionen, læse Putins tale og også tjekke de ti principper, jeg foreslog allerede i november 2022, for hvordan en sådan sikkerheds- og udviklingsarkitektur bør se ud, og I vil opdage, at der er en fantastisk overensstemmelse mellem Putins forslag fra 14. juni og det, jeg foreslog i november 2022. Og derfor har jeg meget let ved at være enig og sige, at vi bør lægge dette på bordet og gå tilbage til diplomatiet; og stoppe denne absolut umoralske, ekstremt farlige optrapning, som kun kan føre til en verdenskrig, hvor ingen ville kunne overleve.

Så vær venlig at studere disse forslag, og hjælp os med at få så mange underskrifter fra enkeltpersoner, institutioner, organisationer, for jeg tror, at vi virkelig er nødt til at ændre dagsordenen.

Nu er der nogle tegn på, at faren ved situationen er ved at gå op for nogle politikere. For eksempel afviste kansler Scholz i sin regeringserklæring i dag for anden gang blankt dette forslag fra Putin ved at sige: "Det kan kun folk, der lytter for meget til RT Germany, tro på", med henvisning til det russiske nyhedsbureau. Det er bare et dumt svar. Men heldigvis er Friedrich Merz, som er oppositionsleder og sandsynlig kanslerkandidat for oppositionen (i betragtning af at koalitionen måske har 25 % eller mindre af stemmerne, men de svinder ind og styrtdykker i meningsmålingerne), gør det udtalelsen fra Merz ret vigtig. For han sagde allerede for to dage siden, at det kan være nødvendigt at genoverveje situationen i Ukraine, fordi det måske er tid til at overveje, hvordan krigen kan afsluttes med en våbenhvile eller nogle fredsforhandlinger.

Det er meget interessant. Det, medierne siger om det, er, at det har noget at gøre med det kommende valg i tre af de

østtyske delstater: I Sachsen, Brandenburg og Thüringen, hvor stemningen i befolkningen overvejende er for at stoppe denne krise, og de tror ikke på den historie, som NATO forsøger at fortælle dem. Så det kan være en faktor, men endnu vigtigere er det faktum, at den tyske økonomi simpelthen kollapser, falder som en sten, og der er et massivt pres fra industrien for at stoppe denne vanvittige konfrontationskurs, som vil ruinere Tyskland økonomisk. Så de læner sig kraftigt op ad Merz, og det er også en stor faktor.

Og også Macron, som for nylig var en vigtig krigsmager, da han krævede, at franske og andre NATO-tropper skulle sendes til Ukraine, opfordrer nu pludselig – han er også påvirket af en tumultarisk indenrigssituation – til at vende tilbage til drøftelser med Putin, og så siger han, at han tror på dialogens magt, og at han ønsker at være i dialog med Putin.

Så som du kan se, er der bevægelse, og det har at gøre med det faktum, at folk vakler mellem lydighed over for NATO's fortælling og en oplevet, fundamentalt anderledes egeninteresse. Og det er derfor, jeg mener, at en sådan intervention for faktisk at samle støtte til en sådan dialog baseret på Putins forslag er ekstremt vigtig.

SCHLANGER: Madeleine forsikrede mig, før vi kom på, at forslaget nu er lagt ud på [Schiller Instituttets hjemmeside](#), og jeg kan se, at det også er lagt ud på [BüSo's hjemmeside på tysk](#). Så folk kan downloade det, læse det og cirkulere det.

Nu har jeg et spørgsmål fra en læge fra North Carolina, som skriver: "Jeg tror ikke, at de fleste amerikanere er klar over, at et eller to angreb mere som det, der ramte stranden på Krim, vil lægge et enormt pres på Putin for at optrappe. Jeg hørte Scott Ritter og andre advare om faren for atomkrig, men de store medier vil ikke dække det. Tror Biden, at Putin ikke vil reagere? Hvorfor bliver de ved med at presse på på denne måde?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er meget svært at finde ud af, hvad Biden tænker, fordi han ser ud til at vakle meget, og man får ikke en klar fornemmelse. Men jeg tror, at magthaverne, det vil sige det militærindustrielle kompleks, eller som Ray McGovern kalder det, MICIMATT, der henviser til det militærindustrielle kongres-intelligens-medie-akademiske-tænk tank-kompleks, jeg tror, at de er helt ude af den over, at den vestlige model ikke fungerer; det finansielle system er i ruiner, det er overgældsat, og der er ingen nem måde at afhjælpe det på; og de ser, at der er et andet verdenssystem på vej med BRIKS, BRIKS-Plus, men som den russiske udenrigsminister Lavrov påpegede, så er det ikke kun BRIKS; Det er Den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), Shanghai Cooperation Organization (SCO), ASEAN og flere andre af den slags organisationer, som danner et andet økonomisk system, der er baseret på suverænitet, på ikke-indblanding, på at tillade det andet lands anderledes sociale system, og de fokuserer dybest set på investeringer i realøkonomien, mens Vesten udelukkende fokuserer på at gøre militæret stærkt, men forsømmer den civile økonomi. Og det går naturligvis hånd i hånd med en brutal nedskæring af alle mulige ting for befolkningen.

Så jeg synes, det er et af de mest bemærkelsesværdige fænomener i den nuværende krise, at mens det er klart for hele verden, for den Globale Majoritet og også for mange mennesker i Vesten, at det, kineserne og deres venner og kolleger i andre stater gør, er i befolkningens interesse, fordi det vedrører levestandarden, at øge levevilkårene for befolkningen, mens Vesten forsøger at hævde sit overherredømme ved at skære ned på levestandarden, ved at gennemføre brutale nedskæringer, skære ned på hospitaler, skoler og alle de ting, der gør livet værd at leve – og i stedet for at tænke og reflektere over, at det måske ville være klogt for de vestlige lande at gå tilbage til en anden politisk tradition, ligesom USA's grundlæggere gjorde det. USA's grundlæggere, som Alexander Hamilton, som Lincoln, som Franklin D. Roosevelt, som Kennedy – nej! De er ude af stand til, eller

tilsyneladende ude af stand til, at rette deres fejl, og de forsøger at fordoble dem ved at optrappe konfrontationerne med Rusland, og med Kina truende ikke langt i baggrunden.

Så jeg tror, det er noget, der kræver en massiv indgriben fra befolkningen, fra tænkende mennesker! Fra folk, der er professorer, akademikere, pensionerede militærfolk, alle slags mennesker, der har en mening om det: De bør sige deres mening, mens vi stadig kan gøre det. For jeg tror kun, at vi kommer i en situation, hvor det kollektive Vesten stopper den geopolitiske konfrontation og siger: "Okay, verden er ved at ændre sig. Der opstår flere magtcentre, men hvis vi samarbejder, kan vi sagtens løse alle problemer gennem dialog." Og jeg ved, at det ville være nemt, hvis Biden rakte hånden ud og ringede til Xi Jinping eller Putin og sagde: "Lad os holde et topmøde, lad os diskutere, hvordan vi får en bedre politik." Jeg er 100 % sikker på, at det ville blive modtaget positivt.

Nu er Putins forslag sådan en udstrækning, og derfor er vi nødt til at opbygge så meget støtte til det som muligt.

SCHLANGER: Vi får nogle spørgsmål, og det her er fra Connie, og det drejer sig om løsladelsen af Julian Assange, som jeg er sikker på, at du har nogle tanker om. Men Connie spørger: "Prøver Biden at score point til sit genvalg, især blandt studerende? Eller ligger der mere bag løsladelsen af Assange, end vi hører?"

ZEPP-LAROUCHE: Det bedste, jeg ved, er, at det er en meget sandsynlig hypotese, at Biden ikke ønsker at have denne forfærdelige situation hængende over hovedet, mens han går ind i den afgørende fase af valgkampen. Der er en masse debat om det, hvor nogle mennesker udtrykker glæde over, at han endelig er i frihed, mens andre kritiserer, at han indgik en aftale, hvor han indrømmede en vis skyld i forbindelse med spionageanklagerne. Mit syn på sagen er, at det er meget, meget godt, at han er i frihed, for hvis han var blevet i

fængslet meget længere, var der en alvorlig trussel mod hans liv. Han har to børn og en kone, og nu kan han forhåbentlig vende tilbage til en form for normalitet, og jeg støtter fuldt ud denne beslutning.

Det knap så gode ved det er, at det var prisen for at indrømme en skyld, som han ikke har! For selv det tyske tv, som er blandt de mest kontrollerede medier på planeten, havde i deres normale dækning nogle kommentarer, som var meget vigtige, og som de fik ud: De sagde nemlig, at det, Assange blev anklaget for, var, at han for mange år siden offentliggjorde nogle videoer, der viste amerikanske og britiske soldaters krigsforbrydelser i Afghanistan og Irak, som var ganske forfærdelige. Hvor soldater skød civile på jorden, som om det var et videospil, og opildnede hinanden ved at sige: "Åh, her er endnu en! Vi skal have fat i den her og skyde den der ned." Det er helt utroligt og forfærdeligt, og hvis der er en journalist, som siger, at det her skal offentliggøres, så er det det, man skal støtte. For hvis en regering eller en hær er involveret i den slags aktiviteter, bør det ikke gå ustraffet hen. Men det er klart, at det budskab, der skal ud til verden, er, at hvis du gør det her, hvis du er en undersøgende journalist, så se på, hvad der skete med Assange: Han måtte leve i eksil på Ecuadors ambassade i syv år og derefter i Belmarsh-fængslet i fem år, så det er, hvad der sker med dig, hvis du vover at gøre dette.

Forhåbentlig vil dette føre til en refleksion, hvor folk siger: Er vi et demokrati, er det meningen, at vi skal være lande med en "regelbaseret orden", med ytringsfrihed, tankefrihed og menneskerettigheder? Jeg tror, at vi virkelig er i fare for at miste disse ting, hvis vi ikke retter op på dette meget hurtigt.

Jeg tror, at dette vil få et efterspil, for forhåbentlig vil der være en refleksion over dette, og forhåbentlig vil pressefriheden ikke dø med denne sag, hvilket tydeligvis var hensigten.

SCHLANGER: Jeg har et spørgsmål – faktisk har to personer fra Serbien sendt svar på dit citat af præsident Vucic i sidste uge, hvor han advarede om, at vi kan være på vej mod tredje verdenskrig inden for tre til seks måneder. Ingen af disse mennesker siger, at de kan lide Vucic, som de beskylder for at indgå aftaler med EU-virksomheder om at sælge Serbiens litiumforekomster. Men en af dem siger, at hun tror, der er en vej ud af dette. Hun siger, at hun mener, at Putins svar på det seneste angreb bør være at udvide BRIKS-alliancen. Og hun spørger, hvad du tænker om det?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror ikke, at BRIKS er et modsvar til NATO. Mens NATO er ekstremt centraliseret med et stramt kontrolbureaukrati ovenpå, er BRIKS en ret løs sammenslutning af partnere, og de er baseret på helt andre principper for økonomisk samarbejde på basis af et win-win-samarbejde. Og jeg tror, at jo flere lande, der vil være med, jo bedre. For mange år siden, i 2014, kan jeg huske, at vi fra Schiller Instituttet kæmpede for, at selv USA skulle tilslutte sig BRIKS. Jeg ved ikke, om det er muligt lige nu; jeg tror slet ikke, det ville være i modstrid med Vestens sammenhængskraft. Ideen om, at russerne og kineserne er fjenden, og at de skal besejres – det er den fortælling, som vil føre til tredje verdenskrig. Jeg tror, at BRIKS er en mulighed, det er en slags redningsbåd for den synkende {Titanic}, og hvis lande beslutter sig for at tilslutte sig BRIKS, kan de også blive broen til lande i Vesten for at forsøge at vende tilbage til dialog og samarbejde.

Så da der allerede, så vidt jeg ved, er 59 lande, der har ansøgt om at blive BRIKS-medlemmer, kunne det meget vel være, det kunne blive som en paraplyorganisation, der forener alle lande på planeten.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra [navn], som ofte sender spørgsmål ind. Han sagde, at han i dag hørte, at Lloyd Austin ringede til sin russiske modpart [Andrey Belousov], og at dette er den første kommunikation mellem den amerikanske

forsvarsminister og hans russiske modpart i nogen tid. Men han spurgte, om det rent faktisk skete, og hvad det i så fald betyder?

ZEPP-LAROCHE: Jeg tror, det skete (<https://www.defense.gov/News/Releases/Release/Article/3817099/readout-of-secretary-of-defense-lloyd-j-austin-iiis-phone-call-with-russian-min/>), for nyhederne rapporterede det på begge sider, så jeg tror, det bekræfter det, og jeg synes, det er meget godt. For i mere end et år var der ingen kommunikation mellem de to forsvarsministre, og det er altid ekstremt farligt, for hvis folk ikke taler med hinanden mere, er muligheden for at fjerne misforståelser lig nul. Så selv om vi endnu ikke ved, hvad indholdet var – meldingen var meget sparsom, der stod bare "Ukraine og andre spørgsmål". Så man kan forestille sig, at angrebet på Sevastopol var et emne, og implikationen af, hvordan man forhåbentlig kan begrænse yderligere optrapninger – jeg mener, den russiske reaktion på Sevastopol-angrebet havde været ekstremt hård, for jeg tror, at den russiske ambassadør Antonov i Washington har skældt ud på USA og sagt, at der er 100 % sikkerhed for, at det var USA, der stod bag. Og Ruslands FN-ambassadør Nebenzia sagde, at USA er blevet en krigsdeltagende part.

Hvad kan være farligere end at have de to mest magtfulde atomarter i krig med hinanden, eller de facto, næsten i fuldt erklæret krig. Så jeg tror, at dette kom i et yderst påtrængende øjeblik, og man kan kun håbe, at den form for civiliseret dialog mellem atomartens supermagter bliver den normale standard igen.

SCHLANGER: Måske var Lloyd Austin opmærksom på den resolution, der kom ud af mødet i Den Internationale Fredskoalition, og som opfordrede til det! Lad mig benytte lejligheden til at fortælle folk, at der vil være endnu en indkaldelse på fredag, den 56. uge i træk, til diskussion, og folk kan deltage i den. Så tilmeld dig Schiller Instituttet for at få linket til mødet i Den Internationale Fredskoalition på fredag den 28. juni, og

bliv aktiv sammen med os.

Helga, jeg har et par spørgsmål mere, som er interessante. En kvinde fra Arizona skriver: "Jeg bor tæt på grænsen til Mexico, og vi har et stort indvandringsproblem. Jeg plejede at synes, at Trumps idé om en mur var dårlig, men jeg er ikke sikker længere. Jeg hører, at der også er indvandringsproblemer i Europa, og folk kræver også handling der. Hvad gør landene i Europa ved indvandringen? Har EU en plan?"

ZEPP-LAROUICHE: Ja, men den plan er meget forfærdelig, for den går i bund og grund ud på, at man samarbejder med landene omkring Middelhavet og laver aftaler med dem om, at de skal forhindre potentielle flygtninge i at krydse Middelhavet eller bruge en anden rute som Balkan eller fra Afrika til De Kanariske Øer, som alle har ekstremt høje dødelighedsrater. Folk drukner, og Middelhavet er allerede blevet en massegrav. Nu bliver dette presset igennem med militære midler. Grænseorganisationen Frontex er blevet beskyldt for forfærdelige handlinger mange gange efterhånden. Så det er ikke en løsning!

Og det Globale Syd ser på EU og siger: Hvordan kan de påstå, at de går ind for "menneskerettigheder", hvis de behandler mennesker på denne måde? Så jeg kan kun på det kraftigste advare mod EU's model, som mildest talt er modbydelig.

Jeg mener, hør her: Lige nu er den eneste måde, vi kan løse migrantproblemet på, ved at udvikle det Globale Syd! Lige nu har man en hel omvæltning fra lande i den Globale Majoritet, det vil sige 85 % af menneskearten, Latinamerika, Asien, Afrika: Disse lande ønsker at gøre en ende på kolonialismen. Og de ser Kina og Bælte-og-Vej-Initiativet, og de ser den slags infrastrukturprojekter, de kan få, og det har ført til en ny optimisme, hvor disse lande grundlæggende siger, at de vil stoppe kolonialismen, de vil stoppe med at være eksportlande for råstoffer, og de vil beholde produktionen og

forarbejdningen af disse råstoffer til halvfabrikata, til industri, til infrastruktur og opbygge deres egne økonomier og overvinde fattigdom, overvinde underudvikling og på den måde skabe de betingelser, hvor især de unge mennesker, men alle mennesker, ønsker at blive i deres hjemland og hjælpe med at bygge det op! Det sagde Ghanas præsident allerede for nogle år siden: Han sagde: Tror du virkelig, at vores unge mennesker ønsker at flygte gennem Sahara, Sahel og Middelhavet og dø undervejs? I stedet for at have investeringer, hvor vi skaber millioner af nye produktive jobs, så alle disse mennesker kan blive hjemme og hjælpe med at opbygge deres hjemland.

Og jeg tror, at i betragtning af at de fleste lande i Latinamerika gerne vil have netop det: Der er vigtige projekter som f.eks. den nye havn i Peru, som er ved at blive bygget, og som er en game-changer; der er planer om en bi-oceanisk jernbane, som skal forbinde Stillehavet og Atlanterhavet på tværs af Latinamerika. Alle disse projekter vil tiltrække folk, så de ikke flygter og kommer til USA, hvor de har en elendig flugt, krydser Mellemamerika, bliver jagtet af alle former for militær og politi og derefter kommer til en grænse, hvor chancen for, at de ikke overlever, er meget stor – det er ikke måden at løse dette problem på.

USA burde gå sammen med Kina og blive enige om visse udviklingsprojekter i Latinamerika, i Mexico og Mellemamerika, mellem Venezuela og Guatemala, Brasilien og Peru, mange projekter, og på den måde ville man skabe et incitament og en atmosfære af håb, hvor alle de potentielle migranter hellere ville blive i deres hjemland og bygge det op. Og jeg tror, det er det, vi skal kæmpe for: Alt andet er modbydeligt og bør virkelig ikke ske.

SCHLANGER: Jeg har et spørgsmål mere til dig, Helga. Jeg tror, du vil kunne lide det. En af mine gamle venner skrev ind og sagde: "Lyn plejede at bruge det jiddische ord {mishigas}, når han talte om regeringers tåbelighed, især israelske

regeringers. Der ser ud til at være mange {mishigas} i Israel lige nu! Regeringen ser ud til at være i infight midt i et folkemord på palæstinenserne. Hvad kommer der til at ske der? Det ser ud til, at Netanyahu har mistet sit mandat, og at de virkelige galninge er på vej til at tage over. Vi har brug for en ny Sholem Aleichem for at få folk til at reflektere over denne galskab. Hvad synes du om det?"

ZEPP-LAROCHE: Situationen er forfærdelig! For lige nu har forskellige internationale hjælpeorganisationer offentliggjort nye rapporter om, at sult- og hungerkrisen i Gaza bliver værre dag for dag! Også UNRWA, den største palæstinensiske hjælpeorganisation, er ved at løbe tør for penge. De kan ikke gøre det, der er deres livsopgave! Så katastrofen fortsætter i allerhøjeste grad. Netanyahus støtte svinder ind. Jeg tror, at der i lørdags var den største protestdemonstration siden den 7. oktober med 150.000 mennesker alene i Tel Aviv. Og jeg tror, det er meget svært at se, hvordan situationen i Israel kan løses.

Jeg tror, at det, vi har foreslået som [Oase-planen] (<https://laroucheorganization.com/larouche-plan-southwest-asia>), stadig er den eneste mulighed. Jeg mener, man skal have en fredskonference, en våbenhvile, og så skal man lægge tostatsløsningen på bordet, og man skal have en aftale om at udvikle hele regionen, med Oase-planen for at skabe masser af nyt vand, med fredelig anvendelse af atomkraft. Jeg håber stadig, at nabolandene vil gå med til det. Jeg tror, det er realistisk, at den sammenvævede situation i Israel og valgkampen i USA, som er en virkelig komplicerende faktor, kræver, at man vælger en helt anden tilgang: Hvilket faktisk er Putins forslag til en helt ny eurasiske sikkerhedsarkitektur. For det involverer hele Eurasien, hvilket også omfatter Sydvestasien, som naturligvis er en del af Eurasien. Og i den sammenhæng kunne man i traditionen fra Den Westfalske Fred have en fredsforhandling, hvor man først bliver enige om et princip, og det er, at navnet på fred er

udvikling, for denne region mere end noget andet; og at man derefter går ud og diskuterer forskellene, detaljerne, ejerskab af jord. Men hvis man begynder at udvikle regionen, hvis man gør ørkenerne grønne, hvis man behersker ørkenerne, hvis man omdanner ørkenjord til skov og landbrugsjord, så er alle disse spørgsmål om, hvem der ejer hvilket stykke land, helt anderledes: Fordi man gør kagen større i stedet for at kæmpe om et faldende antal stykker af kagen. Og jeg tror, at den tilgang er påtrængende nødvendig.

Så støt venligst vores oase-plan som en del af denne nye sikkerhedsarkitektur, og jeg tror, at det er det eneste realistiske perspektiv, jeg kan nævne.

SCHLANGER: Og da du begyndte at tale, fik jeg lige en besked, der sagde: "Apropos galskab, hvad med den amerikanske kongres, der har inviteret Netanyahu til at tale til dem?"

Så Helga, vi har ikke mere tid, men jeg synes, det er ekstremt vigtigt, at folk tager det, du sagde om den Internationale Fredskoalitions resolution, til sig og går ud med det. Så hvis du vil slutte af med en kommentar til det, synes jeg, det ville være meget passende i betragtning af den fare, vi har set i de seneste dage, med ukrainernes brug af ATACMS med USA's fulde støtte.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, jeg beder faktisk jer alle om at [hjælpe med at få denne resolution](<https://schillerinstitute.com/blog/2024/06/26/press-release-international-peace-coalition-endorses-declaration-of-the-presidium-of-the-east-german-board-of-trustees-of-associations-on-president-putins-peace-initiative/>) rundt. Få mange organisationer og enkeltpersoner til at underskrive den. Forhåbentlig kan vi gøre det over hele verden, og hvis vi er mange nok, kan vi overveje at købe reklamer eller få folk til at give interviews om det – bare gøre opmærksom på, at det er en vej ud af den nuværende fare. Så tag venligst denne resolution og spred den, bed folk om at underskrive den, og

kom med til IPC-mødet på fredag.

SCHLANGER: Helga, mange tak, og vi ses i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, eller også på fredag.

For at løse en eksistentiel krise, tænk som LaRouche- Schiller Instituttets webcast, onsdag den 19. juni 2024

Ikke korrekturlæst

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche. Hun er grundlægger og formand for Schiller Instituttet. I dag er det den 19. juni 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er din vært. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer til os via e-mail på questions@schillerinstitute.org eller skrive dem på YouTube-chatsiden.

Helga, der er sket en række vigtige udviklinger i den sidste uge. Du har haft meget travlt med nødpressekonferencen sidste onsdag, mødet i Den Internationale Fredskoalition fredag og Schiller Instituttets konference lørdag og søndag. Der var også en samling af de stadig mere irrelevante G7-lande i sidste uge, NATO-Zelenskyjs såkaldte fredskonference i Schweiz og fredstilbuddet fra Vladimir Putin. Jeg vil gerne begynde med dit overordnede syn på disse begivenheder.

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror faktisk, at der sker enorme ændringer i det strategiske landskab, tektoniske ændringer af hidtil usete dimensioner. Jeg bliver ved med at sige, at vi virkelig oplever afslutningen på en epoke med 600 års kolonistyre. Jeg tror, at nogle af magthaverne har enormt svært ved at tilpasse sig denne udvikling, og de er absolut ikke villige til at erkende, at disse tektoniske ændringer er resultatet af deres egen politik. For den Alliancefrie Bevægelse har kæmpet for en ny økonomisk verdensorden siden 1955, i hvert fald med Bandung-konferencen, og de måtte tage mange tilbageslag. Det så længe ud til, at det ikke ville lykkes landene i det Globale Syd nogensinde at slippe af med kolonisystemets lænker i dets moderne form med handelsbetingelser og kreditbetingelser. Men det, der sker nu, er, at det Globale Syd faktisk genbekræfter sin egen ret til udvikling. De danner nye sammenslutninger, nye organisationer – og de følger ikke længere magthavernes ordre eller fløjte, som de hidtil har gjort.

Det blev understreget og demonstreret på den såkaldte fredskonference for Ukraine i Bürgenstock i Schweiz, hvor jeg anser betydningen af konferencens fiasko for at være meget bemærkelsesværdig. Og jeg bliver ved med at tænke på det: Fordi det var meget tydeligt, at USA, EU, G7, NATO, de gjorde en enorm indsats for at lægge maksimalt pres på landene i det Globale Syd, for at de alle skulle dukke op, for at de skulle sende delegationer på højt niveau, hvis ikke statsoverhoveder. Det var som en reel måling af kræfterne – og det mislykkedes. Der var kun (jeg har glemt det samlede antal) 78 lande, tror jeg, der dukkede op, 78 ud af næsten 200. BRIKS-landene dukkede ikke op, især ikke Kina, ikke Brasilien. Selv Lula var til G7-møde i Italien kun få timer derfra. Derefter trak yderligere to lande sig fra at underskrive slutdokumentet, efter at de allerede havde underskrevet det. Så nettoresultatet er, at hele Vestens pres ikke kunne tvinge flertallet af verdens lande til at komme til denne konference. Jeg tror, det er en afspejling af tidernes skiften. Set fra

mit synspunkt er det måske det mest interessante aspekt af den ændrede situation.

Så er der naturligvis optrapningen af krigsfaren, som hele tiden foregår. Stoltenberg er den værste drivkraft: Han siger, at han vil støve en masse opmagasinerede atomvåben af og gøre dem mere anvendelige, dybest set sætte dem i en form for alarmberedskab, hvilket naturligvis optrapper krigsfaren.

Putins forslag, som naturligvis straks blev afvist – Putin holdt den 14. juni en tale for ledelsen af det russiske udenrigsministerium. Han holdt en times tale, og kun slutningen af talen, hvor han kom ind på sit forslag om fredsforhandlinger om Ukraine, blev rapporteret i Vesten. Det blev straks afvist af Scholz og andre. Men det var kun den sidste del af en meget større præsentation, hvor han igen analyserer, hvordan det kom til denne krise i Ukraine. Men så kom han med et meget interessant og efter min mening meget vidtrækkende forslag om at have en eurasiske sikkerhedsarkitektur, som ville tage hensyn til alle eurasiske landes interesser, og som ville være åben for NATO-medlemmer. Jeg synes, det er meget interessant. Han brugte formuleringer, som objektivt set ikke ligger langt fra det, jeg har sagt i to år, siden den særlige militære operation startede: Nemlig at ethvert sikkerhedsarrangement skal tage hensyn til alles interesser, ellers fungerer det ikke, og det skal være baseret på udvikling – han brugte ikke præcis mine ti principper, men essensen gav meget genlyd.

Efter min mening bør det tages op, og jeg synes, det bør evalueres. Det er ikke et færdigbehandlet forslag, men det er en platform for diskussion, for at vende tilbage til diplomatiet. Og der står udtrykkeligt, at det er åbent for NATO-landene. Der står ikke, at det udelukker USA. Så jeg tror, at verden ville gøre klogt i at overveje dette forslag og begynde at føre en dialog om, hvordan vi kan afslutte krigen i Ukraine, før det er for sent. Det kan snart være for sent, advarer folk: En af dem er Serbiens præsident Vučić, som

gav et interview til det schweiziske magasin {Die Weltwoche}, hvor han grundlæggende sagde, at han ser tegn på, at der er fare for, at det kan komme til en stor krig mellem Europa og Rusland inden for tre til fem måneder. Nu ved jeg ikke, hvilke yderligere oplysninger han har for at indsnævre vinduet til en sådan tidsramme på tre til fem måneder, men det skal tages i betragtning: For også Bulgariens præsident har udsendt lignende advarsler, Slovakiets premierminister Robert Fico, Georgiens premierminister Irakli Kobakhidze, og naturligvis har Ungarns Viktor Orbán hele tiden ytret sig i den retning.

Så vi befinder os i en dramatisk situation. Om mindre end tre uger er der NATO-topmøde den 9.-11. juli. Det bliver et vendepunkt, fordi NATO vil få et stort problem, fordi NATO's, USA's og Tysklands image har lidt et enormt tab, naturligvis på grund af det, der skete i Gaza, men også på grund af det faktum, at Ukraine-politikken tydeligvis ikke fungerer. Så NATO har meget at forklare, og hvis de ønsker at komme ud af denne klemme, bør de acceptere Putins forslag om at forhandle. Det ville være til deres fordel.

Ellers vil tiden indtil da blive meget turbulent. Der vil være første runde af det franske parlamentsvalg, som Macron har udkrevet, og hvor det forventes, at han vil lide et stort tab. Så han vil ankomme som en knap så glørværdig præsident til NATO-topmødet i Washington. Der er også valg i Storbritannien, hvor Tories forventes at tabe massivt. Så regeringspartiernes nederlag, som vi så ved valget til Europa-Parlamentet, vil efter al sandsynlighed fortsætte i Frankrig og Storbritannien med forskellige nationale valg. Derfor er advarselsråbet om, at befolkningerne ikke ønsker deres regerings krigspolitik, helt klart en faktor i billedet. Og hvis regeringerne ville være kloge, ville de lytte til stemningen blandt deres befolkninger i stedet for at buldoze videre i overensstemmelse med deres egne forventede privilegier, som de tror, de vil opnå, hvis de fortsætter med at følge denne kurs, men hele verden vil naturligvis lide

under det. Så det var min kortfattede introduktion.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en pensioneret lærer. Hun siger: "Harley, jeg er helt enig i den betydning, du og LaRouche-bevægelsen og Helga tillægger en tilbagevenden til principperne i Den Westfalske Fred. Men hvordan kan det ske i betragtning af de fleste regeringslederes umoral og fejhed? Kan Helga bruge sin indflydelse til at få BRIKS, SCO eller en gruppe ledere fra det Globale Syd til at tilslutte sig opfordringen til en ny Westfalisk Fred?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, vi gør store fremskridt på det område. Jeg tror, at hvis man ser på den seneste Schiller-konference, som vi havde i den forgangne weekend, så havde vi en betydelig repræsentation af lande fra det Globale Syd, fra BRIKS. Der var en højtstående delegation fra den førende tænketank i Hviderusland. De har ansøgt om at blive BRIKS-medlemmer, de støttede grundlæggende set fuldt ud denne idé om en fred i Westfalen. Vi havde professor Georgy Toloraya, som er en officiel repræsentant for BRIKS-organisationen. Vi havde folk fra Latinamerika: Tidligere præsident Donald Ramotar fra Guyana. Og i det økonomiske panel var der ligeledes flere talsmænd og kvinder fra det Globale Syd.

Jeg tror, vi gør fremskridt, fordi Schiller Instituttet er opstået – og det blev også udtrykt af flere af konferencens deltagere – er opstået som en platform, der fremmer denne idé om en ny dialog. Jeg tror, at det faktum, at det seneste fredsforslag fra Putin ikke er helt det samme som det, jeg har sagt. Jeg har sagt, at vi har brug for en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som omfatter hvert eneste land på kloden. Det, præsident Putin har sagt, er, at han har opfordret til en ny sikkerhedsarkitektur for hele Eurasien, som er åben for NATO-landene og bør tage hensyn til alles interesser.

Så selv om der stadig er forskelle, tror jeg, at vi bevæger os meget hurtigt i retning af den mulighed. Hvis du vil gøre

noget for freden, og du er enig i den westfalske freds tilgang, så tag både Putins tale – som er en lang tale, men den er fuld af interessante ideer. Jeg tror, det er en af de vigtigste taler, Putin nogensinde har holdt. Og tag mine ti principper, og tag disse to ting som en pakke, og send den til alle; alle kongresmedlemmer, alle parlamentarikere i jeres lande, valgte embedsmænd på alle niveauer, andre institutioner, som bør være en del af denne debat, og få det med i diskussionen: At alternativet til en tredje verdenskrig er at have sådanne forhandlinger, som de fandt sted i Münster og Osnabrück mellem 1644 og 1648, og som førte til indgåelsen af den Westfalske Fred, som virkelig var etableringen og begyndelsen på det, vi i dag kalder folkeretten. Jeg synes, det er ekstremt vigtigt at gå tilbage til det, for kun hvis man tager hensyn til alles interesser, kan man opnå fred. Hvis man udelader nogen, fungerer det ikke. Det bedste eksempel på det er Versailles. Versaillestraktaten tog ikke hensyn til Tysklands interesser, ikke til Kinas interesser, og derfor var den optakten til Anden Verdenskrig. Hvis vi har lært noget af historien, bør vi tage det op til revision og anerkende, at princippet om den andens interesser er nøglen til fred.

SCHLANGER: Du lytter til Helga Zepp-LaRouche fra Schiller Instituttet. Du kan stadig sende os dine spørgsmål; send dem til questions@schillerinstitute.org.

Jeg har et spørgsmål her fra en person, der har underskrevet det "Frustreret i Skotland". Han skriver: "Mens alle siger, at valget til Europa-Parlamentet chokerede regeringerne, siger de også, at Den Europæiske Union ikke vil ændre sig. Med de kommende valg i Storbritannien og Frankrig, tror du så, at vælgerne er utilfredse nok til at sende et mere klart budskab om, at der skal ske en drastisk ændring?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, det er potentialet, og det er håbet. Som jeg allerede har nævnt, er der snart valg i Frankrig, og jeg tror, at alt tyder på, at Macron og dermed hans politik med franske tropper i Ukraine og lignende ting vil blive

fuldstændig knust. Det britiske Tory-parti vil lide et tilbageslag. Og så har vi i september flere valg i Tyskland. I Østtyskland, Sachsen, Thüringen og Brandenburg – i hvert fald tre delstater. Og der var AfD det stærkeste parti ved europaparlamentsvalget, og Wagenknecht-partiet (BSW) er næsten nummer et i Thüringen – det går frem og tilbage mellem AfD og BSW, som de kaldes. De ligger begge i meningsmålingerne lige nu på 49%. Det er ikke så langt fra at være flertallet, hvis de får en procent mere. Det kan tippe, fordi krigsfaren i stigende grad er i folks bevidsthed og skræmmer dem. Så du kan få en ændring i tre af de tyske delstater, hvilket ville være en ændring i det føderale system, Bundesrat, Rådet, og det kunne afspore den tyske krigspolitik.

Så tror jeg, at en stor faktor i situationen er, at det viser sig, at de unge vælgere – de lader folk fra 16 år stemme – og en masse mennesker, der stemte for første gang, i overvældende grad gik til AfD, og det er klart relateret til krigspolitikken! Så jo mere eliten og regeringerne presser på med krigspolitikken, jo mere er de ved at miste ungdommen. Og det er fremtiden.

Under alle omstændigheder tager jeg ikke let på risikoen, og jeg siger, at der skal ske en meget større mobilisering for at advare om faren og give folk en fornemmelse af alternativet. Men selv om valgprocessen mildest talt er kedelig og ikke særlig demokratisk, fordi den tydeligvis er hæmmet af mange faktorer, så opgiver jeg ikke håbet om, at bekymringen i befolkningen er så stor, at der er et håb om, at den faktor kan være nok til at ændre situationen.

SCHLANGER: Spørgsmålet om bekymring for krig og farerne ved en udvidet krig optager mange mennesker. Jeg har to e-mails her. Den ene er fra Denver. En kvinde skriver: "Som mor er jeg forfærdet over at høre, at der er overvejelser i Kongressen om at genindføre værnepligten. Jeg vil ikke have, at mine skattekroner eller mine børn skal sendes ud i en krig, som ikke hjælper nogen. Men jeg føler mig så hjælpeløs. Hvad kan

vi gøre?"

Og så fra Han i Australien: "Jeg kunne ikke være mere enig i alt det, du siger om den globale situation. Jeg vil gerne gøre noget for at få flere mennesker til at forstå det. Lad mig vide, hvad jeg kan gøre og være en del af det. Jeg synes, at dit forslag før Helga var ret godt om Putins erklæring og dine grundlæggende principper, men måske vil du sige mere om det."

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Jeg er helt enig i, at en værnepligtshær tidligere var mere fordelagtig end en frivillig hær, fordi den frivillige hær i virkeligheden er den imperiale model. Hvis du læser Samuel Huntingtons bog {The Soldier and the State}, som er en forfærdelig bog, men jeg læste den engang, fordi jeg gerne ville finde ud af, hvordan de neokonservative tænker: De har en idé om en imperialistisk hær med Romerriget som forbillede, hvor der ikke er nogen forbindelse mellem befolkningen og folket, og derfor er det egentlige spørgsmål at få soldaternes effektivitet øget. I moderne tid er det en ganske forfærdelig idé, fordi den involverer alle mulige moderne våben. Det er bare en forfærdelig idé.

Men det nuværende system er blevet ændret så meget i retning af et imperialt militærsystem, at det ikke længere er som de preussiske reformatorer Scharnhorst, Gneisenau eller Lazare Carnot i Frankrig, hvor officeren skulle være et forbillede i samfundet. Det er fuldstændig elimineret. Derfor mener jeg, at ideen om nu at kræve en værnepligt under alle omstændigheder ikke er noget, man bør overveje. Man skal bare give udtryk for sin modstand, hvor man kan.

Når alt dette er sagt, vil jeg foreslå, at de to lyttere, de to personer, der stillede spørgsmål, og mange af vores seere – nemlig dig – deltager i vores kommende IPC-møde på fredag. Det er den Internationale Fredskoalition: Vi har afholdt Zoom-konferencer hver eneste fredag i mere end et år nu, uafbrudt. Den kommende fredag vil vi fokusere på dette forslag fra præsident Putin, for der er også en tysk organisation, der

hedder OKV, som er en paraplyorganisation for østtyske organisationer. De har udsendt en opfordring til alle mennesker om at støtte og diskutere dette forslag fra Putin. Så selv om det ikke er så velkendt, har vi gjort det til et emne, der skal diskuteres på dette kommende fredagsmøde. Det er en lejlighed for folk til at blive fortrolige med det og få eksperternes syn på det. Hvis diskussionen går i retning af, at det skal godkendes, vil vi gøre det eller overveje, hvilke argumenter der skal høres imod det.

Men jeg tror bestemt, at det er noget, der kan blive et samlingspunkt, for hvis der i alle lande er et betydeligt antal organisationer, der støtter det, vil vi skabe et miljø, hvor regeringerne vil have svært ved at ignorere det. Så det er mit umiddelbare forslag til, hvad du bør gøre.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål, der lige er kommet ind. Nogen spørger: "Det ser ud til, at Saudi-Arabien bryder med dollarordenen, afslutter petrodollar-aftalen og accepterer yuan til olie køb. Men jeg bliver ved med at høre, at de ikke har accepteret medlemskab af BRIKS endnu. Holder de sig tilbage af frygt for at fremprovokere et regimeskifte fra USA's side?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er muligt, jeg ved det ikke. Jeg ved, at der har været et enormt pres fra USA på Saudi-Arabien for ikke at komme med i BRIKS. Jeg tror, at forskellige embedsmænd fra det amerikanske udenrigsministerium for nylig besøgte Saudi-Arabien og pressede på for at få en pagt mellem Saudi-Arabien og Israel i stedet, hvilket allerede blev fremmet en gang under Trumps præsidentskab. Det førte til Abraham-aftalerne, og det var faktisk en stor medvirkende faktor til at udløse den nuværende Gaza-krise, fordi den helt udelukkede palæstinenserne og gjorde forholdene for folk i Gaza hårdere, så dette angreb den 7. oktober var slutresultatet af denne udelukkelse. Hvad det angår, var der forresten en rapport i den israelske presse om, at det kommende Hamas-angreb, som fandt sted den 7. oktober, allerede var kendt af IDF den 19.

september. De afviste det fuldstændigt af grunde, som man må finde ud af, men det var kendt, det blev afvist. Så derfor tror jeg, at dette vil få en hel opfølgning, fordi det vil gå op for folk, at de mennesker, der mistede slægtninge blandt gidslerne, eller som blev dræbt i angrebet, det kan bidrage til Netanyahus fremtidige politiske skæbne på en betydelig måde. Folk vil sige: "Hvem er ansvarlig for det her i sidste ende?"

Så jeg ved ikke præcis, hvad der er grunden til, at Saudi-Arabien ikke har tilsluttet sig BRIKS, men det faktum, at de nu bevæger sig mod en petro-yuan, er helt sikkert et tegn i tiden på, at de-dollariseringen bevæger sig fremad med fuld fart. Det er bare endnu en grund til, at folk tænker over, at det måske ville være en god idé at ændre politik.

SCHLANGER: Jeg har lige fået et re-tweet af et tweet fra Anya Parampil, som arbejder med Grayzone. Hun skriver: "Saudi-Arabiens kronprins Mohammed bin Salman har lige opfordret til, at Netanyahu holdes strafferetligt ansvarlig for deres forbrydelser mod palæstinenserne. Den saudiske prins opfordrede også til at afslutte den ulovlige besættelse og anerkende staten Palæstina med 1967-grænsen og Jerusalem som hovedstad." Så det ser ud til, at det kan være i tråd med det, du lige har sagt.

Helga, det næste spørgsmål, jeg har til dig, er fra USA. Los Angeles Unified School District har netop besluttet at forbyde mobiltelefoner på skolerne, også i pauserne og under frokosten. De siger, at det er for at beskytte de unges mentale sundhed. Personen, der har sendt dette, siger: "Jeg har hørt dig tale om de sociale mediers skadelige virkninger. Jeg går ud fra, at du vil støtte dette skridt fra Los Angeles' skoledistrikt?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg vil gerne takke personen fra Grayzone for at have introduceret denne meget interessante nyhed. Tak – det er gode nyheder.

Jeg synes også, at beslutningen fra Los Angeles' skoledistrikt

– jeg synes, det er fremragende. Jeg er overbevist om, at den ubegrænsede adgang til alle mulige ting udgør en fare for unge mennesker og børn – jeg begyndte at undersøge Pokémon for mange år siden, og det er skadeligt! Jeg stødte på det for mange år siden, fordi vi havde besøg af to børn på seks og otte år, og de sagde: “Pokémon er så fedt!” Jeg sagde: “Hvad er det?” Jeg anede ikke, hvad det var. De sagde: “Du er forældet, du ved ikke, hvad Pokémon er.” Så det fik mig til at tage til nogle af de her indkøbscentre, hvor de havde Pokémon-konkurrencer. Jeg stillede mig op i køen for at se, hvad der egentlig skete. Der var alle de her fire- og femårige, og jeg spurgte: “Hvorfor kan du lide Pokémon?” De sagde: “Ah, kamp! Kamp!” Jeg sagde: “Synes du ikke, det er meget rarere at være venner med andre mennesker?” “Nej, nej, kamp, kamp!” Nå, men det er bare et lille indblik i, hvordan jeg startede. Så kiggede jeg på computerspil og lavede nogle mere seriøse studier. Der er ingen tvivl om, at hele dette område, hvor internettet, og når du har en mobiltelefon, har du adgang til det hele. Det er så absolut skadeligt for unge sind – for Platon ville ikke have, at Athens børn skulle gå til tragedierne, fordi han mente, at eftersom deres personlighed og sjæl endnu ikke er udviklet, kunne de ikke fordøje grusomheden i disse skuespil. Det var højkultur i forhold til, hvad folk kan se på internettet i dag. Platons argument er 100 gange mere gyldigt i dag, for det er ikke kun det forfærdelige indhold, men børn har endnu ikke nogen dømmekraft. De er ekstremt påvirkelige, og når man har en klar idé om, hvad det positive er, kan man måske se på noget forfærdeligt og afvise det, fordi man allerede har et positivt etableret synspunkt. Men børn er hjælpeløse, og derfor mener jeg, at denne skoles beslutning er nødt til at blive efterfulgt overalt.

SCHLANGER: Jeg har et sidste spørgsmål til dig. Det er et, vi har haft før, men det er stadig et problem med folk, der sidder fast i, jeg tror bare, man ville sige, en gammel måde at tænke på. Amanda spørger: “Er det på tide at udskifte FN?”

ZEPP-LAROUCHE: Nej. Jeg mener, at behovet for at have et repræsentativt system, hvor hver nation er repræsenteret som i FN's generalforsamling, absolut skal bestå. FN's charter skal absolut bevares. Bør FN's Sikkerhedsråd reformeres? Bør andre underafdelinger af FN reformeres? Ja, det synes jeg. Jeg mener, at landenes repræsentation skal være mere proportional. Det faktum, at det Globale Syd er totalt underrepræsenteret, skal påtrængende afvises og forbedres. Jeg kender mange tidligere diplomater og forfattere og så videre, som arbejder på bøger med reformplaner. Der er en enorm diskussion i gang om, hvordan man kan reformere FN på en måde, så det bliver et mere passende instrument, ligesom FN's Sikkerhedsråd ikke kan blokeres af et enkelt lands veto, når det bestemt er et problem, og det er derfor, der ikke sker fremskridt på mange fronter.

Jeg mener, at FN bør reorganiseres, men selve ideen om, at man har brug for et forum, hvor alle er repræsenteret, og at man kan have en dialog baseret på alle landes suverænitet. Jeg synes, at FN-pagten er virkelig god: Den bør bevares. Der bør handles mere på det, og jeg synes, det bør gøres mere passende for alle de andre aspekter, som FN's organisationer, der mange gange ikke har levet op til det, de skulle. Det bør der rettes op på. Men vi har brug for en civilisationsdialog. Der er ingen erstatning. Der er ingen erstatning for diplomati, for at have en ligeværdig indstilling til at dele sine bekymringer, men også for at opnå et højere niveau.

Min hovedpointe er de tre sidste principper, jeg har i mine ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. De ville også gælde for FN-reformen, for jeg mener, at det, der mangler, selv i FN-pagten, er denne idé om, at man er nødt til at sætte FN på et mere, jeg vil næsten sige, metafysisk grundlag, noget, der er mere funderet i skabelsens lovmæssighed og det fysiske univers' lovmæssighed, så det er forankret i noget, der går ud over blot menneskeskabt lovgivning eller forslag. Jeg har henvist til naturretten i

den europæiske civilisationstradition eller kosmologien i Indien eller Himlens Mandat. Den slags ting, som henviser til en dybere lovmæssighed i universet, tror jeg ville være ekstremt vigtige. Og naturligvis også menneskebilledet: Menneskeartens sande natur som grundlæggende god, og at alt ondt er en mangel på udvikling, og at det derfor kan overvindes.

Det er ideer, som jeg mener, skal tilføjes for at gøre den mere stærk.

SCHLANGER: Jeg tror, der er mulighed for, at folk kan studere dine grundlæggende ti principper. De kan finde dem på Schiller Instituttets hjemmeside. Som du sagde, vil det være en del af fokus for organiseringen, sammen med at få ud, hvad Putin faktisk sagde. Så med det, Helga, har du nogen afsluttende kommentarer?

ZEPP-LAROUICHE: Bare kom til IPC-mødet på fredag, og bliv aktiv sammen med os. De næste tre, fire, fem, seks måneder vil – efter min mening – være helt afgørende for, om vi går ind i tredje verdenskrig, eller om vi kan gå over til et nyt paradigme. Så lad være med at vente: Bliv aktiv sammen med os.

SCHLANGER: Okay. Jeg behøver ikke at sige, at du skal være aktiv, for det ved jeg, at du vil være. Tak, fordi du var med, og vi ses igen i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, på gensyn i næste uge.

Palæstinas ambassadør til

Danmark, H.E. Prof. Dr. Manuel Hassassian's tale til Schiller Instituttets online- konference den 15. juni 2024. Video og afskrift.

You can read the English transcript under the Danish translation.

Forstå den historiske baggrund for den palæstinensisk-israelske konflikt: Aktuelle realiteter, udfordringer og en køreplan for bæredygtig fred og varig retfærdighed, inklusiv Oase-planen

Prof. Dr. Manuel Hassassian

Palæstinensisk ambassadør i Danmark

Tale til Schiller Instituttets konference den 15. juni 2024.

Her er den fuld forudindspillet video og afskrift. Under konferencen var et par afsnit skåret væk pga. tidsbegrænsning.

Jeg vil gerne starte min tale med at takke Schiller Instituttet for denne mulighed for at tale til jeres ansete konference. Jeg beklager meget. Jeg kan ikke være til stede, fordi jeg er ude at rejse.

Og jeg vil gerne starte min tale med at give et kort resumé af Oase-planen, for senere, vil min diskussion eller overvejelse handle om den palæstinensisk-israelske konflikt, og hvordan det vil være i forbindelse med en plan, der virkelig vil bringe fred, sikkerhed og retfærdighed gennem økonomisk

udvikling og gennem bånd mellem nord og syd og så videre. Og lad mig starte med at kaste et kort lys over Oase-planen, der er sponsoreret af Schiller Instituttet under titlen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien. Fred gennem økonomisk udvikling er det eneste succesfulde grundlag for varig og retfærdig fred i Mellemøsten.

Der er ikke noget rent militært grundlag for fred eller sikkerhed, og militære løsninger har aldrig været en løsning. Så der er ikke noget rent militært grundlag for fred eller sikkerhed. Kun udvikling er afgørende. Men den største hindring for udvikling i vores region, som er Mellemøsten og Sydvestasien, er manglen på ferskvand. Som alle er bekendt med. For hvis vi ikke løser dette problem, vil den næste krig i Mellemøsten komme til at handle om vandressourcer, og gennem opførelsen af et netværk af afsaltningsanlæg, ideelt set baseret på atomkraft, der kan omdanne havvand til ferskvand.

Disse anlæg kunne forbinde Det Røde Hav med Det Døde Hav og Det Døde Hav med Middelhavet, som det er skitseret i planen. Og det vil kun ske ved at afvise magtpolitik, afvise geopolitik og opbygge et nyt paradigmeskift i internationale relationer, der er baseret på et nyt koncept for økonomisk udvikling, dvs. at sikkerhed og udvikling vil være fremherskende som et overordnet princip. Som Helga Zepp-LaRouche engang sagde. Jeg citerer: "Man er nødt til at have håb og give de unge en anstændig fremtid, så de kan få et normalt liv med nyttige ting." Denne plan bør gælde for Palæstina-Israel-konflikten, for dens endelige afslutning og for dens lange levetid, for fred og sikkerhed.

Og lad mig nu kaste lys over den nuværende situation i Palæstina. Jeg synes, det er vigtigt at kende omfanget af denne store konflikt, som har påvirket hele verden. Og som I kan se, har den bredt sig til hele verden, hvor den offentlige mening bliver mere og mere opmærksom på, hvad palæstinenserne går igennem i Gaza, på Vestbredden og i Østjerusalem. Israels

igangværende apokalyptiske militærkampagne mod Gaza, Vestbredden og Østjerusalem kommer oven på 76 års forfølgelse, fordrivelse og folkemord. Det har resulteret i masseødelæggelse. Den har ført til fordrivelse af over 90 % af Gazas befolkning og til, at titusinder af uskyldige civile er blevet dræbt og lemlæstet, hvoraf de fleste, som I ved, er kvinder og børn.

I de sidste 250 dage har Israel gennemført en vedvarende kampagne med luftangreb rettet mod civile i Gaza. I den seneste optrapning er omkring 210 palæstinensere blevet massakreret, og over 400 er blevet såret i Al-Nuseirat-flygtningelejren i det centrale Gaza. Dødstallet ligger på ca. 37.000, og halvdelen af ofrene er børn. Tragisk er det, at over 10.000 martyrer menes at være fanget under murbrokkerne af de ødelagte bygninger. Den forfærdelige situation forværres af tabet af 147 FN-ansatte og ødelæggelsen af 32 hospitaler, hvilket kun efterlader nogle få operationelle faciliteter med begrænsede ressourcer. Desuden er alle uddannelsesinstitutioner, herunder skoler og universiteter, blevet decimeret, og adskillige religiøse steder som kirker og moskeer er blevet fuldstændig ødelagt. Kontrollen med grænseovergangen i Rafah begrænser yderligere adgangen til vigtige forsyninger, herunder brændstof, og forhindrer vitale tjenester i at fungere. Resultatet er, at ca. 70 % af Gazas infrastruktur ligger i ruiner, hvilket intensiverer den humanitære krise i regionen.

Hvilken betegnelse beskriver bedst denne konflikt? Er det en forsvarskrig, hvor Israel beskytter sig selv, eller er det en kampagne for at undertrykke et folk, der stræber efter uafhængighed og frihed? Nogle gange synes jeg, det er ironisk, når jeg diskuterer med europæiske eller amerikanske embedsmænd, som jeg har gjort utallige gange i min diplomatiske karriere, og de hele tiden taler for en to-statsløsning, mens Palæstina står over for stigende ødelæggelse. På trods af denne virkelighed fortsætter

retorikken. Hvis de virkelig støtter en to-statsløsning, hvorfor udøver de så vetoret i FN, især når næsten 140 lande har anerkendt Palæstina? Desuden følger Europa ofte USA's eksempel i denne sag, hvilket rejser spørgsmål om balancen i deres tilgang til to-statsløsningen.

I dag går palæstinenserne ind for det grundlæggende menneskelige princip om selvbestemmelse. Spørgsmålet er, hvorfor verdenssamfundet universelt støtter selvbestemmelse, som formuleret i Woodrow Wilsons 16. artikel, men at dette princip ofte ignoreres i forbindelse med Palæstina. Det giver anledning til overvejelser om, hvorvidt palæstinenserne opfattes som værende mindre værd i deres søgen efter anerkendelse som en uafhængig nationalstat i det internationale samfund.

Da det zionistiske projekt blev indledt i Palæstina, var regionen allerede betydeligt udviklet sammenlignet med naboområdet. Infrastruktur som havne og lufthavne samt en blomstrende økonomi og landbrug var allerede etableret. I modsætning til påstande fra personer som premierminister Golda Meir, der sagde, at ørkenen først blomstrede efter zionisternes ankomst, tyder historiske beviser på det modsatte. Der findes dokumenterede optegnelser, som understøtter påstanden om, at regionen allerede var velstående, før den zionistiske bevægelse begyndte.

Denne vedvarende konflikt, som har varet i mange år, har ikke i tilstrækkelig grad pirret verdenssamfundets samvittighed. Den er ofte blevet betragtet som en regional strid eller en konflikt mellem to parter, der kæmper om det samme territorium. Palæstinenserne hævder dog, at de ikke bestrider landet, men snarere hævder deres retmæssige ejerskab. De ser zionisterne som indtrængere, der har forsøgt at kontrollere deres hjemland. Derfor er konflikten ikke blot et spørgsmål om konkurrerende krav på fælles land; den opfattes som en indtrængning fra Israels side. Den zionistiske bestræbelse fik opbakning fra det internationale samfund, som bærer

hovedparten af ansvaret for at omgøre konsekvenserne af disse handlinger.

Diskussionen om den praksis, der er forbundet med denne omstridte besættelse, kunne være i timevis, men sagens kerne er klar: Hvordan kan vi gøre en ende på denne konflikt? Og hvem er de primære interessenter, der forsøger at skabe en løsning? Det er frustrerende, at USA på trods af sin position som fredsprocessens leder i de sidste tre årtier har svigtet og tyet mere til krisestyring end til konfliktløsning. I øjeblikket er det tydeligt, at USA har fejlet fælt i sin rolle som ærlig fredsmægler, da det har støttet Israel, den dominerende part, uforholdsmæssigt meget i forhold til Palæstina, den marginaliserede modpart.

Desværre har vores tillid til amerikanerne været malplaceret. Jeg har ondt af de amerikanske borgere, som styres af et så ineffektivt lederskab i USA med en nærsynet vision om at fremme global sikkerhed og fred. En præsident, der går ind for humanitær adgang, sender paradoksalt nok tusindvis af bomber, som resulterer i uskyldige børns og palæstinenserers død i Gaza. Hvordan kan vi tolerere så senile udtalelser fra en præsident, som ikke har kontakt med virkeligheden? Desværre er alternativet ikke mere lovende.

I det nuværende globale landskab bliver tanken om at bruge enkeltpersoner eller lande som simple brikker i internationale konflikter i stigende grad anset for uholdbar. Mens sådanne konflikter har potentiale til at optrappe til regionale eller endog globale krige, kan de grundlæggende årsager ofte spores tilbage til grundlæggende problemer som ekstrem sult, dyb fattigdom, manglende økonomisk udvikling og nationale interesser.

Derfor rejser der sig et spørgsmål: Hvilke konsekvenser vil en anerkendelse af Palæstina som stat have for det internationale samfund? Palæstina har tidligere vist sig villig til at gå på kompromis, hvilket fremgår af, at landet kun accepterede 22 %

af det historiske Palæstina som stat i 1988. Dette område omfatter Vestbredden, Gaza og Østjerusalem, mens de resterende 78 % blev tildelt det zionistiske projekt. På trods af dette store kompromis er der stadig visse fraktioner i Israel, som søger efter yderligere territorial ekspansion, især på Vestbredden. Når det er sagt, er det vigtigt at bemærke, at Israels interesse i Gaza primært drejer sig om sikkerhedshensyn og adgang til olie snarere end territoriale ambitioner.

I løbet af de sidste to årtier har der været et bemærkelsesværdigt fravær af effektivt og karismatisk globalt lederskab, hvilket har bidraget til en følelse af stagnation eller tilbagegang midt i igangværende konflikter, sult og uretfærdighed. Det rejser spørgsmål om kvaliteten af den demokratiske repræsentation og de politiske partiers indflydelse på valg af ledere. På trods af de mange intellektuelle og institutionelle ressourcer i USA, eksemplificeret ved anerkendte tænketanke og akademiske institutioner som Harvard, Yale, Columbia osv., anses præsidentkandidater som Biden og Trump af nogle personer som impotente og ineffektive. Det understreger bekymringen for den politiske elites dominans over valgprocessen i stedet for ægte folkeligt lederskab.

Der sættes spørgsmålstegn ved USA's effektivitet som tredjepartsmægler, der skal bygge bro over kløften og uligheden mellem to parter, der ikke er på lige fod. I forhandlingerne mellem Israel og Palæstina er ubalancen i magtdynamikken tydelig. USA, som har en dominerende position, udarbejder ofte resolutioner til fordel for Israel, og palæstinenserne har ikke meget andet valg end at rette sig efter dem. Denne mangel på ligeværdighed underminerer essensen af ægte forhandlinger, som ideelt set involverer symmetriske forhandlinger mellem to stridende magter, der stræber efter at løse uoverensstemmelser. Men i denne sammenhæng var forhandlingerne mere dikteret af magtpolitik end af oprigtig

dialog. Palæstinenserne, som den undertippede part, bærer konsekvent byrden af disse ubalancer.

Den aktuelle situation med demonstrationer i Israel kan virke misvisende, men det er vigtigt at forstå den bredere offentlige stemning. Der er sket et markant skift i den israelske offentlige mening siden den første intifada i 1987 med en overvejende støtte til højrefløjens lederskab. Indflydelsen fra venstreorienterede progressive elementer er mindsket, hvilket har ført til deres marginalisering i det politiske landskab. Fremkomsten af personer som Ben-Gvir, Smotrich og Netanyahu i magtpositioner afspejler denne højreorienterede tendens. Derfor er potentialet for en mere liberal regering, der går ind for fred, blevet forhindret af den fremherskende højreorienterede stemning i det israelske samfund.

Ordsproget "Velgørenhed starter hjemme" lyder sandt i denne sammenhæng. Stabiliteten i regionen afhænger af, at USA fører en upartisk politik, i stedet for den dobbeltmoral landet hidtil har udvist. På den ene side forsøger man at skabe fred med vores nabolandes regeringer; at Israel kun er kirurgisk, når det handler med Hamas, men man kan tydeligt se konsekvenserne af det. Der er en risiko for at opildne til større konflikter med Egypten, Libanon og Iran. USA's manglende evne til at skabe en våbenhvile har kompromitteret dets troværdighed.

Den nuværende situation i Israel er meget ustabil, og optrapningen af spændingerne tyder på en farlig vej. Nogle observatører mener, at Israels undergang er i gang, hvilket understreges af nylige begivenheder som f.eks. studenterprotester i USA. Disse protester afslører en bredere kritik af Biden-administrationens håndtering af internationale konflikter, herunder Gaza-krisen og krigen i Ukraine. Ifølge eksperter er det et tegn på et større mønster af fiasko, når det gælder om at hævde amerikansk dominans på den globale scene.

I dag er drivkraften bag konflikter ofte forankret i nationale og økonomiske interesser snarere end i ren ideologi. Men det nidkære engagement hos enkeltpersoner, der er drevet af religion, giver stadig anledning til bekymring. Det er vigtigt at forhindre enhver potentiel optrapning til en religiøs konflikt, især mellem muslimer og jøder. Vores fokus er på at føre en national kamp, styret af den verdslige ideologi om etablering af en demokratisk enhed i Palæstina, hvilket er i overensstemmelse med vores ledes overbevisning. Men denne vision kræver en kollektiv indsats, herunder præsident- og parlamentsvalg i Palæstina samt en omfattende reform af vores politiske infrastruktur. Jeg siger ovenstående som selvkritik, fordi jeg er nødt til at være ærlig som akademiker for at kunne skitsere de store skridt, der er nødvendige for realistisk at opnå bæredygtig og varig fred.

Endelig kan en omfavelse af LaRouches koncept om økonomisk udvikling, som Schiller Institutet står for, spille en central rolle i at skabe global sikkerhed gennem regional sikkerhed og ved at løse langvarige konflikter som den palæstinensisk-israelske konflikt. Ved at prioritere økonomiske bånd frem for militære løsninger kan nationer fra nord til syd omfavne en win-win-tilgang, der fremmer global stabilitet og velstand.

Jeg ønsker konferencedeltagerne held og lykke med deres bestræbelser, og jeg håber, at mit budskab er højt og tydeligt: Lad os alle sammen arbejde for fred og stabilitet gennem økonomisk stabilitet, og gennem det vi kalder LaRouche-konceptet. Hvilket er Oase-planen. Mange tak, mine damer og herrer.

English transcript:

Understanding the Historical Context of the Palestinian-Israeli Conflict: Current Realities, Challenges, and the Roadmap to Sustainable Peace and Lasting Justice, including

the Oasis Plan

Prof. Dr. Manuel Hassassian

Palestinian Ambassador to the Kingdom of Denmark

Speech to the Schiller Institute conference on June 15, 2024.

Pre-recorded video on June 12, 2024 . This is the full speech in video and written form, and includes a couple of paragraphs that were cut during the conference presentation for time reasons.

I would like to start my address by thanking the Schiller Institute for this opportunity to address your esteemed conference. I'm sorry that I'm not going to be with you because I'll be traveling. And I would like to start my speech by giving a brief synopsis about the Oasis plan, because later my discussion or deliberation will be about the Palestinian-Israeli conflict and how that will be in the context of a plan that will really bring peace, security and justice through economic development and through ties between North and South, and what have you.

And allow me to start by shedding a brief light on the Oasis Plan, sponsored by the Schiller Institute under the title LaRouche solution for peace Through Development between Israel and Palestine and for all Southwest Asia. Peace through economic development is the only successful basis for lasting just peace in the Middle East region. There is no purely military basis for peace or security, and military solution has never been a solution. So there is no purely military basis for peace or security. Only development is essential. However, the greatest impediment to development in our region, which is the Middle East region and Southwest Asia, is the shortage of fresh water, as everybody knows. Because if we don't solve this problem, the next war in the Middle East is

going to be over water resources.

And through the construction of network of desalination plants, ideally nuclear powered, that could turn the seawater into fresh water. These plants could connect the Red sea with the Dead Sea and the Dead Sea with the Mediterranean as it is outlined in the plan. And it will only come about by rejecting power politics, rejecting geopolitics, and building a new paradigm shift of international relations that is based on a new concept of economic development, i.e. security and development will prevail as a great design. As Helga Zepp-LaRouche once said. I'm quoting. "You have to have hope and give the youth a decent future to have a normal life of doing useful things." This plan should be applicable to the Palestine-Israel conflict, for its finality and for its duration of longevity, for peace and security. And now let me shed light on the current situation in Palestine. I think it is important to know the magnanimity of this great conflict that has been affecting the entire world. And as you can see, it has swept all over the world with public opinion that is becoming more and more aware of what the Palestinians are going through in Gaza, the West Bank and East Jerusalem. Israel's ongoing apocalyptic military campaign against Gaza and the West Bank and East Jerusalem comes on top of 76 years of persecution, displacement and genocide. It has resulted in mass destruction. It has resulted in displacement of over 90% of the Gazan population, and the deaths and maiming of tens of thousands of innocent civilians, most, as you know, are women and children.

For the past 250 days, Israel has conducted a sustained campaign of airstrikes targeting civilians in Gaza. In the latest escalation, around 210 Palestinians have been massacred, with over 400 wounded at Al-Nuseirat refugee camp

in central Gaza. The death toll stands at

approximately more than 37,000, with half of the victims being children. Tragically, over 10,000 martyrs are believed to be trapped under the rubble of destroyed buildings. The dire situation is exacerbated by the loss of 147 UN personnel and the destruction of 32 hospitals, leaving only a few operational facilities with limited resources. Furthermore, all educational institutions, including schools and universities, have been decimated, and numerous religious sites such as churches and mosques, have been completely destroyed. Control of the Rafah border crossing further restricts access to essential supplies, including fuel, preventing the functioning of vital services. As a result, approximately 70% of Gaza's infrastructure lies in ruins, intensifying the humanitarian crisis in the region.

What label best describes this conflict? Is it a defensive war, with Israel protecting itself, or is it a campaign to suppress a people striving for independence and freedom? Sometimes, I find it ironic when I discuss with European or American officials, as I've done countless times in my diplomatic career, and they continuously advocate for a two-state solution while Palestine faces increasing destruction. Despite this reality, the rhetoric persists. If they truly support a two-state solution, why do they wield veto power in the United Nations, especially when nearly 140 countries have recognized Palestine? Moreover, Europe often follows the lead of the United States in this matter, raising questions about the balance in their approach to the two-state solution.

Today, Palestinians are advocating for the fundamental human principle of self-determination. The question arises as to why the global community universally supports self-determination,

as articulated in Woodrow Wilson's 16th article, yet this principle is often disregarded in the context of Palestine. This prompts reflection on whether Palestinians are perceived as deserving less consideration in their quest for recognition as an independent nation-state within the international community.

During the inception of the Zionist project in Palestine, the region was already significantly developed compared to neighbouring areas. Infrastructure such as harbors and airports, as well as a thriving economy and agriculture, were already established. Contrary to claims made by figures like Prime Minister Golda Meir, who stated that the desert bloomed only after the arrival of Zionists, historical evidence suggests otherwise. There are documented records supporting the assertion that the region was already prosperous before the onset of the Zionist movement.

This enduring conflict, which has persisted for many years, has not adequately stirred the conscience of the global community. It has often been regarded as a regional dispute or a conflict between two parties vying for the same territory. However, Palestinians assert that they are not contesting the land but rather asserting their rightful ownership. They view Zionists as intruders who have sought to control their homeland. Therefore, the conflict is not simply a matter of competing claims over shared land; it is perceived as an incursion by Israel. The Zionist endeavour received backing from the international community, which bears the brunt of the responsibility to reverse the consequences of these actions.

The discourse on the practices associated with this contentious occupation could extend for hours, yet the crux of

the matter is clear: how can we bring about an end to this conflict? Moreover, who are the primary stakeholders endeavouring to forge a resolution? It's frustrating that despite positioning itself as the gavel holder of the peace process for the last

three decades, the United States has faltered, resorting more to crisis management than conflict resolution. Presently, it's evident that the U.S. has failed dismally in its role as an honest broker for peace, as it has disproportionately supported, unequivocally, Israel, the dominant party, over Palestine, the marginalised counterpart.

Regrettably, our faith in the Americans has been misplaced. I feel sorry for the American citizens who are governed by such ineffective leadership in the United States, with a myopic vision to fostering global security and peace. A president advocating for humanitarian access is paradoxically sending thousands of bombs, resulting in the deaths of innocent children and Palestinians in Gaza. How can we tolerate such senile statements from a president who seems out of touch with reality? Sadly, the alternative isn't any more promising.

In the current global landscape, the notion of using individuals or countries as mere pawns in international conflicts is increasingly deemed untenable. While such conflicts have the potential to escalate into regional or even global wars, the root causes often trace back to fundamental issues like extreme hunger, abject poverty, lack of economic development and national interests.

Therefore, a question arises: what implications would the recognition of Palestine as a state hold for the international

community? Notably, Palestine has previously demonstrated willingness to compromise, as evidenced by its acceptance of only 22% of historic Palestine for statehood in 1988. This territory encompasses the West Bank, Gaza, and East Jerusalem, while the remaining 78% was accorded to the Zionist project. Despite this heavy compromise, the quest for further territorial expansion, particularly in the West Bank, persists among certain factions within Israel. That said, it is important to note that Israel's interest in Gaza primarily revolves around security considerations, and access to oil, rather than territorial ambitions.

Over the past two decades, there's been a notable absence of effective and charismatic global leadership, contributing to a sense of stagnation or decline amidst ongoing conflicts, hunger, and injustice. This raises questions about the quality of democratic representation and the influence of political parties in shaping leadership choices. Despite the abundance of intellectual and institutional resources in the United States, exemplified by renowned think tanks and academic institutions like Harvard, Yale, Columbia, etc. the presidential candidacy of figures like Biden and Trump is viewed by some as a impotence and ineffective. This highlights concerns about the dominance of political elites over the electoral process, rather than genuine grassroots leadership.

The effectiveness of the United States as a third party mediator to bridge the gap and inequity between two sides that are not on equal footing is called into question. In negotiations between Israel and Palestine, the imbalance in power dynamics is evident. The United States, holding a dominant position, often drafted resolutions favouring Israel, leaving the Palestinians with little choice but to comply. This lack of parity undermines the essence of genuine

negotiations, which ideally involve symmetric negotiations between two contending powers striving to resolve differences. However, in this context, negotiations were dictated more by power politics than by sincere dialogue. The Palestinians, as the underdog party, consistently bore the brunt of these imbalances.

The current state of demonstrations in Israel may appear misleading; however, it's crucial to understand the broader public sentiment. There has been a significant shift in Israeli public opinion since the first Intifada of 1987, with a predominant support for right-wing leadership. The influence of left progressive elements has diminished, leading to their marginalisation within the political landscape. The emergence of figures like Ben-Gvir, Smotrich, and Netanyahu in positions of power reflects this right-wing trend. Consequently, the potential for a more liberal government advocating for peace has been hindered by the prevailing right-wing sentiment in Israeli society.

The adage "Charity starts at home" rings true in this context. The stability of the region hinges on the United States adopting an impartial policy instead of the double standards it has demonstrated thus far. On the one hand, attempting to have peace with our neighbouring governments; that Israel is only surgical when it deals with Hamas, but one can plainly see the ramifications of that. There's a risk of instigating wider conflicts with Egypt, Lebanon and Iran. The failure of the U.S. to bring a ceasefire has compromised its credibility.

The current situation in Israel is very volatile, with

escalating tensions suggesting a perilous path. There are observers expressing the belief that the destruction of Israel is underway, highlighted by recent events such as student protests in America. These protests unveil a broader critique of the Biden administration's handling of international conflicts, including the Gaza crisis and the Ukraine war. Pundits view this as indicative of a larger pattern of failure in asserting American dominance on the global stage.

Today, the impetus for conflict is often rooted in national and economic interests rather than pure ideology. However, the zealous commitment of individuals driven by religion remains a concern. It is important to prevent any potential escalation into a religious conflict, particularly between Muslims and Jews. Our focus is on the pursuit of a national struggle, guided by the secular ideology of establishing a democratic entity in Palestine, which aligns with the beliefs of our leadership. Yet, this vision necessitates collective efforts, including presidential and legislative elections in Palestine, as well as comprehensive reform in our political infrastructure. I say the above as self-criticism, because I have to be honest as an academic in order to outline the major steps required to realistically attain sustainable and lasting peace.

Finally, embracing the LaRouche concept of economic development as espoused by the Schiller Institute, could play a pivotal role in creating global security, through regional security, through resolving long-standing conflicts such as the Palestinian-Israeli conflict. By prioritising economic ties over military solutions, nations from the north to the

south can embrace a win-win approach that promotes global stability and prosperity.

I wish the conferees all the good luck in their endeavors, and I hope my message is loud and clear, and let's work all together for peace, stability, through economic stability and through the what we call the LaRouche concept. Which is the Oasis plan. Thank you very much, ladies and gentlemen.

Panel 4: Verden på afgrundens rand: For en ny westfalsk fred!

Online-konference 16. juni 2024 kl. 18 eller senere.

Panel IV: Menneskehedens rige kulturer og den kommende gyldne renæssance (18.00-21.00; 12:00 ET)

Ordstyrer, Megan Dobrodt

- Jacques Cheminade, formand for Solidarité et Progrès, tidligere fransk præsidentkandidat; »The Culture of Peace« (Frankrig)
- Harley Schlanger, næstformand for bestyrelsen, Schiller Instituttet – USA; »Hvordan den offentlige mening manipuleres« (Tyskland)
- Sophie Tanapura, Maestra-sopran, grundlægger af Metropolitan

Opera of Bangkok (Thailand)

– Karel Vereycken, maler og gravør, kunsthistoriker, Schiller Instituttet-Frankrig; »Samarbejde om verdens kulturarv: en vigtig nøgle til verdensfred« (Frankrig)

Webcast: “Den eneste ‘supermagt’ er på vej mod konkurs og irrelevans”

13. juni 2024 (EIRNS) - Schiller Instituttets webcast-dialog med Helga Zepp-LaRouche.

Ikke korrekturlæst

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Det er den 13. juni 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag.

Du kan sende os dine spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org, eller du kan skrive dem på chat-siden.

Schiller Instituttet sponsorerede en hastepressekonference i går på National Press Club i Washington, D.C.. Titlen var “Faren for atomkrig er reel og må stoppes”. Linket til videoen kan findes på Schiller Instituttets hjemmeside. Talerne, ud

over dig, Helga, var: Scott Ritter, som er meget kendt; oberst Richard Black (pensioneret); og oberst Lawrence Wilkerson (pensioneret). Alle talerne formidlede med en vis veltalenhed og lidenskab, at Biden-regeringens politik over for Rusland er provokerende og yderst farlig.

Det første spørgsmål til dig kommer fra en supporter i Colorado, som skriver: "Tillykke med pressekonferencen i går! Det er opmuntrende at se respekterede personer som dine paneldeltagere have modet til at stå frem sammen med dig og tale lige ud af posen. Ser du dette som en forandring, og vil den vokse sig stor nok til at ændre den amerikanske regerings politik?"

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Jeg synes, det var et vigtigt første skridt. Jeg tror, at talernes kompetence, som alle har en militær eller efterretningsmæssig baggrund: Oberst Wilkerson var stabschef for Colin Powell, meget åbenmundet og veltalende, indsigtfuld. Richard Black har naturligvis et stort internationalt publikum. Folk har enorm respekt for hans integritet som amerikansk patriot. Og Scott Ritter, som måske på nuværende tidspunkt er den mest åbenmuntrede kritiker af USA's konfrontationspolitik over for især Rusland, men også over for Kina. Så jeg tror, at kombinationen af disse talere sammen med mig var vigtig for at få understreget, at det haster. Scott Ritter sagde det gentagne gange. Han sagde, at når folk fortæller ham, at han ikke skal skræmme folk, så siger han, at det er præcis det, vi skal gøre, for kun hvis folk vågner op – nu bruger jeg mine egne ord – midt om natten fulde af sved og er bange for, at de snart vil dø, hvis politikken ikke ændres, er det meget bedre end at gå i søvne ind i en katastrofe, som ingen måske overlever, hvis den indtræffer.

Så jeg synes, det var meget, meget vigtigt. Umiddelbart efter at vi havde afsluttet denne pressekonference, tændte jeg for det tyske tv for at se nyhederne. Det var virkelig som et helt andet univers. Hvor folk på vores pressekonference advarede

om, hvad der vil ske, hvis det kommer til atomar krig, og hvor virkeligt det er, er manglen på realiteter i den tyske offentlige debat, i hvert fald som den transmitteres af mainstream-medierne, bare ufattelig. Her har du Pistorius, forsvarsministeren, der opfordrer til militarisering af den tyske stat, opfordrer til en ny værnepligtshær, som er helt ude af trit med virkeligheden – dette er angiveligt ikke den kolde krig.

Så jeg vil virkelig opfordre jer, vores seere, det vigtigste, I kan gøre, er at se denne pressekonference, hvis I ikke har gjort det endnu, og derefter sende den rundt så bredt som muligt til alle mulige mennesker: folkevalgte, kontakter på de sociale medier, institutioner, for jeg mener, at det er et meget vigtigt advarselsbudskab.

Er det allerede nu nok til at stoppe det tog, som ifølge mange militære eksperter og ledere i Europa og de østeuropæiske stater allerede har forladt stationen? Det tror jeg ikke. For så sent som i dag blev det rapporteret, at Ruslands viceudenrigsminister, Alexander Grushko, grundlæggende advarede om, at der er meget klare tegn på, at NATO forbereder sig på et sammenstød med Rusland, herunder muligheden for at inddrage atomvåben, og at situationen er yderst farlig. Derfor tror jeg ikke, at vi har afsporet denne politik. Jeg tror, vi har givet folk med god vilje et redskab, som de kan bruge til at advare folkevalgte og deres venner og bekendte, men der skal gøres meget mere.

SCHLANGER: Lad os holde os til krigsfaren et øjeblik. Der er et spørgsmål fra en seer i Australien, som sagde – og du har lige talt om det. Han siger: “Jeg læste, at Zelenskyy var i Berlin tirsdag [11. juni] og bad om flere penge og våben og mere støtte, og at Scholz lovede, at Tyskland ville støtte ham i Ukraine, indtil Rusland er besejret. Så spørgsmålet er, om Scholz ikke har lært noget af afstemningen [i Europa-Parlamentet] i søndags, hvor han og hans koalitions partnere mistede mange stemmer?”

ZEPP-LAROUCHE: Det ser ikke ud til det. I går var et af de spørgsmål, der blev stillet: "Hvorfor er det, at de nuværende såkaldte eliter, etableringerne, regeringerne, hvorfor forstår de det ikke? Eller hvorfor er de i sådan en boble?" Og jeg tænkte mere over det, og jeg tror, at svaret er meget enkelt. Det er, at vi har at gøre med en generation af politikere, især i Tyskland, som har mistet forbindelsen til historien. Da jeg voksede op, fortalte min mor og min onkel og forskellige naboer og så videre os, hvad der skete under krigen. Hvor forfærdeligt det var at blive vækket for at gå ned i bunkeren eller kælderen, når der var katastrofealarm. Man kunne se på den måde, de var traumatiserede af denne oplevelse, at det virkelig var en meget forfærdelig oplevelse. Så jeg voksede op med tanken om, at det skulle undgås. Og også omstændighederne – der var så mange slægtninge, som enten slet ikke kom tilbage fra krigen, eller som kom tilbage med et amputeret ben. I mit umiddelbare nabolag var der en mand, som kun havde ét ben. Han havde alle mulige slags smerter, så man kunne høre ham råbe og skribe i hele nabolaget, når han fik disse smerteanfald. Smertebehandlingen fungerede ikke altid godt. Så det er erfaringer, og jeg tror, at de nuværende politikere på en eller anden måde har den her videospil-idé om krig, at man nulstiller sit spil og starter forfra. Og så dræber man så mange mennesker, og så taber eller vinder man. Det gør ingen forskel. Men der er ingen forbindelse til den virkelige verden.

I Tyskland i særdeleshed, og jeg tror i hele Europa, har man også effekten af uddannelsesreformen med OECD-reformerne [Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling] i 1970. Humboldt-uddannelsessystemet blev smidt ud og erstattet af en mere modernistisk praktisk uddannelse. Så da min afdøde mand Lyndon LaRouche diskuterede effekten af at fjerne undervisningen i de klassiske fag fra skolen, hvad er så effekten på eleven? Eleven kommer ikke ind i de dybe spørgsmål om betydningen af statskunst, de store spørgsmål, der skildres i de klassiske dramaer af for eksempel Schiller eller

Shakespeare og andre. Så de mangler forestillingsevne, og de er meget overfladiske. Jeg vil ikke nævne nogen navne nu, men jeg kunne give dig et helt katalog over politikere, som er så absolut overfladiske.

Det var et diskussionsemne i går, hvor flere af talerne gav udtryk for det indtryk, at disse politikere ikke ved, hvad de har med at gøre. Så de ødelægger hele vores fremtid – menneskehedens eksistens. Men de har aldrig tænkt over, hvad en atomkrig indebærer, er det sandsynligt, at man kan begrænse en atomkrig?

I Tyskland skal folk være klar over, at hvis der kommer en begrænset atomkrig, så bliver det i Tyskland. Så uanset hvad er det ikke godt for os. Men den vil ikke forblive begrænset: Det bliver en global krig. Og hvis det sker, er det sandsynligt, at den vil blive efterfulgt af en atomar vinter på ti år eller mere, hvor alt liv på planeten forsvinder. Det er aldrig blevet gennemtænkt, og jeg kan kun råde disse såkaldte eliter til at studere Ted Postols og andre eksperter skrifter – Steven Starr, Hans Kristensen. Men især Ted Postol har skrevet ekstremt vigtige skrifter om forskellen mellem konventionel krig og atomkrig, og hvorfor sandsynligheden for, at de alle vil blive brugt i tilfælde af, at ét atomvåben bliver brugt, er næsten sikker. Jeg tror, at det er en del af det problem, vi har med at gøre.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra Vancouver i Canada. Personen skriver: "Du sætter et stort håb til BRIKS," med henvisning til din præsentation i går. "Er der operationer i gang for at underminere BRIKS-alliancen? Og hvad kan BRIKS gøre for at beskytte sig mod en økonomisk krigsførelsesplan fra USA og NATO?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg synes, at de gør det ret godt. Der har lige været udenrigsministermøde i BRIKS i Nizhny Novgorod i Rusland med mange inviterede gæster. Den seneste rapport er, at der er 59 lande, som har ansøgt om medlemskab; det vil sige plus de

10, der allerede er med, altså 69-70 lande. Så selv om de internationale finansinstitutioners evne til at føre krig naturligvis stadig er meget stor, som vi ser det i tilfældet med Argentina, der er blevet lukket helt ude af BRIKS af en meget tvivlsom præsident, ved at bringe ham i position. Men også angreb på Egypten, en enorm indsats for at bringe Saudi-Arabien væk fra BRIKS og ind i en mere USA-centreret aftale med Israel. Der er enorme angreb på Sydafrika.

Så alle disse ting foregår. Men jeg er overbevist om, at der er en historisk proces i gang, som jeg ikke tror kan stoppes – undtagen hvis vi får en verdenskrig, så stopper alt. Men jeg tror, at den beslutsomhed, som landene i det Globale Syd har om at gøre en ende på kolonialismen én gang for alle, er noget, som ikke kan stoppes. Da det drejer sig om langt størstedelen af menneskeheden, ca. 85 % af befolkningen, tror jeg, at det vil blive en sejr. Jeg tror, at der blandt lederne i det Globale Syd heldigvis findes en række ekstremt kvalificerede og moralsk højtstående ledere, som jeg mener tilsammen repræsenterer en strategisk kapacitet, der giver håb om, at det kan lykkes.

SCHLANGER: Nu har vi en e-mail fra en tilhænger. Han siger, at han er tilhænger af et uafhængigt Palæstina. Han siger om Gaza: "Den fredsaftale, som Biden siger kom fra Israel, og som Israel endnu ikke har sagt, at det støtter, er emnet for udenrigsminister Blinkens seneste rejse til Mellemøsten. Tror Blinken, at saudierne vil acceptere en fredsaftale uden anerkendelse af en levedygtig palæstinensisk stat?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at den saudiske holdning har været meget klar, nemlig at de ikke ville acceptere en sådan aftale uden en aftale om en palæstinensisk stat. Og den nuværende israelske regering, flere af dens ministre, har sagt meget klart, at de fuldstændig udelukker en palæstinensisk stat. Så jeg ved ikke, hvordan det kommer til at gå. Det eneste, jeg kan sige, er, at medmindre der er en meget stærk økonomisk komponent, ikke kun genopbygningen af Gaza, som er indlysende,

men en meget mere grundlæggende ændring i den økonomiske politik for hele regionen, som vi har udviklet den med Oase-planen, er jeg meget bekymret for, at dette ikke vil fungere. De reaktioner, vi har hørt indtil nu, har mildest talt været meget forsigtige. Så jeg tror, vi er nødt til at mobilisere mere for at få Oase-planen på bordet og forårsage et paradigmeskift i hele tankegangen. For så længe vi holder os til geopolitiske frem- og tilbageløb og manøvrer, hvor vi trækker saudierne ind i en anti-iransk plan eller alle disse geopolitiske planer, som har været imperiets redskaber i århundreder, må de stoppe, og vi må gå over til statskunst. Det vil sige, at folkets fælles bedste er førsteprioritet, og at harmonisk udvikling for alle skal sættes i stedet. Så jeg tror, vi er et stort skridt derfra.

SCHLANGER: Med hensyn til spørgsmålet om geopolitik og statskunst har vi noget, som RJ har sendt ind. Og lad mig sige, at du stadig kan sende dine spørgsmål ind: Send dem til questions@schillerinstitute.org. Det, RJ skriver, er, at "Amerika sidder fast i Thukydid-fælden": Det vil sige, at når et imperium kollapser, ender det næsten altid i en krig. Hvad mener du om det, Helga? Hvordan kan det undgås, eller kan det?

ZEPP-LAROUCHE: Hvis det ikke kan undgås, så er vi i dårlig form. Jeg tror, at det største problem er, at USA bør vende tilbage til sin bedste udenrigspolitiske tradition, og jeg tror, at John Quincy Adams er et godt udgangspunkt. Han sagde med eftertryk, at "USA ikke skal tage til udlandet for at jage udenlandske monstre". I stedet skulle de arbejde sammen med en alliance af fuldstændigt suveræne nationalstater og republikker til alles fælles bedste. Jeg tror, det var Lincolns linje, og der kom politikker fra Roosevelt og under vanskelige omstændigheder fra Kennedy. Så jeg tror, at USA har bevæget sig i retning af en idé om, at de er det uundværlige land. Jeg mener, at alle lande er uundværlige. Hvorfor skulle Luxembourg eller Liechtenstein eller Mali eller Peru, hvorfor skulle de ikke være uundværlige lande? Hver gang et land

sætter sig selv over alle andre, er det sæde for racisme og apartheid, det er sæde for imperialisme og kolonialisme. Jeg synes, det er noget, amerikanerne virkelig bør reflektere over, for den eneste måde, vi kan komme ud af denne fælde på, er ved, at USA rækker ud til BRIKS, til landene i det Globale Syd, og siger: "Lad os være partnere på samme niveau. Vi ser ikke ned på jer, og I må heller ikke se ned på os. Lad os indgå i et fuldstændigt partnerskabsforhold til fælles bedste for det, vi forsøger at opnå på denne planet."

Jeg synes, det er et mentalt skridt, som lyder så enkelt, men jeg er sikker på, at den idé, der opstod efter Sovjetunionens sammenbrud, om at der skulle være en unipolær verden, hvor USA fulgte Wolfowitz-doktrinen om, at der aldrig mere skulle være et land eller en gruppe af lande, der gik uden om USA med hensyn til økonomisk, politisk, social eller militær magt. Det er ikke en holdbar idé. USA har omkring 330 millioner – jeg tager måske fejl af et par millioner – mennesker. Selv EU har 500 millioner; Kina har 1,4 milliarder; Indien har 1,4 milliarder. Tilsammen har de næsten 3 milliarder mennesker. Det Globale Syd repræsenterer 85 % af den menneskelige befolkning.

Jeg mener, at ideen om, at USA skulle være den eneste fremherskende magt, og at alle andre på en eller anden måde skulle tilpasse sig den og blive en del af demokratiernes alliance – det er ganske enkelt en forkert opfattelse. For den vestlige demokratiske model er én model. Hvis europæerne og amerikanerne mener, at det er den model, de vil have, så lad dem få den. Man kan have andre diskussioner og tanker om det, men det må være sådan. Men at forsøge at påtvinge Afrika, Rusland, Kina, asiatiske lande eller latinamerikanske lande noget, der kommer fra en bestemt historisk baggrund – nemlig vesteuropæiske traditioner – fungerer bare ikke. Især fordi den europæiske vestlige liberale model i den seneste tid har gennemgået så enorme paradigmeskift i retning af wokeness, i retning af LGBT-kønnethed og alle disse ting. Det bliver

grundlæggende afvist af alle de lande, jeg nævnte før: I Afrika siger de: "Vi vil ikke have det her. Det er ikke afrikansk kultur." Russerne siger: "Det går imod selve fundamentet i vores kristne ortodokse tradition." Kineserne siger: "Hvad har det med vores historie og konfucianisme at gøre?"

Så jeg synes, vi skal lære at respektere det andet sociale system, og hvis vi gør det, vil vi måske endda opdage, at vi kan lære noget af disse systemer, for det smukke ved den menneskelige familie af folkeslag og nationer er, at vi alle har bidraget med noget unikt, og tilsammen gør det os rigere. Hvis man prøver at udelukke alt, der ikke passer ind i vores one size fits all, så fratager vi os selv vores civilisations rigdom.

SCHLANGER: Det, du lige har beskrevet, er grundlaget for diplomati. Man leder efter fælles interesser og forsøger at finde en aftale. Det ser ikke ud til at være den måde, hvorpå den kommende konference i Schweiz, som Zelenskyy har indkaldt til for at støtte den såkaldte "ukrainske fredsplan", vil finde sted. Vi har et spørgsmål fra en skribent i Brasilien, som siger: "Kina og Brasilien havde oprindeligt besluttet ikke at deltage i Zelenskyy's fredsmøde i Schweiz. Nu ser det ud til, at de tager af sted. Ved du, hvad der har ændret sig?"

ZEPP-LAROUCHE: Nej, jeg kender naturligvis ikke til disse diskussioner. Men jeg kan sagtens forestille mig, at kineserne og brasilianerne ser på den proces, der foregår med Ukraine-situationen, som bliver mere og mere desperat for hver dag, og den absolutte mangel på fornuft hos vesteuropæerne. Der har lige været en konference i Berlin, hvor man diskuterede genopbygningen af Ukraine. Krigen er stadig i gang, så hvordan kan man genopbygge noget, der stadig er krigsterritorium? Og desværre viser det sig, at der planlægges en masse militærproduktion: De vil gøre Ukraine til et produktionssted for kampvognsfabrikker og alle mulige former for ammunitionsfabrikker. Så jeg kan kun forestille mig, at

kineserne og brasilianerne kigger på det, og at de siger, at det er en no-win-formel. Eftersom den schweiziske Bürgenstock-konference finder sted på grundlag af Zelenskyy-formlen, som er absolut kompromisløse krav, der vil blive afvist af Rusland – under alle omstændigheder er Rusland ikke engang blevet inviteret, så hvordan kan man have en fredskonference, når en af krigens parter ikke engang er med?

Så mit bedste bud er, at de tager til denne konference for at præsentere deres plan, fordi Brasilien og Kina har fremlagt deres eget fredsforslag baseret på de 12 principper i det oprindelige kinesiske forslag. Det er inkluderende, og de vil helt sikkert invitere Rusland som deltager. Jeg kan kun forestille mig, at de vil fremlægge deres holdning i de stærkeste vendinger og forsøge at få de andre delegerede til at forstå den. For det kinesiske forslag er det mest realistiske, og hvis Lula og Brasilien støtter det, kan du være sikker på, at det Globale Syd generelt støtter det.

Så jeg glæder mig over, at de har truffet denne beslutning og dermed kan tale de andre deltagere til fornuft.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål her fra USA. Der står: "Biden har en plan om at rejse 50 milliarder dollars i et lån til Ukraine, støttet af de indefrosne, stjålne russiske aktiver. Han vil angiveligt præsentere dette på G7-mødet," som indledes i Italien den 13.-15. juni. Spørgsmålet er: "Kan de slippe af sted med det? Er det noget, de kan gøre uden at skabe uro i verden baseret på ideen om, at man kan stjæle penge og derefter bruge dem som grundlag for en udbetaling?"

ZEPP-LAROCHE: Det minder mig om den malaysiske abefælde. Det er historien om, hvordan man fanger en abe i Malaysia. Man har et bur med en nød indeni og et hul i burets væg, så aben kan stikke sin pote gennem hullet og få fat i nødden. Men hullet er kun så stort, at når der ikke er nogen nød i hånden, går hånden gennem hullet. Men når hånden griber fat i nødden, er hånden for stor. Så når aben forsøger at trække hånden tilbage

med nødden, sidder den fast og kan ikke trække hånden ud. Da aben er grådig og gerne vil have nødden, kommer den ikke på den tanke, at den bare skal give slip på nødden og i stedet redde sig selv fra at blive fanget.

Jeg tror, det er lidt det billede, jeg har, når jeg hører sådanne diskussioner, for det er naturligvis den mest kortsigtede og tåbelige politik, man kan forestille sig. Første gang USA konfiskerede russiske aktiver for mere end 300 milliarder dollars, men hovedsageligt fra europæiske banker, skete det oven i, at USA konfiskerede 9 milliarder dollars fra Afghanistan og forskellige andre aktiver fra andre lande, og det havde større indflydelse på af-dollariseringen end noget andet. Nu panikker folk over, at så mange lande forlader dollaren, af-dollariserer og bruger deres egen valuta til handel, og de overvejer endda en alternativ reservevaluta. Men de er ikke klar over, at det var deres egen brug af dollaren, euroen og yennen som våben, der forårsagede disse tilbageslag. Det her bliver endnu værre; selv IMF har advaret mod det. Den Europæiske Centralbank har advaret mod det ved at sige, at det sætter gang i en spiral af optrapning, som kan sprænge hele det finansielle system. Rusland har for nylig allerede meddelt, at de vil træffe gensidige modforanstaltninger; at de vil beslaglægge europæiske og amerikanske bankers aktiver i Rusland. Hvad effekten af dette bliver, er stadig uvist, men det bliver ikke et godt resultat.

Så giv slip på den malaysiske abefælde, hvis du vil redde dit system.

SCHLANGER: Okay. Vi har en kommentar og et spørgsmål mere. Jeg ved ikke, om der stadig kommer flere spørgsmål ind. Kommentaren er fra ridgerunner52, som skriver: "Alt for mange mennesker er stadig på en eller anden måde forbundet med denne anglosfæres forfaldne kredsløb, hvilket forhindrer en begrebsliggørelse af krisen i sin helhed." Så hvis du har en kommentar til det.

Men her er det andet spørgsmål. Det er fra en korrespondent i Texas, som siger: "Der er et Texas-ordsprog, der siger, at nogen med et stort ego ofte bider mere af, end de kan tygge." Han siger, at det er hans syn på Macron, der præsenterer sig selv som den nye de Gaulle. Han spørger, om du har nogen kommentarer til, hvad der sker med det?

ZEPP-LAROUICHE: Med hensyn til det første spørgsmål, fortællingen om Anglosfæren, så er det utroligt, at folk i etablerementet i USA, men især også i Europa, har en fortælling, som de forsvarer med alt. De har opbygget et helt apparat i NATO og EU, som ikke kun skal aflive såkaldt desinformation, men også have faktatjekkere til at korrigere den opfattelse, som ikke er den rigtige. Men de er nu også gået over til pre-bunking: Med andre ord ønsker de at vaccinere børn fra de er helt små, men især i skolen, så de udelukker muligheden for nogensinde at tage hensyn til en anden opfattelse end den officielle fortælling.

Der er et ord for det: Det hedder hjernevask, og det hedder mangel på ytringsfrihed. Hvis man vil uddanne børn til at blive frie og demokratiske borgere, skal man uddanne dem til at tænke selv. At de lærer metoden til at lære, så de har livslang læring og forbedring i hele deres liv. Men man dikterer ikke en fortælling, som er en fastlagt størrelse. Det er simpelthen en helt forkert måde at gøre det på, og det er tragisk. For man kan se disse politikere, der gentager de mest idiotiske sætninger, uanset hvad der sker, som de fleste politikere gjorde efter de ret betydelige tab ved valget til Europa-Parlamentet. Og Macron blev smadret. Le Pens parti fik dobbelt så mange stemmer som hans parti. Der er nu store splittelser på vej, fordi der er en masse interne stridigheder om, hvordan man skal håndtere dette. Så Macron spiller et spil. Han tror, at hvis han opløser parlamentet nu, vil der være nyvalg om 2,5 uger. Ikke nok tid til at forberede sig. Så tænker han, at oppositionen måske vinder, og så vil han have en regering, som vil miskreditere sig selv ifølge hans

vurdering. Så når det kommer til det næste præsidentvalg, vil han ligne den store vinder og reinkarnationen af de Gaulle.

Jeg mødte engang en politiker i Frankrig: Jeg kan godt sige, at det var sønnen af en meget berømt politiker i Frankrig. Den ældre politiker, faderen, havde en fremragende personlighed, kompetence og så videre. Så jeg deltog i et møde, hvor sønnen til denne person, som var relativt lille af højde, sagde: "Se! Mit jakkesæt her", og han pegede på sin vest, "det er lavet af bare en tiendedel af min fars jakkesæt, og det passer mig perfekt." Så jeg tror, at det er problemet: Folk i dag har på en eller anden måde vænnet sig til, at de ikke tænker stort, og selv om de foregiver at have et stort ego, kan man se igennem det. Så jeg tror, at den nuværende generation af politikere er meget, meget langt fra det, der plejede at være en Adenauer, en de Gaulle, en Indira Gandhi eller en Nehru eller en Zhou Enlai eller mange andre af den ældre generation. De prøver at efterligne det, men det lykkes ikke rigtig.

Så jeg kan kun bede dig om at studere hver dag og blive så kvalificeret, at du kan blive en god kandidat. Du kunne blive økonomiminister eller kulturminister. Det kræver arbejde, for du skal være sikker på, at du gør et bedre stykke arbejde end de nuværende politikere. Men jeg tror, at vi har brug for bedre uddannede borgere for at få en bedre fremtid.

SCHLANGER: Jeg tror, at det til dels ville hjælpe, hvis folk studerede videoen fra pressekonferencen i går og lyttede til militærveteranernes diskussion om, hvorfor denne krigsdoktrin er så farlig.

Og så vil jeg tilføje, at de også bør studere dine grundlæggende principper, Helga, som blev skrevet, vil jeg sige, på en måde for at overvinde anglosfærens råddenskab; for at vende tilbage til idéen om, at der er højere principper, som bør styre statskunst og forholdet mellem nationer. Det var en pointe, som du fremførte som en del af din præsentation ved arrangementet i går. Så det er alt, hvad vi har af spørgsmål.

Helga, har du nogle afsluttende kommentarer?

ZEPP-LAROUCHE: Ja, helt klart. I morgen, fredag, har vi det ugentlige IPC-møde, Den Internationale Fredskoalition. Jeg kan forestille mig, at der vil være mange nye mennesker på grund af det meget høje antal deltagere i pressekonferencen i går. Vi har ikke talt det hele op, men her til morgen havde selv Schiller-siden mere end 30.000 seere. Men det var kun det engelske site; vi havde også tysk, fransk og spansk. Vi havde andre institutioner, der co-streamede, så jeg tror, at der var et meget stort publikum i går, og jeg kan forestille mig, at der vil være en meget god diskussion i morgen. I weekenden 15.-16. juni har vi en konference på Schiller Instituttet, hvor vi diskuterer alle disse emner. Vi har fire paneler: den strategiske situation, det Globale Syds rolle, de videnskabelige gennembrud og behovet for en kulturel dialog. Så se venligst programmet på Schillers hjemmeside, og registrer dig og deltag, for vi har brug for mere intelligent diskussion og dialog for så mange mennesker som muligt for at få den indre styrke til at overvinde denne eksistentielle krise for menneskeheden.

SCHLANGER: Helga, tak fordi du er med i dag, og tak fordi du giver os et spark til at tage det erkendelsesmæssige spring, som du har insisteret på er grundlaget for at skabe en forandring. Så indtil næste uge, så ses vi.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg håber på fredag og lørdag og søndag.

POLITISK ORIENTERING den 12.

juni 2024 med formand Tom Gillesberg. Verden på afgrundens rand: For en ny westfalsk fred! Se online-konferencen d. 15.-16. juni 2024/senere

Se pressekonferencen den 12. juni 2024 kl. 19 eller senere:
Akut pressekonference: Faren for atomkrig er reel og skal
stoppes:

Link:

<https://schillerinstitute.com/blog/2024/06/07/emergency-press-conference-the-danger-of-nuclear-war-is-real/>

Se online-konference 15.-16. juni 2024 eller senere: Verden på
afgrundens rand: For en ny westfalsk fred!

Link: <https://schillerinstitut.dk/si/?p=37197>

Kontakt os: +45 53 57 00 51; si@schillerinstitut.dk

Præsentationsvideo: Schiller Instituttet: Fred Gennem
Udvikling:

Andre vigtige hjemmesider: English: www.schillerinstitute.com
www.laroucheorganization.com www.larouchepub.com
www.larouchepub.com/eiw

I dette farlige øjeblik må folket være fredsskabere

Webcast med Helga Zepp- LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og formand

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 5. juni 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og formand. I dag er det onsdag den 5. juni 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende os dine spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller skrive dem på chat-siden i YouTube.

Helga, efterhånden som NATO's provokationer mod Rusland eskaleres, er der mange i det globale syd, der spørger, og jeg har modtaget e-mails om dette – de spørger: »Hvor er modstanden mod disse provokationer fra Vesten? Hvor er diplomaterne? Hvor er stemmerne i Vesten, der modarbejder dem, der er engageret i at optrappe denne konfrontation?»

Der lød en skarp advarsel fra Scott Ritter på grund af en ekstraordinær begivenhed for et par dage siden: Han blev forhindret i at flyve til Rusland for at deltage i konferencen St. Petersburg International Economic Forum (SPIEF) og også i at deltage i nogle møder for at fremme fred mellem Rusland og USA. Her er, hvad Ritter sagde, efter at han var blevet fjernet fra flyet og havde fået sit pas beslaglagt. Han talte

om truslen fra NATO, og han sagde: »Ukrainerne klager over, at USA kun vil tillade dem at bruge HIMARS, som har en begrænset rækkevidde sammenlignet med ATACMS, og klager over, at de ikke får lov til at bruge ATACMS til at angribe Rusland endnu. Men bare så alle i publikum forstår det, så er vi én ATACMS-affyring væk fra, at alle dør.» Og han gentog det: »Vi er én ATACMS-affyring væk fra, at alle dør. Russerne spiller ikke spil her.»

Til at begynde med vil jeg gerne vide, hvad du tænker om det, der skete med Ritter, da han fik frataget sit pas, og endnu vigtigere, hvad du tænker om hans kommentarer til krigsfaren?

Helga ZEPP-LAROUICHE: Jeg er enig med de kommentatorer, der siger, at det højst sandsynligt vil føre til en boomerang for dem, der gjorde det, fordi det absolut henleder international opmærksomhed på, hvad Ritter siger, hvorfor han ville tage til Sankt Petersborg for at deltage i det økonomiske forum? Og hvad er udenrigsministeriet bange for, hvad han kan finde på at sige? Og jeg tror bare, at det vil understrege vigtigheden af hans udtalelser.

Tanken om, at vi er én ATACMS fra ragnarok, må hellere synke ind i folks bevidsthed, for jeg tror, at det absolut er tilfældet: For hvis man ser på, hvad der sker, så bør folk huske den 22. maj, for det var efter min mening den dag, hvor en meget vigtig rød linje – måske den vigtigste røde linje – allerede var overskredet, nemlig at en ukrainsk drone angreb radarvarslingsystemet for Ruslands strategiske systemer i Armavir den 22. maj og ødelagde eller beskadigede radarinstallationen alvorligt; og et angreb i Orsk den 26. maj blev slået tilbage.

Men disse radarsystemer er tidlige varslingsystemer, som ikke har noget at gøre med Ukraine-krigen som sådan, og at blænde en atommagts tidlige varslingsystem er en antydning af – og ingen kan benægte den konklusion, at det er det, især hvis det ikke er én drone, men tre droner – at det er forberedelsen til

et atomangreb på Rusland.

Selv hvis man forsøger at få det til at se sådan ud, eller hvis det ikke var meningen, at det skulle se sådan ud, er det at lege med ilden i forbindelse med udslettelsen af den menneskelige civilisation. Og jeg tror, at vi fra den dato er trådt ind i et nyt domæne. I mellemtiden er det langsomt ved at komme ud. Vi udsendte det praktisk talt dagen efter, den 27. maj, ved at udsende en rød alarm, som blev opfanget af forskellige journalister. Og et par dage senere lavede vi en videokonference den 31. maj med førende atomeksperter som Ted Postol og andre, som vi også spredte bredt, så nu er den på vej ind i de alternative medier, men den får stadig ikke tilstrækkelig opmærksomhed i massemedierne, hvilket er skandaløst! Jeg mener, her sidder vi på den absolutte rand af en mulig udslettelse af civilisationen, fordi det ville være resultatet, hvis det kommer til denne atomkrig. Og massemedierne fortsætter med deres krigshype og krigsophidselse.

Så dette kommer oven i reaktionen, da Putin for første gang reagerede ved at beslutte at manøvrere de taktiske atomvåben, eksplicit som svar på provokationerne fra Macron, der siger, at han vil sende NATO-tropper til Ukraine, Cameron, der siger, at det er OK, hvis ukrainerne bruger britiske krydsermissiler til at angribe inde i Rusland, og ideen om at sætte F-16-fly ind i Ukraine, som har dobbelt anvendelse og derfor er i stand til at affyre atomvåben. Så da Putin sagde, at han holdt disse manøvrer som reaktion på disse provokationer, hvad gjorde Vesten så? De fordoblede indsatsen: De annoncerede endnu mere af det samme. Blinken gentog, at ukrainerne kan bruge alle amerikanske våben, undtagen ATACMS, og nu er det, hvad der sker: Der er massive angreb på Belgorod, som ligger meget tæt på den ukrainske grænse på den russiske side. Og indtil videre har de kun brugt HIMARS-missiler, men derfor kan jeg kun sige, at Scott Ritters vurdering er, at når de begynder at bruge ATACMS-missiler, som har meget længere rækkevidde og faktisk

kan nå dybt ind på russisk territorium, eller hvis den tyske kansler Scholz kapitulerer igen – hvilket han lige har gjort – og tillader, at Taurus-krydsermissilerne bliver udstationeret, kan det føre til den absolutte ødelæggelse af selv Moskva, Kreml, og det ville med garanti betyde tredje verdenskrig.

Og vi sidder absolut på den krudttønde, derfor er en ATACMS væk fra Armageddon præcis, hvor vi befinder os. Og vi er nødt til virkelig at få mobiliseret befolkningen, for det er utroligt, ifølge f.eks. Harald Kujat, som er tidligere generalinspektør for Bundeswehr (2000-2002), han var formand for NATO's militærkomité (2002-2005), og han sagde, at situationen efter hans mening er farligere end under Cuba-krisen, hvilket absolut er tilfældet.

Men hvor er alarmen i befolkningen? Hvor er den diplomatiske tilgang, som endda eksisterede på højden af Cubakrisen mellem Kennedy og Khrusjtjov? Nej, det er der ikke! Jeg kan kun sige, at vi befinder os i den absolut farligste situation nogensinde, og befolkningens reaktion er helt utilstrækkelig. Men det er resultatet af, at politikerne og massemedierne ikke taler sandt.

SCHLANGER: Vi har fået nogle spørgsmål, som er ret interessante. For eksempel fra en abonnent på Executive Intelligence Review fra det nordvestlige USA, som skriver: »Jeg har lige læst rapporten i EIR om Ukraine Center To Combat Disinformation og dets udarbejdelse af en hitliste med finansiering og opbakning fra NATO og USA.« Og hun skriver: »Er der nogen i Kongressen, der modsætter sig dette? Alle bør besøge deres kongresmedlem og kræve, at det bliver lukket ned,« og hun anbefaler, at folk skriver til os og abonnerer på EIR for at få den rapport. Hvad kan du fortælle os om det, Helga?

ZEPP-LAROUICHE: Ja. EIR udarbejdede et dossier om disse lister – CCD-listen, Molfar-listen, Myrotvorets-listen – det er alle lister, som er rettet mod folk, der angiveligt er på Ruslands

side. Det er i sig selv en fornærmelse: Jeg selv og mange andre mennesker på den liste har deres egen mening. De behøver ikke at være marionetter for Rusland for at nå frem til en konklusion om, hvad der skete i de sidste mere end 30 år, før krigen i Ukraine brød ud. Det er en fornærmelse mod vores intelligens.

Men vi udarbejdede dette, og vi satte det i forbindelse med mordforsøget på den slovakiske premierminister Robert Fico, som var på listen. I mellemtiden er dossieret blevet udgivet på italiensk, fransk, spansk og tysk; det er blevet lagt ud på forskellige hjemmesider; der er blevet lavet en podcast om det, så nu cirkulerer det ret bredt, i hvert fald i det, jeg vil kalde de alternative medier. Men det faktum, at Scott Ritter er på den liste, og Ray McGovern for den sags skyld, og flere andre mennesker, det faktum, at Ritter pegede på dette i flere af de interviews, han gav, efter at han blev nægtet adgang til sin rejse til Istanbul, hvorfra han skulle til Sankt Petersborg, jeg synes, han har lagt det meget åbent på bordet, at det er en komplet skandale, at udenrigsministeriet finansierer alt dette! Så jeg tror virkelig, at det er noget, der skal tages op, ikke kun af Kongressen, men af alle valgte embedsmænd i USA, på delstatsniveau, på byniveau og af parlamentsmedlemmer i Europa og andre steder; de kan også være i Afrika, hvor som helst. På et tidspunkt, hvor vi kæmper for hele systemets legitimitet, på et tidspunkt, hvor den amerikanske kongres eller det amerikanske Repræsentanternes Hus med et flertal stemmer for at sanktionere ICC og også Den Internationale Domstol, er det en parodi på ideen om, at noget som international lov stadig eksisterer, og derfor mener jeg, at det er enhver valgt embedsmands ret, uanset hvor i verden de befinder sig, at kræve en undersøgelse og et stop for denne skandaløse ting!

SCHLANGER: Et eksempel på, hvad folk kan gøre, er modellen med Jose Vega, som nu er kandidat til kongressen i det 15. kongresdistrikt i New York, i Bronx; og Diane Sare, hans

kollega, som nu er kandidat til det amerikanske senat i New York, som har deltaget i adskillige arrangementer og konfronteret de politikere, der nægter at diskutere afslutningen af disse krige seriøst: Enten krigen i Ukraine eller det israelske folkemord på palæstinenserne i Gaza.

Hvis folk har spørgsmål eller kommentarer, så send dem til os på questions@schillerinstitute.org, og Helga har stadig tid til at tage imod nogle spørgsmål i dag.

Her er noget fra Sydafrika. Hun skriver: »Jeg er bekymret over de imperiale magters angreb på BRICS-medlemmerne.« Hun nævner krigen i Ukraine mod Rusland, trusler om at gå i krig mod Kina og siger: »Nu ser vi, at valget i Indien svækkede Modi, men han har stadig flertal. Men i Sydafrika mistede Den Afrikanske Nationalkongres (ANC) sit flertal.» Og hun skriver: »Jeg tror ikke, det er en tilfældighed, men en del af et amerikansk regimeændringsapparat. Hvad synes du?«

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror faktisk, at vi ser sådanne angreb. Der var det forfærdelige resultat af den argentinske valgkampagne, som bragte en person til magten, som måske er kvalificeret til mange ting, men helt sikkert ikke til det embede, han nu indtager. Så er der IMF's massive pres mod Egypten. Du har en massiv indsats fra USA for at trække Saudi-Arabien ind i en ny traktat med Israel, der lover alle mulige økonomiske fordele, saudisk-amerikansk samarbejde, i et åbenlyst forsøg på at svække Saudi-Arabiens vilje til at være en del af BRICS. Og så er der naturligvis situationen i Sydafrika, hvor man kun kan håbe, at fornuftens kræfter sejrer, når der skal dannes en ny koalition i landet. Men der er ingen tvivl om, at dette er en meget eksistentiel kamp, for, som jeg allerede har sagt, i stedet for at etableringen af Global South-Global North, undskyld-Global North skal afspejle alle de ting, der sker lige nu, at langt størstedelen af verdens lande bevæger sig væk i et globalt flertal, for at danne et nyt system med BRICS, i stedet for at forstå, at det ikke er onde hensigter fra landene i det globale syd, men deres legitime ønske om at

finde et økonomisk samarbejde, der muliggør deres egen økonomiske udvikling gennem industrialisering, hvilket de kun får med Kina – de får det ikke med Europa eller USA! Så det, der sker, er et tilbageslag for de nordlige landes insisteren på de facto at fortsætte neokolonialismen.

Og jeg har sagt det igen og igen: Vi er nødt til at overbevise befolkningerne i Vesteuropa og USA om, at landene i det globale syd ikke er deres fjender. Det, BRICS-Plus-landene forsøger at gøre, er at rette op på verdensordenen, som kunne have været rettet op, hvis USA og Europa havde besluttet sig for at gøre det. Og der var en unik chance, da Sovjetunionen gik i opløsning omkring tidspunktet for den tyske genforening, Sovjetunionens sammenbrud, var der en periode, hvor det var yderst muligt at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Romano Prodi, som var chef for EU-Kommissionen på det tidspunkt, talte om en ny sikkerhedsarkitektur fra Vladivostok til Lissabon, og det var i allerhøjeste grad muligt at gå i den retning. Og at den chance blev forpasset, det er virkelig arvesynden for, hvorfor vi er i krise lige nu. Og vi er nødt til at opmuntre landene i det globale syd til at tale med en meget højere stemme: De har ret til at tale om verdens problemer, for hvis det kommer til en verdenskrig, vil de blive ofre for den ligesom alle andre. Og derfor kan jeg kun opfordre landene i det globale syd til at tale højere, så folk i Vesten, i de europæiske lande og i USA rent faktisk kan høre, hvad de har at sige.

SCHLANGER: Vi har et par spørgsmål, der minder lidt om hinanden. Jeg vil samle dem for dig. Det ene er fra Michael, fra Schweiz, tror jeg, som siger: »Det er tydeligt, at du har marionetregimer med Biden, Stoltenberg, von der Leyen, Macron, Scholz og Strack-Zimmermann og så videre, og de gør, hvad de får besked på at gøre. Så der er tydeligvis tale om frygt, afpresning og handling for egen vindings skyld eller bare af fanatisme.» Og han sagde, at hvis det blev afsløret, hvem der står bag, hvem der udfører afpresningen, så tror han, at

offentligheden ville vågne op og gå imod det.

På samme måde har vi et spørgsmål fra Gabriel i Mexico, som spørger, hvordan man kan komme modstanderne i forkøbet i forbindelse med overgangen til en ny sikkerhedsarkitektur, så Oasis-planen kan blive implementeret. Og han sagde: »Hvad kan der gøres for at eliminere indflydelsen fra grupper som AIPAC og lignende institutioner, der lobbyer for konflikterne i Ukraine og Palæstina?«

Så hvis du kan tage de to spørgsmål sammen: Hvordan kan vi afsløre det og få folk til at gøre noget ved det?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror desværre ikke, der er nogen magisk løsning, men man er nødt til at organisere sig. Ud fra mine observationer er der i hvert eneste land i Europa, jeg kender til, en boblende undergrund, som afspejles i de sociale medier, i de alternative medier, af mennesker, der taler meget, meget åbent. Og det betyder, at størstedelen af befolkningen er ved at blive klar over, hvad der sker. Problemet er, at eftersom de ikke er repræsenteret i de store mainstreammedier, får man ikke indtryk af, at der er så mange, og det eneste svar, jeg har, er, at man skal blive en organisator: Brug f.eks. denne webcast, brug videoerne fra IPC-møderne om fredagen, som vi har lagt ud på Schiller Instituttets hjemmeside i løbet af de sidste par år, og det vil vi nok blive ved med. Brug andre publikationer: Harley laver en opdatering hver hverdagsmorgen. Brug alle disse ting, og spred dem. Hvis alle, der lytter, ville sørge for, at disse medieprodukter, som jeg lige har nævnt, blev sendt til alle jeres kontakter, alle jeres venner, kolleger, netværk, I har chatgrupper – I har alle mulige måder – tror jeg, at vi kunne få et sneboldsystem i gang, som ville være en game-change.

Jeg tror, at hvis folk fik øjnene op for, at de kun er én ATACMS væk, og hvis man ser, hvor mange gange løfter om ikke at gøre en bestemt ting er blevet brudt – Scholz er den person, der hele tiden kapitulerer i hele denne situation;

ingen tror på, at han overhovedet har ryggrad nu – så hvis vi fik en reel mobilisering af masser af mennesker, tror jeg stadig, at vi kunne vende det hele.

Se for eksempel, hvad der skete i Ungarn i weekenden: Premierminister Viktor Orbán, som bliver bagtalt meget af de samme medier, holdt en lidenskabelig tale foran hundredtusinder af mennesker, hvor han beskyldte NATO for at forberede en krig; han lovede, at Ungarn ikke vil være en del af den, og han sagde, at det hele er Soros-finansieret, og det er klart bevist, fordi Soros-penge sidder i mange institutioner og har været involveret i Maidan i Ukraine, og nu er der fare for, at et nyt Maidan bliver organiseret i Georgien. Premierminister Irakli Kobakhidze advarede i øvrigt om det samme, nemlig at NATO forbereder en krig. Bulgariens præsident Ruman Radev har netop udsendt en absolut alvorlig advarsel på en pressekonference, hvor han sagde, at vi står på randen af ragnarok. Serbiens præsident Aleksandar Vucic har sagt lignende ting. Så det er ikke monolitisk: Der er allerede flere stats- og regeringschefer i Østeuropa, som advarer om dette, og de bliver ikke rapporteret ærligt i de vestlige medier. Hvis vi virkelig tog fat og sagde: »Hvorfor er det, at alle disse stats- og regeringschefer pludselig siger, at vi er tæt på tredje verdenskrig?«, og det er det budskab, vi er nødt til at få bredt ud.

SCHLANGER: Helga, vi har et spørgsmål til dig om Tyskland fra Storbritannien. Denne kvinde skriver: »Helga, dit land er i næsten lige så stort et rod som mit, Storbritannien. Vi har en undskyldning: Vi lider under at have et monarki og City of London, men hvilken undskyldning har tyskerne? Hvorfor er Tysklands regering så forfærdelig? Hvad skete der med ånden fra '89?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, at det, vi har set i Tyskland, virkelig er en tragedie, fordi Tyskland engang var et land, som havde en af de smukkeste klassiske kulturperioder i hele menneskehedens historie. Hvis man ser på den musikalske

tradition fra Bach, Haydn, Mozart, som ikke ligefrem er tysk, men fra det tysktalende område; Beethoven, Schumann, Schubert. Hvis man ser på digterne fra denne periode, Lessing, Schiller, Heine, kan man nævne Goethe og mange andre, og de mange videnskabelige bidrag, der kom fra Tyskland. Jeg kæmpede allerede for mange årtier siden med spørgsmålet om, hvordan det kunne være, at et så smukt land med en så utrolig styrke kunne falde så dybt, som det skete i nazitiden?

Og det er en lang historie; jeg udgav en bog, der hed Hitler-bogen, hvor jeg undersøgte de påvirkninger, der førte til Hitlers magtovertagelse. Men det stoppede ikke der. Hvis man ser på efterkrigstidens historie, genopdragelsen gennem de allierede styrker, den kulturelle manipulation af Congress for Cultural Freedom (CCF), kan man faktisk sige, at det var en tidlig form for kognitiv manipulation, som man nu diskuterer, at det er, hvad NATO gør i form af massive PR-kampagner, og Frankfurterskolen. Så der var mange bølger af manipulation: Mange af dem var i virkeligheden udenlandske efterretningsoperationer, som for eksempel CCF.

Men så var der dette stolte øjeblik, hvor Tyskland faktisk fik sin suverænitet gennem den fredelige revolution i 1989 og den efterfølgende genforening. Men allerede der gik mange ting galt: Det blev de facto tilranet af Vesten. Der var en proces, hvor Tyskland ikke definerede genforeningen ud fra sine egne interesser, men der var allerede dengang pres fra USA, Storbritannien og Frankrig for at begrænse sig selv ved at opgive sin valuta, D-marken, til fordel for eurosystemet, og så var der dybest set et meget bevidst forsøg på at omskrive historien! Jeg mener, vi taler om revanchisme! I Socialdemokratiet [SPD] ville der f.eks. ikke have været nogen fredelig genforening uden Willy Brandts og Egon Bahrs Ostpolitik! Idéen om dialog, selv efter at Sovjetunionen havde intervenseret i Tjekkoslaviet i 1968, var der forhandlinger mellem NATO og Sovjetunionen, som resulterede i CSCE og OSCE [Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa]!

I dag er der ikke engang et forsøg på at forhandle! Hvordan gjorde de det? De skiftede SPD-ledelsen ud, så de nu har en flok (jeg vil ikke være for voldsom her), men de ved ingenting. De siger dybest set, at østpolitikken var problemet, og de vender alting på hovedet.

De Grønne! Se, hvad der skete med De Grønne. De Grønne startede som et anti-videnskabeligt, neo-Malthusiansk grønt parti, men de var for fred. De sad og strikkede sokker i parlamentet og den slags – og så, fordi man havde en person som Joschka Fischer som udenrigsminister, ændrede han fuldstændig karakter ved en massiv manipulation, som førte til NATO's første illegitime krig mod Jugoslavien i 1999; og efterfølgende har man også set De Grønne forvandle sig til deres modsætninger.

Så du har allerede SPD vendt totalt på hovedet, de grønne vendt på hovedet. Og der er et fænomen, der hedder »synarkisme«, som ikke er kendt i Tyskland; det er forbudt der. Hvis du prøver at finde bøger om synarkisme på tysk, vil du opdage, at der ikke findes nogen. Men synarkismen var en tendens i Frankrig, især i 1920'erne-1930'erne, som gik ud på, at man skulle sikre, at kun de politikere, som i en krisetid sørger for, at det ikke er almenvellets interesser, der bliver fulgt, men den finansielle sektors interesser. Og derfor skal man skubbe disse mennesker ind i ledende stillinger, som sikrer, at de stemmer på den rigtige måde, og at de organiserer tingene på den rigtige måde. Og jeg tror, at det til en vis grad er sket i Tyskland – for eksempel er den tidligere europæiske chef for BlackRock nu chef for det tyske oppositionsparti, CDU [Kristelig Demokratisk Union], og sandsynligvis eller muligvis kanslerkandidat, hvis den nuværende regering kommer til afstemning. Så det er præcis, hvad der er sket.

Og jeg tror, at det eneste, der kan hjælpe mod det, er, at der er nok borgere i staten, der rejser sig og tager ansvar for deres lands fremtid. Og jeg tror, at det er ved at ske, men

det er virkelig et utroligt øjeblik, hvor der hersker en masse forvirring, og derfor kan jeg kun opfordre jer til at samle jer om os: Kom til Schiller Instituttet, arbejd sammen med os. Vi har [International Peace Coalition] møde hver fredag: Bliv en del af det, for vi forsøger at være så sandfærdige som muligt i forhold til principper og ikke i forhold til interesser.

SCHLANGER: Vi har også konferencen den 15.-16. juni, »The World on the Brink:

For en ny westfalsk fred!”, og du kan tilmelde dig den på Schiller Instituttets hjemmeside.

Helga, jeg har to spørgsmål mere, som jeg synes er vigtige. En spørger skrev ind og sagde: “I har Zelenskyy-konferencen i Schweiz, som er en joke. Den har ingen chance for at gøre noget, fordi den holder Rusland udenfor. Men så har du noget, der ser interessant ud, og som udvikler sig mellem Kina og Brasilien som en fredsplan. Zelenskyy angreb for nylig Kina for ikke at komme til hans schweiziske konference. Er der en måde at bryde dødvandet på, så der rent faktisk kan komme en forhandlingsløsning i Ukraine?”

ZEPP-LAROUCHE: Det er bedre, og jeg går ud fra, at lederne af det globale syd, især BRIKS-landene, ikke tager til Schweiz, men at mange af dem tager til Skt. Petersborg – Skt. Petersborgs Internationale Økonomiske Forum (SPIEF), som netop er startet i dag. Det varer i alt tre dage, og jeg tror, der er 17.000 eller helt op til 25.000 deltagere; 70 lande, 3.000 store firmaer; og en masse mennesker, som også har diplomatiske opgaver at udføre, samles og mødes i Sankt Petersborg. Så jeg ville blive meget overrasket, hvis vi ikke kunne se en forstærket indsats af dette kinesisk-brasilianske initiativ, for det er det, der har det virkelige potentiale til at skabe fred, fordi det involverer Ukraine og Rusland. Og sikke en joke ikke at invitere Rusland! Der kan ikke blive fred uden Rusland! Det er alle, der har kendskab til diplomati

eller historie, enige om.

Så lad os håbe, at det initiativ kommer mere i forgrunden.

SCHLANGER: Og til sidst har jeg et spørgsmål fra en fast korrespondent [navn inaud], som jeg tror, du besvarede hans første spørgsmål om, hvordan vi får information ud til vores grupper og familie. Men hans næste to spørgsmål er interessante: »Hvordan bevarer vi vores fornuft?« og »Hvordan tager vi det kognitive spring?«

ZEPP-LAROUICHE: De to spørgsmål har det samme svar: Du er nødt til at bruge dit sind. I en vis forstand er den nuværende verdenssituation så vanvittig, at jeg mener, hvordan kan den menneskelige art risikere sin egen eksistens ved at tillade, at vi kommer så tæt på randen af en atomkrig, som vi gør? Jeg mener, den eneste karakteristik er, at det er komplet sindssyge fra dem, der skubber på. Og jeg kunne nævne mange faktorer i miljøet, som er lige så – ikke lige så, men også temmelig sindssyge: Hele den kulturelle situation i Vesten er bare modbydelig.

Så hvad gør man?

Man skal have en indre styrke ved at studere Schiller, Dante og Pusjkin, og man skal lytte til Bach, Mozart og Beethoven. Og jo mere du gør for din egen kreative udvikling, hvor du virkelig siger, at du er nødt til at have en idé om at mestre alle områder af menneskelig viden, fordi du altid opdager et nyt univers, en ny dimension af vores eksistens: Det gør dig glad, fordi du indser, at du lever i dit sind, og når du bruger den nye viden til at undervise andre og gøre deres liv mere rigt, så er du også socialt glad. Så jeg tror, at det er det bedste, og hvis man står over for en stor fare, bliver man deprimeret af bare at sidde og se på, især når man er oppe imod så utrolige kræfter, som vi er oppe imod. Men hvis man begynder at organisere sig og forsøger at få andre til at se, hvad der truer den menneskelige art, så bliver det helt

håndterbart.

Så jeg kan kun sige: Det, der holder dig sund og rask, er at sørge for, at dit eget sind er smukt, og du arbejder på din sjæls skønhed ved at forsøge at slippe af med de systemer, de elementer i dit eget system, som ikke er så kønne, så dem bør du slippe af med. Prøv at blive et bedre menneske gennem æstetisk uddannelse. Prøv at skrive et digt, prøv at gøre andre mennesker glade ved at hæve deres vidensniveau, og så er det ganske overkommeligt at forblive glad og effektiv.

SCHLANGER: Det er et godt råd. Det skal du have tak for! Og tak, fordi du var med i dag, Helga. Vi ses igen i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Og bliv aktiv sammen med os, og deltag i mødet i International Peace Coalition fredag den 7. juni!

Alle videoer: Verden på afgrundens rand: For en ny westfalsk fred! Online-konference 15.-16. juni 2024 eller senere. Nu med talerlisten.

Verden på afgrundens rand: For en ny westfalsk fred!

Online-konference på www.schillerinstitute.com

15.-16. juni 2024 – Panel 1, kl. 14 dansk tid; Panel 2, kl. 18 dansk tid

eller senere

Se alle videoer nedenunder.

Tilmeld dig her for at modtage linkene, opdateringer og talerlisten.

Du kan også se konferencen her: The World on the Brink: For a New Peace of Westphalia!

Schiller Instituttets foreløbige program for den internationale konference den 15.-16. juni

Den 11. juni 2024 (EIRNS) – Schiller Instituttet offentliggjorde i dag det foreløbige program for sin internationale online-konference den 15.-16. juni, »Verden på afgrundens rand: For en ny westfalsk fred!»

Foreløbigt program OPDATERET 14-06-2024

LØRDAG den 15. juni

Panel I: Europa efter valget til Europa-Parlamentet (14:00-17:00; 08:00 ET)

Ordstyrer, Dennis Speed

– Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet (Tyskland)

– Chas Freeman, forsker i USA og Kina og diplomat (pensioneret) fra USA's udenrigstjeneste (USA)

– Dr. Olga Lazorkina, leder af udenrigspolitisk afdeling ved Belarusian Institute of Strategic Research (BISR), (Belarus)

– Prof. Georgy Toloraya, Direktør, Center for Asian Strategy, Institute of Economics of the Russian Academy of Sciences (Rusland)

- Caroline Galactéros, politolog (Frankrig)
- Oberstløjtnant (pensioneret) Ralph Bosshard, de schweiziske væbnede styrker; konsulent, militærstrategiske anliggender (Schweiz)
- Volker Tschapke, grundlægger og ærespræsident for det preussiske selskab Berlin-Brandenburg e.V. (Tyskland)
- Oberst (pens.) Alain Corvez, konsulent i internationale anliggender, tidligere rådgiver for det franske indenrigsministerium (Frankrig)

**Panel II: Den Globale Majoritets forventninger til udvikling
(18.00-21.00 CET; 12:00 ET)**

Ordstyrer, Dennis Speed

- Jacques Cheminade, formand for Solidarité et Progrès, tidligere fransk præsidentkandidat (Frankrig)
- H.E. Donald Ramotar, tidligere præsident for Guyana (Guyana)
- Michele Geraci, tidligere statssekretær, det italienske ministerium for økonomisk udvikling (Italien)
- Folker Hellmeyer, cheføkonom i Netfonds AG (Tyskland)
- H.E. Ambassadør Prof. Dr. Manuel Hassassian, Den Palæstinensiske Myndigheds ambassadør i Danmark (Palæstina)
- Prof. Dr. László Ungvári, tidligere præsident for Wildau University of Technology (Ungarn)
- Tre repræsentanter fra det Globale Syd, som endnu ikke er annonceret

SØNDAG den 16. juni

Panel III: Konsekvenserne af den igangværende videnskabelige revolution (14:00-17:00; 08:00 ET)

Ordstyrer, Claudio Celani

- Francois Mellet, industrial engineer, Director of Operations at Stratek Global (Sydafrika)
- Prof. Sergey Pulinets, ledende forsker, Det russiske videnskabsakademis Rumforskningsinstitut (Rusland)
- Prof. Gennady Aksenov, S.I. Vavilov Institut for Videnskabs- og Teknologihistorie ved Det Russiske Videnskabsakademi, Afdeling for jordvidenskabernes Historie (Rusland)

Panel IV: Menneskehedens rige kulturer og den kommende gyldne renæssance (18.00-21.00; 12:00 ET)

Ordstyrer, Megan Dobrodt

- Jacques Cheminade, formand for Solidarité et Progrès, tidligere fransk præsidentkandidat; »The Culture of Peace« (Frankrig)
- Harley Schlanger, næstformand for bestyrelsen, Schiller Instituttet – USA; »Hvordan den offentlige mening manipuleres« (Tyskland)
- Sophie Tanapura, Maestra-sopran, grundlægger af Metropolitan Opera of Bangkok (Thailand)
- Karel Vereycken, maler og gravør, kunsthistoriker, Schiller Instituttet-Frankrig; »Samarbejde om verdens kulturarv: en vigtig nøgle til verdensfred« (Frankrig)

Man kan også se den på denne side.

Alle tegn peger på en storm! Vestens kollektive forsøg på at forfægte det neoliberale systems globale dominans efter afslutningen af Den kolde Krig har været en rungende fiasko. Størstedelen af nationerne var på ingen måde parate til at acceptere den »historiens afslutning«, som Francis Fukuyama havde annonceret for tidligt, og som landene i det Globale Syd blot opfattede som en fortsættelse af den kolonialistiske politik. De måder, hvorpå man forsøgte at cementere den unipolære verdensorden, fra farvede revolutioner, interventionskrige eller ensidige sanktioner med henblik på regimeskift, til brug af dollaren som våben, havde en enorm boomerang-effekt. I stedet for at acceptere vestlige neoliberale værdier vendte nationerne i Asien, Afrika og Latinamerika sig mod deres egne kulturelle traditioner og er nu, hjulpet af Kinas økonomiske fremgang, i gang med at opbygge deres egne økonomiske systemer baseret på suverænitet og lighed.

Men i stedet for at støtte det Globale Syds bestræbelser, som for længst er blevet den Globale Majoritet, på at overvinde fattigdom og underudvikling gennem industriel udvikling (hvilket også ville løse flygtningekrisen på den eneste humane måde), insisterer det såkaldte kollektive Vesten på »fortællingen« om, at det er en kamp mellem »demokratierne« og de »autoritære diktaturer«, at Rusland fører en »uprovokeret angrebskrig« mod Ukraine, og at Israel blot udøver sin »ret til selvforsvar« i Gaza. For at forsvare disse »fortællinger« undermineres forfatningsmæssige rettigheder som retten til ytringsfrihed, forbuddet mod censur og retten til forsamlingsfrihed.

Det er forbløffende at se, hvor fuldstændig ude af stand etablissementet i det kollektive Vesten er til at erkende fiaskoen i deres politik og foretage de nødvendige korrektioner! Efter mere end et dusin sanktionspakker er

Rusland ikke »ruineret«, men den europæiske økonomi er ved at kollapse, især Tyskland! Efter stadig mere omfattende våbenleverancer, som for længst har bragt Vesten op på eller forbi det punkt, hvor de er en del af krigen, står det klart, at Ukraine ikke kan vinde. Rusland har nu gennemført sin første militærøvelse med sine taktiske atomvåben som en reaktion på den franske præsident Emmanuel Macrons trussel om at sende NATO-tropper til Ukraine og på den britiske udenrigsminister David Camerons og den amerikanske udenrigsminister Antony Blinkens anbefaling om, at Ukraine skal bruge vestligt leverede missiler til at angribe Rusland. Efter at Vesten i otte måneder har set på krigsforbrydelserne i Gaza, har ICJ og ICC nu grebet ind for at stoppe det igangværende folkemord, fordi det synes at være blevet klart for nogle kræfter, at de dobbeltstandarder, der hidtil er blevet tolereret, ødelægger hele den internationale ordens legitimitet.

I dag står vi på randen af den potentielt største katastrofe i menneskehedens historie. Hvis vi ikke overvinder den geopolitiske konfrontation mellem Vesten og Rusland og Kina, er der en meget kort afstand til optrapning til en ny verdenskrig, hvor den sikre brug af atomvåben vil resultere i en atomvinter og udryddelse af den menneskelige art.

Det tektoniske skift, der er forårsaget af den absolutte beslutsomhed hos nationerne i det Globale Syd om at forfægte deres ret til suveræn udvikling, repræsenterer også en monumental mulighed for at overvinde krisen. Først må vi sikre, at folk i Europa og USA lærer om den nye »Bandung-ånd«, der inspirerer nationerne i det Globale Syd, og derefter må vi påvise de enorme muligheder, der byder sig til, hvis vi samarbejder med disse stater om deres udvikling.

De næste seks måneder vil være af allerstørste betydning for menneskehedens fortsatte eksistens: NATO- og SCO-topmøderne i juli, BRIKS-topmødet i Rusland i oktober, det amerikanske præsidentvalg i november. I løbet af denne tid må det lykkes

os at sætte idéen om en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur på den internationale dagsorden, som tager hensyn til alle planetens nationers interesser, hvis vi skal forhindre den ekstreme polarisering af verdensordenen i to adskilte og urokkelige blokke, så den bryder helt sammen.

Schiller Instituttets kommende konference vil derfor samle talere og kræfter, der er forenet i intentionen om at finde en vej ud af krisen ved at præsentere et nyt paradigme for den næste æra i den menneskelige udvikling.

Panel 1: Den største forandring i verdenshistorien

Panel 2: Den Globale Majoritets forventninger til udvikling

Panel 3: Betydningen af den igangværende videnskabelige revolution

Panel 4: Rigdommen i menneskehedens kulturer og den kommende gyldne renæssance

Tilmeld dig her for at modtage linkene, opdateringer og talerlisten.